ACADEMIA ROMÂNĂ

ANALE

TOMUL XLIV

ȘEDINȚELE DIN 1923—1924

CVLTVRA NAȚIONALĂ
BUCUREȘTI
1924

ACADEMIA ROMÂNĂ

ANALE

TOMUL XLIV

ȘEDINȚELE DIN 1923—1924

CVLTVRA NAȚIONALĂ
BUCUREȘTI
1924

PARTEA I

ŞEDINŢELE ORDINARE

15 IUNIE 1923 — 23 MAIU 1924

ŞEDINŢA ORDINARĂ

15 IUNIE 1923

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l D. GUSTI prezintă două publicaţiuni apărute în Biblioteca Filosofică, editura «Cultura Naţională», îngrijită de d-sa: *Elemente de estetică*, de Benedetto Croce, prima traducere în limba română, de St. Neniţescu, şi *Teoria Fatalismului* de Vasile Conta. Această lucrare a filosofului a apărut în mai multe ediţii între anii 1875 şi 1914, dintre cari două trebuiesc considerate ca apărute sub controlul autorului: cea din Convorbiri Literare (1875—1876) şi cea franceză din 1877. Ediţiunea prezentată astăzi este tradusă de pe versiunea franceză din 1877. Exemplarul de pe care s'a făcut traducerea a stat multă vreme în posesiunea autorului şi conţine pe marginea textului o mulţime de adnotări făcute de însuşi Conta. Adnotările au fost tipărite pentru prima dată în noul text, astfel că lucrarea prezentată acuma publicului este cea dintâiu ediţie a Teoriei Fatalismului care conţine toate reflexiile filosofului.

D-l I. BIANU prezintă publicaţiunea d-lui Joseph Berkowitz *La Question des Israélites en Roumanie* — Étude de son histoire et des divers problèmes de droit qu'elle soulève — Paris 1923, dar din partea autorului.

D-l I. BIANU spune că în timpul din urmă, când relaţiunile dintre România şi Italia devin tot mai strânse, în metoda Gaspey-Otto-Sauer a apărut publicaţiunea *Grammatica della Lingua Rumena*, Bologna 1923, datorită profesorului Carlo Tagliavini. Lucrarea este de o preciziune uimitoare şi este cea mai perfectă gramatică practică pentru învăţarea limbii române, apărută într'o limbă străină.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

22 IUNIE 1923

D-l Preşedinte, I. C. NEGRUZZI, deschizând şedinţa, zice:

«Colegul nostru, d-l *N. Vasilescu-Karpen*, care în calitate de membru co-
«respondent ne făceà adeseori onoarea de a asistà la şedinţele noastre

«publice, ia parte astăzi, pentru întâia oară, ca membru activ, la o ședință a «noastră. Meritele și lucrările științifice ale noului coleg au fost expuse pe «larg în raportul de recomandare. Eu mă mărginesc să-i prezint felicitările «Academiei și să-i zic «bine ai venit între noi».

D-l N. VASILESCU-KARPEN mulțumește pentru onoarea de a fi ales membru al Academiei și pentru primirea prietenoasă ce i se face. Crede că alegerea sa în cea mai înaltă instituțiune culturală a țării se datorește mai puțin activității sale de până acum decât speranțelor în activitatea sa viitoare. Promite că-și va da toate silințele pentru ca speranțele Academiei să nu rămână fără ecou.

D-l A. RĂDULESCU face o comunicare despre *Publicitatea drepturilor reale imobiliare și registrele de proprietate.*

Dela Primăria orașului Clermont-Ferrand se primește invitație la solemnitatea sărbătoririi tricentenarului lui Blaise Pascal, care se va face în ziua de 7 Iulie viitor.

— Se trimite scrisoare de felicitare.

Dela *M. S. REGELE ITALIEI* se primesc în dar, prin mijlocirea Legațiunii italiene din București, volumele V, VI, VII și VIII din *«Corpus Nummorum Italicorum».*

— Se exprimă Maiestății Sale mulțumiri pentru binevoitoarea atențiune.

Dela d-l Friederich v. Kleinwächter, membru onorar, se primește ultima sa publicațiune *Lehrbuch der theoretischen Nationalökonomie*, Leipzig, 1923.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

29 IUNIE 1923

D-l Vicepreședinte, GR. ANTIPA, deschizând ședința, zice:

Domnilor Colegi,

«Am durerea să vă aduc la cunoștință că alaltăieri a încetat din vieață «d-l C. C. Arion, iubitul nostru coleg onorar, ales la 21 Maiu 1912. Pentru «țară regretatul coleg a fost una din cele mai frumoase inteligențe și unul »din cei mai mari oratori parlamentari, care a adus mari servicii din capul «tuturor departamentelor pe cari le-a condus. Pentru noi, C. C. Arion a «fost unul din marii sprijinitori ai Academei Române. In calitate de mi-«nistru al Instrucțiunii Publice ne-a dat întotdeauna ajutorul său și a re-«zolvit în mod favorabil cererile noastre. In special el a dat în mai multe «rânduri ajutoare însemnate pentru continuarea lucrărilor dicționarului. «Tot ca ministru a stăruit și a izbutit să facă să se voteze legea promulgată «la 5 Martie 1912, prin care s'a pus la dispoziția Academiei suma de «3.000.000 lei pentru clădirea localului bibliotecii, în care urmă să se adă-«postească comorile adunate cu atâta trudă și sacrificii. Evenimentele cari «au urmat au zădărnicit aducerea la îndeplinire a lucrărilor proiectate în

«vederea indispensabilei construcţii. Să păstrăm dar toată recunoştinţa şi cea «mai frumoasă amintire distinsului coleg. Mâine se va face înhumarea «rămăşiţelor lui pământeşti. Să luăm parte, în număr cât mai mare, la «trista ceremonie».

Dela d-l General Averescu se primeşte următoarea scrisoare:

«Domnule Preşedinte,

«Pentru puţinul ce am făcut, îndeplinindu-mi datoria în serviciul Ţării «am primit numeroase recompense; distincţiunea, însă, de care m'a judecat «destoinic Academia Română, în şedinţa plenară dela 6 Iunie curent, şi «de care mă puneţi în cunoştinţă cu adresa d-voastră No. 1262, se ridică «mult de-asupra tuturor celorlalte.

«Adânc mişcat şi mândru în acelaşi timp, vă exprim, d-le Preşedinte, «întreaga mea recunoştinţă şi prin d-voastră, iluştrilor membri ai Aca-«demiei.

«Primiţi vă rog, d-le Preşedinte, încredinţarea înaltei mele considera-«ţiuni».

Dela d-l Victor Romniceanu, Preşedintele Inaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie, se primeşte următoarea scrisoare:

«Domnule Preşedinte,

«La scrisoarea d-voastră cu No. 1263, din 11 Iunie a. c., prin care îmi co-«municaţi că Academia Română, în şedinţa sa plenară dela 6 Iunie curent, «m'a ales membru onorar al ei, mă grăbesc a vă răspunde că primesc cu «recunoştinţă însemnata onoare ce mi s'a făcut, care socotesc că se adre-«sează mai puţin persoanei mele decât ordinului judecătoresc căruia aparţin, «şi vă rog d-le Preşedinte, să primiţi atât d-voastră cât şi d-nii membri «ai acelui înalt şi ales Corp, viile mele mulţumiri precum şi încredinţarea «sentimentelor mele de perfectă şi înaltă stimă».

ŞEDINŢA ORDINARĂ

6 IULIE 1923

Preşedinţa d-lui GR. ANTIPA, Vicepreşedinte.

Dela d-l Ion I. C. Brătianu se primeşte următoarea scrisoare:

Domnule Preşedinte,

«Intorcându-mă în ţară am primit scrisoarea prin care mă încunoştin-«ţaţi că Academia Română mi-a făcut cinstea a mă numi între membrii ei «de onoare.

«De copil încă, în casa părintească, am învăţat să preţuesc Academia «ca cel mai înalt institut de cultură naţională şi cel mai de seamă organ «al unităţii neamului; iar mai târziu, în lungă şi intimă colaborare cu neui-«tatul d-voastră secretar general D. Sturdza, luminat de sârguinţa şi de

«dragostea sa pentru această Instituție, am cunoscut de aproape lucrările și «roadele ei și m'am bucurat de ele.

«Rugându-vă să primiți și să împărtășiți colegilor d-voastră expresiunea «viei mele mulțumite, fac din adâncul inimii urări pentru spornica d-voas«tră muncă atât de nevoie marei misiuni de civilizație ce revine neamului «nostru în noua vieață a Europei».

Dela d-l Jules Gilliéron se primește următoarea scrisoare:

«Très sensible au grand honneur que me fait l'Académie roumaine «en me conferant le titre de membre d'honneur, je m'empresse de lui en «témoigner ma bien vive reconnaissance, et je la prie de m'excuser si je ne «l'ai pas fait plus tôt: l'heureuse nouvelle ne m'est parvenue qu'à l'instant, «en Suisse, où je suis en ce moment pour raisons de santé.

«J'ai l'honneur de présenter à l'Académie roumaine, avec l'expression «de toute ma gratitude, mes voeux les plus sincères pour l'accomplissement «de sa tâche scientifique et patriotique».

D-l H. Lebesgue mulțumește pentru alegerea sa de membru onorar prin următoarea scrisoare:

«*Monsieur le Président*,

«Veuillez dire, à vos éminents Confrères, combien je suis sensible à «l'honneur que l'Académie Roumaine m'a fait en ajoutant mon nom à la «liste de ses membres.

«Cette distinction flatteuse m'est d'autant plus précieuse qu'elle me «vient du pays auquel nous autres Français nous nous sentons liés par «d'étroites affinités de race, comme aussi par les souvenirs glorieux et «douleureux des évènements récents. J'ajoute que, personnellement, je «me suis constamment trouvé en relations avec vos compatriotes. Quatre «d'entre eux, envoyés à Paris pour se préparer à l'une de nos grandes «écoles, ont été mes camarades de Lycée. A l'École Normale, je fis la con«naissance de Pompiliu Eliade, mort si prématurèment, et de votre con«frère Tzitzéica, dont je m'honore d'être resté l'ami.

«Depuis que mes fonctiones m'ont rappellé à Paris, il ne se passe pas «d'année sans que je ne fasse la connaissance de quelques étudiants rou«mains. Je suis fier de penser que plusieurs de vos Professeurs d'Univer«sité ont été quelque temps mes auditeurs ou mes élèves.

«Croyez bien que l'estime que vous me témoignez augmentera encore «l'intérêt que je porte à tout ce qui est Roumain.

«Recevez, Monsieur le Président, l'expression de ma considération la «plus distinguée».

Dela d-l R. W. Seton-Watson se primește următoarea scrisoare:

Dear Sir,

«Your very kind letter, announcing my election as Honorary Member «of the Roumanian Academy, reached me uhile I was still abroad, but it

«was only on reaching London ocee more, that I was able to write a formal «answer.

«I can assure you that I am deplye sensible of the honour which the «Academy has confered on me and which is indeed the highest possible «honour for any worker in the intellectual field. It will be always a «source of pride to me, that I was privileged to share, however humbly, in «the movement of Roumanian Unity, and I shall look forward with pleasure «to the prospect of cooperation with you and your colleagues in the task »of extending and deepening the relations between our two countries.

«Accept once more my most cordial thanks for your kindness, and «believe me....».

D-l A. Meillet mulţumeşte pentru alegerea sa de membru onorar prin următoarea scrisoare:

«Monsieur le Secrétaire,

«Je viens de recevoir la lettre par laquelle vous m'annoncez la distinc-«tion dont l'Académie Roumaine m'a honoré.

«Je n'ignore pas que cette haute distinction ne s'adresse pas seulement «à moi; vous avez voulu honorer un Français, ami traditionnel de votre pays «et en même temps le représentant de toute une école linguistique, qui «compte de nombreux membres. Permettez-moi d'en rapporter en grande «partie l'honneur sur mon pays et sur mes amis et collaborateurs.

«Mais je suis très touché de ce que vous m'avez désigné pour porter «cet honneur et je vous prie d'en exprimer ma reconnaissance à l'Académie.

«Cet honneur m'impose d'ailleurs des devoirs auxquels je ne man-«querai pas.

«J'ai eu le plaisir d'avoir des élèves venant de votre noble pays, et «j'ai été heureux de pouvoir les conseiller. Je me ferai toujours un plaisir «de travailler à reserrer les liens intelectuels entre ces deux pays.

«Je vous prie, Monsieur le Secrétaire, d'agréer l'assurance de mon «fidèle dévouement».

Dela d-l G. Giurgea se primeşte în dar un exemplar din publicaţiunea sa *Esquisse d'une Conception de vie pour les temps qui viennent.*

ŞEDINŢA ORDINARĂ

13 IULIE 1923

D-l Vicepreşedinte, GR. *ANTIPA*, deschizând şedinţa, aminteşte că ieri s'a sărbătorit la Sibiiu semicentenarul morţii Mitropolitului Andrei Şaguna, fost membru de onoare al Academiei Române. Instituţiunea noastră a fost reprezentată la marea solemnitate prin membrii săi delegaţi în sesiunea generală trecută. La Răşinari, în faţa mormântului distinsului prelat, marelui organizator al bisericii şi neîntrecutului patriot, d-l Coleg O. Goga a rostit în numele Academiei următoarea cuvântare:

«Mormintele sunt, pe seama morților, lăcașuri de odihnă; pe seama vii-«lor, urne evocatoare; posteritatea se oprește la pragul lor ca să smulgă «tainele vieții ce a fost, să descifreze impulsul unei energii sau să culeagă «un învățământ pentru ziua de mâine.

«Deasupra fiecărei cruci din țintirime planează o poveste din trecut, «care luminează în veșnicie. Sunt cruci cu povești, unele ca para galbenă a «unui opaiț în amurg: sunt crucile mulțimii anonime revenite la sânul țâ-«rânei primitoare. Sunt cruci însă al căror înțeles strălucește departe ca «un stâlp de foc călător în noapte: sunt crucile risipitorilor de suflet ce «au ocrotit o idee și au lăsat-o moștenire spre binele altora. A te apropià «de ele înseamnă a face să reînvie, sub ochii tăi, unele din forțele crea-«toare, cari au dus societatea, în eterna ei primenire, mai înainte cu un «pas.

«Pentru noi toți, mausoleul Mitropolitului Șaguna este un asemenea «prilej de împrospătare a amintirii unei rare energii rodnice, cheltuite pe «dea'ntregul în slujba neamului. Este poate cel mai evocator moment al «românismului din Ardeal de o sută de ani încoace, fiindcă sub lespedea lui «doarme omul care a realizat cele mai mari binefaceri pe seama acestui «colț de pământ. Deaceea, astăzi, la cincizeci de ani de când s'a închis «în criptă marele arhiereu, întreaga conțiință națională, într'un avânt «de pioasă reculegere, călătorește sub brazii dela Rășinari, dându-și «seama că dela groapa lui Șaguna, ca de pe o culme de înaltă retro-«specțiune istorică, vede desfășurându-se unul din cele mai luminoase ca-«pitole din însăși existența noastră.

«Veacul al 19-lea, perioada procreației României moderne, a scos pe «arenă o pleiadă admirabilă de personalități.

«Principiul național, aruncat în laboratorul istoriei universale de marea «revoluție franceză, a inaugurat epoca redeșteptării și la noi ca și în alte «părți.

«Ca după un lung somn letargic, în care s'a acumulat o sevă milenară, «puterile latente au izbucnit de amândouă laturile Carpaților și poporul «nostru, revenit la vieață, a fost sguduit din toropeala lui cu egală intensi-«tate sub stăpânirile politice de atunci.

«Un fluid misterios s'a comunicat, par'că, în organismul lui și l-a pus «în mișcare.

«Lozincile vremii au găsit deodată răsunet în oropsitele Principate «dunărene și în Ardealul chinuit de apăsarea iobăgiei.

«Un suflu romantic, graba febrilă de vieață, un val impetuos de porniri «generoase au pus stăpânire pe conștiința obștească ca în ajunul marilor «primeniri.

«Dincoace și dincolo de munți, setea de lumină și dreptate a început «să agite într'un fel neobișnuit rândurile mulțimii și, ca prin minune, «din adormirea unui mediu primitiv patriarhal a crescut dintr'odată o «generație de intelectuali frământați de problemele veacului, militanți «îndrăzneți și gata de ultimul sacrificiu pentru izbânda visului lor.

«E generația ideologilor dela 1848, cum s'a obișnuit să-i numească «posteritatea, cei cari în Muntenia și Moldova au făurit unirea și indepen- «dența țării, paralel cu mănunchiul care a îndrumat destinele neamului «aici în Ardeal, după prăbușirea feudalității.

«Românii de sub Habsburgi s'au găsit, în fața evenimentelor epocale «dela jumătatea veacului trecut, orfani de o clasă conducătoare. Un popor «de țărani clăcași, călăuziți de preoții lui erà Ardealul nostru dela 1848. «Singure școlile din Blaj luminau pe acest fond de tristă părăsire ca o «candelă în întunerec. S'a făcut o încordare supremă și o vastă eflorescență «de oameni a răsărit pentru toate nevoile.

«In pragul revoluției, preoțimea a unit crucea cu spada. S'au ivit clericii «în fruntea legiunilor de lăncieri; tineri advocați au devenit comandanți «de armată, în vreme ce *profesorii de teologie* s'au *improvizat în* conducă- «torii doctrinei noastre politice. Totul s'a pus în mișcare. Toate rezervele «s'au înșiruit pe câmpul de bătaie în marele examen al neamului.

«Această revărsare de energii însă trebuià ordonată și valorizată cu un «obiectiv politic bine determinat. Se cereà, deci, o operă de chibzuință; «se cereà spiritul creator și intuiția de geniu care stăpânește vâltoarea tur- «bure; se cereà omul excepțional. Rolul acesta l-a avut Andrei Șaguna, «descendentul Pindului, trimis de soartă ca un ajutor venit de sus în tabăra «ardelenilor. Tânărul vicar din preajma învălmășelii generale s'a așezat «dela început în această largă perspectivă istorică, a ajuns repede un centru «al mișcării și mâna lui viguroasă a prins cu putere toate ițele.

«Ințelegând din primele momente că milioanele de țărani români sunt «predestinați unei conduceri teoretice, el a făcut din cârja lui vlădicească «un sceptru de îndrumare politică.

«Deosebitele sale însușiri îl impuneau în fruntea trebilor. Om de tact «și fin diplomat; spirit cizelat de cultură și perfect echilibrat; pregătit «deopotrivă pentru speculațiunile abstracte ca și pentru acțiunile pozitive; «urmașul de scaun al blagoslovitului Vasile Moga, aduceà cu sine un ele- «ment psicologic nou în linia de avânt și îndrăzneală, un temperament «revoluționar și conspirator, o reminiscență atavică din sufletul agitat al «Macedoniei.

«Inzestrat cu o personalitate *multiplă* și bogată, Șaguna a devenit «astfel diriguitorul destinelor noastre politice în Ardeal.

«Dela memorabila adunare de pe câmpul libertății la Blaj, unde figura «lui venerabilă asemănătoare imaginei lui Andrei Hoffer, eroul tirolez «din pânzele celebre ale lui Defreggec, dominà massele de țărani, și până în «clipa din urmă a acestei frumoase bărbății cel mai demn principe al Bi- «sericii noastre a fost pe planul întâiu al tuturor acțiunilor la noi.

«In acest cadru de ansamblu al sbuciumului unui popor trebuie apre- «ciată munca lui Șaguna. Grija de căpătenie a clericului mândru de tagma «lui a fost ridicarea Bisericii ortodoxe din prăbușirea și umilința ei și re- «învierea vechei Mitropolii cotropită de vitregia vremurilor.

«Când această ţintă extrem de dificilă a putut fi atinsă prin influenţa «şi stăruinţele lui cari au schimbat tradiţionala conduită a Burgului «vienez, noul mitropolit şi-a putut pune în lucrare ideile lui de organizator «cari culminează în statutul organic ajuns pentru toate vremile la noi o «magna charte» a organizării bisericeşti, având la bază concepţia de«mocrată cu principiul naţional, precum şi spiritul apostolic al preceptelor «creştineşti cu exigenţele avansate ale vieţii moderne.

«Prin activitatea lui pe terenul bisericesc, Şaguna a depăşit graniţele «eparhiei lui, menţinând contactul permanent cu Românii de pretutindeni. «Cu prestigiul lui, scaunul arhipăstoresc se transformase într'un piedestal «de mare senior.

«Vremea vitregă a imperialismului unguresc s'a deslănţuit furtunos «asupra neamului, lăsând să cadă asupra Ardealului urgia anilor răi din «biblie.

«Moşneagul dârz a înţeles toate amărăciunile vremurilor schimbate «şi a murmurat în barba-i de patriarh: «flere possum, sed juvare non».

«Infrânt în cale ca un stejar despicat de fulger la margine de drum, «a privit împrejur ca să-şi găsească un colţ pentru repausul de veci şi atunci «şi-a ales un sat: Răşinarii, el, coborîtorul Pindului, care urcase toate trep«tele măririlor; prietenul arhiducilor; oaspele splendorilor imperiale, acì «la coasta graniţei blestemate dispărută, într'o atmosferă rustică de românism «pur, în mijlocul crucilor de lemn ale acestor ciobani dela munte, cari «semnifică mai limpede trăinicia rassei şi pecetea eternităţii a năzuinţelor «noastre.

«Astăzi, la o jumătate de veac, când sufletul României întregite în frunte «cu Regele ei, se apleacă în faţa acestui mormânt plin de înţeles, umbra «neuitatului părinte al neamului fâlfâie peste capetele noastre, trezind în «inima tuturora un sentiment de binefăcătoare armonie spre a desprinde «mai bine ritmul unei vieţi şi a ne pătrunde de poveţele ei.

«Academia Română, prin rostul meu turburat de duioase amintiri şi «copleşit de măreţia clipei, îşi trimite prinosul de închinăciune».

D-l Charles Upson Clark mulţumeşte pentru alegerea sa de membru onorar prin următoarea scrisoare:

«Je suis bien fier de l'honneur dont je viens de recevoir la nouvelle «dans votre lettre, si merveilleusement écrit, du 4 juin. J'ai le plus grand «respect pour le travail littéraire, historique et scientifique de l'Académie; «j'espère que je réussirai, dans mes propres ouvrages, à approximer aux «niveaux auxquels vos membres arrivent. Je vous avoue aussi que je suis «extrèmement touché de ce nouveau temoignage à l'amabilité du caractère «roumain, dont j'ai déjà eu tellement de preuves.

«Voulez-vous saluer de ma part ces messieurs distingués, dont j'aime «à penser que je puis me nommer maintenant un humble confrère, et me «croire, avec les souhaits les plus chaleureux pour votre succés dans votre «carrière archéologique».

Dela d-l Marcu Beza se primeşte următoarea scrisoare:

«*Domnule Preşedinte,*

«Am onoare a vă face cunoscut, că am primit scrisoarea d-voastră «No. 1232 din 9 Iunie a. c. înştiinţându-mă de numirea mea de membru «corespondent al Academiei Române. Mulţumesc din suflet atât d-voastră «cât şi membrilor Secţiunii literare pentru cinstea ce mi se face prin această «alegere».

D-l N. DONICI, membru onorar, spune că a lărgit activitatea observatorului său astronomic dela Doboşarii-Vechi, înfiinţând o staţiune meteorologică care să funcţioneze în tot cursul anului sub direcţiunea Institutului central de meteorologie din Bucureşti. Observatorul dela Doboşarii-Vechi posedă de mai mulţi ani următoarele aparate meteorologice: un barometru, un termometru, un higrometru înregistrator Richard-Müller, de dimensiuni mijlocii; un barometru holosteric Naudet, un termometru Assmann, un higrometru şi un anemometru. La acestea se adaugă aparatele primite dela Institutul meteorologic central în vederea creării unei staţiuni meteorologice permanente şi anume: un termometru maximum, un termometru minimum, două pluviometre şi un aparat pentru înregistrarea radiaţiunii solare.

România fiind o ţară eminamente agricolă, o reţeà de staţiuni meteorologice bine întrebuinţate şi bine distribuite este de mare însemnătate nu numai din punct de vedere ştiinţific, dar şi din motive practice. Speră că înfiinţarea unei staţiuni meteorologice în valea Nistrului, care reprezintă un caracter meteorologic excepţional şi unde până în prezent nu există o asemenea instituţiune, va contribuì la activitatea atât de folositoare a Institutului meteorologic central.

— Se exprimă mulţumiri d-lui Donici pentru interesul statornic ce poartă ştiinţei şi instituţiunilor necesare progresului ei.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

21 SEPTEMVRIE 1923

D-l Vicepreşedinte, I. AL. BRĂTESCU-VOINEŞTI, deschizând şedinţa, zice:

«*Domnilor Colegi,*

«Am durerea a vă aduce la cunoştinţă că în cursul vacanţei, în ziua «de 17 Iulie, a încetat din vieaţă la locuinţa sa din Capitală, în vârstă de 86 «de ani, blândul şi stimatul coleg onorar, d-l Teodor Rosetti. Meritele lui «ca bărbat de Stat sunt bine cunoscute. Aici am datoria să amintesc că «Teodor Rosetti a fost unul din întemeietorii Societăţii «Junimea», care a «jucat un rol atât de important în mişcarea culturală a ţării. In calitate de «Ministru al Instrucţiunii a pus la dispoziţiunea Academiei, în 1890

«actualul local, dându-i și mijloacele necesare pentru instalare. In semn de «recunoștință, Instituțiunea noastră l-a ales membru de onoare la 26 Martie «1891. Dragostea și încrederea față de Academie și le-a manifestat și cu «ocaziunea facerii testamentului, prin care i-a lăsat, la libera dispoziție, «suma de 200.000 lei. Numele lui Teodor Rosetti va fi înscris în Analele «Academiei la locul de cinste, alăturea de-ale acelora cari prin faptele lor «și-au câștigat acest drept».

D-l AL. LAPEDATU face o comunicare cu subiectul *Cum s'a alcătuit tradiția națională despre originele Țării Românești?*

Dela d-l General C. Prezan se primește următoarea scrisoare:

«*Domnule Președinte,*

«Intors în țară, după o lungă absență și luând cunoștință de adresa «d-voastră No. 1262 din 1923, mă grăbesc a vă arătà că am fost profund «mișcat de deosebita onoare ce mi s'a făcut, alegându-mă membru onorar «al Academiei și pe care o consider ca un omagiu ce s'a voit a se aduce «armatei.

«Acest gest patriotic are cu atâta mai mare importanță, cu cât el vine «dela apostolii tineretului nostru, indicându-le astfel drumul iubirii pentru «această instituțiune care garantează existența neamului și la adăpostul «căreia se desvoltă toată activitatea în Stat.

«Pentru mine, nu-mi atribui alt merit decât acela că, nu m'am îndoit «niciodată de virtuțile ostășești ale poporului nostru—păstrate intacte dela «strămoși — convingere ce mi-am format nu numai din studiul istoriei, «dar mai cu seamă din un contact aproape zilnic cu trupa timp de 15 ani, «cari au precedat răsboiul unirii neamului și am avut imensa satisfacțiune și «o adevărată mândrie națională de a nu mă fi înșelat în aprecIațiunea mea.

«Ca unul ce am avut răspunderea întregei acțiuni militare, cu începere «din partea a doua a campaniei, cred de datoria mea să exprim, cu această «ocazie, recunoștința mea corpului ofițeresc, care a știut să câștige sufletul «acestui sublim material și să-l întrebuințeze așà cum cereà datoria către «patrie.

«In numele tuturor acestor bravi luptători, soldați și ofițeri, în numele «eroilor cari și-au dat vieața pentru cauza noastră sfântă, așezați azi la locul «de onoare, înfășurați în recunoștința veșnică a unui neam întreg, precum «și în numele meu, vă rog să primiți și să transmiteți și celorlalți membri «ai Academiei caldele mele mulțumiri pentru dragostea ce arătați armatei «și pentru omagiul ce-i aduceți prin alegerea a unuia din elementele sale «ca membru onorar al celui mai înalt sanctuar de cultură».

Dela d-l S. Ramon Cajal se primește următoarea scrisoare:

«*Très illustre Président de la Academia Română,*

«J'ai bien reçu le diplome dans lequel votre très savante Corporation «me communique ma nomination de *Membre d'honneur*.

«Cette preuve de considération à mes modestes contributions scienti-«fiques m'a profondément touché; elle m'impose aussi une grande dette «de gratitude d'obligeance.

«En faisant des voeux enthousiastes pour la prospérité de votre Academie «et en vous priant de bien vouloir temoigner a vos doctes collèges l'ex-«pression de mon remercîment, je vous prie d'agréer l'assurance de mes «meilleurs sentiments».

Dela Banca Generală a Țării Românești se primește în dublu exemplar fotografia mărită a defunctului Jacques M. Elias, care a lăsat întreaga sa avere Academiei pentru scopuri culturale.

Dela d-l Virgil Drăghiceanu, Secretarul Comisiunii Monumentelor Istorice, se primește, spre a fi încorporat în colecțiunea de autografe ale Academiei, manuscriptul ultimului studiu al regretatului D. Onciul despre *Anul morții Marelui Basarab Voivod.*

Ministerul de Interne, răspunzând invitațiunii făcute în conformitate cu deciziunea luată în ședința dela 16 Martie a. c., face cunoscut că din lipsă de fonduri nu poate luà nici o dispozițiune pentru completarea lucrării *Jertfele Românilor din Ardeal, Banat, Crișana, Sătmar* și *Maramureș aduse în răsboiul mondial din anii 1914—1918* — alcătuită de Teodor Păcățianu din inițiativa și cu spesele Asociațiunii «Astra» din Sibiiu — cu datele statistice din vechiul regat, Basarabia și Bucovina.

— Se ia spre cunoștință.

Ministerul de Răsboiu comunică prin scrisoare că a hotărît că completeze și reorganizeze Muzeul Militar Național așà fel ca să îmbrățișeze întreg trecutul militar al națiunii române din tot cuprinsul teritoriului locuit de Români și să înființeze secțiuni militare în muzeele regionale. Pentru înfăptuirea acestei opere, roagă Academia să numească un delegat, care împreună cu delegații Ministerului Cultelor și Artelor, Inspectoratului muzeelor din Transilvania, Fundației culturale «Principele Carol», Secției a 8-a istorice din Marele Stat Major și Direcțiunii Muzeului Militar să cerceteze muzeele Statului și particulare aflate în întreg cuprinsul României întregite și să opineze cari obiecte aflate în acele muzee au vreo legătură cu trecutul Armatei Române și cu evenimentele sau operațiunile militare din tot cuprinsul țării, spre a fi cedate Ministerului de Răsboiu pentru scopul arătat.

— Se deleagă d-l *V. Pârvan.*

Dela Uniunea Internațională de Fizică pură și aplicată se primește următoarea scrisoare:

«*Monsieur le Président,*

«Au moment des réunions du «Conseil International de Recherches», «à Bruxelles, l'an dernier, il a été décidé de constituer une «Union interna-«tionale de Physique pure et appliquée» et l'on a prié sir William Bragg «d'accepter la Présidence du Comité Provisoire d'Organisation.

«Il avait été question de réunir cette année un Congrès de Physique «à Cambridge, mais des difficultés matérielles ont conduit nos collègues «anglais à l'ajournement de ce projet. Cependant, le Comité provisoire a dé«cidé qu'une Assemblée Générale de l'Union Internationale de Physique «aurait lieu à Paris du 18 au 21 Décembre de la présente année 1923.

«L'ordre du jour comportera:

«1. Constitution définitive de l'Union;

«2. Élection du Bureau;

«3. Congrès international de Physique: proposition d'organisation de «ce Congrès à Londres en 1924;

«4. Comptes et budget;

«5. Propositions suggérées par les différentes délégations;

«*a)* Questions concernant les analyses bibliographiques;

«*b)* . . . .

«Indépendamment des délégués qui représenteront officiellement à cette «Assemblée les pays ayant donné leur adhésion définitive à l'Union, «tous ceux de nos collègues Étrangers qui voudront bien venir participer «à nos réunions seront les bienvenus.

«Je viens donc vous demander, Monsieur le Président, si l'Académie «Roumaine serait disposée à se faire représenter aux séances de l'Assemblée «Générale de l'Union Internationale de Physique. Il serait désirable que «votre réponse parvînt à Monsieur Abraham, Secrétaire de l'Union, le «plus tôt possible, *et au plus tard le 1-er Octobre*; nous ferons alors con«naître aux délégués désignés l'ordre du jour définitif et le programme «des séances de l Assemblée».

— Din lipsă de fonduri, se decide deocamdată numai participarea morală. D-l N. Vasilescu-Karpen va face oficiul de legătură.

D-l Secretar General V. PÂRVAN amintește că în ședința dela 23 Februarie a. c., s'a decis ca Academia să fie reprezentată la Congresul Internațional de Istoria Religiunilor, care se va ține la Paris dela 8 la 13 Octomvrie viitor, prin părintele coleg N. Popescu, sub rezerva acordării speselor de călătorie de către Ministerul Cultelor și Artelor. La intervențiunea făcută pentru acest scop, Ministerul Cultelor și Artelor a răspuns că din lipsă de fonduri nu poate acordà suma necesară și că din aceeași cauză nici Ministerul Instrucțiunii nu poate satisface dorința Academiei.

— Se ia act și se decide a se trimite la timp o telegramă de felicitare..

D-l Secretar General V. PÂRVAN amintește că în sesiunea generală trecută s'a decis ca sărbătorirea centenarului morții lui Gheorghe Lazăr să se facă în toamna curentă împreună cu autoritățile superioare ale Statului. Conform deciziunii luate, Academia urmà să țină o ședință comemorativă după care membrii aveau să meargă în corpore la Avrig spre a depune o coroană pe mormântul gloriosului apostol al deșteptării naționale. Ministerul Instrucțiunii a fixat serbările la Avrig pentru zilele de 29 și 30 Septemvrie. Unii dintre colegii noștri lipsesc încă din Capitală; alții, între cari și d-l coleg

I. Bianu, însărcinat cu rostirea discursului în numele Academiei, se află în străinătate pentru regularea și primirea succesiunii Jacques M. Elias. In această situație deciziunea luată nu poate fi adusă la îndeplinire. Academia nu poate lipsì însă dela comemorarea lui Gheorghe Lazăr și deaceea d-l Pârvan face următoarele propuneri:

a) Să fie delegat d-l coleg G. Bogdan-Duică să reprezinte Academia la serbările organizate de Ministerul Instrucțiunii la Avrig, rostind o cuvântare comemorativă la mormântul marelui dascăl;

b) Să se țină o ședință solemnă în care d-l G. Bogdan-Duică să facă o comunicare asupra vieții și operei lui Gheorghe Lazăr.

— Se aprobă ambele propuneri și se fixează ziua de 19 Octomvrie pentru proiectata ședință solemnă.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

28 SEPTEMVRIE 1923

D-l Vicepreședinte D. GUSTI, deschizând ședința, zice:

«*Domnilor Colegi*,

«Avem plăcerea să salutăm întâia oară în mijlocul nostru pe noul coleg, «Părintele N. Popescu, care prin cunoștințele sale în istoria bizantină, «erà indicat să ne dea ajutorul necesar pentru continuarea cu succes a «cercetărilor noastre în această direcție. Bine ați venit între noi, iubite coleg! «Vă urăm cea mai strălucită activitate în sânul Academiei».

Părintele N. POPESCU răspunde:

«Mulțumesc călduros pentru neașteptata cinste ce mi s'a făcut, prin «chemarea mea în sânul celei mai înalte instituții culturale a neamului «nostru. Inclin a crede că d-voastră ați căutat să cinstiți întreaga preoțime «de mir din vechiul regat, alegându-mă pe mine să reprezint aici pentru «întâia oară haina umilului preot de mir, care veacuri dearândul, la țară «ca și la oraș, a înfățișat mult-puțina cărturărie a noastră în păturile mai «adânci ale poporului.

«Mă străduesc să-mi țin curat cugetul de tina neadevărului, și de«aceea mă rog să fiu crezut că venirea mea întârziată la ședințele Academiei «se datorește, pentru luna Iunie, însărcinărilor dăscălești, ce m'au ținut «departe de București, cum și neștiinței mele despre necurmatele ședințe în «fiecare Vineri.

«Simt ce însemnează știință și îndrăznesc a crede că am pregătirea «pentru a o înfăptuì în domeniul ales de mine. Dar, până la izbucnirea «răsboiului universal, greutățile vieții m'au stânjenit întrucâtva din lucrul «meu, în vremea cumplitului răsboiu mintea n'a stat pentru astfel de în«deletniciri, iar dela venirea părintelui mitropolit Miron — Ianuarie 1920 — «am avut atâtea însărcinări că răgazul pentru cercetări istorice mi-a lipsit. «Chemarea d-voastră mi-a dat prilejul să retez o parte din aceste

«însărcinări. Viu aici înarmat cu platoşa încredinţării că Mântuitorul «Hristos îmi va da puteri noui să-l slujesc cu lucru bun şi cinstit în această «incintă închinată adevărului care singur mântuieşte».

D-l I. BIANU zice:

«Nu mă pot oprì de a adăugà câteva cuvinte la cele adresate de Preşe-«dintele nostru de astăzi noului coleg. Am fost crescut la Blaj în spiritul «Bisericii naţionale şi deaceea salut în părintele coleg N. Popescu pe re-«prezentantul ei. Trei mari figuri aparţinând Bisericii au fost membri «activi ai Academiei noastre şi au lăsat urme adânci în activitatea ei şi în «vieaţa culturală şi socială a românismului. Pe toţi trei i-am cunoscut «de aproape. Aceştia au fost Timoteiu Cipariu, reprezentantul unei noui di-«recţii pentru desvoltarea limbii, Ioan M. Moldovanu, luptătorul ne-«obosit pentru ţinerea vieţii intelectuale la Românii de peste munţi şi Epi-«scopul Melchisedec, cel mai strălucit reprezentant intelectual al clerului «din România veche în veacul al XIX-lea. Sunt adânc convins că cultura «naţională fără o directivă bazată pe cultura religioasă nu se poate desvoltà «normal şi deaceea simt o deosebită bucurie ori de câte ori slujitori ai «Bisericii sunt chemaţi să conlucreze cu noi. Urez părintelui Popescu «să fie — şi am încrederea că va fi — un demn urmaş al predecesorilor «săi în Academie».

D-l G. BOGDAN-DUICĂ prezintă în dar din partea d-lui Leontin Terec, învăţător în comuna Hida (Cojocna), două cărţi vechi: Invăţătura bisericească a lui Antim din Târgovişte, găsită la Hida, şi alta în limba maghiară tipărită la Budapesta în 1823, tratând despre uciderea unei familii ungureşti în răscoala lui Horia, găsită în biblioteca ungurească dela şcoala primară de Stat din Zălău.

— Se vor exprimà donatorului cuvenitele mulţumiri.

D-l I. BIANU raportează asupra cercetărilor făcute la Paris de d-l Em. Pantazi împreună cu d-sa şi la Viena de d-lor împreună cu d-nii Gr. Antipa şi I. Mitilineu pentru găsirea şi inventarierea averii aparţinând succesiuni J. M. Elias, aflătoare în străinătate.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

5 OCTOMVRIE 1923

D-l Vicepreşedinte, D. GUSTI, deschizând şedinţa, zice:

«*Domnilor Colegi*,

«Imi daţi voie să salut în numele d-voastră, prezenţa în mijlocul nostru «a d-lui profesor G. Murgoci, ales membru corespondent în sesiunea ge-«nerală trecută. Lucrările şi activitatea noului coleg pe tărâmul ştiinţific «vă sunt bine cunoscute şi v'au fost amintite cu ocaziunea propunerii de

«a fi chemat printre noi. Urez d-lui coleg Murgoci ca distincţiunea ce i «s'a acordat de Academie să fie prea neînsemnată faţă de rezultatele vii«toare ale activităţii sale ştiinţifice».

D-l G. MURGOCI răspunde:

«Am fost foarte fericit când am primit înştiinţarea că Inalta şi Prea — «onorata Instituţie ce este Academia Română m'a ales membru cores«pondent al savantului corp ce o constitue. Considerând distincţiunea ce «mi se face ca o recunoaştere a muncii ce am depus mulţi ani în servi«ciul neamului şi pe câmpul ştiinţei, aduc acì mulţumirile cele mai căldu«roase maturului şi savantului Corp academician pentru confirmarea acestei «munci. Onoarea de a păşì de acum înainte alăturea de d-voastră va fi «pentru mine o încurajare mai mult de a desfăşurà restul energiei mele «pentru Patrie, Neam şi Ştiinţă».

Dela direcţiunea şcoalei inferioare «T. P. Anastassiu» din Ţigăneşti (Tecuciu) se primeşte înştiinţarea că în ziua de 1 Octomvrie, A. S. R. Principele Moştenitor, însoţit de prefectul judeţului, primarul şi poliţaiul oraşului Tecuciu, au vizitat şcoala.

D-l I. BIANU prezintă textul următoarei cuvântări comemorative rostite de d-sa în numele Academiei la statuea lui Gheorghe Lazăr, în ziua de 29 Septemvrie expirat:

«Ce putere adună astăzi în jurul acestui chip cioplit de marmură toată «românimea cultă şi conştientă de fiinţa neamului nostru românesc? «Ce curent electric face astăzi să vibreze coardele cele mai intime al con«ştiinţei naţionale româneşti din toate părţile pământului străbun dintre «Tisa şi Nistru în valuri de recunoştinţă către acela care este aici repre«zentat şi a cărui vieaţă s'a stins acum o sută de ani?

«Cel înfăţişat aici nu a fost nici un mare domnitor, nici un neînvins «şi biruitor erou; el nu a fost nici un bărbat conducător de Stat al cărui «ochiu departe văzător şi braţ puternic să fi cârmuit corabia Statului şi a «neamului prin valuri, scoţând-o la limanul gloriei şi măririi; nu a fost un «mare învăţat, un scriitor genial, din a cărui minte să fi scăpărat scântei «de lumină, cari să lumineze paşii omenirii spre înţelegerea adevărurilor «adânci ale firii, cum au fost un Aristotel, un Galilei, un Dante, un Goethe, «un Pasteur.

«Lazăr al nostru dela Avrig a fost numai un dascăl — în înţelesul cel «mai umilit al cuvântului — şi a fost un dascăl fără noroc, care, deabià «a putut dăscăli trei-patru ani într'o biată chilie de mănăstire chiar în locul «unde ne aflăm, şi evenimentele i-au închis şcoala, apoi i-au închis ochii «şi gura.

«Care este dar explicarea faptului că chipul lui săpat în marmură «stă aici la stânga marelui Voivod — al marelui Arhanghel — care printr'o «strălucire de fulger orbitor de sabie a arătat neamului nostru ţinta cea «mai apropiată a menirii lui în lume?

«Nu o îndelungată și bogată activitate literară, cum a fost aceà a marelui «lui învățăcel dela dreapta Voivodului, nu mulțimea și frumusețea scrierilor «lui sau vastitatea și adâncimea erudiției lui l-au pus între apostolii, între «sfinții neamului românesc.

«Ceeace astăzi adună florile recunoștinței întregului nostru neam lângă «amintirea celui stins acum un secol în satul ardelean de pe malul Oltului, «este conștiința că el a făcut un pas mare și puternic spre unirea sufletească «a neamului nostru rupt în bucăți, tocmai când se păreà că acest neam «este hotărît pieirii dintre neamuri.

«Neamul nostru nu mai aveà puterea de a-și apărà ființa. Ii căzuse din «mâni arcurile dela Podul-Inalt, îi căzuse în Câmpia Turzii sabia dela Că-«lugăreni. Pământul strămoșesc cădeà pe rând sub stăpâniri străine: «Oltenia, Bucovina, Basarabia fusese smulse pe rând de pasări de pradă cu «două ciocuri și cu multe ghiare. Mintea, care începuse a se luminà prin «carte, se întunecă și ea prin stăpânire străină, care se încercà în noua «formă a se întinde peste neamul nostru. Atunci se ridică țipete de «durerile morții naționale: Neculcea varsă valuri de oftat și de durere «lângă agonia prea iubitei lui Moldove, călugărul Ghenadie Cotorea dela «Blajul din inima Ardealului scrie cu adâncă durere: «Era oarecând și nia-«mul rumânesc niam vestit, și lăudat: iară acum fără viaste, și de toți «ocărît zace. Era oarecând viteaz, și în războiu tare; iară acum fără «de putiare și mai fricos decât alte neamuri. Era oarecând înțelept; «iară acum înconjurat de norul neștiinții. Era de cinste, iar acum de «toți lăpedat. *Poruncia oarecând și Ardialului;* iar acum nici țării sale. «*Ii slujia oarecând alte niamuri, acum dânsul iaste bajocura ace-«lora...*»

«Sub apăsarea acestor dureri de moarte s'a oțelit voința de vieață. Stră-«bunii noștri s'au întors dela Orientul amorțit sub barbaria asiatică, s'au «întors spre Apusul viu cu care trăiam în atingere de hotare sau în raporturi «de atârnare. In mințile aburite de întunecimea străină a trecutului s'a «ivit scânteia de lumină a conștiinței originei noastre romane, și prin aceasta «s'au înțeles atât căile rătăcite în cari ne întârziasem, cât și drumul cel nou «pe care trebuià să ne îndreptăm pașii, ca să ajungem iar în rândul popoa-«relor de același neam, de aceeași limbă, de aceeași cultură, de cari ne în-«depărtase lungi secole vitrege.

«Astfel s'a făcut îndreptarea întoarcerii neamului românesc spre cultura «occidentală, spre latinitatea originilor lui.

«Noua îndreptare, ale cărei roade de o bogăție, care întrece toate aspi-«rațiile cele mai îndrăznețe, ne-a dus într'un singur secol dela marginea «mormântului la măreția zilelor noastre. Blajul din mijlocul Ardealului «s'a făcut altarul sfânt al acestei noui îndreptări naționale. Nu mai aveam «oștiri, nu mai aveam domnitori, vechea nobilime și boierime se maghia-«rizase de o parte și se grecizase de alta. Dar se ridicase dela sfânta opincă «a plugarului necărturar și a popii plugar, se ridicase un rând nou de căr-«turari atinși de cultura apuseană, de cultura romană.

«Ei strigă ca program de reînviere: suntem români, suntem romani, «voim să fim români şi romani, căci «mult este a fi născut roman».

«Gheorghe Lazăr coboară din Ardeal, seminţele acestei noui energii, «ale acestei noui vieţi şi vine la ceasul cel mai dureros, dar şi cel mai po-«trivit, când neamul erà socotit mort sau cel puţin amorţit, când sângele «fiilor lui se revărsau droaie în lupte pentru foloase străine: în apus în «răsboaiele cu Francezii lui Napoleon pentru austriaci, la Dunăre pentru «Muscalii în luptă cu Turcii. Iar pământul strămoşesc se sfârticà din toate «părţile.

«Atunci a venit Lazăr dascălul şi deschise şcoala lui ardelenească cu «caracter naţional românesc. El nu a fost întâiul şi nu a fost cel din urmă «dascăl ardelean venit de peste munte la fraţii din văile Moldovei şi din «câmpia Dunării. Şir lung i-au urmat: Florian Aaron, Ion Maiorescu, «Laurian, Bărnuţiu, Pumnul, şi alţi mulţi au fost tot atâţia apostoli, «urmaşi şi continuatori ai lui Lazăr dela Avrig. Ei au înfăptuit unitatea cul-«turii şi printr'însa a conştiinţei naţionale româneşti, după cum una a fost «totdeauna conştiinţa unităţii în massele adânci ale ţărănimii româneşti de «păstori şi de plugari. In fruntea acestor dascăli stă Gheorghe Lazăr şi «lui se cuvine închinarea recunoscătoare din partea întregei românimi «conştiente de personalitatea neamului românesc.

«Academia Română aduce lui Gheorghe Lazăr şi urmaşilor lui «închinarea cea mai recunoscătoare».

Dela d-l Marcu Beza, membru corespondent, se primesc pentru bibliotecă publicaţiile: *The New Rumanian State Regions and Resources* by E. M. Sanders, extras din revista geografică a Societăţii americane de Geografie din New-York, vol. XIII, No. 3, Iulie 1923 şi No. 39 din *Peoples of all Nations* edited by J. A. Hammerton, care cuprinde informaţiuni privitoare la ţara noastră.

— Se exprimă mulţumiri.

D-l A. RĂDULESCU ceteşte procesul-verbal al Secţiunii istorice pentru şedinţa de astăzi prin care se arată că s'a hotărît să se publice în buletinul Secţiunii manuscrisul lucrării d-lui G. I. Brătianu cu subiectul: *Vicina I. Contributions à l'histoire de la domination byzantine et du commerce gênois en Dobrogea* şi în Memoriile Secţiunii manuscrisul lucrării d-lui Teofil Sauciuc despre *Un fragment de Λήκυθος funerar attic de marmură.*

ŞEDINŢA ORDINARĂ

12 OCTOMVRIE 1923

Preşedinţa d-lui I. AL. BRĂTESCU-VOINEŞTI, Vicepreşedinte.

Dela Legaţiunea României din Washington se primeşte No. pe Iulie 1923 din *The Geographical Review*, publicaţiune a societăţii Americane de Geografie din acelaşi oraş, în care se află tipărit frumosul studiu al d-lui profesor E. M. Sanders, *The New Rumanian State Regions and Resources.*

— Se decide a se trimite d-lui Ministru Plenipotenţiar al ţării la Washington, o scrisoare prin care să i se mulţumească pentru volumul procurat şi să fie rugat a transmite şi d-lui profesor E. M. Sanders mulţumirile Academiei pentru interesul cę poartă ţării noastre.

Dela Societatea Naţiunilor — Comisiunea Internaţională de cooperaţie intelectuală — se primesc lucrările sesiunii a doua a numitei Comisiuni şi o scrisoare prin care Academia este rugată să trimită un delegat din partea Comisiunii Naţionale Române de cooperaţie intelectuală la a treia sesiune, care se va ţine în luna Decemvrie viitor. Data precisă şi locul unde se va ţineà adunarea se vor fixà ulterior.

Comisiunea internaţională roagă a i se comunicà dinainte propunerile şi observaţiile Comisiunii noastre privitoare la mijloacele cele mai practice pentru organizarea ajutorului mutual-intelectual între diferitele ţări, subiect care va formà obiectul principal al sesiunii.

— D-l Dr. G. Marinescu este rugat să studieze chestiunea şi să facă propuneri.

ŞEDINŢA SOLEMNĂ

19 OCTOMVRIE 1923

COMEMORAREA LUI GHEORGHE LAZĂR.

Preşedinţa d-lui I. AL. BRĂTESCU-VOINEŞTI, Vicepreşedinte.

D-l Secretar General V. PÂRVAN, deschizând şedinţa, zice:

«*Domnilor Colegi,*

«Popoarele se bucură de oamenii lor mari abià după ce i-au pierdut.

«Deaceea aniversarea unei morţi e aniversarea unei naşteri: lumea săr«bătoreşte aflarea noutăţii, că a avut un timp în mijlocul ei pe cineva, «care i-a crescut vieaţa şi pentru viitor, şi care, pentru sine însuşi, acum «nu mai are nici o cerere şi nici o dorinţă.

«Căci, atât cât trăise, creatorul fusese ca viermele care face mătasa: «oamenii prea văzuse viermele, ca să se poată bucurà de mătasă; acum, «după îngroparea viermelui, ei văd numai mătasa. Şi sunt aşà de mulţumiţi, «că pun pe cioplitorii lor în piatră să facă viermelui monumente de «recunoştinţă.

«Dar nu au dreptate. Căci creatorul de opere mai tari ca sgomotul «unei zile n'a făcut decât să se supue aceleiaşi legi de culegere a eternităţii «din eternitate, după care albina culege mierea din flori.

«Taina creării e marele miracol din care s'a născut în sufletul mişcat «al oamenilor idea de Dumnezeu. Ridicaţi-i dară lui altare şi statui, şi «nu viermelui care toarce mătasa, ori albinei care distilează mierea. Iar «făptuitorului de opere daţi-i doară atât: voinţa voastră sinceră de a-l «înţelege ca făptuitor, iar nu ca muritor.

«Ştiu că e tare greu: căci dacă femeia care plânge pe bărbatul dus la «groapă îşi aminteşte cu frângere de inimă întâiu de poftele pe care le-a «avut pântecele lui şi numai mai târziu şi de gândurile bune cari au rodit «în mintea lui, de ce să cerem mulţimilor să preţuească pe creator pentru «opera lui, şi nu pentru turburarea lumească pe care a iscat-o animalul «flămând din el?

* * *

«Popoarele sunt ca ţarinile. Ele nu rodesc până ce nu vine plugarul «să le are, semănătorul să le samene. Şi cu cât mai mulţi răscolitori de gân-«duri brăzdează faţa cea înţelenită în sălbătăcie a sufletului neamurilor şi «mai mulţi semănători de gânduri aruncă în dureroasele brazde sacra ghindă «a arborelui vieţii, cu atâta popoarele se îmbogăţesc şi se înfrumuseţează «mai mult de cuvântul care hrăneşte anii şi birueşte moartea.

«Şi cum în vremuri de mare bejenie, când lanurile au fost arse de nă-«vălitori duşmani, iar ţarinile au rămas ani întregi fără rod, muncitorul «pământului se duce până la capătul lumii, ca să aducă de acolo sămânţa, «dela oamenii cari în pace au strâns holdele lor, aşà semănătorii de gânduri «merg departe să-şi caute — la neamurile cele luminate de perpetua ardere «a focului gândului — boabele de lumină pe care le vor culcà în ţarina «arată la neamul lor.

«Vom ascultà azi cu iubire şi recunoştinţă povestea semănătorului «ţăran Gheorghe Lazăr, iar peste puţin vom auzì melancolica rătăcire «şi marile biruinţe întru cucerirea luminii celei roditoare, ale semănătorului «principe, Dimitrie Cantemir.

«Şi încrederea în puterile neamului nostru, de a se luminà pe sine însuşi, «va creşte».

D-l G. BOGDAN-DUICĂ expune prima parte a comunicării sale comemorative despre *Vieaţa şi opera lui Gheorghe Lazăr.*

D-l G. BOGDAN-DUICĂ prezintă din partea părintelui protopop V. Podoabă, pentru colecţiunea de manuscrise istorice, manuscriptul autograf «de Simeon Bărnuţiu, Profesore de filozofia şi de legi la Academia dein Iasi, 1856» despre «Istoria Legelatiunii Romane dela începutul seu pana la legelatiunea moderna urmata de o generalisatiune a dreptului Roman si de o explicatiune istorica a institutiunilor a lui Iustinianu dupa texturile cunoscute mai de multu sau descoperite mai de curundu de D. Ortolan, profesore la facultatea de legi dein Paris, tradusa dupa a patra editiune».

— Se exprimă donatorului mulţumirile Academiei.

Societatea de fizică din Paris anunţă că în acest an va sărbătorì jubileul ei de 50 de ani. O expoziţie de fizică şi telegrafie fără fir va fi deschisă cu această ocaziune dela 30 Noemvrie până la 7 Decemvrie. Vor face comunicări d-nii H. A. Lorentz, lord Rayleigh, Carl Stormer, Martin Knudsen şi Charles Fabry.

Academia este rugată să ia parte la solemnitate.

— Se trimite la Secţiunea Ştiinţifică.

ŞEDINŢA SOLEMNĂ

26 OCTOMVRIE 1923

Preşedinţa d-lui D. GUSTI, Vicepreşedinte.

D-l G. BOGDAN-DUICĂ expune a doua parte a comunicării sale comemorative despre *Vieaţa şi opera lui Gheorghe Lazăr.*

D-l Vicepreşedinte D. GUSTI zice:

«Imi daţi voie să salut în numele d-voastră pe d-l Marcu Beza, care «ia parte pentru prima oară la o şedinţă a noastră dela alegerea sa de membru «corespondent. Noul coleg are marea însuşire de a fi făcut legătura între «vasta şi frumoasa literatură engleză şi cea română. Dorim d-lui Beza să-l «vedem cât mai des în mijlocul nostru şi-i urăm să ducă la bun sfârşit «opera începută».

D-l MARCU BEZA mulţumeşte d-lui Preşedinte pentru frumoasele cuvinte cu cari l-a întâmpinat în numele Academiei şi tuturor membrilor pentru încrederea ce i-au acordat alegându-l membru corespondent. Promite că în calitatea sa de ataşat la Legaţiunea noastră din Londra va stărui pe toate căile să se facă cât mai strânse legăturile dintre Anglia şi România.

D-l Dr. G. MARINESCU face o dare de seamă asupra lucrărilor sesiunii a doua a Comisiunii Internaţionale de cooperaţiune intelectuală, conform însărcinării ce i s'a dat în şedinţa dela 12 Octomvrie. In concluzie propune să se trimită un delegat la a treia sesiune a numitei Comisiuni, care se va ţineà în luna Decemvrie viitor, şi să se comunice Comisiunii internaţionale că, principial, Comisiunea Naţională este de părere ca ajutoarele să se acorde în primul rând ţărilor cari au avut de suferit de pe urma răsboiului şi a căror monetă este depreciată, cum este ţara noastră, şi trebuie să consteà cu deosebire în procurarea şi schimbul de cărţi, instrumente, profesori şi elevi.

— Se aprobă propunerile făcute şi se decide ca d-l Dr. G. Marinescu să reprezinte Comisiunea Naţională la a treia sesiune a Comisiunii Internaţionale de cooperaţie intelectuală.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

2 NOEMVRIE 1923

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI, deschizând şedinţa, zice:

«*Domnilor Colegi,*

«Sunt încredinţat că vorbesc nu numai cu asentimentul dar şi cu apro«barea d-voastră felicitând pe d-l Al. Lăpedatu pentru numirea sa în înalta «demnitate de Ministru al Cultelor şi Artelor şi rugându-l să susţină la «locurile competente interesele Academiei, aşà de multiple în anii din urmă».

D-l AL. LAPEDATU răspunde:

«Vă mulţumesc călduros şi vă încredinţez că nu voiu pierde din vedere «că sunt membru al acestei Instituţiuni şi că interesele mele sunt strâns

«legate de ale ei. Sunt conducătorul unui Departament care nu prea are «legături cu Academia, dar pe cât îmi va fi posibil voiu interveni la cele-«lalte Departamente ori de câte ori intervenţia mea ar puteà fi de folos «Instituţiunii noastre».

D-l I. BIANU anunţă încetarea din vieaţă la 5 August a. c. a d-lui *Vratoslav Jagič*, membru de onoare al Academiei Române dela 23 Martie 1904. Marele slavist, cu autoritate mondială, a avut totdeauna interes şi pentru Români şi trecutul lor. Neuitatul nostru coleg Ioan Bogdan a fost elevul şi prietenul, care îi erà legat printr'o afecţiune reciprocă până la sfârşitul vieţii.

D-l I. BIANU prezintă din partea d-lui colonel Radu D. Rosetti publicaţiunea: *M. Tullii Ciceronis*, De Officiis, cum commentariis de Petri Marsi eiusque recognitione. Impraessum Venetiis per Bartholameum de Zanis de Portesio-Anno 1498.

— Se primeşte cu mulţumire.

D-l I. BIANU prezintă ultimele două publicaţiuni ale d-lui *V. Pârvan: La pénétration hellénique et hellénistique dans la vallée du Danube* tipărită în Bulletin de la Section historique, tome X, şi *Note di geografia antica*, apărută în Rivista di Filologia e di Istruzione classica. Nuova Serie. Anno I (LI della Raccolta) — Ottobre 1923. Torino.

Dela d-l Ioan Negruţiu, directorul şcoalei normale din Blaj, membru în comitetul central al Asociaţiunii culturale «Astra» din Sibiiu, se primeşte o dare de seamă asupra îmmormântării la Făget a rămăşiţelor pământeşti ale d-rului Corneliu Păcuraru-Bianu, mort la Pireu la 1/14 Aprilie 1920, care a lăsat întreaga sa avere Academiei Române şi numitei Asociaţiuni din Sibiiu pentru scopuri culturale. Resturile trupeşti ale înţeleptului patriot au fost aduse din Grecia prin mijlocirea instituţiunilor moştenitoare, după dorinţa exprimată de rude, spre a fi înhumate în comuna sa natală, lângă ale părinţilor şi rudelor sale apropiate.

— Se ia act şi se decide a se exprimà d-lui I. Negruţiu mulţumirile Academiei pentru informaţiunile date asupra tristei ceremonii.

Dela Secţiunea ştiinţifică se primeşte propunerea de a se publicà în Memoriile Secţiunii lucrarea d-lui *I. Simionescu: Fauna devonică din Dobrogea.*

ŞEDINŢA ORDINARĂ

9 NOEMVRIE 1923

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l AL. LAPEDATU spune că Ministerul Cultelor şi Artelor pune la dispoziţia d-lor membri ai Academiei loja sa dela Teatrul Naţional de trei ori pe săptămână şi dela operă odată pe săptămână. Zilele se vor fixà totdeauna Dumineca precedentă a săptămânii.

— D-l Preşedinte exprimă d-lui Lăpedatu cele mai călduroase mulţumiri pentru delicata atenţiune, manifestată cu atâta grabă dela numirea d-sale ca ministru al Cultelor şi Artelor.

D-l I. BIANU amintește că în dorința de a se restaurà casa dela Mircești a poetului Alecsandri, restabilindu-i-se și cuprinsul așà cum a fost în ultimele zile ale poetului, s'a făcut, între altele, intervenție la Ministerul Cultelor și Artelor să dăruească Academiei, pentru acest scop, toate obiectele și manuscrisele rămase dela poet, aflate în colecțiunea istorică a răposatului coleg Dr. C. I. Istrati, care a fost vândută de moștenitorii săi acelui Minister. D-l C. Moisil, membru corespondent și delegatul Academiei pentru alegerea și primirea obiectelor, a prezentat un raport asupra însărcinării ce i s'a dat însoțit de lista obiectelor primite.

D-l D. GUSTI amintește că la 22 Aprilie viitor se împlinesc două veacuri dela nașterea filozofului Em. Kant. Crede că acest eveniment nu poate trece neobservat de Academie.

— Se decide a se ținea o ședință solemnă în primăvara viitoare în care d-nii C. Rădulescu-Motru și D. Gusti să facă comunicări pentru comemorarea marelui cugetător.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

16 NOEMVRIE 1923

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

Dela Comisiunea de cooperațiune intelectuală de pe lângă Societatea Națiunilor se primește înștiințarea că în ședința sa dela 27 Septemvrie, Societatea Națiunilor, întrunită în a patra adunare, «luând act de declarațiunile «Comisiunii și ale președintelui său asupra imposibilității de a continuà lucră«rile fără înființarea unui serviciu internațional de informațiuni universitare, «autoriză Comisiunea să transforme secretariatul său în Oficiu internațional «de informațiuni universitare».

«Acest oficiu ar puteà să-și înceapă activitatea:

«*a)* Comunicând autorităților competente și în special oficiilor naționale «cu titlul de informațiuni, dorințele adoptate de Comisiunea de cooperațiune «intelectuală;

«*b)* Publicând informațiuni cari ar fi transmise, în special de oficiile na«ționale de informațiuni universitare, acolo unde există, asupra echivalen«țelor, din punct de vedere al studiilor și diplomelor, admise de diverse «țări, asupra programelor diferitelor universități, în special asupra cursu«rilor universitare relative la națiunile contemporane, asupra învățământului «limbilor, literaturilor și civilizațiunilor moderne, asupra cursurilor de vacanțe «internaționale;

«*c)* Pregătind o reuniune între subcomisiunile universitare și delegații «asociațiunilor internaționale de studenți, pentru a cercetà mijloacele de a «mărì schimburile de studenți, de conivență cu universitățile respective;

«*d)* Punându-se în legătură cu toate organizațiile cari, în diferite țări, tind «la multiplicarea schimbului de profesori».

«Comisiunea internaţională de cooperaţie intelectuală roagă Academia să «primească sarcina de mijlocitor între Oficiul Internaţional de informaţiuni «universitare şi universităţile şi şcoalele superioare din ţara noastră, comuni«cându-i totdeodată toate observaţiunile şi sugestiunile privitoare la organi«zarea numitului oficiu».

— Se decide ca în Comisiunea Naţională de cooperaţie intelectuală, formată de Academie, să fie cooptaţi şi Rectorii celor 4 Universităţi, cari să formeze Subcomisiunea naţională de cooperaţie intelectuală de informaţiuni universitare.

Ministerul Lucrărilor Publice aminteşte că mandatul dat de Academie d-lui inginer inspector general A. Saligny, membru al Academiei în Secţiunea ştiinţifică, de a o reprezentà în consiliul de perfecţionare al Şcoalei politehnice din Bucureşti, conform dispoziţiunilor art. 12 din decretul lege No. 2521 din 10 Iunie 1920, ratificat de Corpurile Legiuitoare, a expirat la 16 Noemvrie curent. Academia este rugată să delege un alt membru al Secţiunii ştiinţifice în acel consiliu sau să reînnoească mandatul fostului delegat pentru un nou period de trei ani.

— Se reînnoeşte mandatul d-lui A. Saligny.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

23 NOEMVRIE 1923

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l Dr. G. MARINESCU face o comunicare despre *Vieaţa şi opera lui Santiago Ramon y Cajal.*

ŞEDINŢA ORDINARĂ

30 NOEMVRIE 1923

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

Dela Academia de ştiinţe şi litere din Cracovia se primeşte scrisoare de mulţumire pentru urările ce i s'au adresat cu ocaziunea sărbătoririi jubileului său de 50 de ani.

D-l I. BIANU prezintă următoarele două documente dăruite Academiei de d-l *S. Mehedinţi*:

1. «Tablă de importaţie a anului 1832 — Tableau de l'importation faite en 1832». Sunt 4 foi, pe cari se arată în rubrici liniate numele celor 20 «schele prin cari intră mărfurile», şi 10 coloane în cari se arată felul, provenienţa şi valoarea mărfurilor în lei. Partea din dreapta a foilor a fost roasă de umezeală aşà încât ultima coloană este aproape de tot pierdută.

2. Scrisoare autografă a lui I. Maiorescu cu data Craiova 20 Decemvrie 1843.

Dela d-l Justin St. Frăţiman, dela Chişinău, membru corespondent, se primesc în dar următoarele trei documente:

1. Gramata de hirotonire dată de un episcop Gherasim — la 1781 Maiu 8. — Grecește.

2. Singhilie către cler dată de Patriarhul Daniil al Antiochiei — 1788 — Grecește.

3. Scrisoarea lui Filimon Marian către Pantelimon Halipa despre dorința țăranilor transnistrieni să aibă în biserică limba și cântarea moldovenească — 1917 Maiu 8. — Românește cu litere rusești.

Dela d-l Anticvar Albert Zwiebel se primește în dar colecția: *Donau Ansichten von Ursprunge bis zum Ausflusse in's Meer* de Iacob Alt. Viena 1820 — 180 stampe cu vederi (din totalul de 264) și harta Dunării în 4 foi.

— Se exprimă donatorilor mulțumiri.

Dela Uniunea Academică Internațională se primește o scrisoare prin care Uniunea amintește că Sesiunea sa anuală ține dela 12 la 14 Maiu și roagă a i se comunicà:

a) Numele, titlurile și adresele delegaților noștri;

b) Propunerile noui pe cari Academia ar aveà a le face, spre a puteà fi comunicate în termen tuturor delegaților membrilor U. A. I.

— Se decide a se răspunde că delegații Academiei rămân d-nii N. IORGA și V. PÂRVAN. In ce privește propunerile, Academia menține pe cele făcute de d-l coleg *Pârvan* în Sesiunea U. A. I., ținută în luna Aprilie a. c., comunicate Academiei și aprobate de dânsa în Sesiunea generală trecută.

D-l GR. ANTIPA cetește procesul-verbal al Secțiunii științifice pentru ședința de astăzi, prin care se propune a se tipărì în Memoriile Secțiunii lucrarea d-lui Dr. L. Edeleanu despre *Procedeul de rafinare cu bioxid de sulf lichid*.

— Se aprobă.

D-l N. VASILESCU-KARPEN cetește procesul-verbal cu data 17 Noemvrie curent, prin care Comisiunea instituită pentru examinarea candidaților la bursa «V. Adamachi» destinată unui inginer român, care să studieze în Anglia și America *organizația actuală metalurgică, în special înlocuirea coxului metalurgic prin gaz metan, păcură sau cărbune metalurgică*, propune a se dà bursa d-lui inginer Dan Periețeanu, cu condițiunea să trimită la fiecare trei luni raport amănunțit asupra activității sale.

— Se aprobă.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

7 DECEMVRIE 1923

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l profesor SILVIU DRAGOMIR, membru corespondent, face o comunicare despre *Originea coloniilor române din Istria*.

Dela Secțiunea literară se primește propunerea de a se tipărì în *Studii și Cercetări* lucrarea d-lui Th. Capidan despre *Românii din Meglenia*.

— Se aprobă.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

14 DECEMVRIE 1923

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l I. SIMIONESCU ceteşte procesul-verbal al Comisiunii instituite la Iaşi pentru acordarea burselor «V. Adamachi» la studenţi ai Universităţii de acolo, prin care se arată căror studenţi să se dea burse în anul şcolar curent şi se propune ca bursele rămase vacante să se capitalizeze la fond, în vederea majorării burselor.

— Se aprobă.

ŞEDINŢA SOLEMNĂ

21 DECEMVRIE 1923

COMEMORAREA LUI DIMITRIE CANTEMIR

Preşedinţa M. S. REGELUI.

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI zice:

Salut respectuos pe M. V. şi-I exprim recunoştinţa Academiei Române că a binevoit să vie şi să prezideze această şedinţă a ei.

Astăzi colegul nostru, d-l ministru Nistor, ne va vorbì despre Domnitorul Dimitrie Cantemir, care cu mai bine de două secole în urmă a fost predecesorul M. V. pe scaunul Moldovei. După un răstimp atât de lung în care ţările noastre despărţite încă, au avut un aşà mare număr de suverani, a trebuit ca Românii să se bucure de ilustra dinastie actuală pentru ca pe tronul patriei să se ţie în mână, pe lângă sceptrul domnesc şi pana de scriitor. Dela nemuritorul Rege Carol ne-a rămas *Memoriile* sale, pe atât de frumos scrise şi de interesante pe cât de necesare pentru cunoaşterea României moderne. Regretata Regină Elisabeta aveà cea mai întinsă celebritate ca autoare şi în proză şi în versuri. Succesoarea ei M. S. Regina Maria a încântat publicul cetitor în ţară şi în străinătate cu incomparabilele ei povestiri, şi ca să se vază cât ţine familia noastră regală la mişcarea intelectuală a poporului n'am decât s'aduc aminte de activitatea cu care A. S. R. Principele moştenitor lucrează la desvoltarea culturii la Români.

Exprim încă odată viile mulţumiri ale instituţiunii noastre, Prezidentului şi membrului ei de onoare şi exclam din toată inima: Trăească M. V. şi M. Sa Regina, Trăească A. Regale

Principele şi Principesa Moştenitoare şi întreaga familie Regală.

M. S. REGELE binevoeşte a răspunde următoarele:

Simt totdeauna o vie plăcere când pot venì în mijlocul d-voastră, dar azi bucuria mea este deosebit de mare, când ne-am întrunit spre a comemorà pe Dimitrie Cantemir, cel mai învăţat Voivod al nostru, care, dacă a fost lipsit de noroc în politica sa naţională de pe vremea lui, a rămas însă nemuritor prin neasemănata sa erudiţie şi prin uriaşa sa muncă ştiinţifică pentru timpurile în cari a trăit.

Dimitrie Cantemir este printre cei dintâi Români la cari a răsărit idea unităţii neamului românesc peste hotarele vremelnice, cari l-au împărţit în cele două Principate şi sub atâtea stăpâniri străine. A început Cronicul vechimei Româno-Moldo-Vlahilor cu marele gând de a scrie toată istoria întregului popor român, de a arătà măreaţa noastră origine romană şi de a dovedì stăruinţa noastră pe aceste pământuri dela întâiul descălecat al Impăratului Traian.

Pe lângă aceste însemnate opere istorice ale lui Dimitrie Cantemir, pe temeiul cărora a avut marea cinste să fie ales membru al Academiei din Berlin, el ne-a lăsat aceà minunată descriere a Moldovei, din care aflăm atâtea ştiri despre vechea vieaţă a poporului român. Cu vie plăcere am aflat că printr'o fericită coincidenţă colegul nostru, distinsul geograf Gh. Vâlsan a descoperit tocmai în acest an al comemorării lui Cantemir adevărata hartă a Moldovei, gravată şi tipărită în Olanda după manuscrisul original al lui Cantemir.

Printr'o coincidenţă şi mai fericită noi facem pomenirea de 200 de ani a lui Cantemir într'o Românie întregită la care de sigur că a visat şi el, când îşi scrià în pribegie prin străini opera sa despre unitatea Românilor, suspinând în cuvintele atât de duioase din cronicul său: «Dulce iaste dragostia moşiei».

Ca întâiul Rege al României întregite îi aduc aici prinosul de recunoştinţă, zicând din tot sufletul împreună cu Domniile-Voastre: Scumpă să ne fie în veci fericita-i amintire!

D-l I. NISTOR rosteşte cuvântarea comemorativă asupra *Vieţii şi Operei lui Dimitrie Cantemir.*

ȘEDINȚA ORDINARĂ

28 DECEMVRIE 1923

Preșdința D-lui I. C. NECRUZZI.

D-l I. BIANU spune că în anii de după răsboiu interesul pentru neamul și țara noastră a crescut pretutindeni. In Italia, la Roma, s'a înființat un Institut pentru Europa Orientală care publică o revistă destinată diferitelor studii și informațiuni referitoare la țările din Estul Europei. Ultimul număr este triplu, de 336 pagini și este rezervat exclusiv studiilor asupra României și Românilor. El cuprinde articole scrise de mai mulți învățați români și italieni. Acest număr de revistă se termină cu un studiu al tânărului filolog și filoromân Carlo Tagliavini, dela Bologna, asupra lui M. Eminescu. In anul curent d-l C. Tagliavini, care de câțiva ani studiază cu mare asiduitate limba noastră, pe care acum o cunoaște cu uimitoare siguranță, a publicat o *Grammatica Rumena* pentru înlesnirea studiului limbii noastre de către Italieni. Gramatica aceasta este cea mai perfectă din cele făcute până acum de străini asupra limbii române. Lucrarea este întocmită după cunoscuta metodă practică Gaspey-Otto-Sauer și a apărut în editura Iuliu Groos din Heidelberg. Ea este însoțită de așà numita «Cheie a gramaticei», formată din exerciții și teme, și este urmată de «*Antologia rumena*», un volum de 300 pagini în cari sunt reproduse bucăți din toată literatura română veche, nouă și populară, în proză și în versuri, toate alese cu o cunoștință și o pricepere admirabile. Această Antologie este precedată de o introducere de 88 pagini, în care se expune întreagă istoria literaturii române cu o competință și o siguranță vrednice de toată lauda și o bogăție de informație uimitoare la un străin, care n'a fost încă în România și nu s'a putut folosì de bibliotecile noastre.

— Se decide a se intervenì la Ministerul Instrucțiunii spre a se acordà d-lui Carol Tagliavini ordinul Bene Merenti.

D-l I. BIANU prezintă apoi broșura *L'Ambrosiana*, cu data de 8 Decemvrie 1923, tipărită de Biblioteca cu același nume din Milano, omagiu actualului Papă Piu al XI-lea, care a fost mai mulți ani prefectul acelei celebre biblioteci. La sfârșitul broșurii se află o listă de donatorii cari s'au asociat la acel omagiu, între cari figurează și Biblioteca Academiei Române.

D-l I. BIANU prezintă asemenea No. 337 din 8 Decemvrie curent al ziarului *Prager Presse*, ocupat exclusiv cu articole referitoare la vieața politică, socială, economică și culturală a României, însoțit de o planșe cuprinzând portretele Principelui Moștenitor, ale mai multor români și filoromâni aflători în Praga, precum și diferite reproduceri de tipuri, peisaje și monumente artistice din România.

Dela Secțiunea literară se primește propunerea de a se tipărì în *Memoriile* Secțiunii partea a II-a (capitolele VI și VII) a lucrării d-lui *Ramiro Ortiz* despre *Leopardi et la Spagna*.

— Se aprobă.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

4 IANUARIE 1924

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

Dela d-l Dr. Stefan Borbély, publicist, profesor la liceul unitar din Cluj, se primeşte o scrisoare, prin care se comunică că «oamenii de ştiinţă unguri cari trăesc în România — istorici, filologi, literaţi, filosofi, teologi şi naturalişti — au hotărît ca, grupându-se în jurul unei reviste, să reînceapă activitatea aceea pur ştiinţifică, care a fost întreruptă între Ungurii din România prin sfârşitul răsboiului». Spre acest scop ei au înfiinţat pe lângă vechea revistă «*Keresztény Magvetö*» (Sămănătorul Creştin) un supliment independent sub titlul «Erdélyi Irodalmi Szemle» (Revistă literară ardeleană), care va apare lunar ın 3—4 coale, destinat a fi «oglinda fidelă a vieţii intelectuale şi activităţii ştiinţifice a Ungurilor din România». Această revistă urmăreşte două ţeluri: unul să menţină la acelaşi nivel, ba chiar să desvolte activitatea pur ştiinţifică pe care a reprezentat-o ştiinţa ungurească în trecut, celălalt să unească rezultatele celor mai noui cercetări ştiinţifice ungureşti cu ştiinţa actuală a României, ca prin muncă în această direcţie intelectuală Ungurii să-şi aducă contribuţia la cultura unitară a României de azi.

Scrisoarea este însoţită de primul număr al revistei supliment «*Erdélyi Irodalmi Szemle*», al cărei cuvânt înainte se anexează tradus în româneşte.

D-l I. BIANU prezintă No. 1 din publicaţiunea Academiei *Études et Recherches*, cuprinzând lucrarea d-lui G. Ţiţeica *Géométrie différentielle projective des réseaux.*

D-l G. ŢIŢEICA spune că această lucrare e făcută în timpul ocupaţiunii. Pentru a se sustrage în parte dela durerea pricinuită de situaţia politică a ţării, întrebuinţà o jumătate de zi la acest studiu. Ocupaţiunea prelungindu-se, a revizuit în anul al doilea studiul aproape terminat în primul an. Mulţumeşte Academiei că i-a dat posibilitatea să publice această lucrare.

D-l N. VASILESCU-KARPEN prezintă pentru Buletinul Secţiunii ştiinţifice manuscrisul lucrării sale: *Sur de nouvelles piles électriques contredisant le deuxième principe dela thermodynamique.*

Dela Secţiunea istorică se primeşte propunerea de a se tipărì în Publicaţiunile Fondului Princesa Alina Ştirbei manuscrisul lucrării d-lui Zenovie Pâclişanu, membru corespondent, despre *Corespondenţa din exil a episcopului I. Inochentie Micu Klein.*

— Se aprobă.

D-l Secretar General prezintă următoarea listă a publicaţiunilor prezentate la concursurile premiilor destinate a se acordà în viitoarea sesiune generală:

1. — *La Premiul Năsturel de 4.000 Lei.*

(Prin Comisiune specială)

ABUREL (Toma B.), «Bună Ţară Rea'ntocmeală», Galaţi 1923.
BERARIU (Constantin), Cheleş-Impărat. Poem dramatic în 3 acte, Cernăuţi 1923.
CERBULESCU (Căpitan N.), Picuri de adevăr şi înţelepciune — pentru minte, inimă şi suflet — Sibiu 1923.
DAN (Dimitrie), Mănăstirea Suceviţa. Cu anexe de documente ale Suceviţei şi Schitului celui Mare, Bucureşti 1923.
GĂVĂNESCUL (Generalul C.), Egiptul. Ocolul pământului în 7 luni şi o zi. Călătorie făcută de A. S. R. Principele Carol al României. Vol. I. (Fără loc şi dată).
GEORGESCU (Ion M.), Principii muzicale. Rolul emisiei în mecanismul vocal, Bucureşti f. a.
HARET (Mihai), Castelul Peleş. Monografie istorică-geografică-turistică-pitorească-descriptivă a castelelor regale din Sinaia cu împrejurimile lor, Bucureşti 1923.
NEDELCU (George D.), Justiţia Română sub ocupaţiune, Bucureşti 1923
NICOLAESCU (Căpitan St.), şi P. NICOLAESCU-CRANTA, Pagini de glorie din Răsboiul pentru întregirea neamului. Grupul «Cerna», Turnu-Severin 1923.
REMER-ANSELME (I.), Femei Celebre, Bucureşti 1923.

2. — *La Premiul V. Adamachi, de 5.000 Lei* (divizibil).

(Prin Secţiunea literară)

BOUREANUL (Eug.), Sufletul Ruinelor, Bucureşti 1923.
CULEA (Apostol D.), Literatura Copiilor şi Şezătorile cu copii, Bucureşti 1923.
DIACONESCU (Pantelimon), Adevăr şi Dreptate. Ediţia II-a, revăzută şi adăugită, Bucureşti, f. a.
DONGOROZI (Ion), Cum s'a despărţit Tanti Veronica. Nuvele şi schiţe, Craiova f. a.
FARAGO (Elena). Să fim buni! Povestiri pentru copii, Bucureşti 1923.
FROLLO (Mia), Flori de flacări, Bucureşti 1923.
GORUN (I.), Obraze şi măşti, Bucureşti, f. a.
HODOROABĂ (Preotul N. V.), Din răsboiul de reîntregire. Note şi impresii din campanie, Iaşi 1923.
HODOŞ (Constanţa), Lilica iubeşte, Sibiu 1921.
IOV (D.), In Lunca Trotuşului. Nuvele, Bucureşti 1923.
MILLER-VERHGY (Marg.), Sanda, Anca şi Mihai, Bucureşti f. a.
MOSCOVICI (Virgiliu), Fântânile Luminii, Bucureşti f. a.
MURĂŞANU (Teodor), Fum de jertfă. Versuri, Cluj f. a.
PORA (N.), Hagi-Minciună—Schiţe şi Nuvele—Ediţia II-a, Bucureşti 1921.

PRICOPIE (Mihail I.), Suferinţi — Nuvele şi Schiţe — Bucureşti 1921.
SÂN-GIORGIU (Ion), Cercetări critice, Bucureşti 1923.
SÂN-GIORGIU (Ion), Rodul Sufletului. Poeme, Craiova f. a.
STAMATIAD (Al. T.), Pe Drumul Damascului. Poeme religioase, Bucureşti 1923.
STOICAN (I. I.), Biserica Arsă — Roman liric — Bucureşti 1923.
VALERIAN (I.), Caravanele Tăcerii, Bucureşti, 1923.
VIŢIANU (Alexandru), Rubáiyátele lui Omar Khayyám (Ediţia an. 1859). de Edward Fitzgerald — traducere din englezeşte — Constanţa 1923.
VRIONI (Aida), Rătăcire. Roman social, Bucureşti 1923.

3. *Marele Premiu Dr. C. Păcuraru-Bianu, 10.000 Lei.*

(Prin Secţiunea literară)

ARDELEANU (C.), In Regatul Nopţii. Nuvele, Bucureşti 1923.
DRAGOSLAV (I.), Poveştile Florilor. Volumul I şi II, Bucureşti f. a.
SPERANŢIA (Th. D.), Din Lumea lui Spulberă Vânt, Bucureşti f. a.

4. — *La Premiul Grigorie C. Angelescu de 4.000 Lei.*

(Prin Secţiunea istorică)

NOR (I. M.), Christ Mesia ebreesc. II Imperiul lui Israel, Bucureşti 1923
RĂDULESCU-CODIN (C.) şi Preot I. RĂUŢESCU, Dragoslavele. Trecutul. — Descrierea comunei. — Regiunea Dragoslavele (luptele din 1916). — Orfelinatul, Câmpulung 1923.
RĂDULESCU-CODIN (C.), Din trecutul nostru. Legende, tradiţii şi amintiri istorice, Bucureşti f. a.

5. — *La Premiul Demostene Constantinide, de 4.000 Lei* (divizibil).

(Prin Secţiunea istorică)

BALAN (Teodor), Suprimarea mişcărilor naţionale din Bucovina pe timpul răsboiului mondial 1914—1918, Cernăuţi, 1923.
BARNOSCHI (D. V.), Originile Democraţiei Române. «Cărvunarii». Constituţia Moldovei dela 1822, Iaşi 1922.
BOTIŞ (Dr. Teodor), Istoria Şcoalei Normale (Preparandiei) şi a Institutului Teologic ort.-român din Arad, Arad 1922.
BUCURESCU (Teodor), Credinţa Mea I, Sânnicolaul-mare, 1923.
ISTRATE (Ioan), O nouă credinţă: Conservarea Naţională, Cluj f. a.
LOCUSTEANU (Căpitan Aurel), Caracterul în general şi caracterul militar. Studiu militar social, Cluj 1923.
MAXIM (George G.), Poliţia germană-militară-secretă de răsboiu, compusă din civili, Iaşi 1923.
MIRON (Dr. George), Note din Răsboiul pentru Intregirea Neamului, Bucureşti, 1923.

MOROIANU (George), Legăturile noastre cu Anglia, Cluj, 1923.
OBEDEANU (Constantin V.), Dinastia Naţională a Basarabilor. Dinastia Naţională a Hohenzollernilor, Bucureşti, 1921.
PETRANU (Dr. Coriolan), Muzeele din Transilvania, Banat, Crişana şi Maramureş. Trecutul, prezentul şi administrarea lor, Bucureşti, 1922.
RUSCEAC (Dimitrie), Orbii, surdo-muţii şi anormalii. Studii despre reforma şcolară, Cernăuţi 1923.
TEMPEANU (Virgil), Istoria Pedagogiei, cu specială privire asupra învăţământului popular pentru folosinţa şcoalelor normale, seminariilor şi învăţătorilor, Craiova, 1923.

6. — *La premiul Lazăr, de 5.000 Lei.*

(Prin Secţiunea ştiinţifică)

BRĂTESCU (C.), Delta Dunării. Geneza şi evoluţia sa morfologică şi cronologică, Bucureşti 1923.
MARTINESCU (Dr. C.), Coloido-Therapia în vindecarea sifilisului. Sifilisul hereditar, sifilisul nervos, sifilisul ascuns, Ploeşti 1923.
NICULESCU (Dr. D. D.), Stomatologie, Bucureşti 1923.
PÂNTEA (Maior Mihai C.), Planul şi Ghidul oraşului Bucureşti, Bucureşti 1923.
PARASCHIVESCU (Colonel Ştefan), Teoria şi Practica Compensării Triangulaţiilor Geodezice după metoda celor mai mici pătrate, Bucureşti 1923.
PETCULESCU (Nicolae I.), Problema C. F. R., Bucureşti, 1923.
POPESCU (Locot. col. Gh. I.), Apărarea Antiaeriană, Timişoara 1922.
ZAHARESCU (Petru), Europa pentru clasa III-a secundară. Ediţia I, Bucureşti 1923.

La premiile cu subiect date s'au prezentat:

a) Premiul *NĂSTUREL*, de 5000 lei, pentru subiectul: *Elementul slav în dialectul aromân*, un manuscript sub motto: «Torna, torna...»;

b) Premiul *ALEXANDRU IOAN CUZA*, de 20.000 lei, pentru subiectul: *Istoria Românilor dela Aurelian până la fondarea Principatelor*, un manuscript sub motto: «Rómna».

c) MARELE PREMIU REGELE FERDINAND, de 10.000 lei pentru subiectul: *Vieaţa şi faptele lui Tudor Vladimirescu şi starea socială şi culturală din timpul său*, un manuscript sub motto: «Sângele de martir e plantă ce rodeşte».

d) Premiul *AT. TONCOVICEANU*, de 1000 lei, pentru subiectul: *Despre grefele ţesuturilor moarte*, un manuscript sub motto: «Progresul în ştiinţa vieţii nu se poate face decât graţie *divinei* experimentaţiuni».

e) La *MARELE PREMIU MILITAR GENERAL IOAN CARP ŞI MARIA CARP*, de 7000 lei, cu subiectul: *Principii şi metode pentru educaţiunea naţiunii în vederea viitoarei organizări militare a României-Mari* un singur manuscript sub motto: «Numai un popor puternic poate fi liber»

Premiile cu subiecte date, la cari nu s'a prezentat nici un manuscript sunt următoarele:

1. Premiul *AL. BODESCU*, de 1500 lei, pentru *Opera literară a lui Caragiale*.

2. Premiul *FUNCŢIONARII C. F. R. DIN BUCUREŞTI*, de 6000 lei, pentru *Drepturile funcţionarilor publici faţă de Stat*.

3. Premiul *ELIADE RĂDULESCU*, de 5000 lei, pentru *Examinarea critică a teoriilor privitoare la desvoltarea stării ţărăneşti la Români*.

4. Premiul *ADAMACHI*, de 5.000 lei, pentru *Constribuţiuni la studiul caracterelor antropologice ale ţăranului român*, şi

5. Premiul *DACIA-ROMÂNIA* pentru *Importanţa socială a asigurărilor de vieaţă, în special a asigurărilor de capitaluri şi de rentă*.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

25 IANUARIE 1924

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l I. BIANU prezintă primul număr din revista «*Cultura*», care apare la Cluj sub conducerea colegului *S. Puşcariu*. Noua publicaţiune adună în jurul ei pe fruntaşii culturii tuturor naţiunilor conlocuitoare în Transilvania. Numărul prezentat conţine articole în limbile română, maghiară şi germană.

Dela Ministerul Lucrărilor Publice se primeşte înştiinţarea că d-l *A. Saligny* este numit membru în Consiliul de perfecţionare al Şcoalei Politehnice din Bucureşti pe timp de trei ani, cu începere dela 1 Ianuarie 1924.

— Se iea spre cunoştinţă.

Dela Uniunea Academică Internaţională se primeşte programa lucrărilor Sesiunii a 5-a anuale, care se va ţineà la Bruxelles în zilele de 12, 13 şi 14 Maiu 1924.

— Se va comunicà delegaţilor Academiei în U. A. I.

D-l I. BIANU spune că în urma convorbirilor d-lui V. Pârvan la Roma cu d-l Filow, principalul arheolog al Bulgariei, s'a primit dela Sofia colecţia completă a Buletinului Institutului de arheologie bulgară şi ale Muzeului Naţional din Capitala Bulgariei.

— Se decide a se trimite în schimb publicaţiunile similare ale Academiei.

D-l I. BIANU prezintă o colecţiune de cărţi vechi româneşti sau în legătură cu vechea cultură românească. Sunt dăruite de P. S. Sa Episcopul unit din Oradea-Mare, Dr. Valeriu Traian Frenţiu, din Biblioteca acelei Episcopii. Câteva din ele sunt provăzute cu subscrierile autografe ale fruntaşilor scriitori români dela începutul secolului al XIX-lea. Intre aceste cărţi se află un *Molitvenic* slavonesc tipărit la începutul secolului al XVI-lea de cunoscutul tipograf Bojidar Vucovici. Exemplarul este defectuos, lipsindu-i foile dela sfârşit, dar în mai multe locuri are frontispicii cu literele Б Ж (Bojidar). De

două ori litera inițială P (R cirilic) este înfrumusețată cu coroana domnească. D-l I. Bianu crede că aceasta însemnează că cartea a fost tipărită în Ţara Românească în timpul domniei unui domn Radu (cari au fost patru printre anii 1508 și 1545), probabil Radu Paisie (1535—1545).

D-l S. MEHEDINŢI prezintă *Buletinul Societății Regale Române de Geografie*, Tomul XLI, pe anul 1922. Acest Buletin se prezintă într'o formă nouă, întrucât conține tot felul de material geografic — numai ştiinţific — şi este scris numai de tineri geografi.

— Se primeşte cu mulţumire.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

1 FEBRUARIE 1924

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l S. MEHEDINŢI face o comunicare cu subiectul *Premise etnografice pentru istoria Românilor.*

ŞEDINŢA ORDINARĂ

8 FEBRUARIE 1924

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l I. BIANU ceteşte o scrisoare primită în cursul săptămânii dela Societatea pentru cultura şi literatura română în Bucovina, prin care Academia este rugată să ià parte la parastasul care se va oficià, din iniţiativa numitei Societăţi, în ziua de 10 Februarie, la mormântul Baronului Eudoxiu Hurmuzachi, cu ocaziunea împlinirii în aceà zi a 50 de ani dela moartea marelui patriot şi cărturar.

D-l BIANU adaugă că îndată după primirea invitaţiei s'a telegrafiat la Cernăuţi d-lui *I. Nistor* să reprezinte Academia la parastas împreună cu toţi colegii din Cernăuţi. Telegrama a fost urmată de o scrisoare prin care s'a propus d-lui *Nistor* — sub rezerva aprobării Academiei — să pregătească o cuvântare pentru comemorarea într'o şedinţă solemnă a lui Eudoxiu Hurmuzachi şi a întregei familii, care are merite atât de mari pentru susţinerea şi înălţarea conştiinţei naţionale româneşti în Bucovina.

— Se aprobă cu unanimitate şi se decide ca ziua pentru şedinţa solemnă să se fixeze de comun acord cu d-l *Nistor*.

Dela Ministerul Lucrărilor Publice se primeşte înştiinţare că la 5 Februarie curent a expirat mandatul d-lui L. Mrazec de a reprezentà Secţiunea ştiinţifică a Academiei în Consiliul de perfecţionare al Şcoalei politehnice din Timişoara. Ministerul roagă Academia să delege un reprezentant din partea aceleiaşi Secţiuni pentru un nou period de trei ani.

— Se aprobă propunerea Secţiunii ştiinţifice de a se reînnoì mandatul d-lui L. Mrazec pentru noul period.

D-l I. BIANU cetește proiectul unei cereri pe care Academia să o adreseze Guvernului rugându-l să modifice art. 4 din legea Academiei dela 29 Martie 1879 în sensul ca dotațiunea anuală ce Statul face Academiei să fie urcată dela 30.000 lei la 1.000.000 (un milion), din care Academia să acorde trei premii de câte 50.000 lei cu numele *Lazăr*, *Asachi*, *Eliade-Rădulescu* în loc de două premii de câte 5000 lei (Lazăr și Eliade), ca până acum.

— Academia aprobă proiectul adresei.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

15 FEBRUARIE 1924

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l AL. LĂPEDATU prezintă ultima d-sale lucrare: *Cum s'a alcătuit tradiția națională despre originile Țării Românești.* — Comunicare făcută la Academia Română în ședința dela 21 Septemvrie 1923.

— Se primește cu mulțumire.

D-l I. AL. BRĂTESCU-VOINEȘTI face o comunicare cu subiectul *O operă literară de mare valoare.*

ȘEDINȚA ORDINARĂ

22 FEBRUARIE 1924

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

Se primește trista veste a încetării din vieață a d-lui *Dr. A. N. Bernat-Lendway*, membru onorar al Academiei. Se aduce aminte că într'o lungă activitate științifică de chimist, răposatul a adus însemnate servicii științei și țării, al cărei fiu adoptiv și devotat a fost. Pentru Academie dânsul și-a manifestat simțimintele prin donațiunea bibliotecii sale, prin care a voit să continue a servì știința, căreia se devotase.

— D-l Președinte exprimă condoleanțele Academiei.

S'a primit deasemenea înștiințarea despre încetarea din vieață a membrului onorar *Ernest Babelon*, celebrul numismat dela Paris, ale cărui merite științifice sunt recunoscute de toată lumea. Delegațiunea a exprimat familiei condoleanțe prin scrisoare adresată văduvei ilustrului defunct.

Dela d-l *Al. Procopovici*, membru corespondent, profesor la Universitatea din Cernăuți, se primește o relațiune asupra serbării făcute la Cernauca pentru pomenirea de 50 de ani dela moartea lui Eudoxiu Hurmuzachi. D-l Procopovici a reprezentat acolo Academia în numele căreia a rostit următoarea cuvântare comemorativă, fiind delegat de d-l coleg I. Nistor, reținut la Universitatea din Cernăuți pentru aceeași comemorare.

«Academia Română a urmat cu drag invitarea Societății pentru cultură «din Cernăuți de a participà aci la Cernauca, lângă mormântul lui Eudoxiu «Hurmuzachi, la pioasa și patriotica comemorare a semicentenarului

«morții lui. Admiratoare a binelui pe care el l-a făptuit pentru neamul «românesc în această parte a țării noastre, sub regimul cultural și politic «al stăpânirii străine din vremurile lui, și moștenitoare a importantei lui «opere istorice, ea va închinà memoriei lui una dintre primele ei ședințe «solemne.

«Din învălmășeala vremurilor Eudoxiu Hurmuzachi se desprinde ca «cea mai reprezentativă figură a Românismului îngenunchiat pe acest pământ «bucovinean. Coborîtor al unei familii care a avut un rol însemnat în is-«toria Moldovei, continuator al unor vechi tradiții boierești și cărturărești «în același timp, și-a desăvârșit aleasa educație din casa părintească în școalele «din Cernăuți și Viena și prin contactul cu fruntașii Românilor de pretu-«tindeni ca și cu unii dintre bărbații mai de seamă și mai influenți ai «monarhiei hasburgice. Ca luptător politic și ca cercetător științific îl dis-«tingeau deopotrivă dragostea de neam, un optimism inepuisabil și pro-«funda religiozitate cu care a pornit în căutarea binelui și adevărului.

«Dar ce sunt binele și adevărul? Adese taine, a căror deslegare se poate «răscumpărà doar prin stăruințele și munca încordată ale multor generații. «Farmecul cel mare al binelui și adevărului este însă, că te răsplătește «mult mai din belșug pentru dragostea cu care te pui în serviciul lor, decât «pentru faptul că ai reușit să le ghicești întreg secretul.

«Pentru Eudoxiu Hurmuzachi stăpânirea străină asupra unei părți «mari a neamului românesc, în Bucovina și dincolo de munți, a fost un «fapt fatal, o consecință logică a evoluțiilor istorice. Bucovina este după «dânsul «un vlăstar nobil romanic, altoit pe arborele puternic al stejarului «german din Viena, care-i garantează acestui vlăstar stabilitatea și-i dă nu-«trimentul necesar; pe acest arbore vrea să crească Bucovina și nutrit de «seva lui, să înflorească și să aducă mănoase roade; dar ea voește totodată «să păstreze neatinsă individualitatea acestui vlăstar și pe mlădițele lui să «producă numai astfel de fructe ce se potrivesc cu firea ei. Impăratul și «guvernul din Viena dând Bucovinei posibilitatea de a se desvoltà în sensul «acesta, Austria va cucerì sufletește și pe Românii de dincolo de hotarele «ei, turburați mereu de frământări interne, dacă vor vedeà că stăpânirea «habsburgică scutește individualitatea etnică și promovează progresul «național al fraților lor.

«Gândul lui Eudoxiu Hurmuzachi a fost împăcat deci cu domnia «Habsburgilor asupra Românilor supuși lor și el credeà în posibilitatea «unei armonizări a intereselor ei cu interesele noastre naționale. Dimitrie «A. Sturdza îl laudă în deosebi și pentru patriotismul său austriac. Fără «de aceste rătăciri — evidente erezii naționale, precum dovedesc și eve-«nimentele ulterioare, — rătăciri cari i-au asigurat prietenia unor marcante «personalități politice vieneze, de o influență hotărîtoare în vieața mo-«narhiei, Eudoxiu Hurmuzachi probabil că n'ar fi putut să ducă cu același «succes lupta pentru emanciparea națională a Românilor în Austria. Auto-«nomia Bucovinei proclamată în 4 Martie 1849 și crearea celei dintâi «catedre de limba română pe lângă liceul Statului din Cernăuți, încredințate

«lui Aron Pumnul, sunt cuceriri naţionale, fără de cari în 1918 Bucovina «s'ar fi putut găsì pe alte căi decât acelea cari au dus la biruinţa dreptăţii «între hotarele cari au dat vieaţă poporului românesc şi la realizarea idea-«lului nostru naţional.

«Nu mai puţin îl fericim însă pe Eudoxiu Hurmuzachi ca bărbat al şti-«inţei. Neobosit cercetător al trecutului nostru a întocmit o vastă colecţie «de documente privitoare la istoria Românilor, pe care a început-o încă «de prin 1831—1835, când se găsià pentru studii la Viena. In acelaşi timp «el pregăteà şi o istorie a Românilor în limba germană, lucrare care n'a «fost terminată şi din care n'a apucat să facă o operă turnată dintr'o bucată. «După moartea lui, aceste manuscrise au fost dăruite de familie, Academiei «Române, al cărei membru a fost din 1872, şi publicate cu cheltueala Mi-«nisterului Instrucţiunii Publice, sub titlul de «Documente privitoare la «istoria Românilor şi «Fragmente zur Geschichte der Rumänen». Operele «acestea şi în deosebi colecţia de documente de o valoare ştiinţifică extra-«ordinară, care a revărsat multă lumină asupra trecutului nostru din toate «ţinuturile româneşti, sunt la baza istoriografiei noastre moderne. In chi-«pul acesta Eudoxiu Hurmuzachi este şi un ctitor şi mare adăugător al «culturii noastre în aceà ramură a ştiinţei, în care geniul românesc a evoluat «în sclipiri mai scânteietoare decât în orice alt domeniu. Prin opera aceasta «el este însă şi un întăritor al conştiinţei noastre naţionale şi un oţelitor «al sufletului românesc împotriva tuturor stăpânirilor străine, deci şi a «Austriei, pe care credeà că trebuie s'o servim cu tot devotamentul.

«Partea nepieritoare care s'a degajat din sufletul lui şi s'a adăugat ca «element generator vieţii noastre naţionale, îi asigură pentru toate vre-«murile recunoştinţa neamului întreg şi în deosebi a Academiei Române».

Asociaţiunea elevilor şi foştilor elevi ai Şcoalei de Chimie dela Universitatea din Geneva inivită Academia la inaugurarea unui bust făcut de dânsa în onoarea răposatului Philippe de Guye, fost membru onorar al Academiei Române. Inaugurarea se va face la 13 Martie viitor.

— Se decide a fi rugat d-l coleg onorar Louis Duparc să reprezinte Academia la serbare.

Universitatea din Neapole invită Academia la serbările cari se vor face la împlinirea a 7 secole dela fundarea ei, serbări cari se vor ţineà în Maiu 1924.

— Se va face o scrisoare de felicitare.

D-l I. BIANU prezintă, din partea d-lui profesor Carlo Tagliavini dela Bolonia, o broşură în care s'a publicat un discurs despre limba românească scris de cardinalul Iosef Mezzofanti, celebru prin mulţimea extraordinară de limbi pe cari le ştià.

Dela d-şoara St. Mărăcineanu se primesc două comunicări despre radioactivitate cari au fost publicate în dările de seamă ale şedinţelor Academiei de ştiinţe din Paris din Octomvrie şi Decemvrie 1923.

D-l I. SIMIONESCU prezintă No. 2 vol. X pentru Februarie 1924 din Revista ştiinţifică «V. Adamachi», care se publică la Iaşi după iniţiativa şi sub conducerea foştilor bursieri ai Academiei din Fondul Adamachi.

Dela Ministerul Finanţelor se primeşte comunicarea că a înaintat Ministerului de Instrucţiune cererea Academiei de a se schimbà art. 4 din legea dela 1879, urcându-se dela 30.000 la 1.000.000 lei dotaţiunea anuală acordată de Stat Academiei.

Dela P. S. Sa Episcopul de Roman se primeşte următoarea scrisoare care a fost publicată şi în ziarul «Viitorul» dela 21 Februarie:

«*Domnule Preşedinte,*

«Eparhia Romanului cu întinderea ei dela Milcov până la Scheia, este «un adevărat Pantheon al Neamului Românesc. Pământul acestei Eparhii «este frământat cu sângele multor eroi căzuţi în lupte crâncene, purtate «însă cu vitejie rară pentru apărarea legii şi a moşiei, iar în urmă pentru «întregirea neamului. Alături de moaştele acestor eroi, în sânul pământului «primitor al acestei Eparhii, se găsesc osemintele unor personalităţi mo-«rale, cari fac gloria nepieritoare a ţării şi a neamului nostru.

«Intre aceste personalităţi străluceşte acel rege al poeziei, cel mai neaoş «reprezentant al simţirii şi gândirii româneşti, *Vasile Alecsandri*, îngropat «în laturea luncii dela Mirceşti. Cel ce a desgropat bogăţiile sufletului «românesc, cel ce a cântat frumuseţile acestui pământ, cel ce a înălţat «prestigiul ţării şi a dat strălucire numelui de român, azi zace acoperit de «bălării şi de nerecunoştinţa noastră. In afară de monumentul «aere pere-«nius» ce singur şi l-a ridicat în vieaţă fiind prin opera sa, din pietatea nea-«mului acesta, pe care l-a îmbogăţit şi l-a înveselit, n'a răsărit nici cel puţin «o cruce, care cu glas tainic, dar elocuent să îndrumeze generaţiile de azi «şi pe cele viitoare spre culmile frumosului, spre drumurile virtuţilor «creştineşti şi patriotice. Imprejurările, cari s'au succedat în vreme dela «moartea lui *Vasile Alecsandri* şi până azi, oricât de vitrege vor fi fost, «nu pot nici scuzà, nici justificà întrelăsarea noastră.

«Dar această întrelăsare primeşte o semnificaţie şi mai pronunţată «acum după întregirea neamului. Din provinciile alipite, ca pasările călă-«toare pleacă cârdurile copiilor de şcoală în frunte cu dascălii lor, ca să «cunoască pământul sfânt al Moldovei, pe care s'a desfăşurat grandioasa «epopee a închegării neamului românesc. Toţi câţi trec vechea graniţă, «poartă în sufletele lor icoana luminoasă a bardului dela Mirceşti şi toţi «doresc să-i vadă mormântul, să i se închine şi să-i admire draga lui luncă «spălată de apele Siretului mântuitor. Aşà în vara anului trecut s'a abătut «pe la mine şcoala normală de fete din Beiuş; veniau din cel mai întunecat «colţ al românismului, ca în sufletele lor îmbibate de o cultură străină «să aprindă focul dragostei de neam şi de comorile lui. Nimic mai natural «decât dorinţa lor fierbinte de a cercetà a doua zi mormântul celui ce a «câştigat cupa de aur prin cântecul Gintei Latine. Aşi fi dorit, dar nu pu-«team să-i opresc...

«Ce decepție! Lunca distrusă de hordele rusești și de impietatea unor «moștenitori fără nici o înțelegere pentru lucrurile sfinte, iar mormântul «în completă părăginire. Cu ce idei și cu ce sentimente se vor fi întorcând «pe la vetrele lor peregrinii și ce vor fi povestind celor de acasă despre «pustiul, care a cuprins, nu mormântul dela Mircești, ci sufletele noastre «nepăsătoare!?

«Ar fi nespus de dureros, dacă impresiile excursioniștilor culese din «intuiția mormântului celui ce a cântat Unirea, s'ar închegà într'o credință «păgubitoare unificării noastre sufletești.

«Iată pentru cari motive am crezut, Domnule Președinte, că e datoria «mea creștinească și patriotică de a vă atrage atențiunea asupra acestei «chestiuni, care trebuie cât mai în grabă soluționată.

«Vă asigur, că eu aș fi cel mai fericit, dacă scrisoarea mea, purceasă din «gândurile cele mai curate, s'ar dovedì tardivă, găsindu-ne în preajma «întrupării unor măsuri luate mult înainte. In cazul neașteptat însă, că «Academia Română, sau Guvernul, sau altă corporațiune n'ar dispune «de mijloacele bănești necesare la ridicarea unui monument vrednic de «opera nemuritorului poet, atunci soluționarea acestei chestiuni revine «inițiativei particulare, la ajutorul căreia va trebuì să apelăm.

«Situația de azi nu mai poate dăinuì».

D-l I. BIANU dă informațiuni asupra stării lucrurilor la Mircești și arată că din cauza răsboiului și din lipsa de fonduri nu s'a putut face până acuma ceeace se cuvine și trebuie negreșit să se facă, pentru ca mormântul și casa marelui poet național să fie țintă de pioasă și înălțătoare călătorie a românimii din toate părțile.

— Se recomandă Delegațiunii spre a propune și a luà grabnic cuvenitele dispozițiuni.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

29 FEBRUARIE 1924

Președința d-lui GR. ANTIPA, Vicepreședinte.

Ministerul Cultelor și Artelor comunică prin scrisoare că a prevăzut în bugetul curent suma de 200.000 lei, din care să se acorde două premii indivizibile de câte 100.000 lei, unul pentru poezie și altul pentru proză. Roagă Academia să delege un membru al ei din Secțiunea literară, care împreună cu un delegat al Ministerului și unul al Societății Scriitorilor Români să stabilească condițiunile acordării acestor premii.

— Aprobându-se propunerea Secțiunii literare se deleagă d-l C. Rădulescu-Motru.

D-l Dr. G. MARINESCU prezintă, ca omagiu din partea autorului, publicațiunea *L'État actuel du problème du cancer* par Gustave Roussy, Paris 1924, asupra căreia face un succint rezumat.

D-l I. C. NEGRUZZI prezintă 9 scrisori autografe ale regretatului T. V. Stefanelli, spre a fi adause la colecţiile, deasemenea autografe, dăruite de d-sa Academiei în mai multe rânduri. Scrisorile sunt din anii 1872—1887 şi se referă la publicaţiuni în revista «Convorbiri Literare». Primele trei sunt semnate «T. V. Stefaniu», pseudonim sub care regretatul coleg a debutat în literatură.

— D-l Vicepreşedinte GR. ANTIPA exprimă d-lui Negruzzi mulţumirile Academiei pentru acest nou dar.

D-l D. GUSTI prezintă ultimele publicaţiuni apărute sub îngrijirea d-sale: *Doctrinele partidelor politice* — 19 prelegeri publice organizate de Institutul Social Român — şi *Arhiva pentru ştiinţa şi reforma socială*, anul V, N-rele 1—2, cuprinzând, între altele, studiul: *La Sociologie française contemporaine* care reprezintă stenograma a două conferinţe ţinute de d-l C. Bouglé la Fundaţia universitară Carol I, stenogramă anume revăzută de autor pentru *Arhiva* şi trimisă ei spre publicare.

Dela Secţiunea ştiinţifică se primeşte propunerea de a se tipări în *Anale* lucrarea d-lui profesor Iulian Rick despre *Climatografia câmpiei dintre râul Olt şi râul Argeş*. Această lucrare a fost distinsă de Academie cu premiul Năsturel, de 5000 lei, din 1923, pentru subiectul *Climatografia unei regiuni a României*, dar nu a putut fi publicată până acum.

— Se aprobă.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

7 MARTIE 1924

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

Dela Direcţiunea generală a Arhivelor Statului se primeşte înştiinţare că în ziua de 20 Martie se va oficià un parastas pentru pomenirea lui *Dimitrie Onciul*, cu ocaziunea împlinirii unui an dela moartea sa. Academia este rugată să ia parte efectivă la comemorarea fostului ei preşedinte.

— Se decide ca d-l AL. LAPEDATU să rostească o cuvântare în numele Academiei. D-nii membri aflători în Capitală sunt rugaţi să ia parte la solemnitate.

Dela *Académie des Jeux Floraux* din Toulouse se primeşte invitaţie la sărbătorirea sexcentenarului fundaţiunii sale de către cei 7 trubaduri ai asociaţiunii savantului vesel, care se va face în zilele de 1, 2 şi 3 Maiu viitor.

— Se va trimite scrisoare de felicitare.

Dela Comisiunea Monumentelor Istorice — Secţiunea pentru Transilvania — se primesc exemplare din publicaţiunea *Un vechiu cimitir românesc în fostul sat Vararea din jud. Bistriţa-Năsăud* după săpăturile arheologice întreprinse de Dr. M. Roska, spre a fi distribuite d-lor membri ai Academiei.

— Se vor exprimà mulţumiri.

D-l I. BIANU prezintă din partea Direcţiunii Muzeului Naţional Ucrainian (adică rutean) din Lwow (Lemberg) patru fascicole formate din repro-

duceri după manuscripte vechi galițiano-ucraniene din secolii XVI și XVII: frontispicii, pagini caligrafice, inițiale înflorite, ornamente, etc. Ținând seamă de strânsa și îndelungata legătură a vieții și culturii noastre religioase cu aceà din Galiția ruteană din întâiele timpuri istorice ale Moldovei până în secolul al XVIII-lea, materialele reproduse în aceste fascicole au o deosebită însemnătate pentru studiul ornamentației românești, în special moldovene.

— Se decide a se trimite în schimb publicațiunile Academiei de acelaşi fel.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

14 MARTIE 1924

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

Dela Ministerul Cultelor și Artelor se primesc trei volume manuscrise, cari cuprind 132 melodii extrase din colecția d-lui Al. Voevidca și armonizate de d-l Eus. Mandicevschi, «cu rugămintea de a fi depozitate și păstrate în bi-«blioteca Academiei Române și date spre studiere cercetătorilor, Ministerul «rezervând dreptul de eventuală publicare a lor». Asupra acestei donații d-l AL. Lăpedatu, Ministrul Cultelor și Artelor, dorește «să ia înțelegere și «personal cu Biuroul Academiei».

— Se decide ca chestiunea să se pună în ordinea de zi a unei ședințe la care va luà parte d-l Lăpedatu.

Dela Societatea Națiunilor se primește următoarea scrisoare de mulțumire, atât pentru contribuția Academiei cu publicațiunile ei la refacerea bibliotecii Universității din Tokio, distrusă de catastrofa din toamna trecută, cât și pentru intervenția în acelaşi scop la Ministere și la marile case de editură din țară:

«M. Oprescu me communique, à mon retour de congé, la lettre que «vous lui avez envoyée et dans laquelle il y avait la réponse de l'Académie «Roumaine à l'appel en faveur de la *Bibliothèque de Tokio.*

«Je me réjouis de voir que notre appel a trouvé un écho favorable «en Roumanie et que l'Academie roumaine ne s'est pas seulement con-«tentée de nous promettre toutes ses publications encore disponibles, «mais qu'elle est intervenue auprès des ministères et des maisons rou-«maines d'édition pour les prier de contribuer avec leurs publications, «à la reconstruction de la bibliothèque la plus importante du Japon.

«Cette décision de l'Académie roumaine, de même que la promptitude «avec laquelle elle a été prise, me touchent plus particulièrement, en tant «que Japonais.

«Je me fais donc un plaisir, Monsieur et Cher Collègue, de vous expri-«mer mes remerciements, ainsi qu'aux autres membres de l'Académie «roumaine, et de vous prier d'agréer l'expression de ma haute considé-«ration.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI prezintă încă o scrisoare autografă dela răposatul T. V. Stefanelli spre a se adăugà la colecția de scrisori dăruită în ședința precedentă.

Dela Secţiunea istorică se primeşte propunerea de a se tipărì în *Anale* manuscrisul lucrării d-lui C. Marinescu despre *Infiinţarea Mitropoliilor în Ţara Românească şi în Moldova.*

— Se aprobă.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

21 MARTIE 1924

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l AL. LĂPEDATU spune că la numirea d-sale de ministru al Cultelor şi Artelor a găsit la acel Departament o serie de lucrări începute, privitoare la adunarea cântecelor populare din diferite părţi ale ţării. Teama de a nu se pierde colecţiile adunate m'a determinat să le dăruesc Academiei cu titlu de depozit. Ele pot fi păstrate şi puse la dispoziţia cercetătorilor spre a le studià sau publicà, întocmai ca şi colecţiile similare ale Academiei. Singura restricţile la regulele Academiei referitoare la conservarea şi întrebuinţarea manuscriselor sale este că, în cazul când Ministerul ar dorì să publice aceste culegeri, în total sau în parte, să i se predeà la cerere manuscrisele respective în original.

— Se aprobă propunerea, hotărîndu-se ca manuscrisele să se păstreze în depozit liber, necatalogate.

Dela d-l St. Procopiu, bursier al Fondului Adamachi pentru studiul Fizicei la Paris, se primeşte un exemplar din teza sa pentru obţinerea doctoratului în ştiinţele fizice: *Sur la biréfringence électrique et magnétique des suspensions*, trecută în cursul lunii Martie curent în faţa unui juriu compus din d-nii profesori Ch. Fabry şi H. Mouton, sub preşedinţia d-lui A. Cotton, cu menţiunea «très honorable». Lucrarea este dedicată Academiei Române drept «témoignage de reconnaissance pour m'avoir accordé une bourse d'études à Paris».

— Se ia act cu deosebită bucurie.

Dela d-l General Scarlat Panaitescu, membru corespondent, se primesc în dar 30 scrisori autografe de-ale regretatului *St. C. Hepites.* Aceste scrisori au fost adresate donatorului, în calitate de preşedinte al secţiunii economice de pe lângă Societatea Regală Română de Geografie, în anii 1920—1922, la Chişinău, unde îşi aveà reşedinţa temporar.

— Se vor exprimà donatorului mulţumirile Academiei.

Dela Legaţiunea Japoneză se primeşte o scrisoare de mulţumire pentru ajutorul dat de Academia noastră, atât prin donaţia publicaţiilor sale cât şi prin intervenţia eficace în acest sens pe lângă instituţiile şi casele de editură româneşti, pentru refacerea Bibliotecii din Tokio.

D-l Secretar General V. PÂRVAN, luând cunoştinţă de invitaţia Uniunii Academice Internaţionale primită în şedinţa dela 15 Ianuarie, când d-sa se aflà la Roma în interesul Şcoalei Române din acel oraş, spune că va reprezentà

Academia la Sesiunea anuală a Comitetului Uniunii, care se va ține la Bruxelles în zilele de 12, 13 și 14 Maiu, chiar dacă Guvernul nu i-ar pune la dispoziție mijloacele necesare și ar urmà deci să facă drumul pe spesele sale.

D-l ANDREI RĂDULESCU cetește procesul-verbal al Secțiunii istorice pentru ședința de astăzi, prin care se propune tipărirea în *Anale* a manuscrisului d-lui Dr. A. Veress despre *Pribegia lui Gligorașcu-Vodă prin Ungaria și aiurea* (1664—1672).

Dela P. S. Sa Părintele Visarion, Episcopul Hotinului, se primește o scrisoare prin care Academia este rugată a dispune clarificarea unor chestiuni privitoare la titulatura Arhiepiscopiei Chișinăului și compoziția mărcilor județene basarabene.

— Se trimite la secțiunea istorică.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

28 MARTIE 1924

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

Dela Asociațiunea elevilor și foștilor elevi ai Școalei de chimie a Universității din Geneva se primește următoarea scrisoare:

«L'Association des Élèves et anciens Élèves de l'École de Chimie, à «laquelle se joint la famille de Philippe A. Guye, vient vous remercier «bien sincèrement de la sympathie et de l'estime que l'Académie Rou«maine des Sciences a bien voulu témoigner à la mémoire de Philippe «A. Guye à l'occasion de l'inauguration de son buste à l'Université.

«Elle tient à vous dire combien elle a été sensible à l'hommage rendu «par votre délégué, Monsieur le Prof. L. Duparc».

D-l I. BIANU prezintă lucrările d-lui Dr. V. Gheorghiu, profesor la facultatea de Teologie din Cernăuți: *Der Brief des Judas, Czernowitz 1901* și *S. Apostol Paul*, vieața și activitatea sa, *Cernăuți 1909*, dar din partea autorului.

— Se primesc cu mulțumire.

D-l I. BIANU continuând zice:

«Am plăcerea a vă înfățișà două prețioase manuscrise cari vin să îm«bogățească colecțiunile Academiei: Amândouă sunt dela neuitata Regina «Elisabeta (Carmen Sylva). Unul (67 foi) este manuscriptul după care «au fost publicate la Paris «Pensées d'une Reine», este scris de altă mână, «dar în față are subscrierea autografă a augustei autoare. Celalalt este un «volum de 102 pagini scris întreg în limba franceză de mâna Reginei și «are titlul «*La vie de mon frère Otto Nicolas Prince de Wied—Elisabeth* «*Reine de Roumanie, Sinaia le 12 Nov. 87*». Volumul este cuprins într'o «foarte frumoasă legătură artistică. Aceste manuscripte ale răposatei Re«gine aflate între cele rămase dela Pierre Loti, ale cărui relațiuni cu Augusta

«scriitoare sunt cunoscute, au fost găsite de d-l N. Şerban, profesor la Fa-«cultatea de litere din Iaşi şi anume între acelea pe cari marele scriitor le «lăsase bunului său prieten d-l Louis Barthou. Acest ilustru prieten al nea-«mului nostru a găsit o nouă ocaziune spre a-şi arătà simţimintele de prie-«tenie faţă de noi, dăruind Academiei Române preţioasele file rămase «dela Regină, care ca membru de onoare a prezidat câteva şedinţe alături «de Augustul Ei Soţ şi al nostru Protector şi a făcut lecturi publice în «sânul Academei».

— Se decide a se exprimà d-lor Barthou şi Şerban mulţumirile Academiei.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

4 APRILIE 1924

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l N. M. DONICI face următoarele două comunicări:

«1. In anii trecuţi, observaţiile meteorologice se efectuau în observatorul «meu numai în acele perioade de timp când fotografiam prin luneta cu focar «lung, fenomenele solare (granulaţia fotosferei, petele, feculele, floculele «cromosferice şi protuberanţele), iar scopul acestor observaţii erà numai «descoperirea legăturii între elementele meteorologice şi calitatea ima-«ginilor solare.

«La începutul anului expirat, am proiectat a înfiinţà pe lângă obser-«vatorul meu, o staţie meteorologică unde observaţiile s'ar puteà face în «cursul întregului an, conform programului altor staţiuni similare din «România. Mă bazam pe consideraţiunea că valea Nistrului, unde este «situat observatorul meu, se distinge din punct de vedere climateric, de «regiunile limitrofe, iar printre staţiunile cari făceau parte din reţeaua «meteorologică română, în această vale nu se aflà nici una. Am reuşit a «realizà acest proiect al meu, la 1 Septemvrie, cu concursul binevoitor al «d-lui Oteteleşeanu, care mi-a pus la dispoziţie aparate meteorologice pe «cari nu le posedam, şi anume: heliograf Fuess, termometru maximum, «termometru minimum şi două pluviometre. Ca asistent pentru execu-«tarea observaţiilor meteorologice, a invitat pe d-l E. Rău, dirigintele «şcoalei locale de băieţi, care se interesează mult de chestiuni ştiinţifice. «Anul trecut, am expediat Institutului Central Meteorologic al României «patru registre şi douăsprezece decade de observaţii. Regret că nu am «reuşit să încep atât de interesantele observaţii ale radiaţiei solare, cu aju-«torul heliografului Fuess, nedispunând de nici un loc destul de descoperit «în parcul observatorului meu, pentru aşezarea acestui aparat. Sperăm însă «că în curând vom începe şi aceste observaţii, precum şi înscrierea elemen-«telor meteorologice cu ajutorul aparatelor înregistratoare. (Barograf, «termograf, hirograf).

«2. După propunerea lui Sir Napier Shaw, preşedintele Comitetului «Meteorologic Internaţional şi al Comisiunii Internaţionale a Nourilor,

«s'a luat deciziunea de a se organizà în luna Septemvrie anul trecut, «săp-«tămâna internaţională a nourilor», în timpul căreia un număr cât mai mare «de observatori şi de persoane particulare să fotografieze nouri, în acelaşi «timp, de trei ori pe zi. Primind o asemenea propunere circulară, directo-«rul Institutului Meteorologic Central al României, d-l E. Oteteleşeanu, «mi s'a adresat şi mie cu o cerere, să iau parte la această lucrare, ceeace am «acceptat cu mare plăcere. In decursul săptămânii despre care s'a vorbit, «(dela 24—30 Septemvrie inclusiv) am reuşit să obţin 17 clişee de nouri. «Totodată, în aceste zile s'a notat în detaliu starea cerului, dela începutul «dimineţii până noaptea, iar observaţiile meteorologice se făceau şi în «orele când se fotografiau nourii.

«Darea de seamă asupra acestor observaţiuni, sub titlul de «Semaine «Internationale de Nouages à l'Observatoire d'Astronomie phisique» sis «parc de Dubosarii Vechi (Dubosary Vechi) se va prezentà Academiei «Române într'o şedinţă viitoare, precum şi Institutului Meteorologic «Central al României, spre a fi expediate la destinaţie».

D-l Secretar General V. PÂRVAN prezintă din partea tânărului învăţat, d-l Ifor L. Evans, profesor la Universitatea din Cambridge, cartea sa: *The Agrarian Revolution in Roumania*, dăruită omagial Academiei Române.

Comunică apoi că din partea d-lui Guvernator al Statului Pensylvania se primeşte invitaţia de a participà, printr'un reprezentant al nostru, la comemorarea fundării de 100 ani a Institutului Franklin — festivitate care se va face în Filadelfia în zilele de 17, 18 şi 19 Septemvrie 1924.

— Se decide ca d-l Anton Bibescu, ministrul nostru la Washington, să fie rugat a reprezentà Academia la această festivitate.

D-l I. BIANU prezintă un preţios document, care s'a procurat în zilele trecute pentru colecţiunea de documente istorice a Academiei. Este o diplomă originală scrisă pe pergament dată la 8 Februarie 1604 în Cluj de Generalul Gheorghe Basta, căpitan general al Oştirilor Impărăteşti în Transilvania, unor cetăţeni din Cluj, cărora li se confirmă diplome anterioare dela Regele Mateiu Corvin şi dela Regina Isabela.

Dela d-l N. IORGA se primeşte următoarea scrisoare:

«Comitetul de organizare al Primului Congres Internaţional de studii «Bizantine se adresează către această înaltă Corporaţie Ştiinţifică rugând-o «să dea printr'o primire solemnă a membrilor Congresului un prestigiu «şi mai mare ospitalităţii cercurilor intelectuale din România.

«In ce priveşte condiţiunile acestei recepţii ele rămân la aprecierea «d-voastră luminată. Vă rugăm însă a ni le comunicà într'un termen care «să ne permită a le introduce în programul nostru».

— Se decide, în principiu, ca întâia zi a Congresului, Luni 14 Aprilie la ora 5, Academia să primească într'o şedinţă de întâlnire şi cunoştinţă pe membrii Congresului.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

11 APRILIE 1924

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l Secretar General V. PÂRVAN prezintă, spre a fi publicată de Academie, lucrarea în manuscris a prof. Sauciuc Săveanu dela Universitatea din Cernăuţi: *Cultura cerealelor în Grecia antică şi politica cerealistă a Atenienilor: Contribuţie la istoria aprovizionării cu cereale în cuprinsul Grecităţii antice.*

— Se decide a fi trimisă Secţiunii Istorice spre cercetare.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

18 APRILIE 1924

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

Universitatea din Toronto şi Institutul Regal Canadian fac Academiei invitaţia de a luà parte la Congresul Matematic Internaţional, ce se va ţine între 11—16 August viitor în numita localitate.

D-l G. ŢIŢEICA, în legătură cu această invitaţie, adaugă că şi d-l profesor D. Pompeiu a primit o scrisoare din partea Comitetului de organizare a Congresului, prin care i se dă ştirea că se pune la dispoziţia a doi învăţaţi români câte 400 dolari, pentru a le înlesnì materialmente participarea la Congres.

Propune să fie delegaţi doi învăţaţi cari să meargă şi să reprezinte Academia la acel congres.

— Se decide a se da delegaţiune d-lor *G. Ţiţeica* şi *D. Pompeiu.*

La recepţia făcută de Academie Primului Congres Internaţional de Studii Bizantine în ziua de 14 Aprilie 1924, d-l Preşedinte al Academiei, I. C. Negruzzi, a salutat pe congresişti, urându-le bun sosit în ţara noastră, prin următoarea cuvântare:

«*Messieurs,*

«Je salue au nom de l'Académie Roumaine messieurs les membres «du congrès des études byzantines et leurs aimables compagnes en leur «adressant nos remerciments pour leur visite. Nous sommes fiers de voir «que vous avez bien voulu choisir Bucarest pour les séances du congrès.

«Notre pays porte un intérêt spécial à tout ce qui se rattache à Byzance. «Dès la formation de nos principautés nous avons eu des rapports poli«tiques et surtout économiques avec la grande capitale des chrétiens d'o«rient. A partir de la conquête de l'empire oriental par les Turcs nous avons «lutté du 13-ème an 17-ème siècle pour notre indépendance menacée. «Abandonnés par l'Europe nous avons été forcés d'accepter la suzerai«neté de la Porte alors toute puissante, les Turcs, ne respectant pas les «traités conclus, nous ont imposé pendant plus d'un siècle des princes

«grecs byzantins qu'ils remplaçaient au gré de leur caprice. Si ces princes «et leur nombreuse suite n'ont pu en rien changer la vie et les moeurs «de la grande masse de notre peuple, ils ont par contre exercé une influ«ence sensible sur notre classe dirigeante. Celle-ci avait adopté certaines «moeurs des Byzantins et leur costume oriental. La formation intellec«tuelle de la jeunesse était confiée à des précepteurs venus de «Constantinople et de Grèce. La langue grecque moderne était ainsi «devenue la langue des salons; dans beaucoup d'églises des villes la messe «se célébrait en grec; il en était de même dans certains couvents et même «les affaires publiques se traitaient souvent en cette langue.

«Ce n'est qu'à la fin du 18-ème siècle après la grande révolution, grâce «surtout aux emigrés de France que fut remplacée petit à petit la langue «grecque par la langue française. Au 19-ème siècle nous avons finalement «secoué le peu qui restait du joug oriental, regagnent après de grandes «luttes notre complète indépendance.

«Aujourd'hui nos rapports politiques et sociaux avec Constantinople «sont moins importants. En revanche pour mieux approfondir notre «passé historique nous étudions spécialement tout ce qui se rapporte à «Byzance et aux peuples orientaux.

«Messieurs, vos savantes et intéressantes recherches nous sont une «aide précieuse dans l'accomplissement de nôtre tâche. Nous sommes «donc heureux, Messieurs, de vous présenter avec nos hommages d'admi«ration nos souhaits de bienvenue».

In numele congresiştilor a răspuns d-l *Ch. Diehl* prin următoarele cuvinte:

«*Monsieur le Président, Messieurs,*

«Il y a cinq ans, presque à la même date, dans cette même salle, l'Aca«démie roumaine, faisait à quelques français, dont j'étais, le grand hon«neur de les recevoir; et en évoquant ce souvenir, je tiens à rappeler tout «d'abord le nom de l'homme éminent qui était alors le chef de notre mis«sion, du recteur que l'Université de Paris a trop tôt perdu, Lucien «Poincaré... Du cordial accueil que vous nous fîtes alors, je retrouve «aujourd'hui toute la bonne grâce charmante dans la réception que vous «avez réservêe aux membres du premier congrès d'études byzantines. «Vous nous recevez parmi de bonnes livres parmi des manuscrits rares aux «miniatures étincelantes, parmi des manuscrits d'histoire et d'art, et tout «cela suffirait à nous apprendre, si nous ne le savions de longue date, ce «qu'est l'Académie roumaine, avec quelle science et avec quel zèle elle «travaille à l'étude de votre histoire nationale, à la connaissance plus com«plète des monuments de votre pays. A votre illustre et glorieuse compagnie «je suis heureux d'apporter, au nom de tous les membres du congrès, «l'hommage de notre admiration et le témoignage de notre reconnaissance. «De ces instants trop courts passés au milieu de vous, de cette hospitalité «si courtoise et si délicate, nous garderons tous, monsieur le Président, «le souvenir inoubliable».

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI aduce la cunoştinţa Academiei trista ştire că Principele Roland Bonaparte, membru onorar al Instituţiunii noastre, ales la 10 Iunie 1920, a încetat din vieaţă la 15 Aprilie 1924.

— O scrisoare de condoleanţe se va trimite familiei îndurerate.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

9 MAIU 1923

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l Dr. V. BABEŞ expune comunicarea sa *Contribuţiuni la diagnosticul şi combaterea cancerului.*

D-l Paul Perdrizet, profesor la Universitatea din Strasbourg, în amintirea trecerii sale prin Capitala României şi pe la Academie cu ocazia Congresului Internaţional de Studii Bizantine, trimite în dar publicaţiunile sale *Les terres cuites grecques d'Egypte de la Collection Fouquet*, Nancy, Paris, Strasbourg, 1921, un volum text şi unul stampe, *Les Graffites grecs du Memnonion d'Abydos* în colaborare cu Gustave Lefebvre, Paris, Nancy, Strasbourg, 1919.

Societatea Medicală de Chirurgie din Bologna chiamă Academia la serbarea unui secol dela înfiinţarea ei, serbare care se va face la 10 Iunie viitor.

Dela Atanasie Popescu, învăţător în comuna Gârla-Mare, plasa Câmpu, judeţul Mehedinţi, se primeşte, spre a se păstrà în colecţiile Academiei, manuscriptul monografiei acelei comune scrisă de numitul învăţător.

Dela Secţiunea literară se primeşte deciziunea de a se publicà în Memoriile ei scrierea despre «Romanticii italieni şi Românii» de d-l Alex. Marcu din Roma.

— Se aprobă.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

16 MAIU 1924

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

Dela Ministerul afacerilor Străine se primeşte următoarea scrisoare:

«Am onoare a oferi, în numele Ministerului de Afaceri Străine, biblio-«tecii Academiei Române un volum manuscris în limba rusă de o deosebită «valoare politică întitulată «Statiscescoe Opisanie Bessarabii sobstvenn-«tak nazâvaemoi, ili Budjaka 1822—1828» cu o hartă, care a fost vândut «Ministerului de către d-l V. Ştirbu, student originar din Basarabia.

«Deoarece însă ne va fi necesar pentru a-l comparà cu volumul tipărit «sub acelaşi titlu în 1899 la Cetatea Albă, precum şi pentru a face o «broşură din el sau a-l imprimà, am onoarea a vă rugà să binevoiţi a ni-l «ţineà la dispoziţie pentru câtva timp».

Dela d-l N. DONICI, Membru Onorar al Academiei Române, s'a primit în ziua de 10 Maiu trecut următoarea telegramă:

«Trecerea planetei Mercur prin discul solar observat astăzi (9 Maiu) «Duboşarii-Vechi, cu luneta mare şi marele spectrograf în condiţiuni «meteorologice foarte favorabile. Obţinut fotografia reuşită spectrului «ligamentului negru. — Donici».

Textul acestei telegrame a fost publicat în ziarele din Capitală.

D-l N. DONICI înştiinţează că Vinerea viitoare va face o expunere amănunţită asupra fenomenului astronomic observat de d-sa şi va prezentà fotografiile obţinute.

D-l I. BIANU zice că Vinerea trecută, înainte de şedinţă, colegul nostru d-l Al. Lăpedatu, ministrul Cultelor şi Artelor, a comunicat mai multor membri prezenţi că a vorbit cu d-l Vintilă Brătianu, ministrul Finanţelor, despre construirea noului local al bibliotecii Academiei. Ministrul a exprimat părerea să se revizuească planurile şi devizele pregătite înainte de răsboiu, spre a se vedeà aproximativ suma trebuitoare pentru clădirea acelui local. Astfel Guvernul îşi va puteà da seama cu ce anume sumă anuală ar puteà contribuì Statul în timp, bunăoară, de 5 ani, pentru construcţia bibliotecii Academiei.

D-l BIANU adaugă că în urma acestei comunicări este necesar, pe de o parte să se convoace Comisiunea specială a localului, iar pe de alta colegul nostru d-l G. Balş, care chiar dela început fusese rugat să ia sub a sa supraveghere executarea tehnică a acelui local, să fie rugat să facă cât mai curând revizuirea devizului, pe baza căruia se contractase clădirea înainte de răsboiu.

D-l GR. ANTIPA este asemenea de părere să se convoace cât mai repede Comisiunea localului spre a se chibzuì nu numai pentru facerea localului bibliotecii, dar şi pentru facerea întregului local al Academiei.

D-l G. BALŞ spune că a revizuit vechile devize şi a constatat că preţurile sunt aproximativ aceleaşi socotite în valoare aur.

D-l G. BALŞ zice:

«In 1916, am publicat în Buletinul Comisiunii Monumentelor Istorice «o notiţă despre Bogdan Serai-ul din Constantinopol sau palatul Moldovei «adică reşedinţa domnilor şi trimişilor moldoveni la Constantinopol.

«Bazat mai mult pe lucrările lui Paspate şi Van Millingen am descris «paraclisul acestui aşezământ, căruia nu-i lipsià până în momentul când «scrià Van Millingen — 1912 — decât învelitoarea. Bolţile erau aproape «intacte.

«Am avut ocazia acum câteva zile să văd acest paraclis şi am putut con«statà cu durere că clădirea care trecuse cu bine atâtea secole, a dispărut «în bună parte în cei 12 ani din urmă. Cam a 3-a parte numai a rămas. «Paraclisul, care erà compus din două încăperi suprapuse, nu mai are decât «pe cea inferioară cu bolta ei şi o mică parte din zidul bisericii superioare. «In jurul clădirii, mormane înerbate ascund dărâmăturile.

«E probabil ca într'un scurt timp să dispară şi ultima rămăşiţă a acestei «ruine, care cu toate că nu este clădită în stilul nostru pământean, ar trebui «să ne fie dragă din cauza trecutului ei.

«Planurile şi fotografiile alăturate arată progresele distrugerii în acest «timp de circa 12 ani».

Terminând d-l *G. Balş* zice, că crede necesar ca Academia să intervină pe lângă Guvern ca să cumpere terenul, pe care se află ruina rămasă în picioare din vechiul Serai moldovean şi să ia măsuri pentru a se împiedecà completa lui nimicire.

— Academia aprobă propunerea d-lui Balş.

ŞEDINŢA ORDINARĂ

23 MAIU 1924

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

Dela d-l Dr. Cazacu din Iaşi se primeşte colecţiunea actelor tipărite, scrise cu maşina sau cu mâna, privitoare la mişcarea de eliberare a Basarabiei şi la pregătirea unirii ei cu patria mamă. Toate aceste acte au fost publicate de d-rul Cazacu în scrierea sa: «*Moldova dintre Prut şi Nistru*», publicată de curând la Iaşi.

— Se exprimă d-lui Cazacu călduroasele mulţumiri ale Academiei.

D-l I. BIANU prezintă în dar din partea d-lui G. Hazu, Inspector la Ministerul Instrucţiei, zece stampe, reprezentând tezaurul dela Pietroasa. Se ştie că tezaurul dela Pietroasa, care se află în Muzeul de Antichităţi, fusese furat în noaptea de 20 Noemvrie 1875 st. v. de Pantazescu, care se introdusese în Muzeu printr'o spărtură făcută de dânsul în duşumeaua şi plafonul sălii deasupra aceleia în care erà păstrat tezaurul, că el a rupt piesele tezaurului în mai multe bucăţi şi aşà le-a scos prin spărtura făcută. Tezaurul a fost găsit în acea stare. Guvernul a numit o comisiune, care să constate starea în care s'a găsit tezaurul. Comisiunea, compusă din Bolliac, Odobescu, V. A. Ureche, D. Sturdza, N. Burghele şi D. Berendei, a făcut constatarea pieselor, notând pe desenurile unui exemplar din stampele tipărite de mai înainte sub îngrijirea răposatului A. Odobescu pentru o descriere plănuită de dânsul, locurile unde Pantazescu făcuse rupturi şi părţile negăsite în urma furtului, şi le-a supus la o cântărire minuţioasă, executată sub ochii ei de un argintar numit Ghiţă Şerbănescu. Stampele, pe cari s'au notat aceste constatări, confirmate de subscrierile membrilor Comisiunii, sunt acuma dăruite de d-l Hazu, în a cărei posesiune au intrat de mult, fără să-şi mai aducă aminte nici d-sa de unde şi cum.

— Se decide a se exprimà d-lui Hazu mulţumirile Academiei pentru preţiosul document.

Dela d-l I. C. FILITI se primeşte un studiu istoric întitulat: «*In jurul lui Negru Vodă*», cu rugare să fie cetit în şedinţă publică şi tipărit în Memoriile Academiei.

PARTEA II

SESIUNEA GENERALĂ DIN ANUL 1924

ŞEDINŢA PUBLICĂ

25 MAIU 1924

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI, deschizând întâia şedinţă a sesiunii generale, zice:

«Sunt fericit că constat că toţi membrii din anul trecut s'au reîntrunit «în această sesiune. Deasemenea că aceia cari erau suferinzi sunt bine «acum. Cu reîntinerirea lor se aduce o reîntinerire a Instituţiunii noastre.

«In această sesiune avem multe lucrări de făcut. Printre ele, vom as- «cultà un singur discurs de recepţiune, cu toate că aveam convingerea că «vom ascultà mai multe. De sigur că în anul viitor le vom ascultà pe toate «acelea rămase nerostite.

«Nu-mi mai rămâne decât să fac urări de bună venire tuturor».

Incheind, d-l Preşedinte prezintă adunării

Programa lucrărilor acestei sesiuni:

1. Raportul Secretarului general despre activitatea Academiei în 1923—24.
2. Raportul Comisiunii financiare asupra exerciţiului bugetar 1922—23 şi alegerea Comisiunii pentru cercetarea conturilor din 1923—24.
3. Alegerea Comisiunii pentru examinarea lucrărilor făcute în 1923—24.
4. Alegerea Comisiunii bugetare pentru anul 1924—25.
5. Raportul Comisiunii permanente a Bibliotecii pentru 1923.
6. Raportul asupra activităţii Cabinetului numismatic în 1923.
7. Raportul Comisiunii Fundaţiunii *Adamachi* pentru 1923—24 şi alegerea a doi membri, cari, împreună cu Secretarul general, să formeze Comisiunea pentru 1924—25 (Art. 17. Reg. Adam.).
8. Raportul Comisiunii şcolare asupra activităţii şcoalelor Academiei, *Tache Anastasiu* şi *Agarici*, în anul 1923—24 şi alegerea Comisiunii pentru 1924—25.
9. Darea premiului I. Lecomte du Noüy de lei 451,50 din 1924 elevilor Şcoalei de Arte frumoase din Iaşi.

10. Raportul Comisiunii pentru împărţirea cărţilor didactice şi religioase din fondurile *Ioan Fătu* şi *Ioan Scorţeanu* în 1923 şi alegerea Comisiunii pentru 1924.
11. Raportul Comisiunii Dicţionarului limbii române.
12. Discursuri de recepţiune ale membrilor aleşi în sesiunile trecute.
13. Chestiunea acordării burselor din fondul *A. F. Robescu.*
14. Modificări în regulamente.
15. Deciziuni de luat pentru casa şi mormântul lui Vasile Alecsandri la Mirceşti.
16. Raportul Comisiunii însărcinate cu examinarea lucrărilor făcute în 1923—24.
17. Raportul d-lui *V. Pârvan* asupra participării Academiei la: *I-ul Congres internaţional de Studii Bizantine* ţinut în Bucureşti la 14—20 Aprilie 1924 şi la *a V-a Sesiune anuală a Uniunii Academice Internaţionale*, ţinută la Bruxelles în Maiu 1924.
18. Raportul d-lui dr. *G. Marinescu* asupra Sesiunii a III-a a *Comisiunii Internaţionale de Cooperaţie intelectuală*, ţinută la Geneva în Decemvrie 1923.
19. Raportul d-lui *V. Pârvan* asupra activităţii Şcolii Române din Roma în anul 1923—1924.
20. Deciziunile Comisiunii speciale pentru acordarea premiului *Năsturel*, de 4000 lei (Art. 8, 9, 13, 16 Reg. Prem.).
21. Deciziunile Secţiunii literare pentru acordarea premiilor (Art. 14, 15 Reg. Prem.):
    — *Adamachi*, de 5000 lei.
    — *Dr. Păcuraru-Bianu*, de 10000 lei.
22. Deciziunea Secţiunii istorice pentru acordarea premiilor (Art. 14, 15 Reg. Prem.):
    — *Grigorie C. Angelescu*, de 4000 lei.
    — *Demostene Constantinide*, de 4000 lei.
23. Deciziunea Secţiunii Ştiinţifice pentru acordarea *Premiului Lazăr*, de 5000 lei.
24. Şedinţa solemnă pentru proclamarea premiilor.
25. Alegerea Comisiunii de 12 membri pentru examinarea publicaţiunilor ce se vor prezentà la *Marele Premiu Năsturel*, de 12.000 lei, din 1925 (Art. 13. Reg. Prem.).
26. Alegerea Comisiunii de 3 membri din Secţiunea literară pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezentà la *Premiul Adamachi* de 5000 lei, din 1925, asupra subiectului: *Inrâuriri reciproce între limbile română şi maghiară.*
27. Alegerea Comisiunii de 3 membri din Secţiunea istorică, care să examineze manuscrisele ce se vor prezentà la *Premiul Năsturel*, de 5000 lei, asupra subiectului: *Partea culturii româneşti în realizarea unităţii naţionale, cu specială privire la a doua jumătate a secolului XIX-lea* (Art. 20 Reg. Prem.).

82. Alegerea Comisiunii de 3 membri din Secţiunea ştiinţifică pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezentà la *Premiul Lazăr* din 1925, de 5000 lei, asupra subiectului: *Cercetări originale privitoare la combaterea insectelor vătămătoare prin infectarea cu parazite şi provocarea de boale contagioase între ele.*
29. Alegerea Comisiunii de 3 membri din Secţiunea ştiinţifică pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezentà la *Premiul Neuschotz* din 1925, de 2000 lei, despre subiectul: *Flora unuia din cele două judeţe din Noua Dobroge.*
30. Alegerea Comisiunii de 3 membri pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezentà la *Premiul Toma şi Ioan N. Socolescu* din 1925, de 5000 lei, cu subiectul: *Cercetări asupra originei Arhitecturii şi artelor decorative româneşti.*
31. Subiecte de pus la concurs pentru premiile din 1928:
    — *Năsturel*, de 5000 lei, Secţiunea istorică.
    — *Eliade-Rădulescu*, de 5000 lei, Secţiunea istorică.
    — *Lazăr*, de 5000 lei, Secţiunea ştiinţifică.
    — *Adamachi*, de 5000 lei, Secţiunea literară.
32. Alegeri de membri onorari şi corespondenţi (Art. 31, 32, Stat., 68, Reg. gen.).
33. Formarea bugetului pentru 1924—25.
34. Alegerea Preşedinţilor şi Vicepreşedinţilor Secţiunilor pentru 1924—25 (Art. 15 Stat.).
35. Alegerea Preşedintelui şi Vicepreşedinţilor Academiei pentru 1924—25 (Art. 15. Stat.).
36. Raportul Secretarului general asupra lucrărilor sesiunii generale din 1924.

D-l Secretar General V. PÂRVAN ceteşte următorul raport asupra activităţii Academiei din cursul anului încheiat:

Domnilor Colegi,

Incepând a 57-a sesiune generală a Academiei, facem constatarea mângâietoare că toţi cei 36 colegi, cari ar fi putut fi de faţă la ultima şedinţă dela 11 Iunie 1923, sunt încă în vieaţă şi deplină sănătate; fiecare din noi a putut astfel închinà încă un an preamăririi Patriei prin activitatea sa.

O altă bucurie este că bunăvoinţa şi colaborarea Suveranului — simbolul tăriei şi unităţii Neamului — cu Instituţiunea noastră s'a putut manifestà încă odată şi în cursul anului trecut cu o cordialitate, pe care neamul întreg este obişnuit să o vadă cu bucurie, de peste o jumătate de secol, crescând şi adâncindu-se mereu între Capul suprem al Statului şi cea mai înaltă instituţie culturală a neamului.

Prilejul acestei manifestări l-a dat sărbătorirea solemnă a pomenirii învățatului, și genialului, dar nefericitului Domn al Moldovei DIMITRIE CANTEMIR, care s'a stins din vieață acum două secole, în exilul pe pământ străin, fără să fi putut împlinì nici liberarea țării sale de păgâni, nici propria sa liberare de mila unui protector, de sigur creștin și imperial, dar nu mai puțin primejdios pentru aceà latinitate preamărită cu atâta entuziasm de învățatul Domn, ca principal motiv de mândrie a națiunii sale.

Academia a sărbătorit dară, la 21 Decemvrie, cu toată solemnitatea, această pioasă amintire de două sute de ani, și M. Sa Regele, augustul, gloriosul și fericitul urmaș al strălucitului, dar nefericitului principe istoric, a binevit să înalțe solemnitatea prin prezența Sa și să rostească o cuvântare în amintirea predecesorului.

Academia a ținut apoi să se asocieze atât la sărbătorirea națională făcută la Sibiu, pentru, la 12 Iulie pomenirea de o jumătate de secol dela trecerea la cele veșnice a marelui arhiereu și patriot ANDREI ȘAGUNA, când colegul nostru d-l Oct. Goga a reprezentat Academia și a rostit cuvântarea de pomenire în numele ei, — cât și la celebrarea amintirii lui GHEORGHE LAZĂR la Avrig, unde am fost reprezentați de colegul nostru d-l G. Bogdan-Duică.

I. MEMBRII

Dacă numărul membrilor activi ai Academiei nu a scăzut în anul trecut, pierderi multe și însemnate avem de plâns în șirul colegilor onorari români și străini. Plecarea lor dintre noi ne-a produs tot atâtea goluri, fiindcă unii rămâneau neînlocuiți în iubirea și interesul lor pentru neamul nostru și pentru Academie, alții în activitatea lor științifică de caracter general, dar tocmai deaceea așà de strâns legată cu însăși scopurile superioare ale Academiei noastre.

CONSTANTIN C. ARION a fost cel dintâiu care ne-a părăsit, la 27 Iunie trecut. Viul lui interes pentru Academie s'a arătat în 1912, când fiind Ministru al Instrucției, a cerut și a obținut dela Corpurile Legiuitoare legea prin care se

puneà la dispoziţia Academiei creditul de trei milioane lei pentru construirea localului Bibliotecii noastre. Răsboiul balcanic, urmat curând de răsboiul mondial, a zădărnicit aducerea la îndeplinire a bunelor intenţii ale neuitatului nostru Coleg.

TEODOR ROSETTI s'a stins la adânci bătrâneţe, dar în deplină lumină a sufletului, la 27 Iulie. Interesul lui pentru activitatea Academiei a fost statornic. Dânsul, fiind Ministru al Instrucţiei, a cumpărat pentru Academie casa în care ne găsim şi a înlesnit, dând mijloacele necesare, instalarea într'însa a Academiei, care până atunci erà adăpostită în trei camere ale Universităţii. Cei mai mulţi ne aducem aminte de evlavia cu care ani dearândul venià să asiste la şedinţele noastre solemne şi publice. Iubirea ce o aveà pentru Academie a fost arătată până şi în actul de ultimă voinţă, dispunând ca din modesta lui avere un legat de 200.000 lei să fie pentru Instituţia noastră. Amintirea lui recunoscătoare va fi veşnic păstrată în Analele Academiei.

Dr. A. N. BERNAT-LENDWAY, străin de naştere a devenit român din toată inima printr'o îndelungată activitate începută în tinereţe şi dedicată ştiinţei în România. S'a stins la adânci bătrâneţe, după o lungă şi amară suferinţă. Ca chimist, răposatul a adus ţării noastre multe şi bogate servicii şi a voit să le continue şi când puterile îi erau istovite, dând Academiei biblioteca lui bogată în specialitatea căreia îşi dedicase întreaga vieaţă.

VATROSLAV JAGIĆ s'a stins la 5 August. Ilustrul slavist, profesor la Universitatea din Viena, unde a avut ca elev şi apoi ca iubit prieten pe mult regretatul nostru coleg Ioan Bogdan, a fost ani îndelungaţi general recunoscut ca cea mai înaltă autoritate în filologia slavă şi în vechea istorie a popoarelor slave. Continuator al şcolii lui Şafarik şi Miklosich, el şi-a întrecut maeştrii prin siguranţa metodelor ştiinţifice şi prin agerimea talentului personal. Studiile lui au aruncat adeseori o vie lumină şi asupra trecutului neamului nostru, atât de legat de al popoarelor slave.

ERNEST BABELON a încetat din vieaţă la Paris în Februarie. Ilustrul defunct a fost o somitate ştiinţifică de reputaţie mondială în numismatica antică greco-romană, în

care și-a câștigat merite nepieritoare. Dânsul fusese conducătorul secției numismatice din Bibioteca Națională din Paris și Profesor de această știință la Colegiul Franței. Om de o rară distincție și delicateță în raporturile cu colegii și confrații, până la cei mai tineri și mai îndepărtați, el a lăsat regrete unanime la toți aceștia, cari, până în ultima clipă, l-au văzut lucrând neobosit, discret și modest — pildă vie a unor timpuri și oameni, cari par a trece făcând loc unei noui vârste de fier.

PRINCIPELE ROLAND BONAPARTE a încetat din vieață la 15 Aprilie trecut. Activitatea științifică a acestui coborîtor din glorioasa familie a Napoleonizilor, interesul viu și statornic manifestat în multe ocaziuni pentru țara și neamul nostru, i-au dat dreptul la recunoștința Românilor. Ca un semn al acestei recunoștințe Academia l-a ales membru onorar la 10 Iunie 1920.

In afară de pierderile ultime ale acestor colegi onorari, către familiile cărora Academia și-a exprimat condoleanțe, fie prin participare la trista slujbă a îmmormântării, fie prin scrisori, am avut încă datoria de a ne asocià la pomenirea altor colegi mai de mult pierduți.

La 20 Martie s'a slujit la biserica Mihaiu-Vodă parastas pentru un an dela plecarea dintre noi a mult regretatului nostru coleg și președinte D. ONCIUL. Mai mulți membri ai Academiei au asistat la slujba pomenirii alături de reprezentanții Guvernului, ai Universității și ai celorlalte autorități și instituții, cu cari activitatea scumpului dispărut fusese legată.

La 10 Februarie s'a serbat la Cernauca, în Bucovina, pomenirea de 50 ani dela moartea lui EUDOXIU HURMUZAKI, al cărui nume va fi pentru totdeauna legat de studiile istoriei naționale și de Academie, continuatoarea operei începute de dânsul. Academia a fost reprezentată la trista ceremonie prin colegul nostru corespondent Alexe Procopovici, care a rostit o cuvântare de pomenire în numele Instituției noastre.

O altă comemorare, de un caracter înălțător a fost aceea a colegului nostru onorar PHILIPPE DE GUYE, fost

profesor de chimie la Universitatea din Geneva, încetat din vieaţă în Martie 1922. Asociaţia elevilor ilustrului defunct a ridicat un bust regretatului lor maestru şi a chemat şi Academia noastră la inaugurare. Am fost reprezentaţi prin colegul nostru onorar Louis Duparc dela aceeaşi Universitate. Elevii şi-au exprimat adânca lor mulţumire, pentrucă Academia a răspuns astfel la chemarea lor.

II. ŞEDINŢELE

Activitatea Academiei s'a urmat în cursul anului după regulele stabilite: s'au ţinut 37 şedinţe săptămânale, din cari 3 au fost solemne. Prima şedinţă solemnă a fost ocupată cu serbarea pomenirii de 200 ani dela moartea lui DIMITRIE CANTEMIR. In aceà şedinţă, onorată cu preşidenţia M. Sale Regelui, colegul nostru I. Nistor a rostit cuvântarea de pomenire pentru strălucitul istoric şi neuitatul Principe al Moldovei.

Alte două şedinţe solemne au fost închinate pomenirii de un secol dela moartea marelui învăţător şi deşteptător al conştiinţei naţionale GHEORGHE LAZĂR: colegul nostru G. Bogdan-Duică a cetit în cele două şedinţe un studiu foarte amănunţit despre personalitatea lui Gheorghe Lazăr şi despre influenţa învăţăturii lui asupra desvoltării culturii naţionale.

Colegul Bogdan-Duică a reprezentat Academia şi la serbările dela Avrig, lângă locul de veşnică odihnă a rămăşiţelor necăjitului învăţător, iar colegul nostru I. Bianu a reprezentat-o la serbarea din Capitală, rostind o cuvântare înaintea statuei din faţa Universităţii.

Celelalte şedinţe publice au fost ocupate cu următoarele comunicări ştiinţifice:

D-l ANDREI RĂDULESCU (22 Iunie) despre: *Publicitatea drepturilor reale imobiliare şi registrele de proprietate.*

D-l AL. LĂPEDATU (21 Septemvrie) despre: *Cum s'a alcătuit tradiţia naţională despre originea Ţerii-Româneşti.*

D-l G. MARINESCU (23 Noemvrie) despre: *Vieaţa şi operele lui Santiago Ramon y Cajal.*

D-l SILVIU DRAGOMIR, membru corespondent, a vorbit (7 Decemvrie) despre: *Originea coloniilor române din Istria.*

D-l S. MEHEDINȚI (1 Februarie) a expus oarecari *Premise etnografice pentru Istoria Românilor*.
D-l I. AL. BRĂTESCU-VOINEȘTI a cetit (15 Februarie) o comunicare despre: *O operă literară de mare valoare*.
D-l Dr. V. BABEȘ a expus (16 Maiu) rezultatul cercetărilor sale asupra *Diagnozei și combaterii cancerului*.
Numeroase comunicări s'au făcut în ședințele intime, în cari s'au înfățișat cărți publicate de un interes special pentru noi, sau au fost aduse manucrise de lucrări cari au fost trimise spre a fi publicate.

IV. PUBLICAȚIILE ACADEMIEI

Reorganizarea publicațiunilor prin contractul de editură cu Societatea «Cultura Națională» dă roade din ce în ce mai mulțumitoare, atât prin iuțeala cu care se execută lucrările, cât și, mai ales, prin îngrijirea cu care se supraveghează tipărirea lor.

In anul academic încheiat s'au tipărit și încheiat următoarele lucrări:

1. *ANALE*, tomul XLIII, cuprinzând ședințele din 1922—23.
2. Din *MEMORIILE SECȚIUNII LITERARE*, seria III, tomul I, s'a încheiat cu memoriile:
   DRAGOȘ PROTOPOPESCU, *Unknown Congreve*,
   G. BOGDAN-DUICĂ, *Gheorghe Lazăr*, și
   RAMIRO ORTIZ, *Leopardi e la Spagna*, *VI—VII*.

   Din *TOMUL II* sunt sub presă:
   I. AL. BRĂTESCU-VOINEȘTI, *O operă de mare valoare*,
   AL. MARCU, *Romanticii italieni și Românii*.
3. In *MEMORIILE SECȚIUNII ISTORICE*, seria III, tomul II, s'au publicat următoarele lucrări:
   V. PÂRVAN, *Histria*, *VII*, *Inscripții găsite în 1916*, *1921*, *1922*.
   ANDREIU RĂDULESCU, *Publicitatea drepturilor reale și registrele de proprietate*.
   TEOFIL SAUCIUC-SĂVEANU, *Un fragment de λήκυθος funerar atic de marmoră*,
   SILVIU DRAGOMIR, *Originea coloniilor române din Istria*,
   ION I. NISTOR, *Pomenirea lui Dimitrie Cantemir-Voevod*,
   C. MARINESCU, *Inființarea Mitropoliilor în Țara-Românească și în Moldova*.
   ANDREIU VERESS, *Pribegia lui Gligorașcu-Vodă Ghica prin Ungaria și aiurea*.
4. *MEMORIILE SECȚIUNII ȘTIINȚIFICE*, tomul I, s'a terminat cu:
   Dr. D. IONESCU-BUJOR, *Studiul petrografic și tehnic al rocei de trass dela Bocșa-Română (Silvania)*.

N. LEON, *Animalele noastre veninoase.*
I. VĂSCĂUŢEANU, *Asupra cretaceului superior din Nordul Basarabiei.*
Din *TOMUL II* s'au publicat:
I. SIMIONESCU, *Fauna devonică din Dobrogea.*
Dr. L. EDELEANU, *Procedeul de rafinare cu bioxid de sulf lichid.*
Dr. V. BABEŞ, *Epidemiile din Transilvania, observate de* Dr. S. MANUILĂ, *şi Asistenţa copiilor la sân,* de Dr. G. POPOVICI.
JULIAN RICK, *Climatologia câmpiei dintre Olt şi Argeş.*
Dr. V. BABEŞ, *Combaterea cancerului.*

In primăvara aceasta, Capitala ţării a avut bucuria de a primì întâiul *Congres internaţional de studii bizantine*, la care au luat parte un număr însemnat de specialişti din mai bine de zece ţări străine: Franţa, Belgia, Italia, Anglia, Cehoslovacia, Iugoslavia, etc., după cum Secretarul d-voastră general vă va expune mai deaproape într'un raport special. In chiar ziua de începere a congresului, Academia a întrunit în incinta ei (14 Aprilie) într'o recepţiune intimă pe membrii congresului. Preşedintele nostru i-a salutat printr'o alocuţiune de binevenire, la care în numele congresiştilor a răspuns în mod cordial colegul nostru onorar, d-l Charles Diehl. Mai mulţi membri ai Academiei au luat parte, prin comunicări interesante, la lucrările congresului, după care străinii însoţiţi de câţiva dintre ai noştri au făcut excursiuni în deosebite părţi ale Ţării, spre a vedeà câteva din monumentele cele mai caracteristice ale trecutului nostru.

Uniunea Internaţională a Academiilor, la care suntem asociaţi, a ţinut a 5-a sesiune anuală la Bruxelles, dela 12 la 14 ale acestei luni. Secretarul d-voastră general, ca reprezentant al Academiei, a luat parte la această sesiune şi vă va cetì o dare de seamă amănunţită asupra lucrărilor făcute acolo în acest an.

Comisiunea internaţională de cooperaţie intelectuală organizată la Geneva pe lângă *Societatea Naţiunilor*, a cerut să trimitem un delegat la a 3-a sesiune, care s'a ţinut în luna Decemvrie trecut. Academia a delegat ca reprezentant al ei la aceà sesiune pe colegul nostru Dr. G. Marinescu, care, în şedinţa dela 26 Octomvrie, a făcut o expunere despre activitatea sesiunii a 2-a a acelei Comisiuni. La 16 Noemvrie, Academia noastră, care fusese invitată să constitue Comi-

siunea națională română, a primit propunerea organizându-se sub președinția Secretarului general al Academiei și având ca secretar-general pe colegul dr. Marinescu, iar ca secretar de ședință pe membrul cooptat în comisiune, d-l Oteteleșanu, a cooptat în acelaș timp pe rectorii celor patru Universități, pe directorul serviciului de schimb internațional de cărți, etc., și a stabilit sub conducerea celor patru domni rectori o organizație specială pentru informațiuni universitare.

Comisiunea internațională de cooperație intelectuală ne-a dat și ocaziunea de a ne asocià la o însemnată operă de înaltă umanitate și cultură: a propus Academiei să ia asupra ei organizarea pentru România a refacerii marii Biblioteci a Universității din Tokyo, distrusă prin catastrofa din Septemvrie trecut.

Academia nu numai a dat toate publicațiile ei și altele aflate în depozitele ei, dar a propus și a cerut tuturor caselor mari de editură să contribue la refacerea Bibliotecii atât de grozav distruse. Glasul Academiei a fost ascultat cu bogate rezultate. De acum înainte, grație acestei contribuiri, în extremul orient se va puteà studià și cunoaște istoria și literatura românească. Legațiunea Japoniei — căreia s'au predat lăzile cu cărți — a exprimat călduroase mulțumiri.

La 8—13 Octomvrie s'a ținut la Paris *Congresul pentru Istoria religiunilor*. Academia fiind chemată, delegase pe colegul nostru, preotul N. Popescu. D-sa neputând luà parte din lipsa mijloacelor necesare, s'a trimis o telegramă.

In acelaș fel a trebuit să se răspundă și la chemările venite dela *Uniunea internațională de Fizică pură și aplicată*, cu care ne-am mulțumit să inițiem o simplă participare morală, indicând pe d-l coleg, N. Vasilescu-Karpen, spre a face oficiul de legătură; sau, dela *Societatea de Fizică din Paris*, care și-a serbat jubileul de 50 de ani dela înființare, însoțind serbarea cu o interesantă expoziție.

La 11—16 August viitor se va întrunì la Toronto (Canada) un *Congres internațional matematic*, organizat de Institutul regal canadian și de Universitatea din Toronto. Academia noastră este chemată să ia parte prin doi delegați, cărora li se fac de Comitetul de organizare înlesniri de călătorie. Academia a delegat pe colegii noștri G. Țițeica și D. Pompeiu.

Universitatea din Neapole şi-a serbat la începutul lunii curente al şaptelea centenar dela înfiinţare; *Societatea Medicilor Chirurgi* din Bologna şi-a serbat un secol dela înfiinţare; *Academia Jocurilor Florale* dela Toulouse a serbat în întâiele trei zile din Maiu, al VI-lea centenar al fundării ei prin cei şapte trubaduri din «La Compagnie du Gai Savoir».

La toate aceste serbări, Academia fiind invitată să ia parte, a răspuns prin scrisori de felicitare.

Cu deosebită simpatie a primit Academia comunicările colegului nostru onorar N. Donici despre organizarea şi rezultatele cercetărilor făcute în observatorul său statornic dela Dubosarii-Vechi (Basarabia).

III. RELAŢII INTERNE ŞI EXTERNE

Prestigiul Academiei creşte constant şi bine susţinut atât în ţară cât şi în străinătate.

In ţară, aproape în toate legile de organizare atingătoare de chestiuni sau institute culturale, se înscrie participarea Academiei prin reprezentanţii ei pentru organizarea şi buna funcţionare a organelor cari se înfiinţează. Astfel au fost în timpul din urmă legile proprietăţii literare, a persoanelor juridice, a şcolilor politehnice, în afară de acele mai vechi, cum e legea privitoare la şcoalele române superioare înfiinţate la Paris şi Roma şi puse sub auspiciile Academiei prin alegerea acordată ei prin lege a directorilor şi secretarilor permanenţi ai acelor şcoli.

De altă parte toate organizaţiile culturale de orice limbă şi cuprins cari funcţionează sau se înfiinţează în România-Mare se adresează Academiei cerând publicaţii şi informaţii pentru activitatea lor.

Relaţiile cu străinătatea ni se îmbie din toate ţările de cultură ale lumii. Din toate părţile ni se propune schimbul de publicaţii, ni se cere intrare în legături de colaborare ştiinţifică pe toate terenele, ne vin chemări la serbări ştiinţifice şi culturale, suntem chemaţi la congrese şi la asociaţiuni. De jur împrejurul pământului e azi o colaborare amicală pentru progresul ştiinţei, care cere ca alăturea de Japonia

ori Canada să intrăm şi noi prin activitatea culturală şi ştiinţifică — cum am intrat prin situaţia politică şi diplomatică — în rândul naţiunilor de mare cultură.

La toate aceste chemări putem răspunde numai în măsură cu mult prea mică, atât din cauza tinereţii instituţiunilor noastre ştiinţifice, cât mai ales din cauza înzestrării lor cu totul neîndestulătoare atât cu localuri cât şi cu personal şi dotaţiuni. Evident că această slăbiciune este foarte păgubitoare pentru bunul nostru nume cultural între popoarele lumii.

Cu privire la aceste relaţiuni ştiinţifice internaţionale trebuie să reţinem cel puţin următoarele fapte:

1. *DISCURSURILE DE RECEPŢIUNE* rostite în şedinţele solemne ale sesiunii anului trecut de colegii *O. Goga*, *Al. Lăpedatu*, *M. Sadoveanu* şi *D. Gusti* au fost publicate împreună cu Răspunsurile cari le-au însoţit, îndată după închiderea acelei sesiuni. In fruntea lor au fost aşezate înălţătoarele cuvântări rostite de M. Sa Regele şi de A. Sa Regală Principele Moştenitor.

2. Redactarea *DICŢIONARULUI LIMBII ROMÂNE* s'a continuat în tot decursul anului la Cluj sub conducerea d-lui coleg PUŞCARIU, dar tipărirea nu s'a putut începe din cauza lipsei mijloacelor băneşti necesare.

3. *LUCRĂRILE SECŢIUNILOR:*

SECŢIUNEA LITERARĂ:

Dintre lucrările speciale ale acestei Secţiuni s'au publicat sau se află la tipografie:

a) Fascicula I a publicaţiei *Documente de artă românească din manuscripte vechi* s'a primit dela Oxford şi a fost prezentată, însoţită de o notă, de colegul nostru, I. Bianu, Congresului de studii bizantine întrunit în Capitala Ţării.

b) TACHE PAPAHAGI, *Graiul şi folklorul Maramureşului*, dat la tipar va formà volumul 32 din publicaţia *Vieaţa Poporului Român*.

c) TH. CAPIDAN, *Meglenoromânii*, Studiu etnografic şi linguistic, va formà tomul VII din *Studii şi cercetări*.

d) G. BODGAN-DUICĂ, *Vieaţa şi ideile lui Simeon Bărnuţ* (Tomul VIII din *Studii şi Cercetări)*.

e) TUDOR PAMFILE, *Mitologia Românească*, III, Pământul (Tomul 33 din *Vieaţa Poporului Român)*.

SECŢIUNEA ISTORICĂ a publicat:

a) *BULETIN*-ul francez, tomul X, sub îngrijirea provizorie a secretarului d-voastră general, cuprinzând cinci lucrări mai mari şi câteva note şi informaţiuni.

b) Z. PÂCLIŞAN, *Corespondenţa din exil a Episcopului Inochenţie Micu*

Klein, formând tomul III din «publicaţiunile Fondului Alina Ştirbey».

c) *SĂPĂTURILE ARHEOLOGICE*, făcute sub conducerea secretarului d-voastră general, au continuat cu succes atât la *Histria*, unde au mai fost găsite diferite inscripţii nouă, cât şi, mai ales, în *Câmpia Munteană*, pe valea Ialomiţei şi a Mostiştei, unde săpăturile de caracter preistoric şi protoistoric executate cu colaborarea d-lui I. Andrieşescu, şi ajutorul asistenţilor noştri Vlădescu-Vulpe şi Dumitrescu, au dus nu numai la descoperiri foarte importante asupra civilizaţiei dacice, dar şi la punerea bazelor primei hărţi arheologice a României, aşà cum vi se va raportà amănunţit în legătură cu lucrările *Uniunii Academice Internaţionale* dela Bruxelles. Zilele acestea vă voiu prezentà alăturea de descrierea obiectelor găsite în săpături, făcută de d-l Andrieşescu, prima mea comunicare din seria: *Aşezări geto-grece şi daco-romane în Câmpia Munteană. I. Piscul Crăsanilor.* Tot în vara trecută am mai descoperit într'o călătorie de studii prin Putna şi R.-Sărat o importantă staţiune neolitică cu ceramică pictată la *Bonţeşti* spre V. de Focşani.

d) *Copiarea documentelor istorice moderne* din Arhivele Statului din Viena se continuă fără întrerupere.

e) *Copiile de documente* contemporane făcute la *Torino* prin îngrijirea regretatului Michele Silvestri, ne-au fost deasemenea predate de văduva sa.

SECŢIUNEA ŞTIINŢIFICĂ:

a) *BULETIN*-ul publicat în limbi străine a continuat să apară în numere lunare sau duble şi deşteaptă un viu interes în străinătate de unde este mereu cerut. Din cauza aceasta tirajul a fost urcat dela 1000 la 1500.

b) S'a început o nouă serie de publicaţii în limbi străine: *Études et Recherches*, prin scrierea colegului G. Ţiţeica intitulată: *Géometrie différentielle projective des réseaux.*

V. COLECŢIUNILE

Colecţiunile ştiinţifice ale Academiei şi-au continuat creşterea şi organizarea. Comisiunea bibliotecii şi colegul conservator al colecţiunii numismatice vor arătà amănunţit atât îmbogăţirea colecţiunilor cât şi lucrările făcute pentru organizarea şi folosirea lor.

Marea valoare şi însemnătate a colecţiunilor Academiei fiind acum de mult recunoscută de toată lumea intelectuală din ţară, şi în bună parte şi dincolo de hotarele ţării, iar instalarea lor fiind nu numai cu totul neîndestulătoare, dar şi cu desăvârşire nesigură, Guvernul pare hotărît să ia cuvenitele

măsuri pentru construirea localului plănuit la 1912 și care trebuià să fie inaugurat la 1916. Ni s'au dat în privința aceasta asigurări de Ministrul finanțelor prin colegul nostru Al. Lăpedatu, Ministru al cultelor și artelor. Se studiază acum organizarea financiară a lucrărilor, cari ar urmà să fie pe deplin terminate în 5 ani. Astfel este acum speranță ca stăruințele Academiei să ajungă în sfârșit la rezultatul dorit și colecțiunile bogate, adunate de dânsa să fie instalate în cele mai bune condiții de păstrare și folosire.

Principalele izvoare de îmbogățire sunt următoarele:

Prin obligațiunea legală impusă tipografiilor din țară s'au primit: 3487 volume și broșuri, 3840 numere de reviste, 751 ziare, 1188 stampe și portrete, 28 atlase sau hărți, și 138 caiete muzicale; în dar și în schimbul publicațiilor Academiei s'au primit 2281 volume și broșuri, 27 fotografii, 8 volume manuscripte; s'au cumpărat 324 volume, 812 numere de reviste străine, 43 volume manuscripte, 1647 documente, 233 fotografii, 4 stampe sau portrete. In total colecțiile au crescut cu 6092 volume, 3840 numere de reviste române, 1793 străine, 756 ziare din țară, 3 din străinătate, 37 hărți și atlase, 1197 stampe și portrete, 51 volume manuscripte, 1774 documente, 260 fotografii, 138 bucăți de muzică.

Colecția numismatică a cumpărat 93 monete și a primit în dar și schimb 603.

Inaintea tuturor donatorilor din anul trecut stă M. Sa Regele Italiei, care este, alăturea de Suveranii noștri, în fruntea membrilor onorari ai Academiei.

Dela M. Sa s'au primit în continuare tomurile V—VIII, tipărite în timpul răsboiului, din măreața operă: «Corpus Nummorum Italicorum».

De un preț deosebit sunt două manuscripte ale neuitatei Regine Elisabeta (Carmen Sylva) pe cari Regina le dăruise marelui scriitor Pierre Loti; după moartea lui, ele au fost dăruite Academiei de cunoscutul bărbat de Stat și prieten al Românilor, Louis Barthou, căruia i le lăsase ilustrul său prieten. Unul este chiar manuscriptul după care s'a cules la tipografie *Pensées d'une Reine*, celălalt este întreg autograf și cuprinde biografia Principelui Nicolae de Wied, fratele Reginei, scrisă de Augusta autoare în limba franceză.

Urmând exemplul înaintașilor Ion Ghica și G. Barițiu, președintele nostru, d-l I. C. Negruzzi, alegându-și corespondența primită în lunga sa activitate, a continuat a aduce la Academie pe aceea de interes literar și cultural cum sunt scrisorile primite dela regretatul nostru coleg T. Stefanelli.

Exemplul d-lui Negruzzi a fost urmat și de d-l general Panaitescu, care a adus scrisorile primite de dânsul dela St. C. Hepites.

Un material documentar de un preț deosebit a fost procurat din colecțiile rămase după Gr. N. Manu: manuscripte, dosare, documente, fotografii vechi, formează aceà prețioasă colecție pusă acum la dispoziția învățaților spre a fi studiată și folosită.

VI. LEGATE, FONDURI

Strâmtorarca financiară cu care se luptă Academia mai ales dela răsboiu încoace, în urma schimbărilor adânci și grele, urmate după 1914, este bine cunoscută. Ştim cu toții că activitatea acestei instituțiuni de știință și înaltă cultură este grav stânjenită din cauză că mijloacele ei materiale au scăzut — în urma exproprierilor — în proporție inversă cu trebuințele și îndatoririle impuse de noua situație a neamului nostru. Mai multe publicațiuni întrerupte de răsboiu nu pot fi continuate, cercetări și explorări științifice nu pot fi întreprinse, participarea la lucrări științifice, la cari suntem chemați din străinătate, nu suntem în stare a o primì. Astfel trăim într'o așteptare chinuitoare și trebuie să renunțăm la o întreagă serie de lucrări, mai ales atunci când — și cazul e foarte frecvent — nici guvernul nici particularii nu se arată prea înțelegători de nouile îndatoriri culturale ce le au față de țara întregită și nu dau contribuțiile bănești necesare promovării întreprinderilor noastre științifice și de înaltă cultură.

Un caz concret și caracteristic este de pildă, situația Academiei față de mormântul unde se odihnește și casa unde a trăit o glorie literară ca aceea a lui Alecsandri. Casa cu grădina și mormântul au fost donate Academiei de nepoatele marelui poet în anul 1914. Academia a primit donația cu intenția de a întreține casa în bună stare și a-i restabilì cuprinsul cât mai apropiat de starea în care se găsià pe când o locuià poetul, și a ridicà pe mormântul lui cuvenitul monument vrednic de numele lui și de națiunea pe care a luminat-o prin geniul său. Trebuià ca mormântul și casa lui Alecsandri să fie un loc de pelerinaj național. S'au făcut câteva apeluri la dărnicia institutelor financiare, dar răsunetul lor a fost atât de slab, încât până azi nu s'a putut înălțà peste mormânt cuvenitul monument și lipsesc mijloacele pentru reparația necesară casei.

Mai amintesc că serviciile interne ale Academiei nu numai că nu pot fi desvoltate după necesitatea lucrărilor, dar și câte sunt, funcționează cu mare greutate din cauza insufi-

cienţii onorariilor pentru personal, ceeace provoacă neîncetate plecări după o foarte scurtă activitate în serviciul Academiei.

Spre a împuţină măcar în parte aceste greutăţi Academia a adresat la 9 Februarie Guvernului, şi anume d-lui Prim-Ministru şi Miniştrilor de Finanţe, de Instrucţie şi de Arte, următorul memoriu:

Prin legea promulgată cu Decretul Domnesc cu No. 749 dela 29 Martie 1879 Academia Română a fost declarată Institut Naţional, având de scop «Cultura limbii şi a istoriei naţionale, a literelor, a ştiinţelor şi frumoaselor arte».

Prin art. 4 din aceà lege «Statul face Academiei Române o dotaţiune anuală «fixă de 30.000 lei, care se va înscrie în bugetul Statului. Din această «sumă o parte va fi pururea afectată de către Academie la acordarea «a două premii, unul ştiinţific şi altul literar, purtând denumirile de: «Premiul *Lazăr* şi Premiul *Eliade-Rădulescu*; fiecare premiu va fi cel puţin «de cinci mii lei».

Pornind din Societatea Academică Română înfiinţată la 1866 şi 1867 şi reorganizându-se pe baza numitei legi din 1879, Academia a cuprins în sânul ei pe toţi fruntaşii intelectuali şi culturali ai neamului românesc din toate Statele şi ţinuturile unde se aflau locuind, iar bărbaţii de Stat şi oamenii politici, cari nu erau între membrii ei, au înconjurat-o totdeauna cu o atmosferă de înaltă stimă şi preţuire pentru marile servicii ce erà menită să aducă neamului ca organ central al culturii naţionale integrale şi unitare.

Istoria va arătà cât a fost partea Academiei Române în pregătirea unirii neamului într'un singur Stat naţional.

Pe lângă activitatea ei proprie ca instituţiune culturală şi ştiinţifică, Academia a înfiinţat, a desvoltat şi susţine singura bibliotecă de caracter specific naţional românesc pentru studiile istoriei, limbii, literaturii, instituţiilor naţionale.

Prin scopurile urmărite, prin activitatea desvoltată şi prin tradiţionala bună administraţie a mijloacelor ei, Academia şi-a atras bunăvoinţa publică, din care i-au venit şi îi vin mereu donaţiuni de fonduri cu scopuri culturale.

Totuş, mijloacele de cari dispune Academia acum, sunt cu totul neîndestulătoare faţă de trebuinţele ei de întâiul ordin şi cu deosebire faţă de criza de depreciere a valorii banului.

Din această cauză Academia nu numai că nu poate dà publicaţiilor ei ştiinţifice desvoltarea cerută de trebuinţele naţionale interne sau de cele generale externe, dar nici nu poate continuà unele lucrări de întâia însemnătate şi necesitate începute înainte de răsboiu — cum este *Dicţionarul limbii române*. Nu-i este cu putinţă nici să-şi formeze pentru serviciile ei un personal statornic şi îndestul de numeros, remunerat suficient spre a face carieră de vieaţă în serviciul Academiei, iar fără un asemenea personal nu este cu putinţă continuarea lucrărilor şi siguranţa colecţiunilor.

In acelaş timp cele două premii anuale ale Statului de câte 5.000 lei, legate prin legea dela 1879 de numele celor doi mari învăţători ai renaşterii culturii naţionale — *Lazăr* şi *Eliade-Rădulescu* — astăzi nu mai au o valoare demnă nici de Statul care le-a instituit, nici de Academia care le dă, nici de marii învăţători ale căror nume le poartă.

Greaua stare de lucruri arătată în rândurile precedente se poate remedià cel puţin în parte, modificându-se de urgenţă prin lege Art. 4 din legea dela 1879, în sensul ca dotaţiunea anuală să fie de 1.000.000 (un milion), premiile Statului să fie de câte 50.000 (cincizeci mii) lei şi să fie trei, purtând numele celor trei mari învăţători: *Lazăr*, *Eliade-Rădulescu* şi *Asachi*. S'ar îndreptà astfel şi surprinzătoarea scăpare din vedere făcută în legea dela 1879, când alături de *Lazăr* erà indicat să se pună numele contemporanului său *Asachi* din Iaşi.

Textul articolului 4, modificat, să fie deci următorul:

«Statul face Academiei Române o dotaţiune anuală de 1.000.000 lei, «care se va înscrie în bugetul Statului.

«Din această sumă o parte va fi pururea afectată de către Academie «la acordarea a trei premii, unul ştiinţific, unul istoric şi altul literar, pur-«tând denumirile de Premiul *Lazăr*, Premiul *Asachi* şi Premiul *Eliade-«Rădulescu*; fiecare premiu va fi de cincizeci mii lei».

Adresăm guvernului această rugăminte în numele şi pentru necesităţile Academiei Române ca reprezentanta cea mai înaltă a culturii naţionale, cu deplină încredere că d-voastră, Domnule Prim-Ministru şi Prea Stimate Coleg (Ministru), urmând tradiţia în spiritul aceluia care a prezidat la legiferarea dela 1879, veţi luà neîntârziat dispoziţiile necesare şi veţi pune toată stăruinţa pentru ca această rugăminte a Academiei să fie cât mai curând adusă înaintea Corpurilor legiuitoare şi îndeplinită.

Această întâmpinare pare a fi avut mai mult răsunet. D-l Prim-Ministru a venit în persoană spre a ne comunicà că Guvernul va satisface cererea Academiei, a adăugat că d-l Ministru de finanţe socoteşte că este sosit timpul ca să se prevadă şi fondurile pentru clădirea localului Bibliotecii Academiei. Proiectul de lege pentru dotaţiunea cerută a fost prezentat Corpurilor Legiuitoare — e drept, deocamdată într'o formă care nu ne satisface — şi sperăm că el va fi votat cu modificările pe cari le socotim absolut necesare, dacă e ca această dotaţiune să nu devină un dar «danaic».

Ţin de altfel să vă comunic, că în aceste osteneli ale noastre pentru a restabilì echilibrul dintre îndatoririle noastre culturale faţă de ţară şi mijloacele materiale cu care să le îndeplinim, augustul nostru preşedinte de onoare, M. S. Regele a binevoit prea graţios a ne asigurà, în audienţa de

prezentare ca secretar general nou, ce ne-a acordat-o în toamna trecută, de întregul Său, prea înalt sprijin. M. Sa e adânc convins de nevoia superior națională ca Academia Română să fie pusă și ținută mereu în situația de a-și împlinì toate îndatoririle ei față de Patria noastră întregită.

Următoarele fonduri au fost primite ca donațiuni în cursul anului:

a) PREOTUL ŞTEFAN GEORGESCU din Capitală a donat un capital în efecte de 12.000 lei, spre a formà un fond pentru «scopuri culturale», în amintirea fiului său Alexandru, mort după întoarcerea din Moldova.

b) IANCU THEODORIDI a lăsat prin testament 10.000 lei, al căror venit să fie dat din zece în zece ani ca premiu autorului celei mai bune piese dramatice.

c) Cunoscutul donator LEON S. ARIÉ a făcut două donațiuni noui:

a III-a în efecte în valoare de 118.500 lei, din al căror venit de aproximativ 12.000 lei să se dea burse la studenții dela Şcoalele Politehnice și Şcoala superioară de Comerț din Capitală;

a IV-a în efecte de valoare nominală de lei 95.260 și cu venit anual de aproximativ lei 14.380, spre a se dà burse la studenții dela aceleași școale.

d) TEODOR ROSETTI a lăsat fără destinație, ca nudă proprietate, un fond de 200.000 lei, al cărui uzufruct este rezervat văduvei.

e) C. IONESCU (CĂNUȚĂ) dela Urlați a lăsat fondul de 400.000 lei, pentru ca din venitul lui să se trimită un băiat sau doi din județul Prahova și cu preferință din Urlați, la o şcoală politehnică în străinătate. Valoarea fondului nu a putut fi încă primită până acum.

f) Un act de recunoștință s'a îndeplinit în anul trecut față de rămășițele pământești ale d-rului PĂCURARU-BIANU de către Academia Română și Asociațiunea dela Sibiu, cărora dânsul le-a lăsat toată averea ce a putut adunà. Murise și fusese îmmormântat la Pireu. Cele două instituțiuni de cultură națională au făcut ca rămășițele pământești să fie aduse

din pământ străin și îngropate lângă ale părinților lui, în Făget (județul Târnavei-Mici) în Ardeal.

VII. BURSE

In anul școlar curent s'au dat burse din fondurile *Adamachi*, *A. Papadopol*, *Dr. Corneliu Păcuraru-Bianu*, *N. Rătescu* și *Leon S. Arié*, precum urmează:

Din *FONDUL ADAMACHI* s'au dat:

a) 23 burse, din cari 11 burse à Lei 150 lunar la studenți ai Facultății de Științe din Iași; 7 à Lei 150 lunar la studenți ai Facultății de Medicină din acelaș oraș și 5 la elevi ai Școalei Politehnice din București, à 250 lei lunar.

b) 4 burse de câte 250 lei lunar și anume: una d-lui C. Motaș, doctorand în zoologie la Universitatea din Iași, alta d-lui Ion Steopoe, doctorand în morfologie la Universitatea din București, a treia d-rei Leontina Popoviciu, doctorandă în fizică la Universitatea din Cernăuți și a patra d-lui C. L. Creangă, doctorand în chimie la Universitatea din Cluj.

Din *FONDUL A. PAPADOPOL* s'au dat ajutoare de câte 50 lei pe lună la 10 elevi ai Școalei Comerciale Superioare și de câte 30 lei pe lună la 10 elevi ai Școalei elementare din Galați.

Din *FONDUL Dr. PĂCURARU-BIANU* s'au dat două burse de câte 120 lei pe lună la Școala de horticultură dela Turda și una de 120 lei pe lună la Școala inferioară de meserii din București.

Din *FONDUL N. RĂTESCU*, s'a dat o bursă de 120 lei pe lună la Școala superioară de comerț din București.

Din *FONDUL LEON S. ARIÉ* s'au dat o bursă de lei 500 pe lună la Școala Politehnică din Timișoara și o bursă de 600 lei pe lună la Academia de Inalte Studii Comerciale.

Ținem să observăm că mai toate aceste burse și ajutoare sunt foarte neînsemnate în raport cu scumpetea actuală și va trebuì să ne ocupăm în această sesiune de modalitatea creșterii lor, așà cum am făcut și vom face și în chestiunea premiilor Academiei.

VIII. ȘCOALELE ACADEMIEI

Institutul «*Ion Oteteleșanu*» sub buna conducere a actualei Directoare funcționează de doi ani în mod foarte mulțumitor.

Școalele de agricultură «*Tache P. Anastassiu*» dela Țigănești și «*I. C. Agarici*» dela Moara-Grecilor (Vasluiu), precum și Școala primară «*Tache P. Anastassiu*» dela Călmățuiu, au

funcționat în mod mulțumitor, luptând însă greu cu cheltuelile mereu în creștere mai ales pentru personalul didactic și de serviciu.

Fondurile «*Ioan Fătu*» și «*Ioan Scorțeanu*» au continuat a contribuì la ușurarea învățământului primar rural prin împărțire de cărți didactice.

Comisiunile speciale vor dà prin rapoartele lor informațiuni mai amănunțite cu privire la vieața școlară atârnătoare de Academie.

IX. CONCURSURILE PREMIILOR

La concursurile premiilor ce sunt a se da în această sesiune pentru opere publicate s'au prezentat următoarele scrieri:

(Vezi lista lor la pag. 31—33).

E o constatare deosebit de îmbucurătoare, pe care trebuie s'o facem cu prilejul prezentării atâtor manuscripte în acest an, lucru de care aproape ne desobișnuisem în vremurile așà de grele de după răsboiu, când premiile noastre nu mai înseamnă material aproape nimic, că însfârșit idealismul începe iar a biruì asupra mizeriilor vieții actuale.

Premiile la cari nu s'a prezentat nici un manuscript sunt următoarele:

(Vezi lista lor la pag. 34).

Domnilor Colegi,

Soarta ne-a fost binevoitoare în răsboiul cel mare, în care jertfele națiunii noastre au fost așà de grele. Suntem acum uniți într'o singură țară, spre marea supărare a multora. Incepe acum pentru Academie o nouă epocă, pe care trebuie să avem curajul a o recunoaște în toate grelele îndatoriri ce ni le impune. *Partea de contribuție la cultura generală a umanității, dată de națiunea noastră, înainte de toate prin Academia ei, trebuie să fie așà de respectabilă, încât ea să justifice în chip strălucitor și indiscutabil dreptul nostru la existența națională completă și nestânjenită, latină, în mijlocul Slavilor, și lumea civilizată, în întregimea ei, să considere ca o jignire adusă civilizației însăș, orice primejduire a existenței noastre independente și integrale în Răsăritul danubian.*

Pentru aceasta însă Academia trebuie să-şi revizuească întregul ei program de lucru, lărgindu-l şi adaptându-l după nouile probleme teoretice şi practice pe care i le impune — alăturea de cele vechi şi mereu tot aşà de importante, dar mai mult locale — situaţia crescută a Ţării şi Statului, ca elemente creatoare de valori culturale general europene şi mondiale.

D-l I. BIANU ceteşte raportul despre activitatea Bibliotecii şi despre îmbogăţirea colecţiunilor în anul 1923:

«*Domnilor Colegi*,

«Activitatea Bibliotecii Academiei Române, în cursul anului 1923, «a continuat a face progrese faţă de anul trecut, fără a ajunge cu toate «acestea la mersul normal. Aceasta se datoreşte cauzelor principale, despre «cari vorbim de mai mulţi ani şi este necesar să fie amintite şi acum.

«1. *Localul.* Localul actual nu corespunde din nici un punct de vedere «necesităţilor, devenind absolut neîncăpător. Colecţiunile au crescut, după «cum am prevăzut în raportul pe anul trecut, astfel că nu mai avem spaţiu «disponibil. Rărirea periodicelor (lucrare amânată din această cauză încă «din 1915) trebuie făcută în primăvara aceasta cu orice chip. Această «lucrare va ocupà şi cele câteva rafturi libere din noua încăpere a de-«pozitului, construită în 1915. Din această cauză suntem siliţi să îngrămă-«dim volumele pe marginea rafturilor şi pe jos, ceeace îngreuiază foarte «mult serviciul şi încurcă colecţiile mai ales la secţia periodicelor.

«Magazia rezervată dubletelor este dejà plină. Vom fi siliţi să îngrămădim «şi acì volumele unele peste altele, ceeace va face imposibilă găsirea căr-«ţilor şi periodicelor ce vor mai venì pe viitor.

«Imobilul vecin (casa Bellu) s'a reparat, iar acum se instalează într'însul «rafturile şi mobilierul necesar. In clădirea principală se vor instalà în «curând două servicii: 1) serviciul primirii imprimatelor din ţară tri-«mise conform legii depozitului şi 2) colecţia şi serviciul stampelor.

«Asemenea dispoziţii de simplă gospodărie sunt — după cum am spus «şi în raportul pe anul trecut — numai paliative, cu efecte de amelio-«rare neînsemnate şi de foarte scurtă durată.

«In acest an s'au dovedit şi mai mult lipsurile actualului local prin «insuficienţa totală a sălii de lectură. Numărul cercetătorilor a crescut «foarte mult. Astfel, s'au eliberat 331 permise de intrare în 1923 faţă de «239 în 1922, iar în acest an 317 numai în primele 3 luni. Deacì se vede «clar că sala de lectură a devenit absolut neîncăpătoare pentru un număr «de cetitori de peste zece ori mai mare decât cele 32 locuri ce are. Foarte «mulţi cetitori sunt siliţi din această cauză să plece, iar alţii mai perse-«verenţi aşteaptă ore întregi până se liberează un loc.

«2. *Funcţionarii.* Una din principalele cauze ale greutăţii bunei des-«voltări a acestui serviciu este tocmai personalul. Biblioteca are astăzi

«20 funcționari și 7 oameni de serviciu împărțiți pe serviciile speciale «următoare: conducere 1, primiri 3, noul catalog 6, sala de lectură 4, «periodice 2, manuscrise 2, stampe 1, numismatică 1; oameni de servi- «ciu: primiri 2, noul catalog 1, sala de lectură 3, manuscrise 1. Acest per- «sonal este însă neîndestulător ca număr față de lucrările cari trebuesc «făcute. Din această cauză lucrările de catalogare sunt în mare parte în- «târziate și merg mai încet decât ar trebui, iar unele lucrări părăsite sau «nici începute. Așà sunt: notele muzicale, foile volante, catalogul duble- «telor, în parte colecția de stampe și altele. Răul cel mai mare însă este «nestatornicia personalului: salariul cu totul insuficient nu-i atrage de «loc ca să rămână spre a face serviciu în această carieră. Licențiați și ab- «solvenți de Universitate stau cel mult până pot intrà în învățământul «secundar și pleacă după ce unii dintre dânșii au câștigat cunoștințele «necesare și practica pentru un bun bibliotecar. In anul trecut au plecat — ««după cum am prevăzut — 5 funcționari și în acest an probabil că tot «cam atâția vor plecà. In aceste condițiuni formarea unui bun personal «statornic este cu neputință, lucru ce face funcționarea normală aproape «imposibilă. Funcționarii mai vechi pierd foarte mult timp cu instruirea «nouilor veniți, neglijându-și din această cauză lucrările lor, iar unele «servicii nu pot executà toate lucrările necesare. Așà, serviciul primi- «rilor nu a putut face mai deloc dări în judecată în anul 1923. Pentru «a remedià această stare nenorocită trebuie să găsim de urgență mijloa- «cele necesare pentru a remunerà funcționarii cel puțin atât cât în învă- «țământul secundar. In actualele condițiuni nu este cu putință să se dea «acestui serviciu acel caracter de statornicie și de siguranță care este ab- «solut necesar oricărui serios serviciu de bibliotecă.

«*Imbogățirea colecțiilor* se va arătà în amănunte în publicațiunea *Cre- «șterea Colecțiilor*, a cărei tipărire s'a oprit cu sfârșitul anului 1915, deși «materialul este pregătit spre a fi dat la tipar. In curând se va începe ti- «părirea începând cu anul 1924.

«Iată în oarecari amănunte activitatea acestui serviciu al Academiei, «în anul 1923:

A. SECȚIA CĂRȚILOR TIPĂRITE

1. NECESITĂȚI

«Această secțiune are 14 funcționari împărțiți la următoarele servicii: «6 la noul catalog, 4 la sala de lectură, 2 la periodice și 2 la primiri, cari «sunt suficienți pentru lucrările curente. Pentru a puteà încorporà cât «mai curând vechile biblioteci este nevoie, la noul catalog, de o a doua «echipă care să facă numai această lucrare. Trei funcționari, dintre cari «unul de specialitate pentru a face inventar, catalog pe materii și alte «lucrări de organizare, ar fi suficienți. Funcționarul de specialitate se «va formà și ca eventual succesor al actualului conducător al acestei secții.

«Având şi aceşti trei funcționari, echipa actuală ar fi descărcată de o parte «din lucrări, putând astfel să înceapă sau să continue lucrările neîncepute «sau părăsite. La biuroul de primire al publicațiunilor este nevoie urgentă «de încă un funcționar. Lucrările s'au îmmulțit aşà de mult încât actualii «funcționari nu le mai pot ține la curent. Având şi acest al treilea func-«ționar s'ar puteà trece la acest biurou și inventarierea cărților legale, «lucrare pe care o fac acum funcționarii dela împrumuturi. Cu modul acesta «s'ar puteà amânà înființarea unui serviciu special pentru împrumutare. ‹In fine și sala de lectură are nevoie de încă un om de serviciu dacă dorim «ca cetitorii să nu aştepte prea mult cărțile cerute.

2. CONSULTAREA

«Sala de lectură a cărților tipărite a fost deschisă 285 zile de lucru, «afară de Dumineci şi sărbătorile fixate de delegațiune. In 233 zile a fost «deschisă câte 8 ore pe zi, dela 8—12 și 2—6 (141 zile cu orariul de vară «sau dela 9—5 (92 zile cu orariul de iarnă), iar în 52 zile din lunile de vară numai 4 ore pe zi (8—12). In cursul anului 1923 numărul cetitorilor «a fost 8088, cărora li s'au comunicat 25.036 volume.

«Acasă au fost împrumutate 4073 volume la 685 persoane cu 3473 «bilete de împrumut.

«*Imprumutarea*, atât direct la persoane din Capitală cât și prin biblio-«tecile universitare din țară, aduce mari servicii învățaților pentru stu-«diile lor științifice, deaceea numărul împrumuturilor crește în fiecare «an şi deci trebuie să ne gândim la înființarea unui serviciu special pentru «împrumutare.

«S'au liberat 331 permise de intrare în sala de lectură, din care 28 «și pentru secțiunea manuscriptelor şi documentelor.

«Ajutorul ce dă Biblioteca noastră muncitorilor pentru cultura na-«țională se poate vedeà din statistica cetitorilor din ultimii cinci ani ară-«tată în tabela următoare:

TABELA I

Anii	Cetitorii	Volume comuni-cate	Impru-mutători	Volume împru-mutate
1919	5.867	13.767	391	2.108
1920	6.279	18.541	426	2.594
1921	6.511	19.224	511	3.006
1922	6.988	23.960	592	3.413
1923	8.088	25.036	685	4.073

«Se aminteşte că pe lângă cărţile comunicate cu bilete de cerere, ce-«titorii au la dispoziţie, în sala de lectură, o întreagă bibliotecă de 1796 «volume din cărţile cele mai des întrebuinţate, 309 reviste străine şi 46 «reviste româneşti.

3. SPORUL

«Biblioteca (Secţiunea cărţilor tipărite) a crescut în 1923 cu 6902 «volume faţă de 5509 în 1922.

«In următoarea tabelă se poate vedeà creşterea în 1923:

TABELA II

	volume şi broşuri	Numere de reviste		Ziare		Atlase şi hărţi	Stampe şi portrete
		Române	Străine	Române	Străine		
Primite: Conform legii dela 23 Martie 1904	3.487	3.836	—	751	—	28	1.188
In dar sau în schimb	2.281	4	981	5	—	9	5
Cumpărate . . .	324	—	812	—	3	—	4
Total. . . .	6.092	3.840	1.793	756	3	37	1.197

	Volume manuscrise	Documente	Fotografii	Albumuri	Note muzicale	Monete, obiecte de muzee	—
Primite: Conform legii dela 23 Martie 1904	—	—	—	1	138	—	
In dar sau în schimb . . .	8	127	27	1	—	603	
Cumpărate . . .	43	1.647	233	—	—	93	
Total . . .	51	1.774	260	2	138	696	

«In această tabelă nu sunt cuprinse miile de foi volante cari, de câţiva «ani încoace, nu se mai pot alege şi se pun la o parte spre a se alege când «vom aveà personal îndestulător.

«Pe lângă îmbogăţirea bibliotecii cu imprimatele din ţară cari se «trimit prin obligaţia legală, izvor de îmbogăţire, care merge în fiecare an «crescând, sunt donaţiunile şi schimbul de publicaţii din străinătate. In «fruntea donatorilor stă guvernul Franţei, care ne-a trimis mai multe «reviste şi Liga Naţiunilor care ne trimite multe din publicaţiunile sale.

«In fruntea schimburilor stau cele venite dela instituţiunile ştiinţifice «ale Americii atât din Statele-Unite cât şi din republicile latine Sud-«americane.

«Academia a făcut în acest an două achiziţiuni de o mare valoare şi «anume: 15 volume cu documente — originale şi còpii — greceşti, lati-«neşti şi ungureşti şi condici de socoteli dintre anii 1652—1807 ale Co-«munităţii greceşti din Sibiiu, 233 fotografii cu vederi din ţară şi peste «1300 documente manuscripte româneşti şi scrisori din anii 1559—1847 «ale răposatului Grigore Manu.

«La biuroul de primire al publicaţiilor au intrat 361 pachete cu im-«primate din Bucureşti şi 1078 din provincie. S'au înregistrat şi ţinut «în evidenţă 1390 publicaţiuni periodice din ţară şi 6 din străinătate. «în total 1396.

«Pentru publicaţiunile legale netrimise s'au somat 89 tipografi şi edi-«tori pentru trimiterea a 250 cărţi. Tipografii şi editorii ştiindu-se ţinuţi «de scurt de funcţionarul însărcinat numai cu această lucrare, se confor-«mează din ce în ce mai mult legii şi răspund neîntârziat reclamaţiunilor.

«Pentru periodice (ziare şi reviste) s'au făcut 1056 reclamaţiuni şi «s'au dat în judecată 120 tipografi şi editori pentru 383 numere netrimise.

«Sporul secţiunii cărţilor tipărite în ultimii 10 ani se arată în tabela «următoare:

TABELA III

Anii	Volume şi broşuri	Ziare şi reviste române	Ziare şi reviste străine	Atlase şi hărţi	Note muzicale	Stampe şi portrete	Fotografii	Albumuri	—
1914	4.372	690	269	68	—	100	250	9	
1915	5.934	653	203	65	156	89	371	10	
1916	3.174	623	209	11	22	39	162	5	
1917	194	620	—	5	—	—	—	2	
1918	698	33	81	36	1	13	25	12	
1919	4.782	754	328	34	50	42	672	1	
1920	4.832	931	265	59	73	25	282	3	
1921	3.973	953	237	20	39	7	42	2	
1922	5.509	1.233	234	16	126	13	149	30	
1923	6.092	1.396	253	37	138	1.197	260	2	
Totalul creşterilor 1914/1923	39.560	7.886	2.079	351	605	1.525	2.215	76	

4. CATALOGARE ŞI ALTE LUCRĂRI

«1. *Catalogul nou.* S'au înscris în inventar în 1923, 4875 opere în «5371 volume (No. 67.862—72.736). S'au catalogat definitiv şi s'au aşezat «în rafturile bibliotecii 4499 opere în 4983 volume (No. 66.500—70.999) «pentru cari s'au lucrat:

«5611 fișe pentru catalogul alfabetic al autorilor;
«6261 fișe metodice pentru catalogul pe materii:
«Total 11.872 fișe.

«In rezumat, până la 31 Decemvrie 1923 catalogul nou cuprinde:

«*a)* Trecute în inventar 72.736 opere în 91.235 volume;

«*b)* Catalogate definitiv și așezate în rafturi 70.999 opere în 89.294 «volume.

«Pentru toate aceste 70.999 opere s'au făcut:
88.779 fișe alfabetice,
81.696 fișe metodice:
«Total 170.475 fișe.

«S'a continuat cu transformarea vechiului catalog pe materii (Otto «Hartwig) după sistemul zecimal Dewey.

«Cărțile provenite din bibliotecile necatalogate au fost încorporate și «s'a continuat cu încorporarea bibliotecii vechi, făcându-se în cursul «anului 1324 opere (A 11.313—A 12.636). Biblioteca Filipescu este sin«gura neîncorporată din cauza lipsei de spațiu potrivit; ea are catalog «pe autori provizoriu.

«2. *Publicațiunile în curs de apariție.* S'au înscris în inventarul spe«cial 121 opere (No. 941—1061) pentru cari s'au făcut 121 fișe de con«trol. S'au făcut fișe speciale pentru toate acestea și anume: 133 fișe al«fabetice pe autori și 158 fișe metodice, în total 291 fișe.

«*Secțiunea periodicelor.* S'au înscris în cursul anului, în inventarul «special și cu numerotare deosebită 583 publicațiuni (No. 5690—6272).

«*Catalogul pe fișe* (al periodicelor), pus la dispoziția cetitorilor, are «8.825 fișe fiind 614 făcute în cursul anului. Pentru catalogul pe materii «s'au lucrat 8897 fișe din care 621 în anul trecut.

«Revizuirea colecțiunilor se ține la zi făcându-se fișe de control pentru «lipsuri și pentru dublete.

«4. *Legatul.* Grație atelierului de legătorie propriu, instalat în casa «vecină, numărul cărților legate a fost de două ori mai mare ca în 1922. «S'au legat 395 volume cărți și 823 volume periodice și s'au reparat 157 «volume cărți și periodice. Cu toate acestea mai sunt încă multe periodice «ce nu se pot legà din lipsa de fonduri.

«5. *Statistica lunară* de mișcarea bibliotecii se trimite regulat ziarelor «spre publicare.

6. *Biblioteca* noastră s'a mai îmbogățit cu un frumos dar al Doamnei «Hepites, care ne-a dăruit o parte din biblioteca răposatului său soț, mult «regretatul nostru coleg Ștefan Hepites, compusă din 4 dulapuri și peste «1000 volume de opere și reviste de astronomie, matematici, fizică și «chimie. Această colecție completează biblioteca noastră cu opere de mare «valoare și tocmai în domeniul în care este mai săracă.

«7. S'a continuat și în acest an a se dărui toate cărțile disponibile (al «treilea exemplar și următoarele), mai ales românești, Bibliotecii Univer«sității din Cluj dându-i-se încă 1927 volume de cărți — pe lângă cele

«9246 dăruite în 1922. Se continuă a se trimite la Cluj toate cărțile dis-«ponibile, pe măsură ce intră în biblioteca noastră.

«8. *Secția stampelor*. S'a continuat așezarea materialului după planul «definitiv de organizare stabilit în 1918, înscriindu-se în inventare spe-«ciale 733 fotografii, portrete, stampe, etc., cuprinse în 27 mape. S'au «clasat 2350 de cărți poștale ilustrate.

«S'a continuat catalogul pe fișe al întregului material, care are 2578 «fișe provizorii pe autori și materii din care 1078 s'au făcut în acest an.

«Pentru a se vedeà folosul ce aduce această secțiune, unică în țară, «cercetătorilor și instituțiunilor ce se ocupă cu trecutul nostru, este destul «să relevăm faptul următor: In cursul anului 1923 s'au pus la dispoziția «*Muzeului militar* 200 stampe cu subiecte militare românești spre a fi «fotografiate și 56 stampe cu subiecte etnografice românești, tot pentru «același scop, la dispoziția *Muzeului pedagogic*.

B. SECȚIUNEA MANUSCRIPTELOR ȘI DOCUMENTELOR

«Această secțiune are acum numai doi funcționari în loc de patru, «câți aveà înainte de răsboiu. Din această cauză sala de lucru pentru studii «poate fi deschisă numai dimineața (8—12). Avem deci nevoie de încă «doi funcționari pentru a ține deschise și acele colecțiuni toată ziua și spre «a face diferite lucrări pentru înlesnirea studiului acestui prețios mate-«rial.

«1. *Consultarea*. Sala de lucru a manuscriptelor a fost frecventată în «1923 de 796 cetitori, din cari 525 au studiat 1796 manuscripte, 154 ce-«titori au studiat 5872 documente și 132 cetitori au consultat 257 cărți «vechi românești.

«Frecventarea sălii manuscriptelor în ultimii 5 ani se arată în tabela «următoare:

TABELA IV

Anii	Cetitorii	Volume manu-scrise	Docu-mente	Cărți vechi românești
1919	359	810	469	100
1920	389	784	1.409	262
1921	363	821	202	121
1922	645	1.318	223	140
1923	796	1.796	5.872	257

«2. *Sporul.* S'au cumpărat 43 manuscripte şi 1647 documente. S'au «primit în dar 8 manuscripte şi 127 documente.

«Cele 51 volume manuscripte cumpărate şi dăruite în 1923 se îm-«part în 32 româneşti, 16 greceşti şi 1 slavonesc; 1 italienesc şi 1 fran-«ţuzesc.

«Sporul secţiunii manuscriptelor în ultimii 10 ani se arată în tabela «următoare:

TABELA V

Anii	Volume manu-scripte	Docu-mente	Anii	Volume manu-scripte	Docu-mente
1914	95	578	1919	45	973
1915	202	3.741	1920	44	293
1916	77	972	1921	13	155
1917	1	55	1922	59	475
1918	63	69	1923	51	1.774
—	—	—	Totalul creşterii 1914/1923	650	9.085

«Aceste colecţiuni cuprind astăzi: 6903 volume manuscripte (4777 «manuscripte româneşti 637 slavoneşti, 1009 greceşti, 298 în limbi roma-«nice şi 182 orientale) şi 47.954 documente istorice româneşti.

III. CATALOGARE ŞI ALTE LUCRĂRI

«1. *Documente.* S'au aşezat la colecţiile lor în pachete 1119 documente «româneşti şi străine.

«S'a pregătit materialul pentru *Creşterea colecţiunilor.*

«2. *Manuscripte.* S'au înscris în catalogul manuscriptelor româneşti «32 volume (No. 4762—4793) şi 19 la colecţiunile lor respective după «limba în care sunt scrise.

«S'a continuat cu descrierea amănunţită a manuscriptelor româneşti «pentru catalogul tipărit făcându-se în cursul anului 113 volume (No. «1332—1444).

«Sunt pregătite pentru a fi date la legat încă 16 volume manuscripte «pe lângă sutele cari aşteaptă din anii trecuţi această adăpostire în contra «stricăciunii. Sperăm să începem legatul lor în curând.

C. PUBLICAŢIUNILE BIBLIOTECEI

«Serviciul Bibliotecii începuse înainte de răsboiu o serie de publica-«ţiuni bibliografice cari să înlesnească studiile literare, istorice şi

«științifice. Toate aceste publicațiuni au fost oprite din cauza răsboiului «și nu au putut fi până acum continuate din cauza situației urmate «după răsboiu.

«Aceste publicațiuni sunt:

«1. *Creșterea colecțiunilor* începută la 1903 și publicată până la 1915. «De atunci materialul stă pregătit, fără a se puteà publicà, din cauza lipsei «de fonduri și de funcționari. Trebuința acestei publicațiuni este foarte «simțită — mai ales pentru anii 1916—1922 — pentru toți cei ce se in«teresează de mișcarea noastră culturală. Se impune acum publicarea ei «urgentă. *Buletinul cărții*, ce apare din 1923, a împlinit întrucâtva — și «numai pentru cărțile românești — lipsa unei asemenea publicațiuni. Cu «începerea anului 1924 s'a făcut o înțelegere cu *Cultura Națională*, care «publică acest buletin lunar, după un plan științific și în care cărțile sunt «grupate pe materii după sistemul zecimal Dewey. Din timp în timp se «va publicà o anexă care să înlocuească actuala *Creștere a colecțiunilor*. «In această anexă se vor înscrie publicațiunile românești ce nu figurează «în buletin și cărțile străine intrate în biblioteca noastră.

«2. *Bibliografia românească veche*, având să cuprindă descrierea ve«chilor cărți dela 1508 până la 1830, cu reproducerea documentelor li«terare, artistice și tipografice din ele. S'au publicat două tomuri «și primele 2 fascicole din tomul final III, cuprinzând 950 cărți din anii «1508—1817. Acum se aranjează materialul și pentru anii 1818—1830, «material ce se va dà la tipar în curând.

«Trebuie să ne gândim la continuarea unei asemenea publicațiuni și «pentru anii 1831—1923.

3. *Publicațiunile periodice românești* (ziare, gazete, reviste) din cari «s'a tipărit tomul I cuprinzând catalogul alfabetic al periodicelor din anii «1820—1906 cu note bibliografice amănunțite despre fiecare. Tomul II, «care va cuprinde tablourile: cronologice, pe localități, pe limbi și «materii cum și indicele pe nume proprii, este gata și așteaptă a fi dat «la tipar.

«Rămâne a se continuà lucrarea și pentru anii 1907—1923 spre a fi la zi.

«Intr'o deosebită lucrare ar trebuì să se facă sumarul periodicelor «și publicațiunilor poligrafice românești (ziare, reviste, anuare, almana«huri, calendare). In această lucrare s'ar face bibliografia în ordine siste«matică pe autori și pe materii pentru toate articolele și materialele de «natură științifică și literară publicate în aceste publicațiuni.

«4. *Catalogul descriptiv al manuscriptelor*. Pentru cele românești, cari «sunt acum 4777 și al căror număr sporește mereu, s'au publicat două «volume de catalog, în cari au fost descrise numai 728; mai este mate«rial pregătit (716) pentru cel puțin alte două volume. Intreaga lucrare ar «formà cam 10 volume. Pentru cele grecești (830 volume la cari s'au adaus «în urmă 179) s'a făcut și publicat un catalog, în 1909, de răposatul C. «Litzica; nu este încă făcut catalog pentru cele slavone (673), orientale «(182), latine și romanice (298).

«5. *Regestele documentelor originale* (sau traduceri și còpii vechi) ar «formà singure 3—4 volume.

«6. *Documentele vechi originale în limba română* au început să fie tipă«rite la 1907 cu cea mai mare exactitate. S'au tipărit însă numai 227 din «anii 1576—1632.

«Toate aceste publicațiuni prețioase începute de serviciul Bibliotecii «sunt acum oprite din cauza lipsei de fonduri pentru remunerarea muncii «științifice și plata tiparului».

ȘEDINȚA

26 MAIU 1924

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l Secretar General V. PÂRVAN amintește că în urma morții Principelui Roland Bonaparte, fost membru onorar al Academiei, s'a trimis fiicei sale, Principesa Maria Bonaparte, soția Principelui Gheorghe al Greciei, o scrisoare de condoleanță, la care se primește acum drept răspuns o grațioasă scrisoare de mulțumire.

Dela Reuniunea Ardeleană pentru Științele Naturale (Siebenbürgischer Verein für Naturwissenschaften) din Sibiiu se primește programa serbării de 75 ani dela înființarea ei, serbare care se va face la Sibiiu la 29 Maiu curent. — Se decide a se trimite o scrisoare de felicitare.

Dela d-l Maior C. Vârgolici se primește harta în relief a României-Mari lucrată de dânsul pe scara 1.750.000 planimetric și 1.100.000 nivelment, cu rugare ca să i se comunice aprecierea Academiei asupra lucrării sale.

D-l S. MEHEDINȚI observă că Academia nu poate da certificate de acest fel și aprecieri decât asupra lucrărilor cari se prezintă la premii. Altfel ne-am face arbitri într'o sumă de lucrări cari ar cere asemenea aprecieri.

D-l BIANU cetește următoarea propunere pentru modificarea unor dispozițiuni din Regulamentul pentru Serviciile Academiei:

Spre a se înlesnì funcționarea unor servicii este trebuință să se facă următoarele modificări:

Din *art. 1* aliniatul a) să se suprime dela sfârșit cuvintele: «*contenciosul, contabilitatea și cassieria*» spre a se face servicii deosebite.

După alineatul b) să se adauge două aliniate:

«c) Serviciul de contencios, însărcinat cu conducerea și îngrijirea afa«cerilor de contencios înaintea instanțelor judecătorești și autorităților «administrative și comunale;

«d) Serviciul contabilității și cassieriei, însărcinat cu ținerea registrelor «de contabilitate, cu controlul și păstrarea actelor justificative și cu toate «operațiunile de cassierie».

Aliniatul *c)* va purtà cifra de ordine *e)*.

In art. 2 alin. *1* se suprimă cuvintele «*un contabil, un subcontabil, un «cassier*».

După aliniatul 2 se vor adăogà următoarele două aliniate:

«— Serviciul de contencios se face de un advocat, având ca ajutor «un scriitor-arhivar».

«— Serviciul contabilităţii şi cassieriei se va face de un contabil şi «de un cassier, având fiecare ajutoarele şi scriitorii necesari».

I. Bianu, M. Sadoveanu, V. Pârvan, Brătescu-Voineşti, Andreiu Rădulescu.

D-l I. BIANU ceteşte următoarea propunere privitoare la înfiinţarea unei comisiuni însărcinată cu revizuirea şi unificarea limbii în cărţile de ritual în biserica românească:

«De mai bine de două secole întreagă românimea dela Carpaţi se «bucură de un tezaur cultural nepreţuit, a cărui folosire a contribuit mult «la menţinerea unităţii lui culturale şi prin aceasta la conştiinţa unităţii «naţionale. Acest tezaur este limba ritualului, a cultului religios în Bi«serica românească din toate ţinuturile. Acest tezaur a fost câştigat prin «evoluţiunea culturală din secolul XVII şi a rămas câştigat pentru tot«deauna.

«Deşi tot de peste două secole parte din românimea de peste Carpaţi «a făcut Unirea cu Biserica catolică romană; deşi cu aproape un secol «mai târziu partea nordică a Moldovei, cuibul şi izvorul Statului Mol«dovei, a fost despărţită de cealaltă ţară şi trecută sub stăpânirea «austriacă, străină de limbă şi de lege, — totuşi limba liturgică, limba «cultului sfânt, a rămas limba vie naţională în toată biserica poporului «românesc. Numai Românii din Basarabia deslipită de Moldova la «1812 şi-au văzut câţiva ani mai târziu propria limbă naţională isgonită «din vechea lor biserică naţională şi — în numele pravoslaviei ortodoxe «şi a comunităţii de credinţă — înlocuită cu limba slavă şi rusească «străină şi neînţeleasă de dânşii.

«In secolul XIX deosebite curente de idei au diferenţiat limba şcolii, «a cărţii şi a culturii româneşti în deosebitele provincii: în Ardeal lati«nizarea cristalizată în sistemul ciparian; în Ţara-Românească sistemul «latino-italian al lui Eliade-Rădulescu; în Bucovina sistemul de reacţiune «al lui Pumnul; numai Moldova rămăsese în direcţia deplin sănătoasă «consfinţită prin şcoala literară inaugurată dela 1840 cu Constantin Ne«gruzzi, Kogălniceanu, Alecsandri.

«Aceste diferite curente au diferenţiat şi limba din cărţile bisericeşti. «Şcoala ardeleană pornită dela Blaj şi voind să cureţe limba cât mai mult «de vechiul slavonism, sub care vegetase mai multe secole, în loc de «Doamne *miluește*» a pus «Doamne *îndură-te spre noi*», în loc de «întru «mulţi ani, *stăpâne*» a pus «întru mulţi ani, *dispunătorule*», în loc de «Sfântul «*Duh*» a pus «sfântul« sau «Sântul *Spirit*», în loc de «*slavă*» a pus «*mărire*», «şi alte multe.

«In opera aşà de însemnată a unificării culturale a neamului, ca ur«mare firească a marei Uniri politice, este necesar să se organizeze fără

«întârziere și unificarea și uniformizarea limbii din cărțile bisericești, «începând cu *S-ta Liturghie* și cu celelalte cărți de ritual și de servicii re«ligioase: *Molitvenic, Octoih, Triod, Penticostar,* etc., etc.

«Inițiativa și îndemnul pentru această lucrare propun să plece dela «Academia Română și să se îndeplinească sub auspiciile ei printr'o co«misiune compusă din câte un reprezentant delegat dela Mitropoliile din «București, Sibiiu, Blaj, Cernăuți și Arhiepiscopia Chișinău, doi delegați «ai Academiei și doi muzicanți bisericești, cu misiunea de a controlà tex«tele din punctul de vedere al ritmului muzical pentru cântare.

«Textele aprobate de această comisie să devină proprietatea autorită«ților bisericești: Mitropolii și Episcopii, cari să le poată publicà în modul «care îl vor găsì mai potrivit după trebuințele clerului și ale poporului «credincios, dispunând ca tipărirea să fie numai corecta reproducere a textelor aprobate fără nici un fel de abatere dela ele.

«Deciziunea luată de Academie asupra acestei propuneri să fie co«municată Ministerului Cultelor spre a fi executată în înțelegere cu au«toritățile bisericilor românești indicate mai sus, cari să-și desemneze «delegații, procurând ministerul pentru această lucrare mijloacele mate«riale necesare».

I. Bianu, V. Pârvan, M. Sadoveanu, Ovidiu Densușianu.

— Se recomandă secțiunii literare.

D-l I. BIANU aduce aminte că la 3 Iunie 1920 Academia a hotărît ca prin delegațiuni speciale să fie vizitate mormintele acelor dintre membrii ei, cari fusese aleși din provinciile supuse Statelor vecine, Ardeal, Banat, Ungaria, Bucovina, Rusia și cari în urma unirii naționale se aflä acuma în hotarele României. Pioasa hotărîre din 1920 nu s'a putut realizà. Am putea-o acum realizà în parte. Spre acest scop d-sa, împreună cu alți colegi, face următoarea propunere:

«Propunem ca Academia să încheie sesiunea 1924 printr'o excursiune «la Sibiiu, Blaj și Cluj:

«La *Sibiiu* și la *Blaj* spre a depune omagii pioase la mormintele eli«berate de sub stăpânire străină, a cinci membri ai ei la Sibiiu: G. Ba«rițiu, fost Președinte, Ios. Hodosiu, A. Papiu Ilarian, At. Marienescu, «A. Bârseanu; și trei la Blaj: I. M. Moldovanu, T. Cipariu și Aug. Bunea.

«*La Cluj* spre a salutà Universitatea ca nou centru de știință și de «înaltă cultură românească».

I. Bianu, V. Pârvan, M. Sadoveanu, Brătescu-Voinești.

D-l I. BIANU prezintă apoi următoarea propunere de modificare în Regulamentul premiilor:

Art. 4 privitor la *operele publicate* votat la 1906 dispune ca ele «să fie «prezentate la concurs în câte 15 exemplare depuse cu o cerere scrisă «și semnată de autor», iar la 1919 s'au adăugat cuvintele «sau de un membru «activ sau corespondent al. Academiei».

Experiența a dovedit că acest amendament propus la 19 Maiu și votat la 27 Maiu nu dă rezultatul practic așteptat: pe de altă parte nici un membru al Academiei nu a prezentat vreo carte la premii, pe de alta, numărul concurenților cari își prezintă singuri scrierile este tot mai mare: în acest an s'au prezentat: la Năsturel (universal, 4000 lei) 10, la Adamachi (literar, 5000 lei) 22, la Păcuraru-Bianu (literar, 10.000 lei) 3, la Angelescu (istoric, 4000 lei) 13, la Lazăr (științific, 5000 lei) 8 — în total 59 scrieri — dintre cari 38 la premiile de literatură.

După toate experiențele făcute credem că se impune modificarea sistemului de prezentare prevăzut în art. 4 Reg. prem. în modul următor:

«Art. 4. «Operele publicate vor fi prezentate la concurs până la 31 De«cemvrie în câte 5 (nu 15) exemplare cu o propunere scrisă de un membru «activ sau corespondent al Academiei, cerere în care se va arătă totdeauna «premiul la care concurează».

Prin această redacțiune se scade la 5 numărul exemplarelor în loc de 15 — exorbitant în împrejurările de acuma, apoi cărțile trec printr'o primă alegere — membrii Academiei neînsușindu-și prezentarea decât pentru scrierile pe cari le crede fiecare vrednice de a fi examinate de un raportor și de secția sau Comisia care are să decearnă premiul.

I. Bianu, V. Pârvan, Mihail Sadoveanu, Brătescu-Voinești, Andreiu Rădulescu.

D-l *Președinte* pune în discuțiune ultima propunere privitoare la Regulamentul premiilor.

— In urma discuțiunii care se face, se decide ca în viitor numărul exemplarelor cerute la concursul premiilor să fie de minimum 5.

— Propunerea privitoare la modificările din Regulamentul Serviciilor se pune la vot și se aprobă.

— Propunerea pentru excursiunea la Sibiiu, Blaj și Cluj se pune la vot și se aprobă.

— Se alege Comisiunea pentru examinarea lucrărilor în cursul anului și arătate prin raportul Secretarului general, compusă din d-nii *C. Rădulescu-Motru, G. Balș, și N. Vasilescu-Karpen.*

— Se realege Comisiunea bugetară din anul trecut, compusă din d-nii *P. Poni, General Gr. Crăinceanu, S. Mehedinți, G. Țițeica* și *I. Simionescu.*

D-l G. BOGDAN-DUICĂ zice că s'a împlinit 60 ani dela moartea lui Simeon Bărnuț, ale cărui idei și activitate le-a studiat în scrierea, care se află acum la tipar în ediția Academiei. Dorește să facă o comunicare în ședință publică asupra acelui însemnat bărbat. Se va sărbătorì asemenea amintirea lui Avram Iancu și d-sa crede că această amintire ar trebuì sărbătorită și în sânul Academiei de d-nii I. Lupaș sau Al. Lăpedatu.

D-l I. LUPAȘ zice că e gata a face comemorarea lui Iancu.

ȘEDINȚA

27 MAIU 1924

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l I. BIANU amintește că Academia de mai mulți ani publică o colecție de folklor sub titlul: *Din vieața poporului român.* Colegul nostru, d-l Ovid Densușianu, și-a exprimat de mai multe ori nemulțumirea asupra modului cum se face acea publicațiune, neîntrunind condițiunile științifice necesare. D-sa a redactat acum următoarea propunere asupra modului cum ar trebuì făcute publicațiunile de folklore, alături de cele de filologie:

«Pentru ca din activitatea Academiei Române să nu rămână prea la «o parte cercetările de filologie și folklor și pentru ca publicarea lor să «corespundă în totul metodelor de azi, cred că e bine să se fixeze un pro-«gram de lucrări în aceste direcțiuni și să se stabilească normele după «cari ele vor trebuì publicate.

«Ar fi timpul să se editeze textele noastre vechi, cari au rămas până «acum prea puțin cunoscute și editarea lor să se facă cu tot «aparatul» «cuvenit: studii asupra lor și glosare, în afară de reproducerea textului.

«Editarea ar fi, fără îndoeală, de preferat să se facă în litere cirilice, «pentru ca textul să corespundă exact originalului. Dacă însă nu s'ar puteà «totdeauna, transcrierea cu litere latine să nu fie dată prea arbitrar, ci «păstrându-se particularitățile grafice de cari trebuie să se țină seamă «și care nu pot fi redate decât recurgându-se la un sistem mixt, men-«ținându-se adică cirilicele ж, ъ, ь, (cari se știe că nu au totdeauna o sin-«gură valoare și ѣ (acesta totuși, la rigoare, ar puteà fi transcris cu un semn «special latin, ĕ); în ce privește pe ч, џ în forme ca чѹдатъ, часъ џѹдече, «џанъ,etc., sunt de părere să se adopte č, ğ (nu: *ci*, *gi*, etc.), deci časъ, «ğudece, etc.

«Pentru cercetările dialectologice semnele pe cari le-am admis în stu-«diile mele cred că pot fi adoptate și în publicațiile Academiei. E reducerea «lor la minimum, la tot ce poate fi mai simplu în publicații de această «natură. In străinătate mulți urmează sisteme mult mai complicate și, «cred, inutil, așà că nu poate păreà o «pedanterie» felul de transcriere — «cât se poate de simplificat — pe care îl admit. Semnele de transcriere «sunt acestea:

«ạ = *a* închis.
«ḁ = sunet intermediar între *a* și *ă*.
«å = sunet intermediar între *a* și *o* deschis.
«ę = *e* deschis.
«ę̥ = sunet intermediar între *e* și *ă*.
«e̯ = semivocala *e*.
«ị̇ = sunet intermediar între *i* și *î*
«i̯ = semivocala *i*.
«ǫ = *o* deschis.

«ǫ = semivocala *o*.
«u̯ = semivocala *u*.
«*γ* = sunetul rezultat din palatalizarea lui *v* dinaintea lui *i*, *ĭ*.
«t' = *t* palatalizat *(tĭ)*.
«tś = sunet rezultat din palatalizarea lui *t* şi apropiindu-se de *č (ce)*.
«d' = *d* palatalizat *(dĭ)*.
«dź = sunet rezultat din palatalizarea lui *d* şi apropiindu-se de *ğ (ge)*
«ś = sunet intermediar între *s* şi *ş*.
«ź = *j*.
«ž = sunet intermediar între *z* şi *j*.
«n' = *n* alterat sub influenţa lui *i*, *ĭ*.
«n′ = sunet rezultat din *n* urmat de *i* şi pronunţat ca *gn* francez şi «italian.
«l' = *l* alterat sub influenţa lui *i*, *ĭ*.
«ł = corespunzător lui *l* rusesc.
«r' = *r* alterat sub influenţa lui *i*, *ĭ*.
«r′ = *r* cu o vibraţiune intensă, ca un *rr*.
«č = *c* dinaintea lui *e*, *i*.
«c = sunet apropiat de *č*, dar pronunţat cu o slabă articulare den«tală (spre *ts)*.
«k' = *k* alterat sub influenţa lui *i*, *ĭ*.
«g' = *g (g = gh)* alterat sub influenţa lui *i*, *ĭ*.
«ç = *g (gh)* dinaintea lui *e*, *i*.
‹ğ = *g* dinaintea lui *e*, *ĭ*.
«h' = *h* alterat de *i*, *ĭ*.

«Pentru *ă*, *î*, *ţ*, *ş* se păstrează literele noastre obişnuite, *u* scurt se tran«scrie cu *ŭ*.

«Ca teritorii de explotare dialectală ar trebuì să se aibă în vedere «în primul rând nord-vestul şi nord-estul Ardealului, Bucovina, Basarabia «şi Dobrogea, asupra cărora în general s'a dat prea puţin până acum.

«Pentru folklor, pe lângă ce am propus altădată (Anale, Desb., XL, «154, 155), sunt de părere să se cerceteze regiuni restrânse şi să se urmă«rească foarte de aproape motivele folklorice circulând acolo, după un che«stionar ce ar urmà să fie pus la îndemâna cercetătorilor. Progresiv s'ar «puteà exploatà astfel întreg domeniul nostru, ceeace de sigur presupune «cercetări vaste şi trebuind făcute fără prea mare întîrziere, căci se ştie «cum zi cu zi se denaturează ori dispar unele elemente tradiţionale.

«S'ar ajunge astfel să se fixeze circulaţia motivelor folklorice şi cu «timpul să se dea acel *Atlas folkloric* de care am vorbit altădată. Acesta — «alături de un *Atlas linguistic*, care nu ar trebuì să ne lipsească iarăşi — ar «fi de folos nu numai folkloriştilor, ci şi filologilor, pentrucă sunt fapte «linguistice cari apar în altă lumină dacă cunoaştem substratul lor folk«loric — lucru ce se uită de obiceiu de filologi.

«Un desiderat mai îndepărtat ar fi şi alcătuirea unui *Repertoriu* sau «*Atlas etnografic*, care să completeze pe celelalte două, pentrucă filologia,

«folklorul, etnografia nu pot fi despărțite și numai din colaborarea lor «poate ieșì mai multă lumină în limpezirea unor probleme. Și lucrări «făcute în străinătate așteaptă completarea în acest sens: «Atlasul lingui-«stic» al lui Gilliéron și Edmont ar câștigà mult dacă alături de el s'ar «dà unul folkloric și altul etnografic. Dacă savanții străini nu s'au gândit «la așà ceva, nu e un motiv să nu ne preocupe pe noi; fără îndoeală că «aceasta reclamă multe cercetări și mijloace de publicare, dar ar fi un titlu «de mândrie al Academiei Române să înlesnească, în două, trei, decenii, «realizarea unei asemenea opere.

— Se recomandă Secțiunii literare.

D-l G. ȚIȚEICA cetește următorul *Raport al Comisiunii financiare asupra exercițiului bugetar 1922—1923:*

«Subsemnații membri ai Comisiunii financiare, însărcinați de d-voas-«tră în Sesiunea Generală trecută, să cercetăm veniturile și cheltuelile «diferitelor fonduri ale Academiei pe anul 1922—23, avem onoarea să «vă dăm seamă de această însărcinare.

«Am controlat registrele comparând cifrele dela venituri ca și pe cele «dela cheltueli cu cele înscrise de d-voastră în buget în Sesiunea Gene-«rală din anul 1922. Am căutat să ne dăm seamă de toate veniturile, unele «venind din prevederile bugetare, altele din rămășițe neincassate în anii «precedenți, altele fiind sporuri din dividende sau din creșterea venitu-«rilor, altele, în fine, fiind incassări cari nu sunt propriu zis venituri, cum «sunt, de pildă, incassarea efectelor ieșite la sorți.

«La fel am urmărit și cheltuelile, nu numai în cifrele înscrise în re-«gistre, ci și în natura lor, și le-am comparat cu cifrele bugetare de o parte «și cu actele justificative de altă parte.

«Registrele de contabilitate ale Academiei sunt o icoană limpede de «administrația ordonată, serioasă și de gospodăria admirabilă pe care o «face Instituția noastră. Se poate urmărì punct cu punct și pas cu pas «mersul tuturor lucrărilor pe cari le administrează Academia. Serviciul «Contabilității și Cassieriei noastre, care înregistrează și execută toate «aceste lucrări merită deosebite mulțumiri din partea noastră.

«Pentru lămurirea și orientarea d-voastră avem onoarea să reproducem «aici câteva cifre cari e bine să fie cunoscute.

I

SITUAȚIA FONDURILOR

Efecte ce posedà Academia la 13 Iunie 1923 au fost:

La 50 fonduri generale, nominal	Lei	8.380.950,—
» Fondul de pensiuni al personalului	»	942.600,—
» Fonduri cu nuda proprietate	»	391.400,—
» » cu al căror capital se vor da premii	»	28.500—
Suma nominal.	Lei	9.743.450,—

La Fondul Adamachi, nominal		Lei	3.057.187,50
» » Otteteleşanu nomin.	Lei 4.050.500,—		
» » Elena Dr. N. Turnescu	» 33.000,—		
» » pentru înzestrări . .	» 18.500,—		
» » pentru reparaţii la Institutul dela Măgurele . .	» 778.000,—	»	4.880.000,—
La Fondul Tache P. Anastassiu		»	1.510.900,—
In total nominal.		Lei	19.191.537,50
Intre aceste efecte sunt şi acţiuni dela Banca Naţională cari sunt socotite mai sus cu valoarea nominală de Lei 500,— însă cursul la 13 Iunie 1923 a fost de Lei 13.000,— deci în plus cu Lei 12.500,— în total		»	4.275.000,—
Totalul efectelor		Lei	23.466.537,50

S'au capitalizat în cursul anului 1922—1923; şi efecte primite dela Stat pentru moşii expropriate:

1. La fondurile generale, nominal	Lei	2.587.600,—
2. » Fondul de pensiuni	»	80.000,—
3. » Fonduri cu al căror capital se vor da premii	»	28.500,—
4. » Fondul Adamachi, rentă pentru moşia Roşiori, expropriată	»	641.700,—
5. » Fondul Otteteleşeanu, fond pentru reparaţiuni viitoare la Institutul dela Măgurele	»	18.000,—
Total nominal	Lei	3.355.800,—

Dacă scădem din totalul încassărilor bugetare şi extrabugetare în sumă de.	Lei	6.689.026,28
totalul cheltuelilor bugetare şi extrabugetare	»	4.695.725,33
rămâne un sold în numerar. . .	Lei	1.993.300,95

întocmai după cum se constată şi din scriptele Contabilităţii, unde sunt trecute atât veniturile cât şi cheltuelile, bruto, şi după cum se vede şi din rapoartele alăturate, unde s'a trecut întreaga valoare a efectelor ieşite la sorţi şi înlocuite.

«Soldul în numerar se repartizează astfel pe fonduri şi bugete:

1. Pentru Fondurile Academiei.	Lei	1.330.120,40
» Fondul Adamachi	»	805.340,28
3. » Fondul Otteteleşanu	»	287.746,—
Total. . . .	Lei	2.423.206,68
Se scade soldul debitor dela Cassa Fondului Tache P. Anastassiu din cauză că nu s'a putut incassà arenda dela Stat pentru moşiile expropr. .	»	429.905,73
Rămâne suma arătată mai sus	Lei	1.993.300,95

I. VENITURI

	Prevederi bugetare		Incassări bugetare		— Minus din incassări bugetare		+ Incassări peste prevederile bugetare: Incassări diverse		+ Incassări peste prevederile bugetare: Cassa în numerar la 31 Iunie 1923		Totalul incassărilor peste prevederile bugetare		TOTALUL GENERAL	
Fonduri generale	2.318.258	45	1.837.881	69	480.376	76	1.148.611	85	1.214.057	29	2.362.669	14	4.200.550	83
Fondul Adamachi . . .	203.531	25	157.374	50	46.156	75	141.105	65	716.724	73	857.830	38	1.015.204	88
» Otteteleşeanu . .	609.037	50	133.201	38	475.836	12	309.398	—	498.059	91	807.457	91	940.659	29
» Anastassiu . . .	760.937	—	261.975	25	498.961	75	270.636	03	—	—	270.636	03	532.611	28
Total Lei .	3.891.764	20	2.390.432	82	1.501.331	38	1.869.751	53	2.428.841	93	4.298.593	46	6.689.026	28

II. CHELTUELI

	Prevederi bugetare		Cheltueli după buget		— Cheltueli în minus din prevederi		+ Cheltueli n plus		Totalul cheltuelilor	
Fonduri generale	3.173.886	97	2.133.218	73	1.040.668	24	737.211	70	2.870.430	43
Fondul Adamachi	266.582	50	204.779	90	61.802	60	5.084	70	209.864	60
» Otteteleşanu	946.056	64	512.151	45	433.905	19	140.761	84	652.913	29
» Anastassiu.	764.347	88	744.959	93	19.387	95	146.631	—	891.590	93
Total Lei . . .	5.150.873	99	3.595.110	01	1.555.763	98	1.029.689	24	4.624.799	25
La fondul Tache Anastassiu se adaoge Soldul Cassei debitor din 1921—22 de . . . Lei									70.926	08
Cheltueli totale de . . . Lei									4.695.725	33

«III. *Contul Excedent*, provenit din incassări peste prevederile buge-«tare şi din sume rămase necheltuite, a fost în cursul anului 1922—1923, «următorul:

1. La Fondurile Academiei	Lei	85.288,44
2. » Fondul Adamachi.	»	91.597,93
3. » Fondul Otteteleşanu.	»	51.352,86
4. » Fondul Tache P. Anastassiu	»	35.377,97
Total	Lei	263.590,20

care se trece pe anul viitor 1923—24.

«In cursul anului 1922—23 s'au primit următoarele fonduri noui «cu al căror capital se vor dà în viitor premii pentru subiecte date:

«1. *Fondul pentru bustul Creangă* în numerar lei «1562,— cu cari s'au cumpărat efecte de nominal	Lei	2.000,—
«2. *Fond pentru Premiul Lazăr din 1927*, dela So-«cietatea «Lignitul» Lei 10.000,— cu care s'au cum-«părat efecte de nominal	Lei	12.000,—
«3. *Fondul pentru Premiul Basarabia*, suma ce a «rămas dela Centenarul I. C. Brătianu dela Chişinău «Lei 5200, — cu cari s'au cumpărat efecte de nominal	»	6.500,—
Total nominal . . .	Lei	20.500,—

«Acestea fiind constatările noastre, vă rugăm a da descărcarea cuvenită».

Gen. Crainicianu, S. Mehedinţi, G. Ţiţeica.

— Raportul se iea spre cunoştinţă şi se aprobă.

Se procede la alegerea Comisiunii pentru cercetarea conturilor din 1923—1924.

— Sunt realeşi d-nii : *General Gr. Crainiceanu, S. Mehedinţi, G. Ţiţeica.*

D-l G. ŢIŢEICA citeşte următorul *Raport al Comisiunii şcolare asupra activităţii şcoalelor Academiei în anul 1923—1924:*

«Răposaţii întru fericire *I. Otteteleşanu, Ion Costache Agarici* şi *Tache* «*Anastassiu* au avut cele mai bune şi frumoase intenţiuni lăsând averea «lor pentru înzestrarea şcolilor cari le poartă numele. Ei socotiau, fără «îndoeală, că înzestrarea lăsată e mai mult decât îndestulătoare şi că din «prisos Academia va puteà scoate mijloace pentru publicaţiile ştiinţifice «ale celor trei secţiuni. Nu şi-au putut închipuì că aveà să vină o vreme «când, din cauza exproprierilor pe de o parte, din pricina scumpirii gro-«zave a vieţii materiale pe de altă parte, înaltul lor scop să fie pus în pri-«mejdie. Şi cu toate aceste greutăţi, cu jertfă, cu chibzueală şi cu sprijinul «Statului, Academia a reuşit să păstreze în fiinţă şcoalele, ca un act viu «de pietate faţă de donatori.

«Darea noastră de seamă nu e numai o înregistrare de bun mers al unei «activităţi statornice, ci şi adevărata mulţumire, sub forma ei rodnică,

«către cei cari ne-au încredințat și un scop frumos de binefacere și mij-«loacele, pe atunci largi, de a-l îndeplini.

I

«Incepem cu *școala Otteteleșanu*, deoarece pentru aceasta, precum știți «am reușit să facem o înțelegere fericită cu Ministerul de Instrucție, fo-«lositoare și pentru Institut, căci elevele absolvente au acum o carieră «frumoasă și sigură în fața lor și pentru Minister, fiindcă Academia i-a «înlesnit un local ideal pentru o școală normală. Institutul Otteteleșanu «fiind așezat în același timp în vecinătatea Capitalei și într'un mediu rural, «școala normală se bucură de îndoitele foloase cari rezultă firesc din «această așezare.

«Reparația radicală care s'a făcut localului i-a împodobit interiorul «cu chenare românești, și i-a dat înfățișarea de casă părintească. Mobi-«lierul a fost reparat și completat. Bucătăria și spălătoria au fost refăcute. «Reparându-se motorul și instalația de calorifer, școala a avut din belșug «apă, lumină și căldură. S'au reparat trăsuri și cărute pentru transportat «și aprovizionare și s'a organizat o lăptărie sistematică.

«Pe terenul școalei s'a lucrat cu oamenii de serviciu și cu muncitori «cu ziua, cultivându-se mei, ovăz, porumb, sfeclă, cartofi pentru tre-«buințele școalei.

«In grădină s'au îngrijit pomii, s'a cultivat zarzavat, care nu numai că «a îndestulat școala, dar a mai rămas și pentru vânzare. S'au aliniat și «curățit aleele, așternându-se cu pietriș și nisip. S'a curățit lacul, iar curtea «din față s'a împodobit cu verdeață și flori.

«Cea mai mare parte din aceste lucrări s'a făcut de eleve, cari, zilnic, «în echipe, au contribuit pe rând la înfrumusețarea localului și îmbună-«tățirea vieții comune. Tot elevele au luat parte la întreaga gospodărie, «lucrând cu rândul la bucătărie, la spălătorie, precum și la întreținerea «curățeniei generale.

«In ceeace privește cultura minții și a sufletului, s'au ținut, în afară «de cursuri unde s'au predat materiile cuprinse în programa școalei nor-«male, aproape săptămânal, șezători, cu lecturi, cuvântări și cântece.

«In afară de aceasta s'a dat atenție lucrului manual, făcându-se în ateliere «șorțurile de uniformă cu gulere și mânicuțe brodat cu galon românesc, «costumele de gimnastică și cuverturile de pat cu monograma Institutului.

«Intr'un atelier special s'a țesut pânză, perne, covoare și costume «naționale și s'au crescut gândaci de mătase. Corul școalei a cântat deseori «la biserică.

«Școala întreține astfel din venitul fondului Otteteleșanu și cu cheltueala «generală a Ministerului vreo 300 de eleve în cele mai bune condițiui de «sănătate, într'o atmosferă de muncă plăcută și de curățenie sufletească.

«Directoara este nu numai o distinsă profesoară, dar și o conducă-«toare harnică și pricepută, punând toată inima în administrarea școalei «și educația elevelor.

«D-na Strugurescu merită toată lauda pentru munca pe care o des-«făşoară şi pentru conducerea inteligentă a Institutului Otteteleşanu.

II

«Şcoala de agricultură *«Ion Costache Agarici»* dela Moara Grecilor a «funcţionat, în anul care se încheie, cu 36 elevi: 16 în anul I, 12 în anul «II şi 8 în anul III. Aceştia din urmă vor terminà cursurile şcoalei la 15 «Oct. 1924 şi vor trebuì apoi să facă anul de practică cerut de Regulament «spre a obţine diploma. La 7 Oct. 1923 s'a ţinut examenul elevilor cari «au terminat atunci clasa III-a, iar cei 12 elevi promovaţi se găsesc îm-«părţiţi pentru practică la moşii, pepiniere şi la Regia Monop. Statului.

«Trebuie să menţionăm şi anul acesta greutatea de a introduce în şcoală «elemente bine pregătite. Din 19 elevi reuşiţi în anul I, au rămas 16, unul «retrăgându-se din cauză de boală, iar doi fiind eliminaţi pentru purtarea «rea. Cei rămaşi au trebuit să fie pregătiţi din nou la aritmetică, geometrie, «istorie, venind foarte slab pregătiţi din clasele primare.

«Ca de obiceiu, între 1 Noemvrie şi 1 Martie s'au făcut lecţii teoretice «dimineaţa şi s'a lucrat după amiazi în ateliere. Culturile de câmp şi de «grădină s'au făcut în mare parte de elevi, cari muncesc cu dragoste. «Elevii învaţă astfel agricultură, horticultură, pomicultură şi se ocupă şi «de creşterea vitelor, trecând şi prin atelierele de lemnărie şi fierărie.

«La Expoziţia agricolă dela Iaşi, din toamna anului trecut, produsele «şcoalei Agarici au fost preţuite şi s'a acordat şcoalei medalia de aur pentru «produsele agricole şi medalia de argint pentru creşterea vitelor.

«De anul trecut, Ministerul de Agricultură subvenţionează această «şcoală cu 50.000 lei anual.

«Această enumerare de fapte şi amănunte care priveşte vieaţa şcoalei «de Agricultură dela Moara Grecilor e departe de a fi completă. Ar trebuì «să vă citez pe dea'ntregul lucrările făcute în ateliere, cari toate înfăţi-«şază sforţări şi ale personalului conducător şi ale elevilor şi dau pe de «o parte impresia că şcoala e un stup de albine unde se lucrează cu spor «şi cu pricepere iar pe de altă parte produc aceà încredere în viitor care «creşte şi se opune greutăţilor întâmpinate.

«Directorul şcoalei, d-l Cotea, care conduce şcoala dela întemeierea «ei, a reuşit să creeze acolo o tradiţie de muncă sănătoasă.

III

«Şcoala de agricultură *«Tache Anastassiu»* dela Ţigăneşti a dat până «acum 90 de absolvenţi, dintre cari 10 în anul curent. Majoritatea ocupă «funcţiuni publice, o bună parte fac agricultură pe cont propriu.

«In anul şcolar 1923—1924 au fost înscrişi 25 elevi, dintre cari s'au «prezentat la concurs 21, din cari au fost admişi 17. Mai târziu au mai «fost primiţi 3. Clasa I-a a funcţionat cu 20 de elevi.

«Cursurile teoretice s'au făcut cu regularitate, iar pentru completarea «cunoştinţelor s'a făcut o excursie la şcoala Agarici şi la ferma «Laza».

«Condiţiile de sănătate ale elevilor au fost bune, elevii având hrană «îndestulătoare, ducând vieaţă regulată, curată şi igienică. Dumineca «seara s'au dat serbări cu muzică şi dansuri. Biblioteca şcoalei s'a îm«bogăţit şi e cercetată, iar în Muzeu s'au adăugat plante şi insecte din «regiunea şcoalei.

«Exploatarea agricolă care se face la şcoala dela Ţigăneşti merită toată «atenţia. S'a reînfiinţat câmpul de încercare, în care se cuprind varietăţi «de cereale cultivate în ţară, pe lângă leguminoase, scopul principal fiind «de a familiarizà pe elevi cu fiecare din aceste plante; iar în a doua linie «de a procurà seminţele prin selecţie.

«Pentru creşterea veniturilor s'a introdus cultura sfeclei de zahăr.

«Fără a intrà în prea multe amănunte e bine să aveţi o ideie de re«colta şcoalei:

«41.000 kgr. grâu, 22.000 kgr. orz, 22.000 kgr. ovăz, 16.000 kgr. po«rumb, 20.000 kgr. nutreţ, 600 kgr. mazere, 2000 kgr. fasole, 31.000 «kgr. sfeclă de zahăr, 10.000 kgr. sfeclă de nutreţ, 20.000 fân natural, «30.000 lucernă, 30.000 paie de grâu, 30.000 paie de orz şi ovăz.

«Inventarul şcoalei e destul de bogat şi direcţia şcoalei urmăreşte «creşterea oilor, a porcilor, a pasărilor. Şcoala are 22 stupi.

«Alteţa Sa Regală Principele Moştenitor a vizitat la 1 Oct. 1923 şcoala «dela Ţigăneşti şi a fost mulţumit de cele ce a văzut acolo.

«La expoziţia agricolă din Iaşi şcoala «Tache Anastassiu» a obţinut «4 distincţii: o medalie de aur, una de argint şi două de bronz.

«Rezultatele date de şcoală sunt bune, veniturile au crescut, dar în «aceeaşi măsură cu crescut şi nevoile, din ce în ce mai mari.

«Fondul «Tache Anastassiu» n'a mai putut îndestulà cererile de mărire «a cheltuelilor. A trebuit să ni se dea de către Ministerul Agriculturii «o sumă anuală de 150.000 lei pentru această şcoală spre a puteà echilibrà «bugetul.

«Să sperăm că toate aceste greutăţi financiare vor fi trecătoare.

IV

«Şcoala primară «*Tache Petre Anastassiu*» din comuna Călmăţuiu, ju«deţul Tecuciu, funcţionează regulat sub buna şi priceputa conducere «a d-lui învăţător diriginte, înaintat pe loc, G. Hotnog. Şcoala e împăr«ţită în divizii: divizia I-a are 19 elevi, a II-a 16, a III-a 11, total 46 de «elevi. Inspecţiile făcute de autoritatea şcolară arată că d-l învăţător îşi «face conştiincios datoria, muncind cu râvnă pentru învăţătura copiilor. «Şcoala are grădini cu zarzavat şi cu semănături. Totul e lucrat cu grijă. «Aşà încât şi aici ca şi la celelalte şcoale munca depusă şi rezultatele că«pătate corespund sacrificiilor cari se fac pentru întreţinerea şcoalei».

G. Ţiţeica, S. Mehedinţi, V. Pârvan.

— Raportul se ia spre cunoştinţă şi se aprobă.

Se procede la alegerea Comisiunii şcolare pentru 1924—1925.
— Sunt aleşi d-nii: *S. Mehedinţi*, *V. Pârvan*, *D. Gusti*.

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI supune aprobării plenului deciziunea Delegaţiunii ca indemnităţile membrilor cari domiciliază în Capitală să fie de câte 200 (două sute) lei pe zi, iar ale membrilor veniţi din diferite părţi ale ţării să fie de câte 400 (patru sute) lei pe zi, plus cheltuelile de călătorie
— Se aprobă.

ŞEDINŢA PUBLICĂ

28 MAIU 1924

Preşedinţa d-lui Dr. GR. ANTIPA, Vicepreşedinte.

P. S. Episcop de Huşi, Iacov, membru onorar al Academiei, aduce, alăturat următoarei scrisori, un preţios dar pentru colecţiunile istorice ale acestei Instituţiuni:

«Am onoare a vă înaintà, odată cu aceasta — un volum legat, în care «se cuprind Documentele Comunei Bogdana din judeţul Tutova, 5 pe «pergament şi celelalte pe hârtie şi cari mi-au servit la alcătuirea istoriei «Comunei Bogdana, — imprimată în Bârlad, în anul 1906, tipografia G. «Munteanu, — pe când mă aflam acolo ca preotul şi profesorul Ioan «Antonovici.

«Această lucrare a fost premiată de Academia Română, în sesiunea «generală a acelui an.

«Totdeodată vă mai înaintez, pe lângă amintitul volum, şi 2 caiete «cu No. I şi II, Documente numai pe hârtie, privitoare la aceeaşi comună, «dar care, găsite fiind mai pe urmă, nu sunt transcrise şi publicate în «lucrarea amintită.

«Toate aceste documente, dela sec. XV şi până la al XIX, cuprinse «în volumul legat şi în cele 2 caiete, le dăruesc Academiei Române».

—D-l Vicepreşedinte ANTIPA mulţumeşte pentru frumosul dar.

D-l G. BOGDAN-DUICĂ expune comunicarea sa de comemorare despre *Vieaţa şi ideile lui Simeon Bărnuţ*.

ŞEDINŢA

29 MAIU 1924

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l Secretar General V. PÂRVAN comunică că ieri a fost primit în audienţă de M. S. Regele pentru a-I înfăţişà programul lucrărilor Academiei şi a-L rugà să prezideze atât şedinţa de Luni, 2 Iunie, când Asociaţia pentru literatura şi cultura poporului român, din Sibiiu, va fi primită de

Academie, cât şi şedinţa în care colegul C. Rădulescu-Motru îşi va rosti cuvântarea de intrare în Academie. M. S. Regele a acceptat cu bucurie propunerile noastre, va veni la şedinţa de Luni, iar în privinţa celeilalte şedinţe a indicat una din zilele 6, 7 sau 9 Iunie, după cum vor permite împrejurările.

D-l Dr. GR. ANTIPA ceteşte procesul-verbal al Secţiunii ştiinţifice pentru şedinţa dela 27 Maiu, prin care Secţiunea propune a se publicà în Memoriile ei lucrarea d-lui Profesor *N. Leon* despre *Entomologia medicală*.

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI zice că avem la ordinea zilei chestiunea succesiunii J. M. Elias şi roagă pe colegii din Comisiune să-şi prezinte rapoartele.

D-l I. BIANU ceteşte următorul raport general asupra activităţii Comisiunii, arătând cum au fost distribuite între membrii ei diferitele lucrări şi încheie, arătând evaluarea aproximativă, care se poate face astăzi asupra averii succesorale, care se urcă la 323 milioane:

«SUCCESIUNEA JACQUES M. ELIAS».

«La 5 Iunie 1923 Academia a luat cunoştinţă de cuprinsul testamen«tului olograf cu data 2/15 Decemvrie 1914 al răposatului Jacques M. «Elias, decedat în casa sa din Bucureşti la 14 Maiu 1923. Prin acel testa«ment defunctul lasă Academiei, ca legatară universală, întreaga sa avere, «cu anumite sarcini şi mai multe legate particulare, unele odată pentru «totdeauna, altele ca rente viagere şi altele perpetue.

«Academia a dispus examinarea testamentului printr'o Comisiune for«mată din membrii A. Rădulescu, I. Bianu, şi I. Brătescu-Voineşti, iar «la 7 Iunie a aprobat propunerile acestei Comisiuni, decizând acceptarea «legatului *sub beneficiu de inventar*, cu respectarea drepturilor Academiei «prevăzute în Statutele ei cu privire la fondurile cu destinaţiune specială. «S'a decis asemenea să se ia măsuri urgente pentru conservarea averii «succesorale şi s'a ales o Comisiune compusă din d-nii I. Bianu, G. Balş, «A. Rădulescu, Gr. Antipa şi G. Ţiţeica şi însărcinată a luà toate dispo«ziţiile necesare pentru primirea şi conservarea averii şi pentru împlini«rea dispoziţiunilor testamentare.

«La 8 Iulie 1923 a fost publicat în «Monitorul Oficial» Decretul Re«gal No. 3403, prin care Academia este autorizată a primi legatul defun«ctului Jacques M. Elias în scopul şi condiţiunile prevăzute prin testament.

«La 11 Iulie 1923 Academia reprezentată prin d-l I. Bianu a făcut «verbal şi în scris declaraţia de acceptarea legatului, iar la 13 Iulie Tri«bunalul Ilfov Secţia I a dispus trimiterea Academiei în posesiune sub «beneficiu de inventar asupra întregii averi mobile şi imobile a defun«ctului Jacques M. Elias aflată în Ţară şi în străinătate cu respectarea dis«poziţiilor Statutelor Academiei Române. Tot atunci a trimis în pose«siune odată cu Academia Română şi pe d-l Em. Pantazi, executor tes«tamentar, numai asupra averii mobile aflată în Ţară sau în străinătate, «în conformitate cu dispoziţiile codului civil român.

«La 1 Iulie, din iniţiativa Academiei Române s'a făcut în Templul «cel mare al Israeliţilor de rit spaniol din Capitală un solemn serviciu «religios pentru pomenirea lui Jacques M. Elias, Academia a fost repre-«zentată prin toţi membrii prezenţi în Capitală şi colegul Gr. Antipa a «rostit în mijlocul unei foarte mari asistenţe de rude, prieteni şi coreli-«gionari ai răposatului o cuvântare comemorativă în numele instituţiunii «moştenitoare.

«Comisiunea aleasă de Academie şi-a început lucrările îndată ce Aca-«demia a fost pusă de Tribunal în posesia averii. In primele consfătuiri «Comisiunea a decis să lucreze totdeauna în înţelegere cu Delegaţiunea «— autoritatea executivă a Instituţiei noastre. S'au luat apoi informaţii «despre elementele cari compun averea defunctului.

«Din primele informaţiuni s'a constatat că *averea aflătoare în Ţară* «se compune din şapte imobile (două hoteluri, două case de comerţ în «Lipscani, două case închiriate şi casa locuită de răposatul); trei moşii «(două în Mehedinţi, una în Putna); pe lângă aceasta un însemnat depo-«zit de efecte la Banca Generală a Ţării Româneşti, la a cărei conducere «răposatul a luat parte activă dela înfiinţare până în ultimele sale zile.

«S'a aflat apoi că o foarte însemnată parte din avere se află la Viena, «unde familia răposatului şi el însuş ţinuse de mulţi ani o cassă de bancă, «care acum în urmă nu mai funcţionà. In Viena Succesiunea posedă nouă «imobile, valori deosebite şi o însemnată avere în deosebite titluri de «rentă şi acţiuni.

«S'a aflat apoi că depozitul de efecte de valori se află la Berlin; că o «altă parte de avere în efecte fusese încredinţată de răposatul vărului său «Isac Manoach dela Paris şi depusă pe numele acestuia la Bănci dela «Paris, Bruxelles, Londra şi New-York.

«Averea din Ţară s'a luat în posesiune, făcându-se pentru aceasta «cuvenitele notificări tuturor cari sub orice titlu deţineau o parte din «averea succesiunii: Bănci, chiriaşi, administratori.

«Asupra averii imobile dela Viena cuprinse în mai multe lăzi de fier «în localul fostei Bănci Elias, s'au luat măsuri de siguranţă punându-se «sigiliile Legaţiunii. Rudele dela Viena cereau cu stăruinţă dar fără rezul-«tat ca lăzile să fie deschise şi să se facă inventar spre a se constatà cuprin-«sul lor ca să se vadă dacă nu se află acolo un alt testament. Pentru aceasta «se hotărîse de Tribunalul din Viena termenul de 10 Septemvrie.

«Pe de altă parte executorul testamentar, d-l Em. Pantazi, a cărui «prezenţă erà indispensabilă atât la deschiderea casselor şi facerea inven-«tariilor dela Viena, cât şi la căutarea averii aflătoare la Paris şi alte locuri «în mâinile şi pe numele d-lui J. Manoach.

«In această situaţie Comisiunea a dispus ca d-l Em. Pantazi, executor «testamentar, împreună cu d-l I. Bianu să meargă la Paris spre a examinà «situaţia faţă de d-l J. Manoach. Dela Paris să meargă la Viena, unde aveà «să meargă şi d-l Gr. Antipa, însoţit de d-l I. Mitilineu, advocat, pe care «şi l-a asociat d-l Em. Pantazi pentru lucrările căzute în sarcina sa ca exe-«cutor testamentar.

«Acest program s'a executat întocmai:

«La Paris d-l J. Manoach a recunoscut averea Succesiunii Jacques «M. Elias aflătoare pe numele său şi a declarat că e gata să o predeà Aca-«demiei moştenitoare.

«La Viena Tribunalul numise pe notarul public Dr. Bablik custode «şi administrator al averii succesorale. In faţa delegaţilor şi advocatului «Academiei, a rudelor chemate în cuvenitele forme, a notarului, delegatul «Legaţiunii Române a rupt sigiliile de pe cassele de fier. Notarul public «le-a deschis şi s'a procedat la facerea inventarului cuprinsului lor. Astfel «averea a fost de fapt predată notarului public, Dr. Bablik, care o admini-«strează cu ajutorul fostului administrator în timpul lui Elias, Iosif Fal-«tischek.

«Dela Viena, d-l Gr. Antipa a plecat la Berlin pentru urmărirea părţii «din averea Elias aflată acolo şi a obţinut dela justiţie recunoaşterea Aca-«demiei de proprietară, în baza testamentului, asupra valorilor răposatului «Elias aflătoare în trei mari Bănci dela Berlin, iar dela Guvernul german «a obţinut reducerea taxei de moştenire de....% care se aplică moşte-«nirilor în străinătate la cifra de....%, la care sunt supuse în ţara lor «instituţiile culturale şi de binefacere germane.

«După aceste lucrări iniţiale, Comisiunea d-voastră a organizat acti-«vitatea ei internă, hotărînd să ţină regulat cel puţin una şedinţă pe săptă-«mână şi altele ori de câte ori vor reclamà lucrările; s'au împărţit între «Membri atribuţiunile speciale: D-lui Bianu Directorul General al Ad-«ministraţiei Academiei, i s'a încredinţat în special administrarea bunu-«rilor din ţară, d-lui Antipa lucrările referitoare la averea din străină-«tate, d-lui Ţiţeica controlul conturilor gestiunilor financiare, d-lui Balş «supravegherea lucrărilor de necesitate urgentă la imobilele din Capi-«tală, d-lui Andrei Rădulescu supravegherea actelor de administraţie. «S'a menţinut serviciul de administraţie rămas dela răposatul, având să «ţină contabilitatea, să facă serviciul de cassierie şi de controlul actelor «din ţară şi din străinătate. Totdeodată s'au luat în serviciul administra-«ţiei succesiunii funcţionarii necesari din serviciul Academiei: Directorul «bunurilor, Advocatul, Directorul Cancelariei, un scriitor şi un arhivar.

«Comisiunea Academiei a lucrat mai ales în 'ntâiele luni în continuă «consfătuire cu executorul testamentar, Em. Pantazi, iar când au fost «de luat hotărîri de natură a atinge viitorul Fundaţiunii Elias, au fost «chemaţi şi au venit la consfătuire Comitetul de trei persoane de admi-«nistraţie prevăzut de testament şi compus din d-nii B. Ştirbey, M. Horen-«stein şi Em. Pantazi. Indată ce lucrările pregătitoare pentru adunarea «averii vor fi terminate, Academia va face demersurile cuvenite pentru «ca acestui Comitet să i se recunoască situaţia legală conform legii *Per-«soanelor juridice*, testamentul prevăzând ca aceasta să se facă în doi ani «dela moartea defunctului».

D-l G. ŢIŢEICA ceteşte următorul raport asupra conturilor averii succesiunii Elias:

«CONTABILITATEA SUCCESIUNII «ELIAS».

I

«Contabilitatea defunctului *J. Elias* e foarte veche. Ea a fost urmarea «ţinerii de socoteli a firmei de marchitănie a familiei Elias, înainte de «anul 1872. In acel an s'a înfiinţat Banca «*A. H. Elias*» cu o sucursală «la Viena, funcţionând ca Bancă independentă sub numele *Gebrüder* «*Elias*.

«In anul 1902 Banca din Bucureşti s'a desfiinţat, contabilitatea urmând «a înregistrà operaţiile financiare ale defunctului Elias, în aceeaş formă «ca până atunci şi păstrând chiar până astăzi urme din operaţiile vechi «ale băncii de altădată.

«Banca din Viena a încetat şi ea operaţiile curente de bancă în anul «1908, continuându-şi administraţia sub acelaş nume, concentrându-se «însă toate afacerile — nu însă şi toate valorile — la Bucureşt .

II

«Introducerea precedentă arată felul de a se ţine socotelile în succesiu-«nea Elias. E o contabilitate — fireşte dublă — ca la o bancă, încheindu-se «la sfârşitul anului un bilanţ în toată regula şi un cont de Profit şi Pierdere.

«Un astfel de bilanţ şi un astfel de cont s'a încheiat la 31 Decemvrie «1923, pe care le-am cercetat şi confruntat cu registrele, cu actele, cu «notele anterioare şi cu Dările de seamă anuale ale băncilor cu care lu-«crează succesiunea, şi le-am găsit exacte şi în perfectă ordine. Am cerce-«tat şi numerarul casei şi l-am găsit că corespunde cu registrul cassei.

«Aşadar, din punct de vedere formal, ţinerea registrelor, pe care am «controlat-o necontenit, precum şi a socotelilor e făcută cu bună rându-«eală şi operaţiile se pot urmărì şi în trecut, fie din registre, fie din no-«tele ţinute cu grijă de d-l *F. Staeger*. Faptul că d-sa a funcţionat în admi-«nistraţia băncii Elias, apoi în a averii personale a lui Elias, dela anul «1883, adică de mai bine de 40 ani, fără întrerupere, fiind în curent cu «toate operaţiile şi cu toate persoanele ce au avut afaceri cu Elias, îi dă «putinţa de a fi de mare folos în deslușirea chestiilor grele şi complexe «pe care le-a ridicat această succesiune.

III

«Nu e nevoie în această Dare de seamă să intru în prea multe amă-«nunte. Mă voiu mărginì să vă cetesc un tablou comparativ între situaţia «diferitelor conturi la 13 Iulie 1923, când Academia a intrat în posesia «averii şi la 13 Maiu 1924, când s'a făcut extragerea din registre.

	13 Iulie 1923	13 Maiu 1924
«Numerar în Cassă	42.028,—	107.209,50
«Bănci, depozite	500.147,—	6.139.123,58

«Diverși	858.489,71	309.601,75
«Efecte	14.933.422,32	22.069.295,27
«Cupoane	691.133,15	584.296,80
«Proprietăți	2.927.700,54	2.934.517,54
«Mobilier Hot. Cont.	145.555,91	145.555,51
«Succes. Stoianovitz	39.289,90	39.289,90
«Partic. Ter. Burillianu	1.575.850,—	1.721.704,65
«Mob. biuroului		26.985,—
«Ipoteci	382,90	—

Venituri ordinare (din țară)

13 Iulie 1923—13 Maiu 1924

«Cupoane, divid., dobânzi	1.728.674,43
«Chirii	2.198.971,—
«Exploatarea moșiilor	2.132.149,91
	6.059.795,34

Venituri extraordinare

«Câștig la cursul efectelor	3.341.605,50
Venitul total . . .	9.401.400,84

Cheltueli ordinare

«Salarii	568.000,—
«Diurne	125.400,—
«Cheltueli generale	671.853,35
«Pensii	15.575,—
	1.380.828,35
«Cheltueli extraordinare cu succesiunea Elias	2.366.537,05
Total chelt. . . .	3.747.365,40

«Făcând diferența dintre venituri și cheltueli rămase ca beneficiu net «după registre, în intervalul considerat, suma de 5.654.035,44 lei. Această «sumă se găsește constituind partea esențială a depozitului dela bănci «pe care vi l-am citat mai sus.

IV

«O idee exactă despre valoarea capitalului succesiunii Elias, cât și o «prețuire a veniturilor nu vom puteà aveà decât atunci când se va face «o evaluare a imobilelor și moșiilor de o parte și se vor strânge apoi toate

«valorile din străinătate. In orice caz, fără îndoeală succesiunea Elias «constitue un fond de mare însemnătate încredinţat Academiei Române «şi pe care ea va şti, împreună cu conducătorii Fundaţiei ce se va înfiinţà, «să-l administreze spre folosul culturii româneşti». G. ŢIŢEICA

D-l Dr. GR. ANTIPA zice că dintre toate părţile de avere arătate în raportul colegului *I. Bianu* aflătoare în străinătate numai cea din Belgia a putut fi adusă fără dificultăţi în ţară. Averea dela Berlin este pe deplin asigurată şi Academia este recunoscută proprietară asupra ei. Averea se află acolo în depozit la două bănci mari. Guvernul german ne-a făcut cele mai mari înlesniri pentru ajungerea acestui scop, atât pentru facerea formalităţilor, cât şi pentru taxele de succesiune. Averea dela Paris, Londra, New-York aflată pe numele d-lui I. Manoach este iarăşi pe deplin asigurată. Mai sunt însă formalităţi de făcut pentru luarea ei în stăpânire. Partea cea mai grea este luarea averii dela Viena, unde rudele răposatului au ridicat pretenţiuni, asupra cărora suntem pe punctul de a încheià un act de înţelegere, oferind rudelor 3 şi ½ miliarde coroane austriace, plus dările succesorale. In aceste condiţiuni rudele îşi vor retrage acţiunea pornită înaintea instanţelor judecătoreşti dela Viena. Textul tranzacţiei este redactat după lungi pertractări cu reprezentanţii rudelor şi este de urgentă necesitate ca Academia să dea autorizare Delegaţiunii împreună cu Comisiunea să încheie această tranzacţiune, spre a ne ferì de un lung proces în ţară străină şi spre a puteà astfel realizà cât mai curând fundaţiunea voită de Jacques Elias.

D-l ANDREI RĂDULESCU dă explicaţiuni amănunţite asupra unor dispoziţiuni, cari trebuesc înscrise în tranzacţiunea cu rudele, pentru a evità pentru viitor posibilitatea de noui pretenţii şi de noui dificultăţi din partea lor.

D-l EM. PANTAZI, executorul testamentar al lui J. M. Elias, rugat să asiste la această şedinţă, dă explicaţiuni asupra situaţiunii juridice a succesiunii şi se declară cu totul pentru încheierea tranzacţiunii, luându-se, fireşte, în textul ei toate precauţiunile posibile pentru viitor.

D-l I. AL. BRĂTESCU-VOINEŞTI zice că din cele expuse până acum rezultă în mod evident necesitatea ca Academia să dea autorizare Delegaţiunii ca împreună cu Comisiunea, să facă un act de tranzacţie cu rudele răposatului dela Viena şi propune pentru aceasta următorul text pentru deciziunea Academiei:

«Academia Română, în şedinţa dela 29 Maiu 1924 a sesiunii sale ge«nerale, dă Delegaţiunii Academiei autorizaţiunea ca împreună cu Co«misiunea Elias, să încheie cu totalitatea moştenitorilor lui Jacques M. «Elias, sau cu reprezentanţii lor, tranzacţiune în sensul următor:

«Totalitatea moştenitorilor primesc dela Academia Română suma de «trei miliarde şi jumătate de coroane austraice.

«In schimb moştenitorii declară că renunţă în mod definitiv şi fără «nici o rezervă la orice pretenţiune asupra succesiunii lui Jacques M. «Elias şi că niciodată, pentru nici un motiv prezent sau viitor nu vor cere

«anularea testamentului defunctului Jacques M. Elias, recunoscând Aca-«demiei dreptul de a dispune cum va socotì de averea rămasă pe urma «defunctului.

«Forma definitivă a tranzacțiunii se va stabilì de delegațiune, îm-«preună cu Comisiunea Elias și cu d-l executor testamentar».

— In urma observațiunilor și explicărilor date de d-nii *General Gr. Crainiceanu* și *Dr Gr. Antipa*, se pune la vot propunerea d-lui *I. Al. Brătescu-Voinești*, care se aprobă în unanimitate.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

30 MAIU 1924

COMEMORAREA LUI JULES MICHELET

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI salută cu deosebită bucurie în sânul Academiei pe d-l de Manneville, Ministrul Franței, care a binevoit să asiste la ședința noastră de astăzi, în care se face comemorarea lui Jules Michelet, ilustrul scriitor și istoric al Franței și mare și statornic prieten al Românilor pentru a căror înălțare a luptat, scriind pagini pline de căldură. D-l Președinte salută totdeodată în mijlocul nostru pe d-l Profesor Em. de Martonne, colegul nostru onorar, care a dat patriei și neamului nostru atâtea dovezi de prietenie, luptând prin activitatea sa științifică pentru apărarea drepturilor naționale ale Românilor în marile evenimente din anii trecuți.

D-l N. IORGA rostește cuvântarea pentru *comemorarea lui Jules Michelet*.

D-l ST. CIOBANU face o comunicare despre opera lui Dimitrie Cantemir: *«Sistemul religiei mahometane»*.

ȘEDINȚA

31 MAIU 1924

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l Secretar General V. PÂRVAN prezintă din partea colegului *Sextil Pușcariu* al treilea volum din publicațiunea condusă de d-sa *Dacoromana — Buletinul Muzeului limbii române*.

D-l Secretar General V. PÂRVAN zice că în timpul absenței d-lui *N. Iorga* d-sa a îngrijit de Buletinul Secțiunii Istorice pentru străinătate, care a apărut în volum, ca tomul X. Acum, d-l *N. Iorga* reluându-și activitatea la Academie, rămâne să reià și îngrijirea acestei publicații. Totdeodată exprimă părerea că ar fi bine ca d-l *N. Iorga* să facă Academiei o relațiune asupra Congresului Internațional de Studii Bizantine, pe care Academia l-a primit cu cel mai viu interes, și asupra căruia d-l V. Pârvan voise d-sa să refere, atât timp cât d-l N. Iorga erà încă absent.

D-l N. IORGA zice că — spre deosebire de cum s'a procedat cu tomul X— d-sa e de părere că în Buletinul Secțiunii Istorice trebuie să se tipărească în traducere numai comunicări făcute Academiei și publicate de dânsa în românește. In volumul X se află comunicări cari n'au trecut deloc pe la Academie. Despre Congresul de Bizantinologie nu vede putința, nici pe scurt, nici amănunțit, de a face Academiei o relațiune. Totodată ține să releveze — în legătură cu rapoartele făcute și anunțate și acum de directorul școalei din Roma — că școala dela Paris, ca și cea dela Roma, lucrează cu totul independent de Academie și în afară de numirea dela început a directorilor, care s'a făcut pe baza unei prezentări a Academiei, aceste două școli nu atârnă întru nimic de Academie și deci nu vede rațiunea prezentării unui raport asupra școalei dela Fontenay aux Roses, ale cărei prime două volume de *Mélanges* sunt singurul «raport» la care d-sa s'ar puteà gândi.

D-l Secretar General V. PÂRVAN zice că Buletinul Secțiunii Istorice este o publicațiune specială a Secțiunii și urmează să fie făcut în vederile ei. D-l N. Iorga va expune deci Secțiunii părerile d-sale. In ce privește tomul X, toate lucrările publicate acolo au trecut întâiu prin Secțiune obținând aprobarea ei ca să fie tipărite. Trecând la rapoartele făcute de d-sa asupra activității școalei din Roma, d-sa amintește că chiar regulamentul celor două școale, redactat de d-sa împreună cu d-l N. Iorga, cuprinde un articol (21 f), care obligă pe directori să înainteze rapoarte anuale Academiei Române.

Dela d-l N. IORGA se primesc următoarele trei lucrări noui ale d-sale în limba franceză: 1) *Histoire des Croisades*, 2) *Le Royaume Dace et la civilisation romaine* și 3) *La «Romania» danubienne.*

D-l I. BIANU prezintă Academiei un prețios dar adus de la d-l ministru al Instrucțiunii Publice de d-l N. Iorga. Este un manuscris românesc din sec. XVIII-lea, care cuprinde un Hronograf dela facerea lumii până la anul 1624. Este fragmentar, având pierdute foile dinainte de 41 și după 525. Hronograful este împărțit în 223 cap. (glava), după cari urmează alte materii. Este scris de mai multe mâini; mai multe foi par a fi scrise de Ioan Neculce, ceeace se va constatà printr'o comparațiune cu alte scrieri autografe ale marelui cronicar. Volumul este legat în scoarțe de lemn în piele; a fost găsit la biserica «Sf. Sava» din Iași și d-l ministru al Instrucțiunii Dr. C. Angelescu îl dăruește Academiei.

D-l *Președinte I. C. NEGRUZZI* mulțumește d-lui N. Iorga și d-lui Dr. C. Angelescu pentru aceste prețioase daruri.

D-l I. BIANU amintește că mâine, Duminecă, la ora 11 și ½ a. m., se va serbà un requiem la Marele Templu al Israeliților de rit spaniol pentru un an dela încetarea din vieață a lui Jacques M. Elias și stăruește ca să fie cât mai mulți membri ai Academiei prezenți la această solemnitate.

D-l I. BIANU cetește *Raportul Comisiunii Fondurilor I. Fătu și I. Scorțeanu pentru lucrările pe anul 1923—1924.*

«Domnilor Colegi,

«In bugetul pe anul curent s'au prevăzut la cheltueli sumele de 27.009,72 «lei din venitul Fondului Fătu, pentru procurare de cărţi didactice, şi «633,10 lei din venitul Fondului Scorţeanu, pentru procurare de cărţi «religioase. Peste aceste sume ne-a stat încă la dispoziţie suma neîntre-«buinţată în anii trecuţi şi capitalizată spre fructificare de către regretatul «Andrei Bârseanu la Banca «Albina» din Sibiiu sub numele «A. Bârseanu «pentru Academia Română». Această sumă la 14 Septemvrie 1922 se ri-«dicà la 41.901 lei.

«Comisiunea s'a întrunit în ziua de 25 Iulie 1923 şi ţinând seamă «de prescripţiunile testamentare ale fundaţiilor, de sumele disponibile, «de dispoziţiile d-voastră luate în sesiunea generală trecută, precum şi «de interesul ca ajutoarele să se dea în acele provincii în cari nevoia de «ajutoare se simte mai mult ca în celelalte părţi ale ţării — precum Ba-«sarabia care n'a avut putinţa să primească din partea noastră ajutoare «până la desrobirea ei de sub apăsarea străină — precum şi ţinuturile «mărginaşe ale Ardealului, ce prin aşezarea lor sunt mai uşor expuse ten-«dinţelor de înstrăinare, cu atât mai mult cu cât populaţia acelor ţinuturi «este cunoscută ca fiind mai săracă faţă de restul populaţiunii ardelene — «a luat următoarele hotărîri:

«*a)* A destinat lei 27.000 din fondul Fătu şi lei 600 din fondul Scor-«ţeanu pentru ajutoare la şcoalele rurale din Basarabia. Sumele au fost «trimise colegului nostru, d-lui St. Ciobanu, care a fost rugat şi de astă-«dată a ajutà Academia în această lucrare a ei. D-sa a repartizat astfel în-«treaga sumă:

«Revizoratului şcolar din jud. Cetatea-Albă 10.000 lei,

«Comisiunii interimare a Zemstvei din Chişinău 10.000 lei,

«Revizoratului şcolar din jud. Tighina 7000 lei şi

«Şcoalei primare No. 6 din Chişinău 600 lei.

«*b)* Fracţiunile rămase să se capitalizeze la fonduri.

«*c)* A destinat suma de lei 41.901 plus procentele dela depunerea ei «la Banca «Albina» din Sibiiu până la data ridicării, pentru a fi folosită «în ţinuturile transcarpatine, mărginaşe, cu populaţiune românească să-«racă şi supusă influenţelor străine.

«Această sumă, după aproape un an de capitalizare, atingeà la 10 «Septemvrie 1923 cifra de lei 44.710, cum rezultă din scrisoarea Băncii «Albina», cu No. 60.232 P S B. din 10 Septemvrie 1923.

«Pentru a găsì mijloacele cele mai potrivite pentru o cât mai folosi-«toare distribuire a ajutoarelor cuprinse în această sumă s'a cerut infor-«maţiuni Inspectoratului Regional al Invăţământului din Cluj, care, do-«rind a ne dà un binevoitor şi necesar concurs, a propus ca întreaga sumă «să fie ridicată dela numita Bancă şi repartizată precum urmează: Re-«vizoratelor din judeţele Cojocna, Solnoc-Dobâca, Bistriţa-Năsăud şi «Mureş-Turda câte 9000 (nouă mii) lei, iar restul de 8710 lei Revizora-«tului din judeţul Turda-Arieş. Din înştiinţările, pline de mulţumiri

«față de Academie, ale celor cinci revizorate rezultă că patru din ele au «primit sumele la date, cari, fiind târzii, au făcut imposibilă distribuirea «ajutoarelor, rămânând ca ea să se efectueze la începutul anului școlar «viitor. Numai Revizoratul județului Cojocna, primind cei 9000 lei în «cursul lunii Februarie 1924, i-a putut împărți la 22 școli rurale din acel «județ, pentru a procură elevilor săraci cărți și rechizite școlare.

«Ca în toți anii, depunem și acum prinosul nostru de vie recunoștință «generoșilor testatori, în al căror ultim gând a fost cuprinsă înțelepciunea «de a veni în sprijinul învățăturii de carte și întăririi sentimentului re«ligios în sufletele micilor fii de țărani lipsiți de mijloace».

Octavian Goga, A. Lăpedatu, Dim. Gusti, V. Pârvan, I. C. Negruzzi.

— Raportul se ia spre cunoștință și se aprobă.

Se procede la alegerea Comisiunii Fondurilor I. Fătu și I. Scorțeanu pentru anul viitor.

Sunt realeși d-nii *O. Goga, D. Gusti, Al. Lăpedatu, I. C. Negruzzi* și *V. Pârvan.*

ȘEDINȚA SOLEMNĂ

2 IUNIE 1924

PRIMIREA ASOCIAȚIUNII CULTURALE DELA SIBIIU

Președința M. SALE REGELUI.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI adresează M. S. Regelui următoarea cuvântare:

«*Sire*,

«In numele Academiei Române, prezint Maiestății Voastre «respectuoase mulțumiri pentru onoarea ce-i faceți de a pre«zidà această ședință a sa.

«Mulțumirile noastre sunt cu atât mai călduroase, cu cât «Maiestatea Voastră, Președintele nostru de onoare, Ați ridicat «prestigiul țării prin modul strălucit cu care Ați fost primit de «Statele occidentale, cu cari ne-am aliat în marele războiu «mondial, precum și de republica Elvețiană, care a păstrat «față de noi statornica și binevoitoarea sa neutralitate. Toate «popoarele au văzut cu profundă mulțumire că Maiestatea «Voastră, întâiul dintre Suverani V'ați dus și la Geneva să

«vizitați «Societatea Națiunilor», dela sprijinul căreia, ele speră «o pace statornică în lume. Onorurile cu cari Suveranul Ro«mâniei a fost primit pretutindeni nu au exemplu în istoria «trecutului nostru și se răsfrâng asupra patriei Române de«finitiv întregite.

«Maiestatea Voastră asistă astăzi la vizita ce ne-a făcut repre«zentanții societății «Astra», cărora, deasemenea, le prezintă «călduroase salutări Academia Română.

«Intotdeauna instituțiunea noastră a avut cea mai mare sim«patie pentru societatea culturală de peste munți, cunoscând «însemnatele ei merite pentru poporul român. Fondatorul «Astrei», nemuritorul mitropolit Șaguna, împreună cu arhie«reul Alexandru Sterca Șuluț, au avut fericita idee să înte«meieze această societate pentru susținerea progresului inte«lectual și al unității culturale și prin urmare naționale a «poporului român, unitate pe care guvernele din Viena și Buda«pesta au căutat totdeauna să o împiedece, nu numai cu Ro«mânii din principatele de dincoace de Carpați, dar chiar în«lăuntrul împărăției austro-ungare.

«Cu câtă greutate guvernul imperial s'a hotărît, în sfârșit, «să admită formarea unei societăți culturale române, se vede «de acolo, că i-a trebuit un an și jumătate, până ce a dat în«sfârșit aprobarea înființării sale.

«Pentru ce această greutate? Negreșit din cauza îngrijirii «că unirea culturală ar puteà aveà urmări politice, precum a «și avut.

«Activitatea societății «Astra» de peste Carpați a contribuit «mult la ideea înființării și în Capitala României a unei socie«tăți culturale, care, liberă și fără piedici din nici o parte, ar «puteà lucrà la unirea, negreșit întâiu și întâiu intelectuală, a «tuturor Românilor. Câțiva ani după înființarea «Astrei», a și «fost creată dincoace Societatea Academică, transformată apoi «în Academia Română. Dar ce deosebire între societatea for«mată de românii din Austro-Ungaria și instituțiunea înfiin«țată dincoace! Pe când compatrioții noștri de peste Carpați «avuseseră, precum am spus, atâtea greutăți pentru a li se ad«mite existența, dincoace însuși Statul, printr'o lege specială, «înființà instituția noastră culturală, pe când dincolo numai

«persoane private trebuiau să susțină prin mijloacele lor pro- «prii societatea ce creaseră, aici Statul prin bugetul său îi «dà mijloacele necesare de existență.

«Dincolo, societatea aveà și scopul pe care l-a îndeplinit, să «împiedece orice despărțire dintre Români din cauza deosebirii «religioase dintre biserica ortodoxă și cea unită; dincoace, un «asemenea scop nu puteà să existe, de vreme ce unitatea reli- «gioasă nu fusese atinsă niciodată.

«In ceeace privește activitatea ambelor instituții, negreșit că «au trebuit să existe deosebiri, din cauza deosebirii situațiilor. «Dincolo, Astra erà silită să se ocupe, mai ales, cu învățământul «popular și chiar superior al Românilor și cu stipendiarea «studenților lipsiți de mijloace; dincoace, precum erà natural, «mai mult Statul, decât Academia, se ocupà cu aceasta. Dincolo, «membrii înscriși erau cetățeni ai Austro-Ungariei, dincoace, «membrii Academiei erau supuși ai tuturor țărilor locuite și «de Români, precum Austro-Ungaria, Rusia, Turcia. Astfel erà «natural ca mai mulți membri importanți ai Astrei să fie mem- «bri ai Academiei Române, chiar și președinți ai ei.

«Menționez ca exemplu de membri comuni pe publiciștii «de mare talent: Cipariu, Gh. Bariț, Andrei Bârseanu și atâți «alții.

«Unitatea scrierii și chiar a limbii literare a dat la început «de greutăți mari, precum erà și natural, căci orice început «de organizare comună, nu numai politică dar de orice natură, «chiar culturală, trebuie să treacă prin dificultăți și să lovească «în deprinderi îndelungate, după veacuri de despărțire a unui «popor. Societarii Astrei, cari erau și membri ai Academiei «noastre, ducând în țara lor o luptă înverșunată cu Nemții «și mai ales cu Ungurii, cari în scopuri politice le tăgăduiesc «origina latină, căutau chiar și în ortografie și limbă să se «întoarcă la latinitatea clasică, pură, fără a ține seamă de «desvoltarea istorică și de imposibilități reale și chiar teo- «retice.

«In sfârșit, unirea s'a făcut, introducându-se ortografia ac- «tuală a Academiei, preconizată și susținută cu motive știin- «țifice puternice mai ales de învățatul nostru coleg, ori- «ginar tot din Austro-Ungaria, neuitatul Titu Maiorescu, iar

«unitatea limbii s'a făcut ca pretutindeni prin mersul natural «al lucrurilor.

«După unitatea culturală, unitatea politică, cea reală, hotă«rîtoare, definitivă, cerută în mod formal de toate provinciile «locuite de Români, s'a înfăptuit acum. Maiestatea Voastră «în fruntea oștirii a izbutit să realizeze această arzătoare do«rință a unui lung șir de generațiuni. Trei din membrii Aca«demiei Române, cari am lăsat îndărăt optzeci de ani din «vieață, mulțumim lui Dumnezeu, că ne-a dat zile să vedem «îndeplinit acest vis al tinereții noastre.

«Maiestatea Voastră prezidează astăzi și pe membrii de «dincolo de Carpați și pe cei de aici, cari au dus timp înde«lungat mișcarea puternică pentru Unire și toți aceștia strigă «puternic prin glasul meu:

«Trăească M. S. Regele Ferdinand!

«Trăească M. S. Regina și întreaga Familie Regală!»

M. S. REGELE binevoește a răspunde următoarele:

«Mulțumesc din toată inima pentru cuvintele de bun venit «ce Mi-ați rostit azi. Totdeauna mă bucur când pot pune pi«ciorul Meu în acest Altar, care e umplut de un adevărat spi«rit românesc. Azi bucuria Mea este și mai mare, căci Mă văd «în mijlocul membrilor a două societăți, al căror Președinte de «Onoare sunt: al Academiei Române și al Societății «Astra». «In timpurile dela înființarea lor, multe și adânci legături au «existat între cei de dincoace și cei de dincolo, legături mai cu «seamă spirituale, căci nouă celor de aci nu prea ne erà îngăduit «să mergem dincolo, ca să lucrăm împreună pentru un același «sfânt scop. Ei, cei de dincolo, întotdeauna au fost însuflețiți «numai de un singur mare gând: unirea culturală, care trebuià «să le vie prin Roma, și mai apoi de unirea politică la care am «ajuns.

«Amândouă, însă, ați lucrat pe un ogor frumos și roditor «care începe acum să-și dea roadele: cultura adevărat romă«nească.

«Scopul acesta sfânt trebuie păstrat în inimile noastre a tu«tutor ca o moștenire a celor cari au luptat pentru înfăptuirea «instituțiunilor noastre de cultură românească. Deaceea, Mă bucur

«să văd acì, întruniţi într'un singur gând şi spirit, Românii de «dincolo şi de acì, adevărat uniţi sufleteşte, veniţi cu dorul de a «strânge cât mai tare legăturile din cari numai bine poate să «iasă pentru ţara noastră.

«Ceeace odinioară ne-a despărţit a trecut, dar ceeace ne-a «legat ne-a rămas, şi această legătură va creşte şi se va întinde «pretutindeni, acolo unde vor fi numai inimi bune româneşti.

«Deaceea, vă spun celor dela «Astra»: Bine aţi venit printre noi».

Cuvintele M. Sale sunt primite cu ovaţiuni călduroase din partea conducătorilor şi membrilor Asociaţiunii, cari ocupă sala şi tribunele Academiei.

D-l V. GOLDIŞ, preşedintele Asociaţiunii, adresează M. Sale Regelui şi Academiei următoarea cuvântare:

«*Sire*,

«Primirea noastră în această incintă a celei mai înalte in«stituţii de cultură românească ne onorează. «Asociaţiunea «Transilvană pentru literatura română şi cultura poporului «român», îşi dă bine seama de cinstea ce i se face, cum şi de în«semnătatea istorică a acestei întâlniri.

«Fiori de bucurie ne străbat sufletele, când după o muncă «trudnică de 63 de ani, purtată între cele mai grele condiţii, «astăzi ne aflăm acì, în faţa Augustului şi Gloriosului urmaş «al lui Mihaiu-Vodă Viteazul, în faţa Regelui *nostru*, în faţa «Regelui cu drept cuvânt adorat, al tuturor Românilor, Patronul «şi Preşedintele de onoare acum şi al Academiei Române şi «al Asociaţiunii Transilvane.

«Strămoşii noştri au visat ziua aceasta. In toate timpurile, «în ciuda tuturor restriştilor, înfruntând toate vijeliile şi des«părţirile brutale, poporul românesc de pretutineni n'a pier«dut niciodată simţul comunităţii sale, de sânge şi de suflet. «Chiar şi în veacurile cele mai întunecate, Românii din toate «provinciile n'au fost lipsiţi de repercursiuni împrumutate. «Din Ardeal spre şesurile dunărene şi spre podişurile nord«ostice ale teritoriului românesc şi de acì spre Ardeal, ne«încetate valuri de comunicări sufleteşti s'au operat pe di«feritele terenuri ale vieţii.

«Românii de lângă Nistru ştiau că până la Tisa trăesc «fraţi de-ai lor şi dorul reîntregirii naţionale licărià fără în«cetare, ascuns în sufletele lor şi manifestat prin limbă, «în obiceiuri, în moravuri, în poezia şi arta româ«nească.

«Revoluţia lui Horia, Cloşca şi Crişan a fost resimţită pe «coborîşurile ostice ale Carpaţilor şi faptele lui Tudor Vladimi«rescu erau cântate prin văile dulcelui Ardeal.

«Cărţi bisericeşti treceau deaici acolo şi deacolo aici şi «mulţi preoţi, cărturari şi meşteşugari de tot soiul, se strecurau «dintr'o ţară în alta, îşi împliniau rolul atât de preţios, al pa«trulelor de legătură, între crengile rupte din aceeaşi tulpină.

«Cu toată vitregiea timpurilor, Românii ardeleni, în vea«cul al 19-lea, începuseră a-şi creà clasa conducătoare, prin «intelectuali ieşiţi din mijlocul ţărănimii. Din produsul lor, «ei au împrumutat şi fraţilor din principate şi Universitatea «din Iaşi, spre pildă, a avut la întemeierea ei, în anul 1860, «cinci profesori ardeleni, din unsprezece.

«Incepând cu Gheorghe Lazăr, mulţi învăţaţi ardeleni au «trecut «în ţară»: Aron Florian, Ion Maiorescu, Dimitrie Bo«jâncă, Eutimie Murgu, A. Treboniu Laurian, Simeon Băr«nuţiu, Al. Papiu Ilarian, Iosif Hodoşiu, Aron şi Nicolae Den«suşianu şi alţii mulţi, iar către sfârşitul acelui veac şi la în«ceputul celui de acum, o pleiadă întreagă de talente arde«leneşti au venit acì, cheltuindu-şi vieaţa pentru progresul «cultural al românimii, între ei poetul sufletului ţărănesc «Gheorghe Coşbuc, bardul înflăcărării naţionale Ştefan O. «Iosif, Ion Slavici şi câţi alţii, cari au majorat puternic energiile «naţionale.

«In anul 1861, se înfiinţează la Sibiiu, Asociaţiunea Tran«silvană şi numaidecât, la începutul fiinţării sale, ea înfră«ţeşte sufletele româneşti de pretutindeni. Cu toate că ea erà «înfiinţată numai pentru Ardealul propriu zis şi nu cuprin«deà celelalte teritorii din Ungaria, adică Banatul, Crişana şi «Maramureşul, încă în primul an, dela înfiinţarea sa, se scriu «fundatori ai ei: înflăcăratul român Andrei Mocioni, din Ba«nat; marele mecenate bihorean Emanuil Gojdu; Eudoxiu Hur«muzachi, din Bucovina; Ion Maiorescu şi fiul său Titu, din

«ţară; iar la adunarea generală dela Braşov, în 1862, luară «parte o mulţime de intelectuali români din principate.

«Academia Română, înfiinţată câţiva ani mai târziu la Bu-«cureşti, desăvârşeşte această înfrăţire, numind atât la înfiin-«ţarea ei, cât şi în cursul tuturor anilor următori, şi membri «ardeleni, în sânul său. An de an, aceştia petreceau câteva «săptămâni în mijlocul fraţilor deacì, şi întorcându-se acasă, «aduceau cu dânşii gândurile înfrăţite în dorul idealului, «ascuns în camera tainică a sufletelor.

«Dintre cei 9 înaintaşi ai mei în scaunul preşedinţial al Aso-«ciaţiunii Transilvane, 5 inşi au fost membri ai acestei înalte «instituţiuni culturale, în incinta căreia avem fericirea să ne «vedem astăzi. Aceştia au fost: marele întemeietor şi primul «preşedinte al Asociaţiunii, Andreiu Baron de Şaguna; apoi «Timoteiu Cipariu; Gheorghe Bariţiu, care a fost în acelaşi «timp şi preşedintele Academiei Române şi preşedintele Aso-«ciaţiunii, simbolizând astfel pentru prima dată unitatea de-«săvârşită a culturii noastre naţionale; apoi Ion Micu Moldo-«vanu, şi vrednicul meu predecesor Andreiu Bârseanu; iar «umilul preşedinte de astăzi a avut cinstea prea mare de a fi «fost ales membru de onoare al Academiei.

«S'au dărâmat zidurile despărţitoare, veacurile de bejenie «s'au scufundat în oceanul veşniciei, fericită şi prea fericită «generaţia de astăzi, care a văzut împlinindu-se visul vrăjit «al strămoşilor, ce-şi dorm somnul lor de veci, în pământul «binecuvântat al Daciei lui Traian.

»Noi însă, mai vârtos, va trebuì să încordăm energiile noa-«stre, spre a desăvârşì unirea sufletească a întreg neamului «românesc, urmărită atât de dârz şi fără preget de înaintaşii «noştri.

«In faţa Maiestăţii Voastre, împrejmuiţi de dragostea caldă «a scumpilor noştri fraţi din Capitala României celei Mari, «simţim hotărîndu-ni-se gândul şi încordându-ni-se voinţa, «de a cheltuì cu belşug toate puterile noastre, trupeşti şi su-«fleteşti, spre a zidì ţara mândră şi frumoasă, spre a întemeià «într'însa o naţiune mare şi fericită, spre a înălţà Tronul «Românesc în respectul lumii şi spre a fiinţà acì, la gurile «clasicului Danubiu, un nou şi strălucitor far civilizaţiunii latine.

«Să trăiţi Maiestate!
«Să trăească Maiestatea Sa Regina!
«Să trăească Augusta Casă Domnitoare!
«Academia Română: vivat, crescat, floreat!»

M. S. Regele binevoieşte a se întreţine cordial cu conducătorii şi membrii Asociaţiunii şi ai Academiei.

ŞEDINŢA

3 IUNIE 1924

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l Secretar General V. PÂRVAN ceteşte următorul *Raport asupra participării Academiei la a V-a sesiune a Uniunii Academice Internaţionale*, ţinută la Bruxelles dela 12 la 14 Maiu 1924.

«*Domnilor Colegi*,

«Lucrările iniţiate ori patronate de U. A. I. se îmmulţesc şi iau o «astfel de desvoltare, încât alăturea de delegaţii oficiali ai diferitelor Aca-«demii sunt acum trimişi încă şi un număr tot mai însemnat de consilieri «specialişti, pentru fiecare din publicaţiunile pe cari U. A. I. le conduce «direct: astfel Belgia, Spania, Statele-Unite, Franţa, Anglia, Italia şi «Japonia au trimis în acest an un număr de experţi pentru arheologie, «istorie ori filologie, aproape egal cu numărul delegaţilor ordinari, membri «în U. A. I. Acest lucru dovedeşte interesul pe care-l poartă ţările de «veche civilizaţie lucrărilor întreprinse de U. A. I. Danemarca, Grecia, «Norvegia, Olanda şi Polonia au fost reprezentate prin câte doi delegaţi «conform statutelor. Cehoslovacia, Serbia şi România aveau câte un singur «reprezentant. Dintre toţi delegaţii singurul care venise — şi în acest an — «pe propria sa cheltueală — din cauze bine cunoscute d-voastră— erà «delegatul Academiei Române.

«Au fost depuse la deschiderea sesiunii pe biuroul Uniunii nu mai «puţin de 17 publicaţii gata ori în corecturi, precum voiu arătà mai jos «în amănunte.

«Iată programul lucrărilor conduse de U. A. I.

«I. *Corpus vasorum antiquorum*. Fascicolele belgiene, daneze şi fran-«ceze depuse anul trecut în corecturi au fost prezentate gata. In plus, «Italia (Muzeul Villa Giulia), Spania (Muzeul din Barcelona) şi Anglia «(Britisch Museum) au prezentat fascicole aproape gata. Statele-Unite «cari până acum se abţineau dela această operă intră deasemenea în to-«vărăşie: fascicolul dintâiu cuprinzând două mari colecţiuni particulare «e aproape gata. Grecia şi Norvegia vor începe la anul. Noi, deşi am aveà «material foarte interesant atât grecesc cât şi foarte vechiu — neoliticul «aşà de frumos la noi — chiar pentru mai multe fascicole, nu am putut

«încă să ne legăm a începe publicația din cauza lipsei de mijloace. De «altă parte din seria de broșuri «Clasificarea ceramicelor antice», s'a mai «depus la biurou lucrarea părintelui Vincent, «Céramique de la Palestine».

«II. Din catalogul manuscriptelor de alchimie, s'a depus primul volum. «Un al doilea e aproape gata.

«III. Ediția operelor lui Grotius și Dicționarul de drept consuetu-«dinar al Indonesiei sunt pregătite prin grija specială a Academiei olan-«deze, în colaborare cu cea japoneză, portugheză, etc.

«IV. Foarte frumoase progrese a făcut marea lucrare a U. A. I. Dic-«ționarul latinei medievale. Alăturea de Franța, stă aici Italia, care, sub «conducerea d-lui Ussani adunase în vederea acestei lucrări încă mai «înainte ca ea să fie luată sub direcția U. A. I., un material de mai multe «milioane de fișe. Actualmente materialul e concentrat la Paris sub în-«grijirea d-lor Langlois și Goelzer. Toate țările de cultură veche latină «colaborează la această operă luând fiecare asupra ei despoerea unor serii «de autori de o parte, de diplome de alta. Hotărîrea luată acum doi ani «de a se încheià culegerea materialului cu secolul al XI-lea, horărîre care «făcuse pe Danezi și pe noi să ne abținem dela colaborare, n'a putut fi «—din fericire — menținută integral. Anglia a format chiar o comisiune «națională specială pentru alcătuirea unui supliment la Dicționarul cel «Mare internațional coprinzând și secolele mai recente ca al XI-lea. De «altă parte în Buletinul periodic al Dicționarului. *Archivium mediae et «infimae latinitatis*, nu numai s'au luat în considerare și studiile pregă-«titoare pentru latinitatea mai târzie ca secolul al XI-lea, dar chiar se face «invitare istoricilor și filologilor de a comunicà revistei toate cercetările «și descoperirile lor în această privință. Date fiind aceste modificări de «plan și invitările repetate ale colegilor francezi și italieni, n'am mai putut «de data aceasta să declin colaborarea noastră, fie și numai prin contri-«buții individuale la *Archivium*.

«V. Deasemenea face frumoase progrese *Forma Romani Imperii*. In «afară de lucrările franceze, engleze și italiene anunțate anul trecut, s'au «mai prezentat în acest an cu material pregătitor Jugoslavia și Spania, «iar subsemnatul a prezentat primele două foi gata din harta Daciei, cu-«prinzând sectoarele Mostiștea și Călărași.

«VI. In privința suplimentelor la CIL. și la IG., d.Vulič a anunțat ofi-«cial U. A. I., înțelegerea care a avut loc la București în Aprilie, cu pri-«lejul Congresului de Studii Bizantine, între Jugoslavia, Bulgaria și Ro-«mânia, în vederea publicării complete a materialului epigrafic privitor «la Illyro-Thraci. Italia a comunicat progresele făcute pentru corpul «inscripțiilor din Latium, iar Anglia pe cele privitoare la Bri-«tania.

«VII. Lucrările pentru *Corpul* mosaicelor antice descoperite în Grecia «au început. Delegații eleni ne-au prezentat în foarte frumoase fotografii «materialul primului fascicol. Luate în împrejurări extrem de dificile «aceste fotografii au constituit o probă foarte îmbucurătoare de zelul cu

«care Grecii înțeleg să ducă la bun sfârșit opera aceasta arheologică așà «de importantă.

«VIII. Lucrarea d-lui P. Bienkowski dela Academia din Cracovia «*Iconographia Celtica*, a fost luată sub auspiciile U. A. I. și va apare la «Paris.

«IX. In chestiunea ajutorului de dat învățaților ruși spre a-și puteà «publicà în Europa descoperirile și studiile lor, comisiunea aleasă anul «trecut și compusă din Sir Paul Vinogradoff, Pirenne Tillo, Morawski, «Vulić și subsemnatul, a fost de acord că de ajutoare bănești cu greu ar «puteà fi vorba, U. A. I., neputând admite din principiu o atare acțiune. «care privește mai de grabă Comisiunea internațională de Cooperare In«telectuală de pe lângă Liga Națiunilor. Dimpotrivă comisiunea a fost «unanim de părere că savanții ruși ar găsi în publicațiile oricăreia din Aca«demiile noastre o primire amicală, cu condiția ca, mai ales în ce privește «Academiile neslave, limba în care contribuțiile lor ar fi redactate să nu «fie cea rusească, pe care ceilalți Europeni n'o pot utilizà decât cu mari «greutăți.

«X. In privința chestiunii prezentate din partea asociațiilor științifice «americane, de d-nii Leland și Armstrong, puternic susținută de delegația «japoneză cu privire la oportunitatea unei limbi auxiliare mondiale, U. A. I. «a declinat o hotărîre și a trimes chestiunea în studiul Academiilor cari «compun Uniunea. Secțiunea noastră literară va aveà dară a se ocupà «în chip special cu această chestiune, ca și cu aceea propusă de Academia «Daneză, cu privire la un sistem unitar de transcriere fonetică și trans«literație».

— Raportul se ia spre cunoștință și se aprobă.

D-l I. SIMIONESCU citește *Raportul Comisiunii Fundațiunii «V. Adamachi» asupra lucrărilor făcute în 1923—1924.*

«*Domnilor Colegi,*

«Deciziunile luate de d-voastră în sesiunile trecute generale pentru «aducerea la îndeplinire a dispozițiunilor testamentare ale marelui filan«trop Vasile Adamachi s'au executat în anul bugetar expirat precum «urmează:

«I. — *Burse.*

«In bugetul respectiv s'a prevăzut pentru burse și cheltueli de școală «suma de 186.670,95 lei, din care s'au acordat:

«*a*) 18 burse de câte 150 lei pe lună, repartizate astfel:

«11 la Facultatea de științe din Iași studenților: Constantinescu Be«none, Procopiu Virginia, Vasiliu Mircea, dela secția matematici, Preu«țescu Octavian dela secția fizico-chimice, anul I; Ionescu Ana dela secția «naturale și Sergie Elena dela secția fizico-chimice, anul II; Savu Ioan, «Savu Grigorie și Dimofte Nicolae dela secția agronomică, Istrati Ion «dela secția fizico-chimice și Antonescu Constantin dela secția matema«tici, anul III;

«7 la Facultatea de Medicină din Iaşi studenţilor: Popescu Anastasia, «anul I; Sofronie Elena, anul II; Zaporojan Eftimie, anul III; Crăciu«nescu Vasile, Ştefaniu Maria Veronica (căsătorită Crăciunescu), Popescu «Zamfira şi Vartig Georgeta, anul V;

«*b)* 5 burse de câte 240 lei pe lună, acordate următorilor elevi ai Şcoalei «Politehnice Centrale din Bucureşti: Dragomir C. şi Ştefaniu V. din anul I; «Dinulescu I. D. şi Popescu Traian din anul II; Scărlătescu I. din anul III.

«Aceste burse au fost sporite dela 150 lei, cât prevede Regulamentul «Fondului, la 240 lei pe lună, avându-se în vedere propunerea Comisiunii, «instituite de Academie la numita şcoală, de a se împărţi cele 8 burse «destinate pentru anul şcolar în curs între cei 5 candidaţi admişi prin con«curs, — propunere aprobată prin deceziunea Delegaţiunii cu No. 1013 «din 2 Maiu 1924.

«*c)* 4 burse de câte 250 lei pe lună d-lor: C. Motaş, doctorand în ştiin«ţele naturale la Universitatea din Iaşi, Const. L. Creangă, doctorand în «chimie la Universitatea din Cluj, Ioan Steopoe, doctorand în ştiinţele «naturale (morfologie animală) la Universitatea din Bucureşti şi Leon«tina Popovici, doctorandă în fizică la Universitatea din Cernăuţi.

«*d)* 1 bursă de 600 lei pe lună acordată d-lui Inginer Dan Perieţeanu «pentru ca să studieze în Anglia şi America organizaţia actuală metalur«gică, în special înlocuirea coksului metalurgic prin gaz metan, păcură «sau cărbune metalurgic.

«Conform delegaţiunii cu No. 2820 din 20 Decemvrie 1923, bursa «de 1200 lei pe lună acordată d-lui I. Gh. Botez pentru continuarea stu«diilor în Antropologie şi Preistoria paleolitică la Paris a fost prelungită «încă pe şase luni, adică dela 1 Ianuarie până la 30 Iunie 1924, aprobân«du-se astfel cererea bursierului, înregistrată la No. 2820 din 20 Decem«vrie 1923, în care se motivează nevoia de prelungire a bursei prin tre«buinţa de timp în redactarea tezei de doctorat şi tipărirea ei.

«O asemenea cerere de prelungire a bursei s'a primit şi dela bursierul «onorific St. Procopiu la Paris pentru continuarea studiilor în fizică, că«ruia, conform deciziunii Delegaţiunii cu No. 45 din 10 Ianuarie 1924, «s'a dispus a i se prelungì bursa până la 31 Martie 1924, trimiţându-i-se «5000 lei, cheltuelile de călătorie la înapoierea în ţară, şi suma echiva«lentă în lei pentru 4000 franci francezi pentru tipărirea tezei sale de «doctorat.

«Prin scrisoarea înregistrată la No. 745 din 25 Martie 1924 bursierul «ne confirmă primirea banilor şi, pe lângă călduroase mulţumiri adresate «Academiei, ne trimite frumoasa ştire că a trecut teza de doctorat şi ăc «se înapoiază în ţară.

«Cu d-l St. Procopiu şi cu d-nii A. Bădărău şi R. Georgescu, cari «asemenea s'au înapoiat în ţară cu studiile terminate în Anglia, numărul «specialiştilor pe cari Academia îi pune la dispoziţia ţării se sporeşte cu «trei, mulţumită înţeleptelor dispoziţiuni testamentare ale marelui filan«trop Vasile Adamachi.

«Celelalte dispozițiuni prevăzute în Regulamentul special al fondului, «precum acordarea a 10 burse de câte 360 lei pe an la elevi ai Școalei prac-«tice de agricultură «I. C. Agarici» din Moara-Grecilor, cheltuelile pentru «grijile religioase spre odihna sufletului generosului testator, ajutoarele «la școala primară din Iași, subvenția acordată revistei Adamachi, s'au «îndeplinit la timp și conștiincios.

«Pentru anul acesta nu suntem de părere să mai trimetem bursieri «în străinătate, în afară de bursierul Cernătescu, dela facultatea de științe «din Iași, care a dat concurs, și a cărui bursă se menține pentru cazul «când condițiunile i-ar fi prielnice pentru a plecà.

«Sumele rămase disponibile din anii trecuți se vor capitalizà pentru «ca să servească în anii viitori, când, eventual s'ar creà burse pentru străi-«nătate.

«Pentru a se puteà majorà bursele și la facultățile de științe și me-«dicină din Iași, dela 150 lei la 240, ca și la școala politehnică din Bu-«curești, se propune micșoarrea numărului bursierilor de la 11 pentru «facultatea de științe la 8 (6 + 2 secția agronomică), iar la facultatea de «medicină dela 8 la 5, făcându-se reducerea pe măsură ce vor deveni «bursele vacante Această reducere nu este pentru totdeauna, ci numai atât «cât condițiunile neprielnice de astăzi vor dăinuì.

«Deasemenea și fondurile pentru imprimate se vor capitalizà, atât «cele din anii trecuți cât și cele din anul acesta, pentru a se continuà pu-«blicațiunile fondului V. Adamachi, ca și în trecut, adică tipărindu-se «în ele numai lucrările foștilor bursieri sau a celor premiați.

«Și de astădată, ca și în fiecare an, ne facem datoria de vie recuno-«ștință către binefăcătorul Adamachi, din a cărui avere agonisită cu muncă «au beneficiat atâtea energii active din țara noastră».

P. Poni, V. Pârvan, I. Simionescu.

— Raportul se ia spre cunoștință și se aprobă

Se procede la alegerea Comisiunii Fundațiunii «V. Adamachi» pentru anul 1924—1925.

— Sunt realeși d-nii: *P. Poni*, *I. Simionescu* și *V. Pârvan*.

ȘEDINȚA

4 IUNIE 1924

Președința d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l Dr. G. MARINESCU cetește *Raportul asupra sesiunii a III-a a Comisiunii Internaționale de Cooperație Intelectuală* ținut la Geneva în Decemvrie 1923, sesiune la care a fost delegat ca reprezentant al Academiei.

«Dacă starea adevăraților intelectuali, înainte de răsboiu, erà grea și «chiar nenorocită, după răsboiu a devenit dezastruoasă. Dintr'un capăt al «Europei nu se aude decât un strigăt scos de aceștia: «*Civilizația este ame-«nințată, intelectualii sunt în mizerie*». Acest strigăt dureros a găsit un ecou

«în sânul Ligii Naţiunilor, care, prin comisia de cooperare intelectuală a «început să facă o anchetă în toate ţările, mai ales în acelea bântuite de «răsboiu şi în care civilizaţia născândă sau puţin înaintată e primejduită «din cauza lipsei de mijloace de muncă intelectuală.

«Semnalul de alarmă a fost dat de d-l H. Bergson, un profund cuge-«tător, care, dându-şi seama de pericolul care ameninţă munca intelectuală «şi civilizaţia, a putut, graţie autorităţii sale, să facă să se constitue o comi-«siune internaţională de cooperare intelectuală, alipită Ligii Naţiunilor.

«Cum erà firesc, pentru ca această comisiune să-şi poată dà seama «de starea reală a greutăţilor întâmpinate de intelectualii din diferite ţări, «după răsboiu, a făcut un chestionar pe care l-a trimis, spre completare «în diferitele ţări din Europa şi America.

«Comisiunea internaţională de cooperare intelectuală, alipită la Liga «Naţiunilor, s'a adresat, în prima linie, Academiei Române, invitând-o «să formeze o comisiune naţională de cooperare intelectuală, care să se «pună în legătură cu diferitele instituţii culturale şi acestea ar arătà lipsurile «de cari suferă fiecare.

«Scopul urmărit de comisiunile naţionale este:

«*a)* De a servì ca intermediar între organele vieţii intelectuale din ţările «lor respective şi comisiunea internaţională;

«*b)* De a colaborà la anchetarea vieţii intelectuale;

«*c)* De a transmite secretariatului comisiunii internaţionale, sau direct «la celelalte comisiuni naţionale interesate, cererile cele mai urgente ale «instituţiilor sau ale muncitorilor intelectuali din ţările lor respective, «mai ales în ce priveşte cărţile şi instrumentele, uşurinţa de a călătorì şi «schimburile interuniversitare.

«Comisiunile naţionale îşi fixează ele însuşi raporturile cu guvernele «lor, precum şi regulamentul lor. E de dorit ca fiecare comisiune să cuprindă «reprezentanţi:

«1. Din instituţiile sau asociaţiile create anterior pentru încurajarea «cooperării intelectuale în domeniul naţional sau cu ţările vecine;

«2. Din lumea univeritară.

«3. Din bibliotecile naţionale, institutele bibliografice sau serviciile «de schimburi de publicaţii.

«4. Din principalele Academii sau societăţi savante.

«5. Din federaţiile naţionale ale muncitorilor intelectuali.

«Fiecare comisiune naţională însărcinează pe unul din membri ei să «corespundă cu secretariatul comisiunii internaţionale şi cu celelalte comi-«siuni naţionale. Numele şi adresa acestui membru, toate informaţiile «asupra compunerii şi funcţionării comisiunii internaţionale precum şi «toate comunicările şi propunerile ce doresc să facă, vor fi trimise secre-«tariatului comisiunii internaţionale care le va publicà în buletinul său.

«La chestionarul adresat de comisiunea internaţională de cooperaţie «internaţională diferitelor instituţii culturale din România, în număr de «cincizeci şi cari au fost distribuite prin intermediul Academiei Române,

«n'au răspuns decât zece și printre acestea, instituțiile germane din Sibiu «au fost mai complete.

«Desideratele instituțiilor cari au răspuns au fost următoarele:

«Academia Română dorește să-și lărgească cadrele activității ei, însă «nu are fonduri din cauza valutei slabe. Deaceea Academia nu poate par«ticipà efectiv la congresele științifice.

«Societatea Regală de Geografie (2762 membri) ar voi să întreprindă «publicații sintetice și să creeze secțiuni în Basarabia, Bucovina și Tran«silvania însă nu are fonduri nici local propriu.

«D-l prof. N. Iorga a dat lămuriri asupra studiilor istorice în România.

«Direcția Arhivelor a arătat istoricul și organizarea ei. Institutul Me«teorologic arată toate lucrările teoretice și practice ce a făcut. La Insti«tutul Meteorologic s'a fondat în 1922, *Biuroul român de schimburi interna«ționale*, care a distribuit publicațiile venite din Statele-Unite, Polonia și «Belgia. Institutul din cauza greutăților financiare e amenințat să-și oprea«scă lucrările. Raportul Institutului semnalează starea precară a intelec«tualilor români.

«Școala politehnică din Timișoara are deasemenea greutăți bugetare, «cari o împiedecă să-și recruteze profesorii, aceștia preferind să intre în «industrie. Mizeria studenților e mare. Sașii din Transilvania au două «societăți savante, una pentru studierea Transilvaniei, alta pentru istoria «naturală. Mai au Muzeul Bruckenthal (Sibiiu) și arhivele națiunii săsești. «In rezumat, societățile savante nu-și pot publicà lucrările. Muzeele și «arhivele nu pot cumpărà cărți.

«Este regretabil că celelalte instituții și laboratoare nu au răspuns nici «până acum. La invitarea Societății Națiunilor de a trimite un delegat «spre a participà la a treia sesiune a comisiunii internaționale de coope«rație intelectuală, din Decemvrie 1924, Academia Română după ce mi-a «făcut onoarea să mă delege, a răspuns, în numele comisiunii naționale «de cooperație intelectuală următoarele:

«Suntem de părere că mișcarea de solidaritate intelectuală ar trebui «să se îndrepte întâiu către țările, în cari vieața intelectuală este primej«duită mai mult. Linia de purtare în această operă nobilă trebuie să fie «equitatea. Mai ales instituțiile țărilor cari nu numai că au suferit mult din «cauza răsboiului, dar din cauza împrejurărilor neprielnice nu se pot reface «singure, trebuesc avute în vedere. Țările cum e România cari n'au o in«dustrie chimică, nu posedă nici o fabrică de instrumente de precizie și «ceva mai mult, au pierdut și puținul ce-l aveau, ale căror biblioteci și arhive «au fost devastate și cari, afară de acestea, suferă din cauza deprecierii «monetelor, ar trebui ajutate în primul rând. Acesta este credem, criteriul «cel mai bun pentru orientarea organizării ajutorării intelectualilor. Comi«siunea națională română crede încă că este nevoie de oarecare urgență «în ajutorarea universităților și instituțiilor în suferință și propune ca in«telectualii aparținând universităților din țările norocoase, cari n'au suferit «din cauza urmărilor distrugătoare ale răsboiului, să intervină în mod activ

«pe lângă opinia publică și guvernele din țările lor respective în favoarea «acestei mișcări de ajutorare intelectuală.

«Schimbul de profesori și mai ales trimiterea de savanți ai națiunilor «cari au o înaltă cultură științifică, în țările cari au fost bântuite de războiu, «mai ales în acele în cari mișcarea științifică este de dată recentă, ar fi în «sfârșit de un mare folos reciproc pentru progresul științei.

«Insărcinat de comisiunea națională de cooperație intelectuală de a re-«prezentà România la a treia sesiune a Comisiunii internaționale de coo-«perație intelectuală, am luat parte la ședințele acestei Comisiuni cari au «avut loc la Paris, în cursul lunii Decemvrie 1923. Țările reprezentate «erau: Austria, Belgia, Brazilia, Imperiul Britanic, Bulgaria, Grecia, Un-«garia, Lettonia, Lituania, Norvegia, Olanda, Polonia, România, Jugo-«slavia, Elveția, Cehoslovacia.

«Chestiunile cari s'au discutat au fost în număr de trei:

«1. Ajutorarea studenților din țările cu valută slabă;

«2. Procurarea de instrumente de muncă pentru instituțiile și învățații «din aceste țări;

«3. Schimbul de elevi și de profesori.

«In ceeace privește chestiunea studenților s'a constatat că societățile «studențești, din diferite țări, propuseseră măsuri foarte folositoare și in-«dicaseră chiar modul cum s'ar puteà pune în practică unele din ele.

«A. Pentru ridicarea nivelului studiilor universitare, trebuie înainte «de toate să se asigure studenților o vieață materială destul de înlesnită. «A doua zi după răsboiul mondial, o criză foarte gravă a bântuit cele mai «multe națiuni. Studiile cer prea multă cheltueală, și pentru ca să nu vedem «în paguba intereselor superioare ale națiunilor, privilegiul unei mici mi-«norități de oameni bogați, trebuie neapărat să se asigure traiul studenților.

«Diferite țări au înțeles primejdia, și s'au suggerat soluții. Confederația «internațională a studenților a făcut propozițiuni concrete la problema «pusă în discuție. Ea crede că soluțiile cele mai eficace, consistă în crearea «de burse, acordarea de împrumuturi, organizarea de cooperație (case «pentru studenți, restaurante) în fine în gratuitatea absolută a învățământu-«lui superior pentru aceia cari n'au putință să plătească.

«Confederația subliniază faptul că în Polonia și în Danemarca învăță-«mântul este gratuit, că în Cehoslovacia există case ale studenților și «restaurante și că în Franța și în Belgia se dau împrumuturi (prêts d'hon-«neur). Pe de altă parte confederația protestează cu energie contra aceea ce «toate țările afiliate numesc diletantism intelectual.

«Ea emite dorința ca examenele de intrare în universități, școli sau «colegii, să devină mai severe.

«Ca o reacțiune contra exceselor de specializare de utilitarism, cari sunt «cele două aspecte ale tendințelor extreme ale carierelor zise «practice» «(comerț și industrie) și a căror primejdie pentru viitorul culturii generale «le semnalează, ea cere cu stăruință ca raporturile dintre profesori și stu-«denți să fie mai intime și mai frecvente.

«Ea cere cu tărie ca lefurile profesorilor universitari să fie simțitor «sporite, căci atracția carierelor «practice» este, sub o formă deghizată, «atracția banului. Trebuie așa dar să scutim pe studenți de grija existenței «materiale pentru viitor, pentru ca, liberi de atari preocupații într'un secol «în care banul pretinde să fie atotputernic, să poată să se ocupe în li«niște deplină numai cu greutățile cercetărilor desinteresate. Oamenii de «știință și de gândire nu trebuesc cinstiți numai de țările lor, dar aceste «țări trebuie să le dea siguranta materială.

«Confederația internațională a studenților, după rapoartele cari i-au «fost prezentate de către uniunile naționale aderente, conchide că specia«lizarea și utilitarismul sunt unul și același lucru; prima este mijlocul în«trebuințat în vederea celui de-al doilea. Luptând contra utilitarismului, «luptăm contra excesului de specializare.

«Confederația internațională a studenților crede că cultura clasică «este foarte nimerită pentru aceste scopuri. Dar ea ține să specifice că unele «discipline rod al civilizației contemporane, se potrivesc foarte bine unei «atari întreprinderi: astfel sociologia, studiul științei raționale, concepute «în esența lor filozofică, sunt niște agenți puternici de cultură univer«sală, desinteresată și pot fi considerate ca niște factori în progresul viitor «al omenirii.

«Uniunea studenților *elvețieni* insistă asupra nevoii de a se desvoltă «învățământul filosofiei, baza tuturor științelor, nu numai în Universitate, «dar și în școlile secundare, cari prepară pentru universitate.

«B. *a)* Ar trebuì studiată chestia schimbului de profesori, de publicații «științifice, etc.

«*b)* Ar fi bine să se evite o specializare timpurie în cursurile universi«tare, mai ales în cursurile științifice.

«Trebuesc luate măsuri pentru ca studiile clasice să fie ocrotite, mai ales «cele filosofice. Să se insiste asupra sensului moral și spiritual al educației.

«Foloasele ce aduc bursele de călătorii și studierea civilizațiilor străine «trebuesc privite din punct de vedere al influenței lor asupra țării din care «face parte studentul. Ar trebuì, deasemenea, încurajată distribuirea de «burse destinate special pentru studierea clasicismului și mai ales a filosofiei.

«Crearea de burse pentru cercetări științifice, și de burse cari să permită «studenților înaintați să facă studii superioare, ar dà cercetărilor lor un «caracter desinteresat și ar contribuì să lupte contra tendințelor utilitare «din timpurile de față. In această privință, trebuie să recunoaștem că ne«voia procurării mijloacelor de vieață tinde uneori să creeze un materialism «care face pe oameni să privească cursurile universitare ca niște simple «mijloace de a dobândì o diplomă și a asigurà o carieră. Pare deci esențial «să ușurăm sarcina materială de care sufere un mare număr de studenți, «dacă voim să menținem prestigiul studiilor universitare.

«C. *a)* Ridicarea nivelului studiilor universitare.

«Ridicarea nivelului studiilor universitare nu ni se pare, la drept vorbind, «că se poate obține printr'o acțiune exterioară asupra universităților.

«Depinde, în afară de aceasta, de factori cari au o importanţă prea mare «spre a fi trataţi acì. Credem, în special, că ameliorarea formării secundare «şi a educaţiei în general, mai buna selecţie a capacităţilor, reacţiunea contra «pasivităţii intelectuale a elevilor; contra tendinţelor la pragmatism şi la «utilitarism; în fine o reformă socială generală, va luptà contra îngustimii «minţilor şi egoismului claselor de sus, cari alimentează universităţile.

b) Reacţia contra specializării. E adevărat, că pe de o parte, existà «tendinţa să se fragmenteze ştiinţa aşà că fiecare nu-şi mai vede decât de «propria lui specialitate; dar, de altă parte se poate observà că specialiştii «cu adevărat savanţi încep să se împuţineze într'un chip îngrijitor. De- «altfel dacă e bine să reacţionăm împotriva unei specializări pripite, credem «că la universitate, este momentul când cineva trebuie să se limiteze la o «specialitate oarecare. Pentru aceste motive, suntem de părere ca lupta «contra specializării este deasemenea foarte delicată şi că nu se poate face «o intervenţie generală şi internaţională.

«Caracterele mărginite se pot corectà numai printr'o reformă generală «a educaţiei, dându-se mai multă libertate elevilor.

«Ajutorarea studenţilor, trebuie să se manifeste în domeniul nevoilor «materiale urgente, cum a fost cazul cu studenţii austriaci şi ruşi. Asociaţia «Pax Romana» a întreprins pentru Ruşi o serie de acţiuni de ajutorare, fie «în ceeace priveşte articolele necesare pentru vieaţă şi alimentare, fie în «ceeace priveşte cărţile şi alte instrumente de muncă.

«Asociaţia «Pax Romana» susţine *mensa academică* din Viena, care fur- «nisează studenţilor catolici hrană, şi locuinţe ieftine. Aceste ajutoare «fusese susţinute încă de mai mulţi ani de către Societatea Studenţilor «Elveţieni. Ea a fost continuată până acum. In fiecare an se expediază «la Viena trei vagoane complete de alimente. S'au rezervat locuinţe, în acest «oraş, pentru studenţi şi s'au trimis ajutoare băneşti. Actualmente această «operă a fost înglobată într'alta mai mare «Auxilium studiosorum» după «cum s'a hotărît la ultima conferinţă generală a lui «Pax Romana» (Fu- «bourg, 1922).

«S'a făcut schimb de studenţi între Elveţia, pe de o parte şi Austria «şi Ungaria, pe de altă parte.

«Studenţii ruşi au putut, prin mijlocirea lui «Pax Romana» mai multe «semestre să petreacă în Italia.

«S'au trimis bani din Polonia şi din Germania pentru studenţii nevoiaşi «din Rusia. S'au trimis şi ceva bani în aceste ţări.

«Pax Romana» a organizat până acum trei «săptămâni» de călătorii de «studii în străinătate. Acestea sunt «săptămânile» dela Rotterdam, din «Oxford şi din Viena, în cari studenţii, sub conducerea unei persoane «din ţara respectivă, vizitează monumentele şi colecţiunile cari prezintă «un interes ştiinţific.

«Li s'au făcut şi conferinţe asupra acestui subiect. Schimbul de stu- «denţi între Confederaţia studenţilor catolici francezi şi «Foederatio stu- «dentium Hungariae Catholica» făcut prin mijlocirea lui «Pax Romana»

«a reuşit foarte bine. Durata schimbului a fost limitată la trei săptămâni, «De el s'au bucurat nouă studenţi unguri şi cincisprezece francezi. Grupa «franceză erà pusă sub direcţia d-lui Levèque, grupa ungurească, sub aceea «a d-lui Dr. Rusznak-Rezsö. In Ungaria, studenţii fură primiţi, în mod «oficial, de către «Foederatio» şi de către delegaţii autorităţilor Capitalei. «In timpul şederii lor, şi sub o direcţie luminată, vizitară toată Ungaria «şi curiozităţile ei. Ungurii, primiţi prieteneşte de către studenţii şi cercurile «oficiale franceze, au străbătut Franţa fără nici o dificultate.

«Trec acum la datele privitoare la starea intelectualilor în general.

«In Franţa, există un proletariat al laboratoarelor, al învăţământului, «al baroului şi, în general, al tuturor profesiunilor liberale. Situaţia inte-«lectualilor e groaznică, deaceea numărul acestora scade şi părăsesc ştiinţa «pură. Nu există publicaţii în cari să se tipărească puţinul ce se lucrează «pe tărâmul medicinei experimentale (prof. Roger).

«Ştiinţa se găseşte în mizerie: acei cari au descoperit radiul şi au pus «temeliile ştiinţei radio-activităţii, nu pot căpătà pentru ei sau pentru «laboratoarele lor vreo centimă din miloanele produse de aplicaţiile tera-«peutice sau industriale ale radio-activităţii, din cauză că brevetele de in-«venţie nu au în vedere aplicaţiile practice ale descoperirilor ştiinţifice.

«Astăzi munca intelectuală este puţin preţuită ceeace este în paguba «civilizaţiei. La Paris, un măturător de stradă este tot aşà de bine plătit «ca un preparator dela Facultatea de Ştiinţe, portarul unui liceu plătit «tot atât ca şi profesorul.

«Soluţia ar fi, după Luchaire [1]) asocierea tuturor categoriilor de intelec-«tuali din Franţa, şi în urmă, creearea unei confederaţii internaţionale a «muncitorilor intelectuali. La aceaştă hotărîre a ajuns şi Congresul ţinut «la Sorbona în Aprilie 1923, din iniţiativa confederaţiunii franceze a mun-«citorilor intelectuali.

«Civilizaţia modernă face totul pentru degradarea inteligenţei. Jurnalul, «prin polemicile ce duce şi prin vulgarizările proaste ale ştiinţei, teatrul, «concert, cinematograful, etc. nu fac decât să glorifice instinctele josnice «şi mediocritatea intelectuală. Sportul face acelaşi lucru.

«Cu ajutorul unei organizări internaţionale este cu putinţă să se exer-«cite o acţiune generală pentru favorizarea progresului intelectual. La «această operă ar mai trebuì să colaboreze şi guvernele, iar munca eco-«nomică să fie în armonie cu munca intelectuală. In acest scop trebuesc «modificate şcolile, apoi să existe o solidaritate a tuturor formelor de muncă «intelectuală, sub auspiciile Comisiunii de cooperare intelectuală. In jurul «acestei idei trebuie să se facă propaganda. Ştiinţa să se organizeze pe baze «internaţionale, iar vieaţa intelectuală să fie pusă pe baze naţionale.

«Din punct de vedere practic ar trebuì să se facă: anchete, propagandă «pentru ameliorarea vieţii ştiinţifice, congrese, încurajarea muncii ştiin-«ţifice: oamenii bogaţi să fie rugaţi să prevadă în testamentele lor sume

---

[1]) *I. Luchaire*, Problèmes de l'organisation intelectuelle internationale.

«de bani pentru știință, să se fondeze o casă internațională de cercetări «științifice, să se împartă munca științifică între națiuni, ceeace ar permite «să se facă economii. Să se întindă opera de ajutorare internațională a stu-«denților și savanților, cum au făcut Statele-Unite. Să se scutească de vamă «cărțile și instrumentele științifice. Să se întemeieze organizații după mo-«delul Consiliului internațional de cercetări matematice, fizice și naturale, «și al uniunii internaționale pentru științele filologice și istorice. Biblio-«grafia să fie organizată pe baze internaționale, întemeindu-se și un index «bibliografic.

«Să se facă schimb de profesori și de studenți, călătorii de studii. Să «se predeà limbile, literaturile și civilizațiile străine, să se utilizeze misiu-«nile în institutele create în străinătate, societățile de studii internațio-«nale; să se creeze oficii naționale cari să se ocupe cu relațiile universi-«tare. Trebuie examinată chestia limbii internaționale. Să se desvolte in-«strucția publicului, să se ajute progresarea artelor, să se amelioreze gustul «masselor populare.

«Este cu putință ca, dacă publicul va căpătà interes pentru această «importantă chestiune a muncii intelectuale va venì în ajutor cu fonduri. «Pentru propagandă primele contribuții să vină dela persoanele sau aso-«ciațiile cari au bani sau cari își dau seama că numai atunci mecanismul «social progresează când se face sacrificii pentru progresul intelectual. «Atari persoane și atari asociații există, trebuie numai să mergem la ele, «să le vorbim și să le inspirăm încredere.

«După ancheta făcută de d-l Dopsch, rectorul Universității din Viena, «în Austria, după răsboiu, s'a constatat o scoborîre a nivelului studiilor «de toate gradele. Slăbirea morală a avut efect asupra muncii intelectuale, «mai ales a jurnaliștilor și profesorilor. Aceștia din urmă se ocupă mai «puțin de școală. Imprejurările politice și economice au produs tristeță «și scepticism.

«Austria, care, înainte de 1914, aveà o vieață științifică, literară și «artistică foarte desvoltată, duce acum (1922), după cum se vede din ra-«portul d-lui Reynold, o vieață foarte precară. Bibliotecile din Viena, 5, «Graz, au renunțat să mai cumpere cărți din străinătate; laboratoarele «și clinicile nu mai sunt în stare să plătească materiale de prima nece-«sitate precum: vată, retorte, eprubete, alcool de ars, materiale chimice «pentru operații chirurgicale. Muzeele trebuesc închise iarna din lipsă de «combustibil. La Innsbruck situația e și mai grea.

«Academia de științe nu mai poate publicà nici o lucrare, nici chiar «buletinul său. Uneori o ajută câte un mecena străin să publice câte o «lucrare extrem de importantă. Savanții austriaci nu se pot ține la curent «cu publicațiile străine. Scriitorii își vând, foarte cu greu, cărțile. Artiștii «trăesc în mizerie. Un profesor universitar, primește, la Viena, 600.000 co-«roane pe lună, dar ca să trăească îi trebuie 30.000 coroane pe zi și de per-«soană, căci un kilogram de pâine costă 4990 coroane, un chilogram de car-«tofi 1600—1700 coroane, un ou 600 coroane, iar un costum 600.000 coroane.

«Studenții ca să poată trăi dau lecții, cântă în orhestre, se angajează «ca personal de cinematograf, fac diferite munci manuale. Seara, când «vin la universitate, sunt așà de obosiți încât adorm în bănci. Mulți mor «istoviți. Soarta aceasta atinge și pe alți intelectuali, inclusiv profesorii. «Revoluția din 1918 a declasat pe toți intelectualii, cari, acum, formează «un proletariat mai pre jos decât clasa muncitoare, deoarece munca in«telectuală produce mai puțin ca cea manuală. Școalele primare nu mai «găsesc profesori. Aceeași situație se găsește și în alte țări din Europa cen«trală și orientală.

«Problema cea mare relativ la procurarea mijloacelor de muncă, (cărți «instrumente și reactivi) pentru savanții țărilor cu valută depreciată, deși «desbătută la Comisiunea internațională de cooperare intelectuală nu a «primit o soluțiune satisfăcătoare.

«In ceeace privește cărțile, de mult timp se practică un schimb de «publicații oficiale (Academiile, societățile savante; la noi, chiar Facul«tatea de medicină schimbà, până la răsboiu, tezele cu Facultatea de me«dicină din Paris). Greutățile încep când e vorba de cărți neoficiale, cari «și acì este o disproporție între aceia ce pot oferì țările cu o cultură puțin «înaintată și Franța, America, Italia, etc. Este de observat că, dacă pro«paganda franceză și-a întins activitatea ei și în România, care a primit «donațiuni de cărți, nu este tot așà cu Italia, cu Anglia, America a trimis «diferitelor instituții românești un număr oarecare de reviste științifice.

«Reprezentanții Poloniei și eu însumi am propus ca din cărțile de «știință de valoare, să fie obligați editorii de a trage un număr de exem«plare, peste numărul fixat, cari vor fi plătite de guvernele țărilor res«pective și rambursat mai târziu, când se va ameliorà valuta oneroasă, «de către țările cari, pentru moment, se află în suferință. O altă formulă «pe care a preconizat-o Academia Română, prin mine, este ca țările favo«rizate să acorde un împrumut temporar, cu un procent mic, micilor țări, «în cari munca este primejduită din cauza valutei. Relativ la cărți, s'a «decis să se schimbe unele din convențiile actuale dintre State, cari apasă «greu asupra taxelor de transport și de vamă, îngreuind astfel schimburile «de cărți.

«Comisiunea națională română a propus:

«Schimbul de profesori este o dorință a comisiunii internaționale de «cooperație intelectuală și a comisiunilor naționale din toate țările; însă, «pentru înfăptuirea acestui proiect trebuie să procedăm cu metodă ca «să atingem țelul urmărit.

«In adevăr, unele țări, care au suferit de pe urma răsboiului, au nevoie, «în primul rând, de tehnicieni veniți din țările cu înaltă cultură cari ar «voì, transportându-se la fața locului, să cerceteze condițiile în cari se «îndeplinește munca intelectuală și să o orienteze într'o direcție sănătoasă. «Fără îndoeală că aceasta nu exclude schimbul de profesori, cu o notorie«tate necontestabilă, între diferitele universități.

«Dar această activitate trebuie aplicată mai ales în ceeace priveşte «laboratoarele, şcoalele speciale şi seminarele, cursurile teoretice, confe-«rinţele cu privire la chestiunile la ordinea zilei au importanţă pentrucă «pot face să izbucnească lumina în minţile ascultătorilor, dar ceeace ar «trebui mai cu deosebire, ar fi ca universităţile tinere să se folosească de «laboratoarele, şcoalele speciale şi seminarele, cursurile teoretice, conferinţe «şi experienţa savanţilor cari au însemnat, cu o dâră luminoasă, progresul «ştiinţei. Chestiunea creierei unei universităţi internaţionale ar fi o ini-«ţiativă fericită pentru venirea într'ajutorul intelectualilor, căci, ar asi-«gurà colaborarea savanţilor din diferite ţări şi schimbul de elevi, cu scopul «de a perfecţionà studiile. Dar înfăptuirea ni se pare extrem de dificilă, «dacă nu imposibilă».

«Pe de altă parte, luând cuvântul în şedinţa Comisiunii internaţio-«nale de cooperare intelectuală, după ce am arătat că Franţa ne-a dat «un concurs efectiv, prin faptul că a acordat studenţilor români, cari «studiază în această ţară, o sumă de peste 500.000 franci francezi, am «întrebat pe reprezentantul Americii şi pe acel al Angliei ce cred că este «de făcut pentru ţările a căror cultură e ameninţată din cauza lipsei de «mijloace pentru munca intelectuală. Reprezentantul Angliei, d-l Paton, «a recunoscut că ţara sa trebuie să facă ceva în această direcţie, însă de-«oarece opinia publică engleză se desinteresează, el îşi propune să facă «o propagandă în favoarea cauzei solidarităţii intelectualilor. D-l Coleman, «recunoscând că, în spusele mele este mult adevăr, susţinù totuşi că America «a adus, şi până acum, sprijinul său Europei, în ceeace priveşte ajutorarea «instituţiilor de cultură, lucru pe care l-am confirmat şi eu. In urmă, «n'a fost decât un strigăt de durere din partea ţărilor cu mijloace finan-«ciare insuficiente şi a căror cultură suferă atât de mult.

«Mi se pare, dacă nu mă înşel, că comisiunile naţionale din ţările cu «cultură înaintată şi mijloace mari de muncă au contractat o datorie faţă «de naţiunile cari suferă şi de cari sunt legate tocmai prin principiile de «solidaritate de care vorbim. Este nedrept că pe când învăţaţii acestor «naţiuni lucrează cu mijloacele cele mai bogate în laboratoare luxoase, «învăţaţii modeşti ai ţărilor încercate crud de răsboiu şi mai puţin înain-«tate să-şi sleească forţele luptând nu numai cu greutăţile inerente ori-«cărei munci ştiinţifice, dar mai cu seamă cu lipsa materialelor, a instru-«mentelor de muncă: reviste, cărţi, instrumente, reactivi. Istoria va ju-«decà cu severitate pe cei ce rămân indiferenţi faţă de această stare de «lucruri.

«Legea naturală a solidarităţii care uneşte indivizii şi societăţile, ar «trebui, deasemenea, să conducă şi soarta naţiunilor. Comisiunea de coo-«peraţie internaţională întinde chiar orizontul concepţiei d-lui Teon Bour-«geois, căci se adresează nu numai societăţilor dar şi naţiunilor cari au «fost încercate prin răsboiu. Ar trebui, prin urmare, afirmarea necesităţii «unei legi generale de solidaritate omenească, în care eul individual, social, «naţional şi umanitar s'ar confundà în acelaşi ideal. Intr'adevăr, membrii

«comisiunii de cooperație intelectuală ar trebui să ia cunoștință de dreptul «și obligațiile fiecărei țări și să judece actele lor din punct de vedere al «acestor cunoștințe. Nu este deajuns să privim chestiunea în totalul ei, «nici nu e vorba de o concepție pur filozofică despre lume și despre so-«cietate.

«O atare idee poate să favorizeze pornirile generoase, să producă apro-«pieri fericite, sacrificii, să facă altruismul mai răspândit, mai activ. Ea «poate, în rezumat, să strângă, între oameni, legăturile vieții morale, «dar nu poate pretinde să fondeze, între ei, o regulă nouă de *drept inter-«național.* Ceeace trebuie să știm și ceeace putem aflà numai dintr'o ana-«liză precisă a condițiilor obiective ale solidarității, este dacă nu cumva «legile solidarității conțin temelia unui veritabil drept omenesc? Insă, «ni se pare că chiar constituirea Ligii Națiunilor, ca un fel de tribunal «suprem, implică principiile unui astfel de drept.

«Ca concluzie a discuțiunilor urmate, d-l Bergson, președintele Comi-«siunii internaționale de cooperație intelectuală, a semnat următorul apel:

«Comisiunea de cooperație intelectuală a salutat autorizația ce i-a fost «dată de a patra adunare a Societății Națiunilor, în ședința dela 27 Sep-«temvrie 1923, de a primì fonduri dela orice instituție și dela orice par-«ticular care s'ar interesà de ajutorarea intelectualilor și a hotărît să adre-«seze prezentul apel la toți aceia cari se interesează de criza cea gravă «prin care trece vieața intelectuală din lumea întreagă; rugându-i să o «ajute în silințele ei.

«Comisiunea internațională nu cere ajutoare pentru studiile pe cari «ea însăș le face, pentru acesta există modestul ei buget. Cere însă pentru «toți aceia dela cari primește, zilnic, cereri, adică pentru universități, «laboratoare, biblioteci, societăți savante, pentru societățile studențești, «cari reprezintă viitorul muncii intelectuale din toate țările.

In ceeace privește darurile ce i s'ar trimete, Comisiunea a insistat, «în cursul ultimelor sale deliberări, asupra următoarelor două puncte:

«1. Este de dorit ca donatorii să binevoească a permite utilizarea ime-«diată a donațiilor lor, fără ca comisia să fie silită să le capitalizeze; în-«tr'adevăr, criza de care suferă vieața intelectuală poate fi asemănată cu «catastrofele materiale, în care se cheltuește capitalul și nu venitul do-«natorilor.

«2. Donatorii vor puteà, dacă doresc, să indice destinația sumelor «puse, de către dânșii la dispoziția Comisiunii internaționale: de pildă, «să aleagă comisia națională căreia voesc să le încredințeze, să spună dacă «doresc să se cumpere cărți sau instrumente, sau să se publice lucrări «științifice, sau să se creeze burse de călătorie sau de studii, etc.

«Donatorii vor fi informați de modul cum s'au întrebuințat sumele «dăruite comisiunii și numele lor va fi publicat în «*Bulletin de l'office in-«ternational des renseignements universitaires*».

«Comisiunea speră că apelul ei nu va fi zadarnic și ține să mai spună, «încă odată, ceeace a spus odinioară în favoarea unei țări.

«Ajutând naţiunile în cari vieaţa intelectuală este ameninţată, veţi «întări spiritul de solidaritate profesională, care trebuie să unească pe «toţi muncitorii intelectuali, veţi face o faptă eficace şi practică de coo«perare intelectuală, şi, mai ales, veţi contribuì să menţineţi civilizaţia, «luptând în contra primejdiei celei mai grave care o ameninţă».

«Termin cu constatarea dureroasă că, deşì m'am adresat, în repetate «rânduri autorităţilor şcolare şi universităţilor n'am primit, până acum, «răspunsurile necesare pentru a face cunoscut starea de fapt a insufi«cienţei mijloacelor de cercetări ştiinţifice în ţară, precum şi a greutăţilor «cu cari se luptă studenţimea noastră. Această întârziere la apelul nostru «e foarte păgubitoare şi se poate explicà nu atât prin faptul că s'a produs «o îmbunătăţire simţitoare în procurarea reactivilor, instrumentelor, re«vistelor, dar, pe de o parte, prin apatia noastră de care am dat dovezi «numeroase şi, pe de altă parte, prin aceea că capii institutelor la care «ne-am adresat, fiind peste măsură de ocupaţi cu conducerea institutelor «lor nu au găsit încă timpul necesar să facă o anchetă care să permită «desvăluirea greutăţilor prin cari trecem în momentul de faţă. Mi-e teamă «ca nu cumva această întârziere să nu se repercute în ceeace priveşte aju«toarele ce le-am primì dela ţările culte şi bogate, cari vor distribuì dona«ţiile după simpatiile lor precum şi după cererile ce au primit, iar noi, «nefăcând nimic este firesc să nu primim nimic, sau foarte puţin».

— Raportul se ia spre cunoştinţă şi se aprobă.

D-l SEXTIL PUŞCARIU ceteşte următorul *Raport asupra lucrărilor Dicţionarului limbii române* împreună cu deciziunile Comisiunii pentru continuarea redactării.

«*Domnilor Colegi*,

«Anul acesta am continuat cu redactarea Dicţionarului în măsura în «care ne-au permis mijloacele restrînse puse la dispoziţie de Academie. In pri«ma redacţie am ajuns cu echipa dintâiu la cuvântul CHEMA, iar cu echipa «a doua la cuvântul INFRÂNGE; în redacţia definitivă s'au lucrat — «cu excepţia neologismelor — cuvintele CE-CERE. Materialul redactat «definitiv, împreună cu coalele tipărite în 1914 dar nebroşate, dă cam 4 «fascicole.

«Dacă voim ca Dicţionarul Academiei să apară în condiţiile de dinainte «de răsboiu, va trebuì să mărim numărul colaboratorilor şi al ajutoarelor, «să le dăm o remunerare potrivită cu munca prestată şi să ne îngrijim de «tipărire. Altfel cei ce lucrează acum Dicţionarul nu pot aveà nici o nă«dejde să-l vadă sfârşit.

I. Bianu, Sextil Puşcariu, V. Babeş, M. Sadoveanu, I. Simionescu, Gr. Antipa.

Asupra acestui raport comisiunea hotărăşte următoarele:

1. Tipărirea se va începe mai târziu, când se va dispune de fondu«rile necesare. Până atunci se va începe pregătirea tipografică.

2. Remuneraţiile de până acum se îndoesc, iar numărul colaboratorilor se îmmulţeşte cu doi colaboratori cu 3000 lei şi doi cu 2000 lei lunar.

3. Modificarea aceasta intră în vigoare pentru colaboratorii vechi la 1 Iulie, iar pentru cei noui când vor începe lucrul.

— Raportul se ia spre cunoştinţă şi se aprobă.

D-l I. BIANU prezintă următoarea propunere de schimbare în art. 61 din Regulamentul general:

«Regulamentul votat la 1879 prevedeà pentru lucrările cari se pu-«blică în *Anale* ca onorar de autor 50 lei de coală tipărită.

«La 10 Iunie 1921 acest onorar a fost ridicat la 250 de coală pentru «textul original şi 100 lei pentru texte şi documente reproduse.

«Propunem ca onorarul să fie ridicat *lei 400* (patru sute) pentru coala «tipărită de text original *şi 200* (două sute) pentru documente şi texte «reproduse».

— Propunerea se primeşte cu unanimitate şi, după propunerea d-lui I. Simionescu, se decide ca ea să se întindă şi la publicaţiunile Fundaţiunii Adamachi.

Dela d-l I. V. Ciocan, institutor din Roman, se primesc exemplare din scrierea sa *Monografia creştinilor catolici din judeţul Roman.*

ŞEDINŢA

5 IUNIE 1924

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l Preşedinte zice că pentru îndeplinirea dorinţei unor colegi, cari n'au fost de faţă la şedinţa dela 29 Maiu, când s'a discutat chestiunea Elias, urmează ca astăzi să se continue aceà discuţiune şi dă cuvântul d-lui I. BIANU, spre a expune din nou situaţia acelei succesiuni.

— In urma expunerii făcute de d-l *I. Bianu* şi a discuţiei, la care au luat parte d-nii *Dr. Gr. Antipa*, *I. Al. Brătescu-Voineşti*, *G. Ţiţeica* şi *I. Nistor*, se primeşte cu unanimitate următoarea propunere, prezentată de d-l *I. Al. Brătescu Voineşti:*

«Academia Română în şedinţa dela 5 Iunie 1924 a Sesiunii sale ge-«nerale alege o comisiune compusă din d-nii: Iorga, Simionescu, Puşcariu, «Bogdan-Duică, Antipa, Bianu, Babeş, Marinescu şi Gusti, care să stu-«dieze forma de dat instituţiunilor de cultură şi de asistenţă prevăzute «în testament şi altele ce ar crede necesare.

«Actuala Comisiune Elias împreună cu Delegaţiunea Academiei este «autorizată ca înainte de împlinirea termenului de 2 ani prescris în te-«stament să înfiinţeze *Fundaţiunea familiei Menachem H. Elias*, prevăzută «în testament şi să precizeze relaţiile dintre Academie şi Comitetul de «Conducere al Fundaţiunii».

ŞEDINŢA PUBLICĂ

6 IUNIE 1924

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l N. IORGA face o comunicare cu subiectul: *Un cioban profesor la sfârşitul vechiului regim şcolar.*

D-l GH. VÂLSAN expune comunicarea despre *Harta Moldovei de Dimitrie Cantemir.*

Se alege Comisia de cetire a discursului de recepţie a d-lui Rădulescu-Motru şi a răspunsului d-lui D. Gusti.

— Sunt aleşi d-nii *I. C. Negruzzi, V. Pârvan* şi *I. Al. Brătescu-Voineşti.*

ŞEDINŢA

7 IUNIE 1924

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l ANDREI RĂDULESCU ceteşte procesul-verbal al Secţiunii Istorice, prin care se arată că Secţiunea a acordat *Premiul Grigorie C. Angelescu* d-lor *C. Rădulescu-Codin şi Preot I. Răuţescu* pentru scrierea despre *Dragoslavele*; nu s'a acordat *Premiul Al. I. Cuza* singurului manuscript prezentat la concurs despre *Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor* şi nici *Premiul Regele Ferdinand* manuscriptului despre *Vieaţa lui Tudor Vladimirescu.* Secţiunea a decis publicarea în *Memorii* a scrierii d-lui Sauciuc Săveanu, *Memnon, titularul decretului de onoare atenian.* După propunerea d-lui N. Iorga, s'a hotărît ca tomul XI din Buletinul francez al Secţiunii să fie întreg destinat comunicărilor făcute la Congresul de Studii Bizantine. Secţiunea a decis cu majoritate să acorde *Premiul Demostene Constantinide* d-lui *Dr. T. Botiş* pentru: *Istoria Şcoalei Normale (Preparandiei) şi a Institutului Teologic ort.-rom din Arad.*

D-l I. BIANU comunică din partea Secţiunii Literare că *Premiul Năsturel* de 5000 lei, pus la concurs pentru subiectul: *Elementul slav în dialectul român*, a fost acordat singurului manuscript prezentat cu motto «Torna, torna» şi că s'a constatat că autorul lucrării pemiate este d-l Th. Capidan, docent la Universitatea din Cluj.

La punctul din program privitor la Fondul Al. F. Robescu, d-l I. BIANU aminteşte că acum doi ani s'a hotărît a se capitalizà încă doi ani veniturile, pentru a se puteà dà bursele prevăzute în testament. Venitul actual este de lei 22.355,15 şi testamentul prevede a se dà două burse pentru studii în străinătate. Este evident că în împrejurările de acum această dispoziţie nu poate fi încă executată şi e necesar ca să se continue cu capitalizarea veniturilor.

— Se pune la vot şi se aprobă.

D-l I. BIANU zice că o nouă pagubă este iminentă pentru Academie. Ea rezultă din exproprierea pădurilor aşà cum a fost votată de Cameră. Academia are păduri în întindere de 1634 ha., dela cari, pentru anul trecut, a avut un venit de 1.175.444 lei; adaugă că s'au făcut lucrări de plantaţiuni în poeni şi pe margini de 135 ha. şi împrejmuiri cu şanţ plantat cu salcâm în lungime de 26.670 m. l. Urmarea acestei exproprieri ar fi nu numai o însemnată împuţinare a venitului, ci şi o însemnată urcare a cheltuelilor, trebuind să se cumpere lemnele necesare şcolilor şi celorlalte administraţii, pe cari Academia le mai are la ţară.

D-nii A. RĂDULESCU şi I. SIMIONESCU propun să se dea note miniştrilor pentru a se amendà la Senat legea, ca să fie salvate interesele Academiei.

Dela Secţiunea ştiinţifică se primeşte, spre a fi publicată în Memorii, scrierea d-lui *Gh. Gr. Gheorghiu*, profesor la Iaşi: *Contribuţii la Climatologia Iaşilor, II.*

D-l N. IORGA cere să se continue discuţiunea privitoare la organizarea Succesiunii Elias.

— In urma discuţiunii, la care iau parte d-nii *I. Bianu*, *A. Rădulescu*, *Dr. Gr. Antipa*, *I. Nistor şi I. Al. Brătescu-Voineşti*, se decide ca Delegaţiunea împreună cu Comisiunea aleasă în anul trecut să continue lucrarea, ţinând seamă de opiniunile emise.

ŞEDINŢA SOLEMNĂ

8 IUNIE 1924

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l I. LUPAŞ face o comunicare comemorativă despre *Vieaţa şi faptele lui Avram Iancu.*

D-l Secretar General V. PÂRVAN zice că spre a evità necesitatea convocării unei sesiuni extraordinare pentru dispoziţiunile ce vor fi de luat cu privire la Succesiunea Elias în apropierea termenului de 2 ani dela punerea în posesie a Academiei, se propune modificarea în art. 7 din Statute în sensul ca ziua deschiderii sesiunii generale să fie la 20 Aprilie în loc de 25 Maiu.

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI observă că propunerea de modificare în Statute trebuie să fie subscrisă de 7 (şapte) membri şi votată cu două treimi din numărul total al membrilor Academiei.

— Propunerea de modificare se pune la vot prin apel nominal şi este primită cu 24 (douăzeci şi patru) voturi.

D-l *Preşedinte I. C. NEGRUZZI* proclamă aprobarea propunerii care a întrunit numărul de două treimi, cerut de Statute.

D-l I. BIANU, asupra stării Casei şi mormântului lui V. Alecsandri dela Mirceşti, înscrisă în programa lucrărilor, aminteşte că Academia pri-

mise dela nepoatele marelui poet donaţiunea casei şi grădinii în care se află mormântul, cu intenţiunea de a înălţà un cuviincios monument deasupra mormântului şi de a întreţine casa în forma cât mai apropiată de starea ei în timpul vieţii lui Alecsandri, fiind astfel loc de închinare în amintirea lui. Răposatul nostru coleg, Dr. Istrate, procurase pentru colecţiile sale mai multe obiecte şi mobile de-ale răposatului poet. Ministerul Cultelor, cumpărând muzeul Istrate, a dăruit Academiei lucrurile aparţinând Casei Alecsandri. N'au putut fi însă duse până acum la Mirceşti din cauza dificultăţilor ridicate de donatoare, cari pretind că obiectele mobile din casă sunt proprietatea d-lor şi îndată după moartea văduvei poetului au cerut punerea sigiliilor. Academia este deci în judecată pentru acele mobile. Tribunalul de Roman a dat dreptate Academiei şi acum chestiunea se află înaintea Curţii de Apel din Iaşi.

Monumentul este încă nefăcut şi ne lipsesc fondurile necesare. Casa a fost întreţinută în bună stare, dar atât pentru ea cât şi pentru întreţinerea sau refacerea împrejmuirii sunt necesare sume, cari deocamdată ne lipsesc. Pentru monumentul şi casa Alecsandri s'au incassat până acum lei 199.806,28 Suma de 103.388,10 se află capitalizată în efecte în valoare de lei 115.400. S'au făcut deosebite cheltueli în sumă de 65.498,50; mai avem deci disponibilă suma de lei 30.919,68, ceeace este cu totul neîndestulător pentru reparaţiile indispensabile. Este deci necesar pe de o parte să facem un nou apel la dărnicia instituţiilor financiare şi la dărnicia publică, pe de altă parte să autorizaţi ca la nevoie să vindem din efectele capitalizate pentru satisfacerea trebuinţelor urgente.

— Propunerea se aprobă

ŞEDINŢA SOLEMNĂ

9 IUNIE 1924

Preşedinţa M. S. REGELUI.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU ceteşte discursul de primire în Academie despre «*Andreiu Bârseanu şi Naţionalismul*».

D-l D. GUSTI ceteşte *Răspunsul.*

ŞEDINŢA

10 IUNIE 1924

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l Secretar General V. PÂRVAN ceteşte următorul *Raport asupra activităţii Şcolii române din Roma în anul 1923—1924:*

«*Domnilor Colegi,*

«Al doilea an de activitate al Şcoalei Române din Roma a însemnat, «aşà cum erà de datoria ei, un real progres în desvoltarea bunului nostru «nume ştiinţific în străinătate.

«Incă din toamna trecută biblioteca noastră, cuprinzând, mulțumită «în special d-voastră, peste două mii de volume cu privire la istoria și «limba românească, și în general la latinitatea orientală, funcționează, «fiind folosită nu numai de-ai noștri, ci și de străini. Membrii Școalei «au avut grijă de orânduirea și catalogarea ei și unul din ei, d-l Alexandru «Busuioceanu și-a luat de bunăvoie sarcina de bibliotecar. In afară de «darurile ce ni s'au făcut în anul trecut, am mai primit anul acesta din «partea Italiei, Franței și Bulgariei prețioase publicații de istorie, litera-«tură și arheologie. De altă parte am instalat în sala de bibliotecă și de con-«ferințe a Școalei și un excelent aparat de proiecții, care ne-a și servit «precum voiu arătà mai jos.

«Relațiile noastre cu celelalte școli străine din Roma sunt foarte bune. «In special Școala Italiană, Școala Franceză și Școala Engleză sunt în zilnic «contact cu noi: lucrăm în bibliotecile lor, facem excursii științifice îm-«preună noi la ei, și ei la noi, ne aflăm în raporturi personale bine sus-«ținute cu directorii și membrii lor. Școala Americană, care e foarte departe «de noi, se află în contact mai rar cu noi, dar nu mai puțin cordial. Anul «acesta inaugurând seria de conferințe științifice ținute de diferiți învă-«țați străini din Roma, invitați de noi, am avut bucuria de a numără printre «conferențiari pe președintele Școalei arheologice Italiane, d-l Giu-«seppe Cardinali, pe directorul Școalei Engleze, dr. Thomas Ashby și «pe profesorul de arheologie al Școalei Americane (directorul erà în «acel timp în călătorie de studii în Egipt), d-l Densmore Curtis. La con-«ferențele dela Școala Română au asistat regulat membrii și adesea chiar «directorii celorlalte școli precum și un numeros public italian. Iată lista «acestor conferințe:

«1. La 23 Februarie, d-l prof. Roberto Paribeni, vechiul prieten al «școalei noastre, a deschis seria conferințelor cu o comunicare științifică «de cea mai mare importanță despre *Porta Aurea*. Totodată d-sa a cetit «ca discurs inaugural următoarele rânduri în limba latină:

«Legate excelentissime, clarissimae feminae, ornatissimi viri,

«Latinis latinus latine loquar. Neque enim dum vobis primus in urbe «salutatum occurro, alia quam ista dulcissima communi nostra lingua «me uti sinatis, precor, humanissimi viri fratresque nostri carissimi. In «longinquis Danubii fluminis ripis, ad extrema litora Pontica eadem haec «verba resonarunt, eadem etiam nunc fortissima pectora movent. Ne «me superbiae arguatis; honorem hunc amplissimum a clarissimo huma-«nissimoque viro Basilio Parvan, Instituti hujus conditore ac praeside, «oblatum studiossime, fateor, arripui. Non me latebat plures multo fa-«cundius multoque dignius posse Vobis dicere, paucos sentiebam amantius.

«Vestram recolui historiam; milites, colonos, custodes extremi limitis «imperii vos Roma constituit, fidem servastis integram, fidem sanguine «decies et decies confirmastis, fidem labente iam imperio, mox ruinis suis «obruto, et paene sepulto et ipsa iam memoria deleta, per obscura sae-«cula, adversus immanes et feras gentes undique supervenientes, per

«diuturna bella, per crudelissimas servitutes, per ultimam egestatem, per «exitium fere universi populi vestri, fidem iterum atque iterum reno«vastis.

«Duris ut ilex tonsa bipennibus
«nigrae feroci frondis in Algido
«per damna, per caedes ab ipso
«ducit opes animumque ferro.

«Neque humanarum artium, neque sanctissimi iuris numquam vos «pressit oblivio. Constantissimae pietatis praemium adepti tandem estis. «Turcarum foeda servitute excussa, regno feliciter constituto, ecce per no«vissimum bellum et fratres redditi sunt, quos alienae dicioni iniqua «fata subiecerant. Ah diutius haec vestra respublica vivat, frugibus laeta, «pace prospera, civibus copiosa bonis. Omnibus artibus floreat, literarum «fama nitescat, auctoritate inter ceteros populos valeat. Neque laetis ad«ventibus volventibus fatis huius vetustae matris vos pigeat, quam af«flictis rebus observantissime amastis. Quin immo locus hic ipse demon«strat et coetus vester, quod Romam perenni cultu persequemini. Vestra «iam est, antiquam exquirite matrem 1).

---

[1]) Iată traducerea cuvântării d-lui Paribeni.

Prea vrednice sol, femei strălucite, bărbați aleși.

Latin, voiu vorbì latinește unor latini. Venind să vă zic eu cel dintâiu binevenit, în cetate, vă rog, bărbați prea distinși și frați ai noștri prea scumpi, să-mi dați voie să mă slujesc de această obștească limbă a noastră. Pe malurile îndepărtate ale fluviului Danubiu lângă țărmurile dela marginea Pontului, a răsunat acest graiu și tot el înviorează acum vitezele piepturi. Să nu mă învinovățiți de trufie; cinstea aceasta deosebită făcută mie de vestitul și vrednicul bărbat, V. Pârvan, întemeietorul și căpetenia acestui așezământ, am primit-o, vă mărturisesc, cu cea mai mare râvnă. Știam că mulți alții puteau să vă vorbească mai cu elocvență și vrednicie decât mine, dar eram încredințat că puțini erau în stare să o facă mai cu însuflețire ca mine.

Am cercetat istoria voastră; Roma v'a așezat ca ostași, coloni și paznici la marginea împărăției; voi ați păstrat neștirbită credința, ați pecetluit-o de atâtea și atâtea ori cu sângele vostru; când împărăția se clătina, spre a se prăbușì curând după aceea sub ruinile sale, când erà aproape să fie îngropată iar pomenirea despre ea se pierduse, voi, dealungul veacurilor întunecoase, împotriva neamurilor năprasnice și haine cari vă năpădiau din toate părțile, în răsboaie îndelungate, în timpul robiilor celor mai crunte, și în mijlocul sărăciei celei mai cumplite și amenințați cu pieirea întregului vostru neam, totuși ați premenit mereu statornica voastră credință,

Ca stejarul lovit de securea cu două tăișuri
In muntele-Algid ce e rodnic în sumbru-i frunziș,
Deșì e ciuntit și tăiat fără milă
El vlaga și-o trage din însuș chiar fierul hain.

Niciodată n'ați lăsat în uitare artele frumoase, nici pravilele prea sfinte. Dar în sfârșit ați căpătat răsplata credinței voastre. După ce ați scuturat robia înjositoare a Turcilor și v'ați întemeiat țara cu noroc, acuma după răsboiul din urmă vi s'au înapoiat și frații pe cari soarta îi supusese unei domnii străine.

Să vă trăească Țara împodobită de roade, bucurându-se de pace, rodnică în cetățeni de ispravă. Să înflorească prin toate artele, să strălucească prin faima scrisului, și să-și câștige vază în fața celorlalte popoare.

«La această mișcătoare cuvântare a răspuns directorul Școalei Române «arătând misiunea ce o are școala și rostul special al conferențelor științifice ce se inaugurau.

«2. La 1 Martie d-l dr. Thomas Ashby a vorbit — cu numeroase «proiecțiuni — despre *Sistemul stradal în împrejurimile Romei.*

«3. La 15 Martie, d-l prof. Giuseppe Cardinali a vorbit despre *Roma «și unificarea Italiei antice.*

«4. La 29 Martie, d-l prof. Antonio Muñoz, director general al mo«numentelor, a vorbit — cu numeroase proiecțiuni — despre *Roma în «sec. XVII.*

«5. La 10 Maiu, d-l prof. Densmore Curtis a vorbit — iarăși cu proiec«țiuni — despre *Mormântul Bernardini.*

«6. La 17 Maiu, d-l prof. Guido Calza, directorul săpăturilor dela «Ostia, a vorbit — cu proiecțiuni — despre *Ultimele săpături din Ostia «și Porto.*

«Atenția acordată de acei învățați de seamă Școalei noastre a avut ca «urmare oferirea voluntară a altora — fără a mai fi invitați special de «noi — de a venì și ei să vorbească la sediul nostru.

«Raporturile Școalei noastre cu cele două mari servicii de săpături «dela Pompei și Ostia sunt foarte bune. Și în acest an, d-l dr. Matteo della «Corte, inspectorul săpăturilor dela Pompei, a condus personal timp de «două zile, pe membrii Școalei, explicându-le în amănunte nouile desco«periri și metodele noui de cercetare. Același lucru la Ostia, grație prie«teniei ce ne păstrează d-l Calza. Deasemenea membrii Școalei au făcut «interesante excursii cu prof. Giglioli, pe atunci încă director la Muzeul «Național din Villa Giulia, acum profesor la Pisa, dar continuând a lucrà «și la Roma. Membrii Școalei noastre, Panaitescu, Nicorescu și Bezdechi «au făcut deasemenea și câte o excursie de studii în Sicilia.

«Tot în legătură cu relațiile noastre cu celelalte Școli trebuie să amin«tesc cu speciale mulțumiri felul cum înțelege directorul Școalei engleze «să colaboreze cu noi. Doi din membrii Școalei noastre, d-nii Panaitescu «și Nicorescu, fiind însărcinați de noi a face cercetări topografice asupra «părții din Via Appia care e încă nestudiată, pe o mare distanță — în munții «Albani — d-l dr. Asby, care e unul dintre cei mai buni cunoscători — «chiar față de Italieni — al Viei Appia, nu numai a mers împreună cu ei «și cu secretarul Școalei noastre spre a-i inițià pe teren, dar le-a pus la «dispoziție chiar propriul său material științific inedit.

«In schimbul acestor bune servicii ale Școalelor străine, directorul «Școalei române stă la dispoziția lor cu serviciile sale: făcându-le comu«nicări și ținându-le conferințe la sediile lor.

Acum că sorții s'au schimbat și că v'a ajuns soarta cea bună, nu vă fie rușine de bătrâna voastră maică căreia i-ați arătat o iubire așà de mare în timpul strâmtorării voastre. Ba încă locul acesta și adunarea voastră dovedește că neîncetat sunteți însuflețiți de dragoste pentru Roma. E a voastră: cercetați-vă maica bătrână. (Trad. de d-l St. Bezdechi, membru al Școalei Române din Roma).

«Totodată el face comunicări asupra ultimelor descoperiri dela noi «la Academiile şi Societăţile ştiinţifice din Roma. Astfel, la 28 Februarie «el a vorbit la Academia Pontificia, făcând «*Noui consideraţii asupra epis-«copatului Sciţiei Mici*», iar la *Reale Società Romana di Storia Patria* el «a fost ales membru ordinar.

«Nu puţin contribue la întreţinerea acestor bune legături ştiinţifice «secretarul şcoalei noastre d-l prof. Lugli, ales şi el, în acest an, pentru «frumoasele sale lucrări, membru corespondent la «Academia Pontificia «di Archeologia». Nu numai administrativ, ci şi ştiinţific, el e continuu «activ la şcoala noastră, făcând în fiecare Joi seara conferinţe cu proiec-«ţiuni în sala noastră de lucru, asupra monumentelor Romei şi Italiei, «pe care le cunoaşte aşà de bine în calitatea sa de profesor de topografie «romană. Ţin a-i exprimà şi aici mulţumirile mele pentru hărnicia şi «devotamentul său.

«Lucrările membrilor Şcoalei au progresat cu spor, astfel că în toamnă «vom dà la tipar primul volum de lucrări ale şcoalei, publicat în între-«gime în limba italiană, dar având titlul latin de *Ephemeris Dacoromana*.

«In privinţa lucrărilor membrilor vechi, cari în această vară îşi istpră-«vesc stagiul, d-nii Panaitescu, Nicorescu, Mateescu şi Marcu, avem a «notà, înainte de toate că ei au colaborat cu toţii şi la volumul de studii «privitoare la România, publicat de revista *L'Europa Orientale* şi s'au «manifestat ştiinţific şi în afară de Şcoală: în special d-l Nicorescu, cu «lucrarea sa *La Roumanie Nouvelle* şi d-l Marcu cu studiul pe care aţi «binevoit a-l primì în memoriile Secţiei Literare a Academiei, asupra «ştirilor despre Români în literatura italiană a ultimelor două veacuri. «O activitate foarte rodnică a desvoltat d-l Mateescu, pentru lucrările «sale asupra Thracilor: a) *Thracii la Roma*, b) *Thracii în imperiul roman* «şi c) *Onomasticon Thracicum*. In special această ultimă lucrare va fi un «motiv de vie satisfacţie pentru noi, întrucât va trebuì pe viitor citată «de oricine se ocupă de Thraci, alăturea deşi ca o completare la vechile «lucrări ale lui Wilhelm Tomaschek.

«Deasemenea au fost foarte activi şi membrii noui. D-l Busuioceanu «a strâns un bogat material pentru o lucrare asupra vechilor noştri meşteri «de artă, şi prepară o lucrare asupra unor fresce din sec. XI dintr'o bi-«serică ruinată de lângă Roma — încă necomplet cunoscute şi studiate — «iar d-l Bezdechi face studii în legătură cu noua ediţie a lui Procopius «*De Aedificiis IV*, pe care l-am însărcinat să o pregătească pentru publi-«caţiile Şcoalei Române din Roma. Cu prilejul cercetărilor sale în biblio-«teca Vaticanului, d-sa îmi comunică şi descoperirea unor importante «inedite ale lui Nicefor Gregoras, din cari are intenţia să alcătuească pe «alese o serie de «anecdota graeca», în felul celor publicate de Sathas «pentru Psellos. In ce priveşte pe cel de-al treilea membru nou, d-l Claudiu «Isopescu, d-sa lucrează în direcţia de cercetări începute cu succes de «d-l Marcu şi despoae acum materialul cu privire la Români, aflător în «literatura italiană a sec. XVI şi XVII.

«Trec acum la împlinirea unei datorii de specială recunoștință față «de cei doi miniștri ai României la Roma. Atât d-l Lahovary cât și d-l «Pennescu poartă cel mai mare interes Școalei dăruind cărți, interesându-se «de aproape de mijloacele de studii ale membrilor Școalei și mergând cu «amabilitatea chiar până la a înlocuì pe director în absența lui, ori de câte «ori interesele de reprezentare ale școalei o cer. D-l ministru Lahovary, «e în special un adevărat părinte al Școalei, purtând grija de administrația «interioară a ei și sfătuind și sprijinind pe secretarul nostru în chipul cel «mai amănunțit și binevoitor. Cred dară de datoria mea a mulțumì azi în «chip public celor doi domni miniștri, în mod cu totul special «d-lui ministru Lahovary.

«Incheind această expunere, vă rog, Domnilor Colegi, să primiți și «cu acest prilej mulțumirile mele pentru viul interes ce purtați Școalei «Române din Roma».

D-l I. BIANU relevă importanța deosebită pe care o prezintă activitatea nouă și fecundă desfășurată de Școala dela Roma. Prin această activitate raporturi culturale de o bogăție și putere cu totul alta decât a celor întreținute de uniții transilvăneni se creează și se adâncesc între noi și Roma. Pentru contribuția largă pe care directorul Școlei din Roma o aduce la sporirea acestor raporturi, d-sa îi mulțumește și propune să se exprime oficiale mulțumiri din partea Academiei tuturor celor, cari au contribuit la munca de peste an a Școalei.

— Propunerea se aprobă.

D-l I. NISTOR zice că în afară de Roma și Paris, Viena păstrează în Arhiva ei un bogat material documentar, foarte important pentru istoria noastră. I-ar fi trebuit mai multe vieți lui Eudoxiu Hurmuzaki ca să poată explorà materialul existent în Arhiva acelui oraș, material ce stă încă neconsultat de cercetătorii români. D-l I. Bianu a îngrijit ca să fie copiate rapoartele consulare. Dar în afară de acestea au rămas încă neexplorate rapoartele ambasadorilor austriaci la Petrograd, la Paris, Constantimopol și în Polonia. Lucrările de copiare de acte, începute modest, trebuesc continuate mai sistematic și pe o scară mai întinsă, folosindu-ne de avantajiile ce ni le oferă convențiile încheiate cu guvernul austriac. Prin ele ni se pun la îndemână toate actele privitoare la Bucovina, dela răpirea până la reîncorporarea ei la România actuală. Crede că cea mai productivă exploatare a acestor avantaje în profitul cât mai mare al istoriografiei noastre nu este posibilă decât prin crearea unui Institut de istorie la Viena — patronat și dirijat de Academie — care să-și îndrepte activitatea spre adunarea materialului istoric și spre publicarea lui. Academia să pună la dispoziția Institutului una din casele foste ale lui Elias aflătoare la Viena, pentru a înlesnì și grăbì înființarea lui.

D-l Dr. GR. ANTIPA lămurește că momentan Institutul n'ar puteà să fie instalat într'una din casele lui Elias, deoarece ele, fiind închiriate, se află sub regimul legii chiriilor. Numai prin intervenții serioase pe lângă guvernu l austriac s'ar puteà câștigà liberarea vreuneia pentru instalarea Institutului.

D-l LUPAȘ considerând ca venită la timp propunerea d-lui Nistor, adaugă că lucrările de istoriografie românească la Viena sunt cu totul neglijate. Ele

sunt reprezentate astăzi acolo numai de d-l Auner, saxon de origine. In schimb Ungurii au organizat serioase echipe de exploratori, cari, pe lângă strângerea materialului istoric ce interesează patria lor, intenționează să pună mâna pe toate actele privitoare la istoria Românilor transilvăneni. Organizarea muncii noastre istoriografice în Arhivele vieneze, la care să ia parte profesorii istorici dela cele patru Universități ale noastre, ar fi în prezent una dintre cele mai fericite inițiative. Deaceea d-sa propune ca munca profesorilor să înceapă chiar în Iulie viitor.

D-l O. DENSUȘIANU face obiecția că nu numai în Viena se află material de istorie, ci și în multe alte orașe europene. Urmează oare deaci că trebuie să înființăm în toate acele orașe institute de istorie?

— In urma explicărilor date de d-nii *G. Bogdan-Duică* și *V. Pârvan*, d-l *I. Nistor*, formulează următoarea propunere:

«Subsemnații propunem ca cu 1 Ianuarie 1925 să se înființeze la Viena «un *Institut Român pentru cercetări istorice*, care să aibă de scop principal «explorarea și exploatarea științifică a materialului istoric aflător în arhi- «vele din Viena. Delegația este autorizată să întreprindă pașii necesari «pentru aducerea la îndeplinire a acestei hotărîri».

I. Nistor, Andreiu Rădulescu, A. Lăpedatu, Octavian Goga, Sextil Pușcariu, G. Bogdan-Duică, Gr. Antipa, G. Murnu, G. Balș, Brătescu-Voinești, M. Sadoveanu.

Propunerea se pune la vot și se primește de unanimitatea membrilor prezenți, afară de d-l *Ovid Densușianu.*

D-l Secretar General V. PÂRVAN supune aprobării plenului hotărîrea Delegațiunii cu No. 2856 din 22 Decemvrie 1923 referitoare la sporirea dela 300 la 500 lei lunar a bursei «Leon S. Arié» acordată unui elev al Școalei Politehnice și dela 120 la 600 lei lunar a bursei aceluiași donator acordată unui student al Academiei de Inalte Studii Comerciale.

— Se aprobă.

D-l Secretar General V. PÂRVAN prezintă propunerea de modificare în salariile funcționarilor Bibliotecii.

— Se trimite la Comisia bugetară.

D-l GENERAL GR. CRAINICEANU cetește următorul raport asupra lucrării cu subiect dat: *Principiile și metodele pentru educațiunea națiunii în vederea viitoarei organizări militare a României-Mari*», prezentată la *Marele Premiu Militar General Ioan Carp și Maria Carp* sub motto: «Numai un popor puternic poate fi liber»:

«In cele 10 pagini (scrise la mașină, rău scrise și nici corectate), nu «găsesc absolut nimic interesant: nici nou, nici original, nici cel puțin «bine scris în limba românească.

«*Principiile și metoadele pentru educațiunea națiunii în vederea viitoarei «organizări militare a României-Mari*, se reduc la educațiunea fizică, la «gimnastica, și atâta tot, iar în ce privește metoadele acestei idei, ele «sunt foarte încurcate».

— Raportul se ia spre cunoștință și se aprobă.

ŞEDINŢA

11 IUNIE 1924

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l I. BIANU zice:

«In zilele trecute s'au întâmplat două fapte de mare însemnătate, «cari ating în mod foarte plăcut câmpul de activitate al Academiei în-«tr'una din părţile lui principale — literatura, dar ating însuşi personalul «corpului acestei instituţiuni în compunerea lui de acum şi deschid pentru «viitor perspective deabià întrezărite până acum.

«Faptul întâiu: Guvernul, după iniţiativa unui coleg al nostru — în «câtva fiu intelectual al Academiei, a luat iniţiativa pe care o luase Aca-«demia aproape dela începuturile ei: de a răsplătì şi încurajà prin premii «talentele şi produsele literare. — Amintesc premiile Năsturel dela 1876.

«Al doilea fapt: Premiile guvernului de câte 100.000 lei au fost acum «întâiu date la doi colegi ai noştri — Goga pentru poezie, Sadoveanu «pentru proză, după cum Academia dăduse Marele premiu Năsturel la «1881, lui V. Alecsandri şi la 1889, lui Al. Odobescu.

«Opiniunea publică — cu toată mulţimea de ziare cari pretind că o «reprezintă şi o hrănesc — pare puţin simţitoare la acest eveniment în «vieaţa literaturii naţionale. Cred însă că în Academie el trebuie să aibă «un răsunet cel puţin în aceà parte a căreia preocupare principală sunt «chestiunile de literatură şi artă naţională.

«Să felicităm deci pe colegii Sadoveanu şi Goga pentru recunoaşterea atât «de meritată a talentului şi activităţii lor de mult recunoscute de Academie.

«Să felicităm însă şi mai mult pe colegul Lăpedatu, care, ducând şi «reprezentând în guvern spiritul Academiei noastre, a înfiinţat cele două «mari premii literare. Prin iniţiativa sa, atât de fericit adusă la realizare, «s'a luminat o perspectivă care priveşte viitorul culturii neamului, deci «vieaţa lui viitoare: perspectiva este că cu cât spiritul Academiei Române — «prin reprezentanţii ei — va aveà mai multă înrâurire în conducerea celor «două departamente culturale din guvern — Instrucţia şi Cultele cu Ar-«tele — cu atât va fi mai multă probabilitate că activitatea lor va fi mai «bine îndrumată şi va dà mai bogate roadele de cari neamul nostru întreg «are aşà de grabnică trebuinţă».

D-l I. BIANU comunică procesul-verbal al Secţiunii Literare, prin care se decide a se împărţì *Premiu Dr. Păcuraru-Bianu*, de 10.000 lei, precum urmează: 4000 lei d-lui Ioan Gorun, 3000 lei Părintelui Hodoroabă, 3000 lei d-lui Apostol Culea şi Premiul Adamachi, de 5000 lei, astfel: 2000 lei d-nei Mia Frollo, 1000 lei d-lui T. Murăşanu, 1.000 lei d-lui Al. T. Stamatiade şi 1.000 lei d-lui I. Valerian.

Secţiunea a aprobat propunerea d-lui I. Bianu privitoare la unificarea limbii cărţilor bisericeşti şi a deleagat din partea Academiei pe d-nii M. Sadoveanu, G. Murnu şi O. Goga spre a face parte din Comisiunea care se va institui spre acest scop.

Ea a decis să se publice în Memoriile ei scrierile: *Dimitrie Cantemir*, de d-l St. Ciobanu, şi *Doi Luceferi rătăcitori — Contribuţii la vieaţa şi operele lui Gheorghe Şincai şi Samoil Micu* de Canonicul Iacob Radu din Oradea-Mare.

După recomandarea d-lui *Sextil Puşcariu* s'a decis pubicarea scrierii d-lui Profesor Alexe Viciu: *Suplement la glosarul de cuvinte dialectale din Ardeal.*

D-l Dr. GR. ANTIPA ceteşte procesul-verbal al Secţiunii Ştiinţifice, prin care se acordă *Premiul Toncoviceanu*, de 1000 lei, manuscrisului prezentat sub motto: «Progresul în ştiinţa vieţii nu se poate face decât graţie «divinei» experimentaţiuni». La deschiderea plicului s'a constatat că autorul este d-l Dr. Ioan Minea, profesor la Universitatea din Cluj. Acordă *Premiul Lazăr*, de 5000 lei, d-lui Dr. D. D. Niculescu; alege pentru *Comisiunea Năsturel în 1924—1925* pe d-nii *Dr. Gr. Antipa, Gh. Marinescu, General Gr. Crainiceanu* şi *Al. Saligny*; realege ca preşedinte al Secţiunii pe d-l *Dr. V. Babeş* şi ca vicepreşedinte pe d-l *Gh. Ţiţeica* şi recomandă plenului numirea d-lui *I. Guyard*, profesor de parazitologie la Universitatea din Lyon şi de Istoria Medicinei la Universitatea din Cluj, ca membru corespondent străin.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU ceteşte *Raportul asupra lucrărilor făcute în anul 1923—1924.*

«Comisiunea pentru examinarea lucrărilor Academiei în anul 1922—1923 «conformându-se obiceiului, a luat în cercetare raportul d-lui Secretar «General asupra acestor lucrări.

«Comisiunea constată cu bucurie că şi anul acesta solicitudinea Maie«stăţii Sale Regelui pentru instituţiunea noastră, s'a manifestat ca şi în «trecut, în diferite împrejurări şi în deosebi cu prilejul comemorării so«lemne a învăţatului Domn al Moldovei, Dimitrie Cantemir.

«In anul trecut, Academia a suferit pierderi dureroase printre membrii «ei onorari români şi străini. Exprimăm adâncul nostru regret pentru «aceste pierderi.

«Comisiunea ia act cu satisfacţie de activitatea desfăşurată de Academie, «fie prin comunicări făcute în şedinţe fie prin publicaţiunile sale, de spo«rirea colecţiunilor şi de legatele şi fondurile primite în anul trecut.

«Ne bucurăm de constatarea făcută de d-l Secretar General că pre«stigiul Academiei creşte constant şi că este bine susţinut atât în ţară «cât şi în străinătate, precum şi de bunele relaţiuni ce întreţinem cu in«stituţiunile noastre şi cu cele străine deşi, în special relaţiile cu acestea «din urmă au fost stânjenite în desvoltarea lor, din lipsă de mijloace materiale.

«Nu putem arătà aceeaş mulţumire în ceeace priveşte starea financiară «a instituţiunii noastre care, chiar din raportul d-lui Secretar General, «apare din cele mai îngrijitoare, şi ne simţim datori a insistà asupra acestei «chestiuni, vitală pentru Academie.

«Nevoile răsboiului pentru întregirea neamului, consecinţele acestui «răsboiu, precum şi nevoia economică şi socială a împroprietăririi sătenilor «a obligat Statul nostru să recurgă la măsuri — cari în ultimă analiză —

«se reduc, pentru Academie, la un impozit de mai bine de 97% asupra «părții din averea sa reprezentată prin efecte funciare sau de Stat și prin «proprietățile sale rurale.

«Cum principala avere a Academiei constă din efecte și moșii, insti«tuțiunea noastră și-a văzut veniturile sale reale reduse la mai puțin de «9% din veniturile dinainte de răsboiu.

«In adevăr, veniturile Academiei, provenite din toată averea sa exi«stentă în 1916—1917, erau în anul 1916—1917 de 1.430.000 lei, iar în «anul 1923—1924 de 4.820.000 lei; știm cu toții însă că nu trebuie să ne «facem iluzii asupra acestei din urmă cifre; milionul de astăzi valorează «cât 25.000 lei dinainte de răsboiu, astfel că adevărata valore a cifrei «de mai sus este numai de 121.000 lei, valoare neînsemnată față de ve«nitul de 1.430.000 lei din 1916—1917.

«Completa insuficiență a venitului actual al Academiei nu are nevoie «de demonstrație, ea rezultă atât din raportul d-lui Secretar General cât «și din raportul Comisiunii bibliotecii și al Comisiunii financiare. Dar «situația amenință să se înrăutățească prin expropierea pădurilor.

«Negreșit că și particularii au fost impuși, deși într'o măsură mai «mică, la un impozit analog, însă particularii au și alte venituri decât acelea «provenite din avere, au veniturile profesiunii lor.

«Dar Academia nu este un particular, ea are de îndeplinit o funcțiune «socială, o funcțiune paralelă cu a organelor Statului și tot atât de folosi«toare; legatele și donațiunile ce i s'au făcut au avut în vedere tocmai «îndeplinirea acestei funcțiuni sociale, judecată de donatori indispensa«bilă propășirii țării. Dacă donatorii ar fi putut prevede că legatele lor vor «fi supuse din partea Statului unui impozit de 97%, de sigur că nu le-ar «fi făcut. Socotim că, după cum bugetul real al diferitelor organe de Stat, «nu a fost redus în proporția de mai sus, tot astfel nici bugetul Acade«miei nu trebuià redus în aceà proporție.

«Sub acest aspect credem că trebuește privită starea financiară a Aca«demiei și nădăjduim că guvernul, a cărui solicitudine s'a manifestat dejà «prin dotarea anuală a bibliotecii cu 825.000 lei și prin readucerea la va«loarea dinainte de răsboiu a subvențiunii anuale pentru premii și publi«cațiuni, solicitudine pentru care îi suntem recunoscători; va găsì mijlocul «să pună Academia în măsură de a-și îndeplinì îndatorirea de care vor«bește d-l Secretar General la finele raportului său și la care ne asociem:

«Partea de contribuție la cultura generală a umanității, dată de na«țiunea noastră, înainte de toate prin Academia ei, trebuie să fie așà de «respectabilă, încât ea să justifice în chip strălucitor și indiscutabil, dreptul «nostru la existența națională completă și nestânjenită».

N. Vasilescu-Karpen, C. Rădulescu-Motru, G. Balș.

— Se ia act și se aprobă.

D-l Secretar General V. PÂRVAN cetește pentru d-l Sutzu *Raportul asupra activității Cabinetului numismatic.*

«Urmărind linia de conduită ce şi-a stabilit după răsboiu, Cabinetul «Numismatic a continuat şi anul acesta în primul rând să completeze lip- «surile provocate de trimiterea colecţiunilor monetare şi medalistice în «Rusia, şi în al doilea rând să urmărească şi să achiziţioneze, în marginile «mijloacelor disponibile, descoperirile de tezaure monetare din ţară.

«Cu toate că anul trecut nu i s'a pus la dispoziţie un fond special pentru «cumpărarea de monete şi medalii, a reuşit, graţie interesului ce i-a arătat «d-l Director al Academiei, să cumpere un număr de 85 monete antice «importante şi în acelaşi timp s'au primit în dar 576 monete; deasemenea «s'au cumpărat 11 medalii vechi româneşti şi s'au primit în dar 30 me- «dalii diferite.

«Dintre monetele cumpărate prezintă o importanţă deosebită un mic «tezaur de 62 piese de argint, găsit lângă Turnu-Severin şi cari sunt «imitaţii barbare ale drahmelor din Larissa; iar dintre monetele primite «în dar merită a fi menţionată o colecţiune de piese braziliene, aproape «completă (543 bucăţi), ce ne-a fost oferită de către d-l A. Wraubeck «din Bucureşti.

«Pentru anul 1924 avem în vedere, în primul rând, să adunăm toate «felurile de monete metalice bătute în cursul domniei regelui Carol al «României, monete cari fiind dispărute din circulaţie, sunt topite de către «argintari şi sunt destinate să devină adevărate rarităţi. Deasemenea in- «tenţionăm să refacem colecţia de monete dela Traian şi de-ale provin- «ciei Dacia».

— Se ia act şi se aprobă.

D-l I. BIANU, constatând că încă n'a sosit raportul Comisiunii instituite de Academie la Şcoala de Arte Frumoase din Iaşi pentru darea Premiului I. Lecomte de Noüy, propune a fi autorizată Delegaţiunea să acorde premiul în conformitate cu dispoziţiunile ce va luà acea Comisiune.

— Propunerea se aprobă.

La ordinea zilei se pune votarea bugetului pentru anul 1924—25.

D-l GH. ŢIŢEICA, ca raportor al Comisiei, expune situaţia financiară a Academiei şi modul cum s'a întocmit bugetul pentru anul viitor.

— In urma explicaţiunilor date de d-nii *Gr. Antipa şi I. Bianu*, proiectul de buget se pune la vot şi se aprobă, având şi la venituri şi la cheltueli suma de 9.137.542,29 lei.

D-l GR. ANTIPA exprimă părerea că ar fi practic ca pe lângă Delegaţiune să se aleagă o Comisiune, care în mod special să se îngrijească de buna conducere a părţii materiale a Academiei.

D-l I. BIANU observă că crearea unui nou organ în funcţionarea Academiei ar necesità modificarea Statutelor şi dacă se voeşte aceasta ar trebuì ca chiar de acum să se aleagă o Comisiune care să studieze modalităţile de punere în practică a sugestiunii d-lui Antipa.

— Se alege Comisiunea compusă din d-nii *I. C Negruzzi*, *V. Pârvan*, *G. Ţiţeica*, *I. Bianu şi Dr. Gr. Antipa*.

Se procede la alegerea Preşedintelui Academiei pe anul 1924—25.

— Rezultatul votării: votanţi 22, dintre cari pentru d-l *I. C Negruzzi* 21 şi un vot alb.

Se proclamă Preşedinte d-l I. C. NEGRUZZI.

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI mulţumeşte plenului pentru încrederea pe care i-ó acordă.

Procedându-se la alegerea Vicepreşedinţilor Academiei pentru anul 1924—25 se obţine următorul rezultat: votanţi 23. D-l *I. Al. Brătescu-Voineşti*, dela Secţiunea Literară, întruneşte 21 voturi; d-l *D. Gusti*, dela Secţiunea Istorică, întruneşte 21 voturi; d-l *Gh. Ţiţeica*, dela Secţiunea Ştiinţifică, întruneşte 19 voturi.

— Se proclamă vicepreşedinţi ai Academiei d-nii: *I. Al. Brătescu-Voineşti, D. Gusti* şi *Gh. Ţiţeica*.

ŞEDINŢA

12 IUNIE 1924

Preşedinţa d-lui I. C. NEGRUZZI.

D-l I. BIANU comunică procesul-verbal al Secţiunii Literare din 12 Iunie, prin care se ia următoarele hotărîri: deleagă în Comisia de 12 pentru *Marele Premiu Năsturel* din 1925 pe d-nii *I. Al. Brătescu-Voineşti. O. Densuşianu, C. Rădulescu-Motru şi O. Goga;* în Comisiunea pentru examinarea lucrărilor despre *Inrâuriri reciproce între limbile română şi maghiară*, subiect pus la concursul *Premiului Adamachi* din 1925, alege pe d-nii *O. Densuşianu, S. Puşcariu* şi *G. Bogdan-Duică;* pentru *Premiul Adamachi, de 5000 lei, din 1928* pune la concurs subiectul: *Activitatea şi ideile lui Gheorghe Bariţ*; realege în biuroul Secţiunii pentru 1924—25 ca Preşedinte pe d-l *I. Al. Brătescu-Voineşti* şi ca Vicepreşedinte pe d-l *O. Densuşianu.*

— Se ia act.

D-l Secretar General V. PÂRVAN comunică deciziunea Comisiunii de 12 pentru acordarea *Premiului Năsturel* ca premiul să se dea *Părintelui Dimitrie Dan* pentru scrierea sa «*Monografia despre Mănăstirea Suceviţa*».

Dela Legaţiunea Japoneză din Capitală se primeşte «Anuarul economic şi financiar al Japoniei» din 1924.

— Se vor exprimà mulţumiri Legaţiunii.

D-l A. RĂDULESCU comunică procesul-verbal din 11 Iunie al Secţiunii Istorice, prin care se iau următoarele hotărîri: se alege ca Preşedinte al biuroului Secţiunii d-l *N. Iorga* şi ca Vicepreşedinte *Al. Lăpedatu:* se alege în Comisiunea pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezentà la *Premiul Toma şi Ioan N. Socolescu* din 1925 cu subiectul: *Cercetări asupra originei arhitecturii şi artelor decorative româneşti* d-nii *N. Iorga, V. Pârvan şi G. Balş;* se alege în comisiunea pentru acordarea *Premiului Năsturel*, cu subiectul: *Partea culturii româneşti în realizarea unităţii naţionale, cu specială privire la a 2-a jumătate a sec. XIX* d-nii *N. Iorga, I. Lupaş* şi *I Nistor;* fixează ca subiect pentru *Premiul Năsturel din 1928:* «*Onomasticon Thracicum*», iar pentru *Premiul Eliade Rădulescu:* «*Preistoria Olte-*

niei şi Munteniei»; desemnează pentru Comisia de 12 a *Premiului Năsturel* de 12.000 lei pe d-nii *D. Gusti*, *N. Iorga*, *Pr. N. Popescu* şi *G. Vâlsan.*

— Se ia act şi se aprobă.

D-l I. BIANU zice că încă dela 9 Maiu d-l Al. Lapedatu, ministrul Cultelor şi Artelor, ne-a adus buna ştire că Ministerul de Finanţe e dispus să finanţeze construirea localului Bibliotecii Academiei. Rămâne numai să alegem o Comisiune care să intre în relaţii cu Ministerul şi deaceea d-sa propune să se aleagă în Comisiune d-nii *Dr. Gr. Antipa*, *I. Bianu*, *G. Balş*, *A. Saligny*, *P. Poni*, *V. Pârvan* şi *Al. Lăpedatu.*

— Propunerea se aprobă cu unanimitate.

D-l I. BIANU face următoarea propunere:

«Cu Niebuhr şi Mommsen istoria Romanilor devenise în tot secolul «XIX o specialitate, aproape un monopol, al ştiinţei germane. Coborîtorii «direcţi ai vechilor Romani — Italienii — căutau să-şi recapete terenul «pierdut în ştiinţa istorică a patriei şi a străbunilor. După lungi cercetări, «exploraţii şi studii s'a ridicat dintre dânşii bărbatul genial, care într'o «sinteză nouă prezintă istoria strămoşilor într'o nouă lumină de adevăr «şi iubire. Acest bărbat genial este Hector Pais, profesor la Universitatea «din Roma. Opera sa *Storia critica di Roma durante i primi cinque secoli*, «din care au apărut (1913, 1915) trei tomuri, deschide o nouă perioadă «în ştiinţă după studiile lui Mommsen. O altă operă *Ricerche sulla storia «e sul diritto publico di Roma* (serie I, II, Roma 1915) este complementul «juridic al istoriei Romei. Dar d-l Pais a scris o carte deadreptul despre «noi: *Roma et la Romenia nell' antichità* (Roma 1915).

«Marele istoric Pais aparţine deci şi neamului nostru de-ale cărui ori«gini romane şi soarta istorică se interesează de aproape şi le luminează «cu pătrunzătoarea sa genialitate.

«Este deci indicat să-i dăm un semn de recunoscătoare frăţie alegân«du-l membru onorar al Academiei».

I. C. Negruzzi, I. Bianu, V. Pârvan, A. Lăpedatu, G. Bogdan-Duică, G. Murnu, I. Al. Brătescu-Voineşti, O. Densuşianu.

— Se procede la votul cu bile şi se primeşte cu unanimitate de 24 voturi.

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI proclamă membru de onoare al Academiei pe d-l Hector Pais.

D-l I. BIANU face următoarea propunere:

«*Gaetano de Sanctis* este alăturea de Pais, unul din marii istorici ita«lieni actuali. *Istoria Romanilor* de el este opera măreaţă de sinteză care «interesează natural şi pe Români. Dânsul şi-a câştigat un renume mon«dial şi este natural ca şi noi să-i dăm un semn de recunoştinţă naţională. «Il propunem deci să fie ales membru onorar».

I. Bianu, V. Pârvan, Al. Lăpedatu, I. C. Negruzzi, G. Bogdan-Duică, Brătescu-Voineşti, G. Murnu.

— Se procede la votul cu bile şi se primeşte cu unanimitate de 24 voturi.

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI proclamă membru de onoare al Academiei pe d-l Gaetano de Sanctis.

D-l I. BIANU face următoarea propunere:

«Părintele *Hyp. Delehaye* este unul din marii arheologi occidentali, «care a studiat cu deosebit interes antichitățile creștine ale ținuturilor «noastre dela Carpați și Pont. Scrierile sale *Les légendes grecques des Saints «militaires* (Paris 1909), *Les passions des Martyrs et les genres littéraires* (Bruxelles 1921), *Deux typica byzantins de l'époque des Paléologues* (Bru-«xelles 1921), pe lângă că luminează multe puncte din istoria universală, «ating deseori direct și indirect istoria Românilor, pentru cari Păr. De-«lehaye are un viu interes și adevărată prietenie. Pentru aceste motive «propunem să fie ales *membru onorar* al Academiei.»

I. Bianu, V. Pârvan, A. Lăpedatu, O. Densușianu, G. Bogdan-Duică, Brătescu-Voinești, G. Murnu.

— Se procede la votul cu bile și se primește cu unanimitate de 24 voturi.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI proclamă membru de onoare al Academiei pe Părintele Hyp. Delehaye.

D-l Secretar General V. PÂRVAN face următoarea propunere:

«*Henri Pirenne* nu e unul dintre cei mai de seamă, ci e istoricul Bel-«giei. Fruntaș al științei europene și autoritate morală de mâna întâiu «în patria sa, Academia, Universitatea, opinia publică belgiană, sunt — «toate — hotărîtor determinate în felul lor de a gândì de puternica per-«sonalitate a profesorului Pirenne. Astăzi, când Belgia concentrează în «capitala ei toate marile asociațiuni științifice internaționale, a alege pe «Henri Pirenne membru de onoare al nostru înseamnă a ne legà și mai «mult ca până acum pe acest bun prieten al nostru care până și mai deu-«năzi cereà reprezentantului d-voastră la U. A. I. lămuriri spre a înțe-«lege cum trebuie chestiunea Basarabiei».

V. Pârvan, A. Lăpedatu, I. Bianu, G. Murnu, G. Bogdan-Duică, Brătescu-Voinești O. Densușianu, D. Gusti.

— Se procede la votul cu bile și se primește cu 21 voturi.

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI proclamă membru de onoare al Academiei pe d-l Henri Pirenne.

D-l Secretar General V. PÂRVAN face următoarea propunere:

«D-l *Théophile Homolle*, președintele Institutului Franței și președin-«tele Uniunii Academice Internaționale, este una din gloriile de azi ale «științei istorico-archeologice franceze. A-l aveà printre noi, ca membru «de onoare, e pentru noi aproape o datorie: căci alăturea de meritele sale «pentru știință, d-sa are dreptul la admirația și iubirea noastră și prin «sentimentele de prietenească prețuire ce le hrănește pentru cultura noa-«stră românească și pentru reprezentanții ei».

V. Pârvan, A. Lăpedatu, I. Bianu, G. Murnu, G. Bogdan-Duică, Brătescu-Voinești O. Densușianu, D. Gusti.

— Se procede la votul cu bile și se primește cu unanimitate de 22 voturi.

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI proclamă membru de onoare al Academiei pe d-l Théophile Homolle.

D-l Secretar General V. PÂRVAN face următoarea propunere:

«Ilustrul şi venerabilul învăţat, *Sir William Ramsay*, ne-a făcut onoarea «de a se osteni — la vârsta sa — venind la noi spre a participà la Primul «Congres Internaţional de Studii Bizantine, care a avut loc acum două «luni la Bucureşti. Prezenţa sa a dat — alăturea de cea a lui Nicodem «Kondakoff, Charles Diehl, ori Gabriel Millet — o deosebită greutate «şi vază adunării savante care ne onorà cu lucrările ei. A alege pe Sir Wil-«liam membru de onoare al Academiei Române înseamnă a legà încă «mai strâns de noi pe acest învăţat, a cărui activitate principală a fost «de a cercetà şi lămurì istoria şi civilizaţia apropiatului Orient, din care, «prin atâtea elemente însemnate facem parte».

V. Pârvan, A. Lăpedatu, I. Bianu, Brătescu-Voineşti, G. Bogdan-Duică, I. Negruzzi, G. Murnu, O. Densuşianu D. Gusti.

— Se procede la votul cu bile şi se primeşte cu unanimitate de 22 voturi.

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI proclamă membru de onoare al Academiei pe Sir William Ramsay

D-l Secretar General V. PÂRVAN face următoarea propunere:

«*Sir Frederic Kenyon*, directorul Muzeului Britanic şi fost preşedinte «al Academiei Britanice, învăţatul istoric şi papyrolog de renume mon-«dial, are faţă de România de mult câştigate anume drepturi de recuno-«ştinţă pe care noi am întârziat poate prea mult până acum de a le notà. «In vremea războiului pentru unitatea noastră naţională, Sir Frederic a al-«cătuit împreună cu alţi fruntaşi, ca Lord Cecil, Lord Leeper, dr. Madje «şi alţii «Societatea anglo-română» de propagandă în favoarea idealurilor «noastre, un moment primejduite de trădarea rusească. A-l alege membru «de onoare al Academiei noastre este a ne onorà pe noi înşine».

V. Pârvan, A. Lăpedatu, I. Bianu, Brătescu-Voineşti, I. C. Negruzzi, G. Bogdan-Duică, O. Densuşianu, G. Murnu, D. Gusti.

— Se procede la votul cu bile şi se primeşte cu unanimitate de 22 voturi.

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI proclamă membru de onoare al Academiei pe Sir Frederic Kenyon.

D-l G. BALŞ face următoarea propunere:

«D-l *Nicodem Kondakoff* este — fără nici o discuţie — bizantinistul «cel mai de seamă al vremii noastre — ca să nu zicem — din toate vre-«murile. O vieaţă întreagă consacrată studiilor în legătură cu arta bizan-«tină şi cu lumea bizantină l-au făcut cunoscut peste tot şi alegerea lui «ca membru de onoare al Academiei noastre nu poate decât să ne onoreze.

I. Bianu, V. Pârvan, G. Murnu, A. Gusti, G. Balş, Brătescu-Voineşti, Densuşianu.

— Se procede la votul cu bile şi se primeşte cu unanimitate de 22 voturi.

D-l Preşedinte I. C. NEGRUZZI proclamă membru de onoare al Academiei pe d-l Nicodem Kondakoff.

D-l Dr. E. RACOVIŢĂ face următoarea propunere:

«Secţiunea Ştiinţifică, în şedinţa sa dela 10 Iunie, a hotărît cu unani-«mitate de 8 voturi să propună adunării plenare alegerea d-lui Jules «Guiard — profesor de parazitologie la Universitatea din Lyon şi pro-«fesor de Istoria medicinei şi farmaciei la Universitatea din Cluj — ca «membru corespondent străin.

«Două au fost motivele principale cari ne-au hotărît să facem această «propunere:

«1. Meritele ştiinţifice şi didactice ale cunoscutului parazitolog şi «istoric al medicinei şi

«2. Activitatea sa pentru cauza românească, atât ca profesor la Uni-«versitatea din Cluj cât şi ca un fervent apărător al cauzei româneşti în «cercurile culturale franceze.

«*Ca om de ştiinţă*, dr. Guiard şi-a început activitatea sa în laboratoa-«rele de Zoologie ale lui H. de Lacaze-Duthiers, unde a lucrat şi publicat «o serie de importante monografii asupra moluştelor, cari i-au stabilit «un nume apreciat printre zoologi. După scurt timp, însă, el a fost che-«mat în serviciul facultăţii de medicină, ca şef de lucrări al laboratorului «de parazitologie de sub conducerea prof. R. Blanchard, şi în urmă a de-«venit profesor agregat al acelei facultăţi.

«In urma lucrărilor sale remarcabile asupra mai multor grupe de Pa-«razite — între cari mai ales cele consacrate viermilor intestinali — el «a fost chemat ca profesor titular de parazitologie la Universitatea din «Lyon.

«La Lyon, Guiard a reorganizat laboratorul şi prin activitatea sa di-«dactică a făcut ca parazitologia să-şi dobândească în învăţământul me-«dical importanţa ce i se cuvine ca disciplină fundamentală.

«In afară de numeroasele sale cercetări şi publicaţiuni speciale, me-«ritele sale ştiinţifice şi didactice se pot vedeà atât din *tratatul său de pa-«razitologie* cât şi din *tratatul de Diagnostic*, manuale cari au ajuns clasice «şi cari au fost răspândite pretutindeni, apărând în numeroase ediţiuni.

«Naturalistul dr. Guiard, cu toate că şi-a făcut un nume strălucit în «specialitatea parazitologiei, este totodată un îndrumător şi în alt domeniu «al ştiinţei. Om de vastă cultură generală şi profund cunoscător în che-«stiunile artistice, el a fost tentat să studieze modul cum au fost repre-«zentate în artă — în toate timpurile şi la toate popoarele — suferinţele «omeneşti cauzate de boli. Figuraţiile de pe monumentele egiptene, scul-«pturile şi picturile antice şi medievale, vechile documente şi cărţi medi-«cale etc., aceste constituesc materialul studiilor sale.

«Cercetările din această direcţie l-au făcut să devie un cunoscut *istoric «al medicinei* şi publicaţiile sale de această specialitate au făcut ca Uni-«versitatea din Lyon să-i încredinţeze — pe lângă obişnuitul său curs

«de parazitologie — conducerea Muzeului de Istoria medicinei precum «și să-l însărcineze cu predarea unui curs special de Istoria medicinei.

«Când s'a reorganizat Universitatea din Cluj, s'a făcut apel la d-rul «Guiard pentru a organiză la această Universitate un Muzeu al Istoriei «Medicinei și Farmaciei și a face un curs de Istoria medicinei.

«Clujul eră tocmai centrul unde o asemenea disciplină trebuià să-și «găsească realizarea mai prielnică. Căci aci în Ardeal, în afară de Ethno«logia medicală a vechiului nostru popor băștinaș — maestru în ale cu«noașterii calităților medicinale ale ierburilor de leac — se mai întâlnesc «și alte civilizații diverse, cu tradiții medicale variate.

«Muzeul Istoriei Medicale din Cluj, înființat în 1920 de dr. Guiard «s'a îmbogățit repede, grație activității directorului său și asistentului «român dr. Bologa; iar cursul său de Istorie medicală constituesc un «adevărat eveniment cultural, atrăgând un public numeros, nu numai de «studenți ci și din toate cercurile culte ale Clujului.

«Profesorul Guiard consacră aproape patru luni pe an universității «din Cluj ca profesor și organizator. Dar, și în restul de 8 luni pe an cari «le petrece la catedra și laboratorul său din Lyon, el consacră o mare «parte din timpul său unei activități favorabile cauzei românești. Prin «conferințele ce ține, în Franța, asupra țării noastre, prin articolele sale «din presă, etc., el este cel mai cald apărător al poporului nostru și al mi«siunii noastre culturale de nație latină.

«Prof. Guiard este membru corespondent al Academiei de Medicină «din Paris și membru al Academiei din Lyon.

«Academia Română, alegând pe d-l dr. J. Guiard printre membrii ei «corespondenți străini, nu se mărginește, prin aceasta, numai a recu«noaște meritele sale științifice ci ea își exprimă totodată recunoștința ei «față de învățatul străin, care, în mod dezinteresat, își consacră munca «sa pentru a lucrà la prosperitatea unei instituțiuni culturale a noastre «și pentru a apără cauza noastră dreaptă în străinătate».

Dr. Gr. Antipa, I. Bianu, Babeș, G. Țițeica, Vasilescu-Karpen N., G. Balș, Emil Racoviță, Gen. Crainiceanu.

— Se procede la votul cu bile și se primește cu unanimitate de 20 voturi

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI proclamă membru corespondent străin al Academiei în Secțiunea Științifică pe d-l Jules Guiard.

ȘEDINȚA SOLEMNĂ

13 IUNIE 1924

Președința d-lui G. ȚIȚEICA, Vicepreședinte.

D-l Dr. GR. ANTIPA comunică procesul-verbal al Secțiunii Științifice dela 13 Iunie cu următoarele deciziuni: Secțiunea alege ca membri în Comisiunea pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezentà la *Premiul*

Lazăr din 1925 asupra subiectului «*Combaterea insectelor vătămătoare prin infectarea cu parazite și provocarea de boale contagioase între ele*» pe d-nii *Emil Racovitza*, *Dr. Gr. Antipa* și *Dr. Victor Babeș;* fixează pentru *Premiul Lazăr* din 1928 subiectul: «*Studiul taxonomic, biologic și zoogeografic al unui grup din fauna unei regiuni naturale a României*».

D-l N. DONICI comunică observările d-sale făcute în ziua de 24 Aprilie 1924 la Observatorul din Duboșarii-Vechi asupra trecerii planetei Mercur pe discul solar prin următoarele cuvinte:

«După cum am avut onoarea a comunicà telegrafic Academiei Ro«mâne, am reușit, în ziua de 24 Aprilie 1924, să observ în Observatorul «din Duboșarii-Vechi, trecerea planetei Mercur pe discul solar, în con«dițiuni atmosferice favorabile.

«Scopul acestei observațiuni erà încercarea de a descoperì, cu ajutorul, «Analizei Spectrale, dacă razele solare sunt absorbite de atmosfera din «jurul planetei Mercur, când trec prin această atmosferă.

«Din cauza dimensiunii unghiulare reduse a lui Mercur imagina «solară, obținută prin refractorul cu focar lung (f=10 m.) al observato«rului, a fost mărită de 2 ori, așà că diametrul imaginei lui Mercur proiec«tată pe deschizătura spectrografului erà de aproximativ 1 mm. In această «observație m'am servit de spectrograful cel mare cu 2 prisme, care dă «spectrul lung de 128 mm. dela linia hidrogenului C. până la linia cal«ciului K.

«Am obținut o fotografie a spectrului solar întunecat la mijloc de «Mercur în timpul celui de-al doilea contact interior al planetei cu soa«rele, (întâiul contact interior a avut din nefericire loc în timpul când «aceste corpuri cerești se aflau încă sub orizont).

«In condițiunile menționate mai sus existau probabil cele mai multe «șanse de a descoperì absorbțiunea razelor solare de către atmosfera uneia «din planetele interioare.

«Deșì spectrograma obținută este foarte netă, în limitele $\lambda 380\mu\mu$—$\lambda 530\mu\mu$ «totuși ea n'a arătat nici o urmă a unei asemenea absorbiri, — re«zultat care este în perfect acord cu acela al observațiunilor făcute de «mine în anul 1907 în Egipt, asupra trecerii lui Mercur prin discul solar; «deasemenea este în acord și cu considerațiunile teoretice în favoarea «absenței unei atmosfere în jurul acestei planete.

«Această constatare nu poate fi însă considerată ca ceva definitiv. «Trebuie să ținem cât mai mult seama de rolul următorilor doi factori:

«1. Rolul vibrațiunii imaginii soarelui și a lui Mercur și

«2. Rolul fenomenului de difracție, cunoscut sub numele de «liga«mentul negru».

D-l Vicepreședinte G. ȚIȚEICA felicită pe d-l Donici pentru frumoasele rezultate obținute și comunicate Academiei.

D-l Secretar General V. PÂRVAN cetește următorul raport general asupra premiilor:

«*Domnilor Colegi,*

«Academia a destinat în acest an pentru premii suma totală de 94.000 «lei, din cari, 32.000 pentru lucrări publicate în cursul anului trecut «iar 62.000 pentru lucrări puse de noi la concurs şi având a fi prezentate «în manuscris.

«Cele 32.000 pentru lucrări publicate erau repartizate astfel: unul «de 5000 şi altul de 10.000 (ambele divizibile) pentru scrieri literare; «alte două de câte 4.000 pentru scrieri istorice; unul de 5.000 pentru «scrieri ştiinţifice; în sfârşit un al şaselea de 4.000 lei pentru scrieri de «orice fel de conţinut.

«Putem aveà mulţumirea de a constatà că scriitorii şi oamenii noştri «de ştiinţă nu s'au lăsat descurajaţi de modicitatea premiilor, ci au ţinut «tot aşà de mult ca şi în trecut a se înfăţişà înaltei aprecieri a Instituţiunii «noastre. Nu mai puţin de 58 de autori, dintre cari, alăturea de unii în-«cepători, ori mai neexperimentaţi, un însemnat număr de scriitori general «recunoscuţi, au luat parte la frumoasa întrecere.

«Acelaşi lucru îl putem spune — deşi într'o măsură mai redusă — «despre lucrările prezentate la concursurile cu subiecte date. Din cele «10 premii anunţate s'au prezentat manuscrise la cinci. E drept că numai «două din acestea cinci, au putut fi premiate. Dar buna intenţie merită «a fi relevată.

«Astfel Academia a putut încoronà şi în acest an cu premii întregi «ori părţi de premii, treisprezece autori. Veţi ascultà îndată meritele pe «cari le-a avut fiecare din lucrările distinse de comisiunile noastre speciale.

«Dar cel mai mare premiu pe care Academia îl poate acordà în acest «an lumii cărturarilor români cari în vremile grele de până acum a arătat «răbdare şi tenacitate între idealism, va fi vestea că, alăturea de premiile «de Stat acordate literaţilor de Ministerul Artelor, începând chiar din «acest an, şi la împărţirea cărora Academia nu lipseşte dintre judecători, In-«stituţiunea noastră va puteà dà ea însăşi — mulţumită sporirii fondurilor «cari îi sunt puse la dispoziţie de Stat pentru împlinirea îndatoririlor «ce ea le are faţă de vieaţa publică şi de activitatea culturală oficială — «trei premii anuale de câte 50.000 lei şi anume, vechile premii aşà de bine «cunoscute de atâţia laureaţi ai lor, *Lazăr* şi *Eliade*, la cari se va adăugà «un al treilea, pe numele moldoveanului *Asachi*. Fiecare din cele trei sec-«ţiuni ale Academiei, va puteà astfel pe viitor distinge anual, cu un în-«semnat premiu pe scriitorii din specialităţile pe cari secţiunea le re-«prezintă.

«Va mai rămâneà ca problemă, sperăm a unui viitor nu prea înde-«părtat, creşterea «Marelui Premiu Năsturel», care cu cei 12.000 lei ai lui «rămâne acum un mic premiu, la proporţia celor trei premii amintite, «adică la 120.000 lei, pentru ca gloriosul şir al celor trei încoronaţi cu el «să poată continuà în aceeaşi selecţiune excepţională, care a caracterizat «în trecut acordarea sa.

Premii acordate:

Premiul Năsturel (4.000).

4.000. — Părintelui Dimitrie Dan: Mănăstirea Sucevița. — Raportor d-l G. Balș.

Premiul Adamachi (5.000 divizibil)

2.000. — Mia Frollo: Flori de Flacări. — Raportor d-l G. Murnu.
1.000. — T. Murășanu: Fum de jertfă. — Raportor d-l O. Goga.
1.000. — Al. T. Stamatiade: Pe Drumul Damascului. — Raportor Pr. N. Popescu.
1.000. — I. Valerian: Caravanele Tăcerii. — Raportor d-l I. Bianu.

Premiul Dr. Păcuraru-Bianu (10.000)

4.000. — I. Gorun: Obraze și măști. — Raportor d-l O. Goga.
3.000. — Pr. Hodoroabă: Din răsboiul de reîntregire. — Raportor d-l I. C. Negruzzi.
3.000. — Apostol Culea: Literatura Copiilor. — Raportor d-l I. Brătescu-Voinești.

Premiul Gr. C. Angelescu (4.000)

4.000. — C. Rădulescu-Codin și Pr. I. Răuțescu: Dragoslavele. — Raportor Pr. N. Popescu.

Premiul Demostene Constantinide (4.000 divizibil)

4.000 — Dr. T. Botiș: Istoria Școalei Normale din Arad. — Raportor d-l S. Mehedinți.

Premiul Lazăr (5.000)

5.000 — Dr. D. D. Niculescu: Stomatologie. — Raportor dr. D. Gerota

Premiul Toncoviceanu (1.000)

1.000. — Dr. Ion Minea: Sub motto: «Progresul, etc.» — Raportor Dr. G. Marinescu.

Premiul Năsturel (5.000)

5.000. — Th. Capidan: Sub motto: «Torna, torna». — Raportori d-nii Sextil Pușcariu și O. Densușianu.

D-l G. BALȘ cetește raportul său asupra monografiei despre *Mănăstirea Sucevița, cu anexe de documente ale Suceviței și Schitului celui Mare*, de Părintele Dimitrie Dan:

«Părintele *Dan* prezintă pentru Premiul Năsturel, monografia sa despre «mănăstirea *Sucevița*, dejà distinsă prin aprobarea Academiei.

«Această carte reprezintă de sigur o muncă considerabilă și conștiincioasă. «După o parte istorică și o parte descriptivă mai concentrată a monu«mentului, urmează în realitate un inventar foarte amănunțit, inventar «al odoarelor, al mormintelor, al documentelor, al pomelnicilor într'un «cuvânt a tot ceeace reprezintă averea materială și morală a mănăstirii.

«Această parte este de cel mai mare interes şi ar fi de dorit ca orice mă-«năstire veche din ţară, orice aşezământ din trecut, să fie cercetat la fel, în a-«celaşi spirit şi cu aceeaşi grijă luminată. Ar fi, cred, un mare pas înainte «spre cunoaşterea trecutului nostru şi un mare ajutor pentru cercetători.

«Partea tipografică, nu este, din nefericire, la înălţimea conţinutului «cărţii şi este păcat că nu a fost mai din belşug ilustrată. Dar, în vremu-«rile de azi, de sigur că aceasta nu este o critică pentru autor.

«In rezumat, cred că cartea părintelui Dan merită să primească pre-«miul pentru care a fost prezentată».

D-l G. MURNU ceteşte raportul său asupra colecţiei de versuri *Flori de Flacări*, de d-na Mia Frollo:

«In această colecţie de versuri nu găseşti flori de flacări, dar găseşti pe alo-«curi flori în cari nu lipseşte mireasma fină a unor plăsmuiri de reală şi gin-«gaşă poezie feminină. Sentimentul predomnitor, fireşte pentru o aseme-«nea sensibilitate, este cel al iubirii. Dar el e potolit, e înnăbuşit într'o «resignare şi melancolie uşoară şi blajină şi foarte rar izbucneşte cu aprigia «unor flacări cari mistue.

«In jurul nostru toată toamna ţeseà o pânz'aşà subţire
«De aur, de zădărnicie, de poezie şi uitare,
«Iar ochii tăi plini de ştiinţă şi visare
«Cereau atâta dela mine şi nu aveam decât iubire.

(Sfiala unui dar, p. 72).

«Puterea îmbulzitoare a acestei iubirii e înfrânată de reflexivitatea «unei naturi care n'are nimic dionisiac explosiv şi elementar într'însa.

«Caracteristică sub acest raport e poezia: «Intre speranţe şi îndoeli (p.75):

«Vieaţa mi-o aseamăn cu o carte
«Ce povesteşte de iubire şi de moarte.

«Şi gândurile-mi toate ascund cuvântul
«Ce cu durere acopere mormântul.

«Iubirea mea din cărţi se împresoară
«Cu tot parfumul de odinioară.

«Am clipe de Ofelie nebună
«Şi sbuciumări de tragică furtună.

«Sunt Ariadna care plânge lângă mare,
«Sunt Dido care blastemă când moare.

«Dar ca iubirea mea să nu te doară
«Am renunţări senine de fecioară.

«Ce 'n templu își închide vieața rece
«Și 'n rugăciune zilele-și petrece.

«Sfârșitul cum va fi, să 'ntreb mi-e teamă;
«Azi mi-e destul că gândul tău mă chiamă.

«Pe lângă adevărata simțire și imaginație poetică avem aci o caracte-«rizare mai reliefată a poetei: Ea este o feciorelnică Ofelie care renunță «și urmează sfatul lui Hamlet de a-și închinà sufletul într'o casă de rugă-«ciune.

«O asemenea atitudine, se 'nțelege, nu poate dà naștere decât la o «poezie statică, lipsită de sbucium și desechilibru. Și 'n adevăr, cu tot «curentul simbolist sub înrîurirea căruia e vădit că a trecut autoarea, «limpezimea și preciziunea cu care își exprimă 'n genere ideile și imagi-«nele o statuiază în rândul reprezentanților poeziei neo-clasice. Aceasta «nu constitue câtuși de puțin un motiv de scădere a valorii poetice. Ceeace «hotărăște succesul unui scriitor nu e școala și direcția cărei aparține «ci individualitatea și deci puterea de inspirație și de mijloacele necesare «pentru evidențiarea ei. Și tocmai aci e slăbiciunea poetei. Oglindă fidelă «a sensibilității sale, opera-i plutește într'un vag și-o atonie care o si-«lește să fluture la suprafață și nu-i permite să scruteze adâncimile. Are «totuși câteva creațiuni care-i consacră darul poetic. Afără de poezia ci-«tată, mai sunt câteva cari îndreptățesc această concluzie. Așà e *Cărarea «focului*, (p. 131—):

«Cântă focul... Câtă vrajă e în florile albastre
«Cu lumini ce par culese din lucirile de astre.

«Când s'aprinde, când se stinge, nebunatica văpae
«Imprejurul ei adună tot ce-i farmec în odae.

«Cântă focul și povestea mea se deapănă încet...
«A venit acuma, mândru, de departe, un poet.

«El în mână are-o carte, slovele îi sunt de aur,
«Și ascunde 'n file gândul cum se 'ngroapă un tezaur.

«Focul șerpue 'mprejuru-i tot cărări însângerate,
«Fruntea-i palidă e prinsă de cununi îndurerate.

«A venit așà de-aproape, îl privesc cu ochii mari:
«Focul te-a adus pe tine când în calea mea răsari?

«Și mă tem să nu se stingă nestatornica văpae,
«Să-mi rămână dorul singur ca să plângă în odae.

«Aşà mai poate fi citată «*Sfântul Francisc de Assisi*» (p. 57), «*Lui Henri* «*de Régnier*» (p. 113) şi altele câteva.

«Aceasta înseamnă, în poezia feminină a literaturii româneşti, o *pro*«*misiune* care merită să fie încurajată».

D-l I. BIANU ceteşte raportul d-lui Octavian Goga asupra volumului de versuri *Fum de jertfă*, de d-l Teodor Murăşanu:

«Volumul de versuri *Fum de jertfă* al d-lui *Teodor Murăşanu* este o «surpriză plăcută. Autorul, profesor de liceu la Turda, trăit în Ardeal, «e un poet de real talent, care-a trecut prin calvarul apăsării unui spirit «străin, şi-a făurit singur limba printr'o îndelungă colaborare individuală «şi-a izbutit să creeze strofe în cari cugetarea se îmbină cu o remarcabilă «sonoritate a versului. D-l Murăşanu, ridicat din pătura ţărănească, este «un intelectual chinuit de probleme, pentru cari gândurile vieţii şi-ale «morţii cu tot cortejul lor se ridică turburătoare la fiecare pas. D-l Mu«răşanu nu e nici un luptător al durerilor populare, nici un cântăreţ senin «al bucuriilor câmpeneşti, ci un frământat de întrebări. In suflet i se abat «senzaţii cari vin de departe şi se topesc în armonii mistice. — «Păşeşte «peste mine umbra lumii, De care 'n veci mi-e sete să mă 'ncânt», — «scrie undeva poetul, dându-ne oarecum sinteza personalităţii sale. In «întreagă această svârcolire însă se resimt urme dintr'o mare sănătate «rustică, care e la temelie şi se ridică pretutindeni biruitoare. Din lumea «care ni l-a dat, autorul aduce cu sine o specială sensibilitate pentru na«tură şi-o dragoste de acorduri grave. In limba d-lui Murăşanu se re«simt pe ici pe colo asperităţile locale, dar bunul simţ al artistului iese «deasupra şi ne dă împerecheri de cuvinte neaşteptate, imagini sugestive «rânduri pline de înţeles şi de coloare. Sunt de părerea că un premiu din «partea Academiei merită acest început literar, de care suntem în drept «să legăm frumoase speranţe».

D-l I. BIANU ceteşte raportul PR. N. POPESCU asupra poemelor religioase *Pe Drumul Damascului*, de Al. T. Stamatiad:

«Cum arată şi titlul, aceste 15 poeme caută să fie mărturisirile unui «suflet întors către Dumnezeu dela păgânitatea pasionată şi orgolioasă «a «Trâmbiţelor şi Mărgăritarelor» anterioare. Autorul este un convertit «al zilelor de umilinţă şi de nădejde din anii 1917 şi 1918. Când tot aju«torul omenesc te părăseşte, rămâne nădejdea în Dumnezeu. El ceartă «pe cei cari-i iubeşte, el îi împărtăşeşte cu focul durerii care curăţă ar«zând neghina păcatelor; el pune acum în sufletul smerit simţire nouă «iar în gura acum deschisă pentru rugăciune cuvinte de vers:

«Fii lăudat,
«O Doamne
«Că mi-ai întins şi mie paharul cu venin».

«Se revarsă din aceste poeme o smerenie de suflet şi o încercare de ru«găciune care — deşi uneori nu-i prea adâncă şi are repetiţii prea dese —

«trebuie remarcată față de trufia sălbatecă și de lipsa de reculegere su-«fletească a vremii de azi.

«Eu sunt pentru premierea acestor poeme, fie și cu o parte din premiu, «dacă secția este de aceeași părere».

D-l I. BIANU cetește raportul său asupra versurilor din *Caravanele Tăcerii*, de I. Valerian:

«Un poet nou — simbolist sau altfel numit — este totdeauna o apa-«rițiune interesantă între manifestările vieții unui neam. El apare din pu-«terile de vieață și de înălțare spre ideal ale neamului, ale omenirii, cum «iese din trunchiul plin de sevă al portocalului trăit în climă dulce, florile «în orice timp al anului. Pe când unele și-au dat rodul ajuns la plină des-«voltare, al altora este în creștere sau pornit numai spre desvoltare. Multe «flori însă— după întâia strălucire a înfloririi — cad sterpe.

«Cam așà este și în toate artele — în literatură și mai ales în poezie. «Vorba lui Eminescu:

«Multe flori sunt, dar puține
«Rod în lume o să poarte;
«Toate bat la poarta vieții,
«Dar se scutur multe moarte».

«Drept este, dar fiecare floare poate să dea rod, și oricum, cât timp «strălucește la soare, este o podoabă a firii, care delectează o clipă vederea «ca o rază dulce care prin ochi pătrunde la inimă.

«O asemenea floare este cartea tânărului poet Valerian — așà este «l însuși.

«O închipuire puternică îl face să vadă ca aievea — mai viu decât în-«tr'un film — vieața din marile deșerturi africane ale Saharei și să ni-o «arate în strofe de o perfectă armonie de ritm și de limbă. «*Vin caravanele*», «este una din cele mai minunate poezii descriptive a vieții în mișcare «din literatura noastră, căreia îi cunosc o singură pereche în *Rândunel* «al lui Proca:

«Pe fondul cerului de sticlă mată
«Se profilează 'n șiruri trăgănate
«Cămilele ce se înscriu la rând,
«Ca niște heroglife într'o carte,
«Inviorând în suflet izvoare de mult moarte.

«*In Cetăți înnăsipite:*

«Pe drumul sgâriat mereu de caravane
«Tăcerea-și culcă zilnic, în proaspete mormane
«Nisipul sterp, cărat de arșița pustiei,
«Impotmolind treptat sub porți încenușate
«Altarul unor lumi deapururi îngropate.

«Pentru noi cei mai vechi adeseori unele titluri, imagini, chiar cu-«vinte, ne apar ca extravagante, cum este *hohotele licuriciului*, sau cum «este versul în care vedem cum cămilele «alunecă alene, purtând *tăcerea*

«*păturită* pe surile spinări». Aceste îndrăzneli nu șed rău tinereței avân-«tate spre noutăți.

«Nu vă mai cetesc. La oricare pagină aruncăm ochii găsim strofe pline «de originalitate în gânduri și simțiri, exprimate într'o formă ritmică și «o armonie de limbă de mare frumusețe.

«Cred că asemenea scriitor la întâiul pas făcut înaintea Academiei «nu trebuie să treacă fără o largă încurajare».

D-l OCTAVIAN GOGA cetește raportul său asupra volumului *Obraze și Măști*, de Ion Gorun:

«Volumul *Obraze și Măști* al d-lui *Ion Gorun* este continuarea operei «începute înainte cu câteva decenii de talentul viguros al autorului. Aceeași «tendință de-a răscoli probleme sufletești, aceleași întrebări de conștiință, «aceeași analiză coborîtă în adâncime, ca și în paginile din *Alb și Negru* «deacum douăzeci de ani. Gorun cu toată structura lui de gândire și cu «mijloacele care-i sunt la îndemână reînvie în mijlocul producției literare «grăbite din zilele noastre tradiția atmosferei de profund devotament «artistic și de desăvârșită onestitate de atelier cu care ne obișnuise odinioară «școala din vremea lui: Caragiale, Vlahuță, Delavrancea. El vine din ceata lor, păstrându-și pecetea originalității. Din nuvelele acestui volum se «desprind însușirile cunoscute: o concepție de vieață resemnată cu nuanțe «de amărăciune și pesimism, înclinarea pronunțată de-a înregistrà defec-«tele și ridicolul societății noastre pripite și-o dragoste evangelică pentru «lumea celor mici. Pe fiecare pagină se ivesc aceste note consacrate în «activitatea lui Gorun. Stilul sobru, ferit de retorica multor producții «actuale, se distinge prin corectitudinea scriitorului care-și cunoaște bine «tainele limbii lui. Sunt de părerea că Academia trebuie să premieze «volumul *Obraze și Măști*, indicând din nou printr'o astfel de recunoa-«ștere sentimentul de venerație ce datorim unui distins artist și cugetător «din generația mai veche, pentru care decenii de muncă și frământare «s'au scurs fără alte satisfacții decât acele cu care-l răsplătià propriul său «sbucium creator».

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI cetește raportul său asupra volumului «*Din răsboiul de reîntregire*, de Preotul N. V. Hodoroabă:

«Părintele Hodoroabă, preot în județul Dorohoiu, a prezentat la pre-«miul Adamachi un volum octav mare de 144 pagini, intitulat: «Din răs-«boiul de întregire». Cartea cuprinde notele și impresiile autorului din «campania 1916—1918. Făcând parte din armata activă ca confesor al «regimentului 69 de infanterie și al brigăzii a 10-a de artilerie, părintele «Hodoroabă a notat aproape zilnic faptele răsboiului petrecute înaintea «ochilor săi precum și impresiile sale.

«Este o mare deosebire între scrierea aceasta și altele foarte numeroase «ce s'au publicat asupra marelui răsboiu din urmă. Pe când în cele mai «multe scrieri părerile autorilor în formă de critici, de laudă a armatei, «de declamații patriotice și alte aprecieri de tot felul, joacă un rol însemnat, «aici autorul prezintă pe oameni, vieața și faptele lor în mod cu totul

«obiectiv și foarte viu, așà încât vezi lucrurile în realitatea lor curată. «Din vreme în vreme numai după expunerea faptelor, sentimentele au-«torului se arată într'o frază scurtă dar foarte caracteristică.

«La mobilizare autorul descrie starea sufletească a soldaților și jalea «familiilor lor, în special a femeilor ce rămân fără sprijinul soților. Ple-«carea armatei, intrarea în Ardeal prin nord-vestul Moldovei, și întâile «lupte, sunt deasemenea minunat descrise. Apoi începutul retragerii când «se arată neadevărurile ce se spuneau ofițerilor și soldaților, despre vic-«toriile armatei române în Dobrogea. Viu se descriu suferințele răniților, «serviciul medical fiind în starea cea mai tristă.

Citez: pag. 37. «Lângă ușă se svârcolește unul cu ochii închiși și um-«flați ca niște cepe. Se sbate, dă din mâini, încearcă să se ridice dar nu «poate. Cu vocea stinsă zice: Măi fraților, care sunteți pe lângă mine, «nu mă lăsați. Vă dau 50 de bani, scoateți-mă afară să mor la soare, nu «la umbră. — Da eu ce-ți pot face singur? zice cel de-alături. — Măi, «da doară sunteți creștini, nu mă lăsați, dați-mi măcar o lingură de apă «că vă dau 50 de bani». Se vede că atâta mai aveà bietul rănit din banii «luați de-acasă. In timp de pace i se face milă omului până și de-un do-«bitoc bolnav sau rănit, pe când acum fiecare se îngrijește mai mult pe «sine și rămâne rece la suferința aproapelui».

«Retragerea din Transilvania în județul Neamț, coborîrea în județul «Bacău unde regimentul fusese iarăși trimis la front, retragerea și deacolo, «mergerea la Argeș, luptele din acel județ și ultima retragere spre Siret «sunt admirabil descrise și fac un efect înfiorător.

«Nu mai bine pregătit ca și serviciul sanitar erà și acel al poștei.

«Citez: pag. 64. «In satul Poiana și la Slănic am văzut scrisori rupte «și aruncate pe jos; asemenea și telegramele urgente stăteau cu zilele arun-«cate prin ungherele cancelariei fără a fi immânate ofițerilor și soldaților. «La plecare rămâneau teancuri de scrisori. De le spuneai la furieri că «de ce fac aceasta, îți răspundeà: Apoi eu n'am grija asta. Că doar nu-s «însărcinat eu și cu corespondența. Lasă-le să rămână, ce-mi pasă. — . . .Și «cât prețuește o scrisoare de-acasă pe care o primești când ești amărît «și plin de năduf... Cu câtă nerăbdare așteptau soldații vești de-acastă «De câte ori primiau scrisori erau mai veseli... erau mai înviorați și «cu mai multă încredere în ziua de mâine...

«Autorul arată cu tristeță ce efect fac scrisorile, mai ales cele cu bani, «adresate de neveste pe front bărbaților, cari erau morți adese de săp-«tămâni și chiar de luni. Cu câtă melancolie pomenește de o scrisoare «cuprinzând un mandat de *un* leu pe care soția lui Gheorghe din Arileanca «îi trimite soțului mobilizat: Un leu!

«Soldații noștri sunt peste tot admirabil caracterizați. Chiar după «zilele cele mai crude și timpul celor mai mari primejdii, când le cântă «cineva din vioară, ei se prind la joc și tropăesc ca în zilele cele mai «liniștite. Citez pag. 66: «La masă cântă muzica regulat. Soldatul Teodor, «artist din București... ne delectează cu cântecele sale. Are timbru puter-

«nic de bariton. Un moment mi se pare că sunt la teatru. Cu voce de «tenor subloc. Popovici cântă acompaniat:

«Vino 'n codru la izvorul
«Care tremură pe prund
«Unde prispa cea de brazde
«Crengi plecate o ascund...

«Simţim în noi că Eminescu trăeşte».

«Pag. 66: «Seara la biserică botez un copil în sat. Muzica cântă «De-«şteaptă-te Române»... Soldaţii fac horă. Vin şi fetele din sat. E o noapte «cu lună frumoasă şi plină de poezie. Cum joacă bieţii soldaţi şi pe câţi «din ei îi pândeşte moartea de aproape!...» Se înţelege că nu lipsesc cân-«tecele pornografice: Citez pag. 67: «Circulă svonul că mâine plecăm. Ofiţe-«rii decoraţi se felicită reciproc. Vine şi Nemţeanu cu Vioara. Comandantul «brigăzii le ţine toast. Cântecele pornografice sunt ascultate cu o deose-«bită satisfacţie. Nu protestează nimeni. De zici ceva ţi se răspunde ironic «Aşa-i la militărie».

«Diferenţa între soldaţii noştri şi cei ruşi este mare. Aceştia din urmă «nu prea petrec aşà ca ai noştri cu jocuri şi cântece vesele. Din contra «beţia este la ei plăcerea principală şi ia câteodată proporţii de necrezut. «Citez pag. 89: «Ajungem în satul Slobozia-Galbeni. Intr'o pivniţă dela «curtea boierească tovarăşii şi cu ai noştri au dat de vreo 20 de butoaie cu «vin şi dă Doamne bine! Cară afară cu căldările de umplu sacalele şi ciu-«berele. Soldaţii beau cu gamelele, chipiurile şi cu pumnii. Ruşii cântă «şi chiuie. Se duc ofiţerii să-i gonească, trag focuri dar nu-i chip.... Nu «vor să ştie de nimic. Soldaţii stau pe bănci şi nu se pot sculà de beţi. «Pe movile de gunoaie mai mulţi Ruşi, beţi «criţă» se vaietă. Au desfundat «toate butoaiele şi mulţi au băut atâta până au căzut în lacul de vin şi «s'au înnecat!...

«Nu sunt lăsate la o parte nici abuzurile făcute de soldaţii români, «ci sunt descrise fără comentare. d. ex. la pag. 90: «Ne oprim în satul «Fotin la conacul moşiei lui Iancu Ciurea, fost prefect de Putna. Cei «câţiva slujbaşi credincioşi ce-au mai rămas să-i păzească curtea se plâng «că trupele în retragere l-au devastat pe boier luându-i boi, vaci cu «lapte, trăsuri cu cai, apoi din case mobilierul, plapome, hăinărie şi «altele. Până şi geamantanul cu haine i l-au şters. Vin nu i-a mai rămas».

«Un efect din cele mai triste face descrierea soldaţilor cari vin dela «partea sedentară ca să înlocuească pe cei dispăruţi sau răniţi: pag. 81, «19 Noemvrie: «De trei zile vin dela Dorohoiu ca să completeze regimentul! «N'au uniformă, îs rupţi, cu haine deacasă, care cu cojoc, care cu suman, «zobon, cu traistele pe băţ de crezi că merg la târg şi nicidecum la răs-«boiu...»

«Un efect cu totul contrar face armata după refacere. V. p. 111, 19 «Iunie: De-a mai mare dragul să priveşti armata refăcută! Soldaţii bronzaţi «împodobiţi cu flori, bat talpa în pas de defilare de dudue pământul şi «sar pietrele din drum, iar în urmă se ridică un nor uşor de praf. Gene-

«ralul salută cu toată suita drapelele ciuruite. Te minunezi cum a înviat «armata noastră... Toţi sunt bine dispuşi şi dârji. In pasul lor zidul de «baionete ce sclipesc în bătaia soarelui se leagănă dar se ţine bine... «Ofiţerii cu tunicile lipite de corp — par'c'au ieşit din baie şi plutonierii «mustăcioşi şi bătoşi izbesc piciorul de să crape cizma şi trec toţi în «fruntea unităţilor ca nişte statui ce se mişcă».

«Ar trebui să reproduc aproape tot volumul, aşà este de interesant. «Fără îndoeală: Notele şi Impresiile părintelui Hodoroabă prezintă viu «şi limpede armata noastră mobilizată şi face pe cetitor să-şi dea seamă «de starea şi mişcările ei mult mai lămurit decât comentariile scrise chiar «de specialişti. Astfel consider «Răsboiul de întregire» a părintelui Ho-«doroabă ca o carte foarte bună ce merită a fi premiată de Academia Ro-«mână».

D-l I. AL. BRĂTESCU-VOINEŞTI ceteşte raportul său despre *Literatura Copiilor şi Şezătorile cu copii*, de Apostol D. Culea:

«In calitate de institutor la Tulcea, d-l Apostol D. Culea a făcut, la «şcoala de aplicaţie din Galaţi, experienţe extrem de interesante asupra «sufletului copiilor şi asupra celor mai bune metoade de-a le cucerì aten-«ţiunea şi de-a le sporì apetitul de a cunoaşte.

«Rezultatele amănunţite ale acestor experienţe le expune în lucrarea «sa, care deşì nu este o operă de creaţiune literară, e totuşi o lucrare de «atâta însemnătate şi utilitate, încât n'ar trebuì să lipsească din biblio-«teca nici unui învăţător.

«Cartea cuprinde sfaturi înţelepte, programe amănunţite de şezători, «specificate după vârsta copiilor, după regiunea în care se găseşte şcoala, «după anotimpul în care se ţine şezătoarea, metodele cele practice, experi-«mentate şi la noi şi în alte ţări, pentru încordarea atenţiunii copiilor, «pentru aţâţarea curiozităţii lor, pentru desvoltarea tuturor însuşirilor «folositoare şi pentru combaterea tuturor pornirilor vătămătoare — şi mai «cuprinde îndemnuri frumoase şi indicări de mijloace simple şi ingenioase «pentru formări de biblioteci populare; iar la sfârşitul cărţii, un admi-«rabil catalog al celor mai bune cărţi ce se cunosc în toată lumea, pentru «alcătuirea unei biblioteci pentru copii.

«D-l Apostol D. Culea nu este un necunoscut. D-sa e apreciat şi foarte «stimat pentru hărnicia muncii sale fără preget pe terenul educaţiei co-«piilor, de toată lumea învăţătorilor.

«Premierea lucrării sale de faţă ar fi o neînsemnată răsplată a Aca-«demiei pentru rodnica sa muncă».

D-l A. RĂDULESCU ceteşte raportul Pr. N. Popescu asupra monografiei *Dragoslavele*, de C. Rădulescu-Codin şi Preot I. Răuţescu:

«Pe Dâmboviţa în sus, între Rucăr şi Stoineştii cu amintiri dela Negru-«Vodă şi dela Mihaiu-Viteazul, se află satul Dragoslavele, cunoscut în «trecut ca vamă — schilă — pe Dâmboviţa, mai cunoscut astăzi prin lup-«tele îndârjite ale Românilor împotriva Nemţilor, cari n'au putut răsbì «pe acest vechiu şi cunoscut drum de oşti şi de biruinţe româneşti.

«Satul e vechiu, dela întemeierea ţării, dacă prin vama de sub Dâm-«boviţa se înţelege vama din Dragoslave. Venitul vămii se împărţià între «visteria domnească şi între mănăstirea din Câmpulung; mai târziu o «parte din venit se întrebuinţează pentru întreţinerea şcoalei din Câm-«pulung întemeiată în anul 1669; Constantin Brâncoveanu hotărăşte iarăşi «ca biserica sa din Făgăraş să aibă o parte din venitul acestei vămi. Pentru «slujba vămii avem vameşi cunoscuţi cu case de vamă, ale căror rămăşiţe, «numite «vama arsă», s'au păstrat până mai deunăzi. Douăsprezece sate «ţineau de schila Dragoslavelor şi erau îndatorate să dea ajutor la paza «vămii; Dragoslăvenii erau chiar scutiţi de dări pentru această slujbă.

«Aceşti schileri, se spune într'un act dela Mateiu Basarab (1642), «sunt veniţi din Haţeg, şi mai înainte vreme erau aurari — rudari — pe «seama domnească. Ei erau toţi moşnenì dar acapararea boierească se «luptà să-i vecinească. Oamenii, ca să scape de urgie, dau bani şi se răs-«cumpără, mai ales că intervine şi Mateiu Basarab în 1642. Lupta aceasta «a sătenilor pentru păstrarea munţilor lor a avut adânc răsunet în vieaţa «satului. S'au creat legende, cum este aceea cu boierul, care a trimes un «car de fuioare şi ȣ bute cu vin, ca satul să se veselească, femeile să toarcă «de clacă», iar locuitorii să se recunoască «clăcaşi». Răutăţi vechi şi apăsări «noui silesc o parte din săteni să apuce calea pribegiei şi să se oprească «tocmai în Vrancea, la Soveja, unde satele Rucăreni şi Dragoslăveni îşi «aduc aminte şi azi că sunt veniţi din Muscel. Legăturile din rudenie şi «de moştenire au durat între metropolă şi colonie până nu de mult. Şi «sătenii din Bragadiru de lângă Bucureşti sunt veniţi tot din Dragoslavele.

«Fiind acì vamă pe drum de ţară satul a văzut multe: treceri de oşti «în sus şi în jos, pribegiri de domni şi de boieri, pe Nicolae Mavrocordat «căruia îi dau o căruţă fără obezi, pe «Arvaţii» cari omoară în vremea lui «Tudor, pe Ruşii dela 1848, pe Nemţii din toamna lui 1916, cari n'au «putut trece p'aici, cum n'a putut trece nici Carol Robert în 1330.

«După răsboiul cel mare, satul, care a suferit mult, s'a refăcut în mare «parte. Căci cei opt munţi le dau lemne şi păşune, dealurile şi livezile «le aduc fâneţe, apa Dâmboviţii le mişcă buştenii, morile şi ferăstraele. «Mâna de lucru e căutată şi răsplătită — numai cei nevolnici nu se în-«stăresc. Sunt săteni de pilduit. Casa lor e încăpătoare şi trainică, nu gă-«seşti casă de gard învelită cu paie sau coceni. Portul lor este românesc, «strălucitor ca în Muscel, lucrat în casă de gospodină. In sat nu se po-«menesc straie «nemţeşti», decât la străini. Obiceiurile bune religioase şi «sociale sunt păstrate. Nu ţin sărbători păgâneşti, nu trăesc necununaţi, nu «divorţează. Hora lor de Duminecă e o falǎ a împrejurimilor. Au obşte, «au bancă, au cooperativă, au biserici — una domnească zidită de Gri-«gore Ghica în 1661, au şcoli cu mulţi învăţători, 70% ştiu carte; au casă «încăpătoare pentru instituţiile şi administraţia satului. Au şi planuri de «viitor: să instaleze lumină electrică cum erà înainte de răsboiu, să facă «un canal pe Valea Caselor, să împădurească coastele sterpe din apropierea «satului.

«Spusele acestea sunt prescurtate din cartea Dragoslavele scrisă de un «preot împreună cu un învăţător. Invăţătorul este C. Rădulescu-Codin, cu«noscut Academiei de mult prin culegerile sale folkloristice. D-l I. Simio«nescu a spus cuvânt despre dânsul în raportul său de premiere a lucrării «*Muscelul nostru*. Preotul e mai tânăr, îl chiamă Ioan Răuţescu şi până acum «a mai tipărit o broşură de Colinde din satul său, pe care-l iubeşte şi-l «cunoaşte, ca urmaş al vechiului moş Răuţă, din a cărui familie au ieşit «preoţi şi pârcălabi în Dragoslave. El, preotul, cu aplicare mai ales spre «lucrurile vechi, a putut convinge pe săteni să-i deschidă lăzile şi bur«dufurile cu acte vechi; de dragul lor a învăţat să le cetească, pe multe le-a «fotografiat şi aşà ne-a dat partea cea mai interesantă a cărţii: trecutul «satului cu acte de stăpânire şi de vânzare începând dela Petru Vodă «Călugărul, şi mai ales dela Mateiu Basarab, cu nelipsitele judecăţi lungi «cât o vieaţă de om pentru delniţe de moşie, cu vameşii ctitori de biserică «şi de cruci, cu pârcălabii stăpânirii, şi mai ales cu preoţii păstrători de «tradiţie, buni pisari si mai buni gospodari.

«Dar pe lângă ce a fost, încearcă autorii să arate şi starea de acum «a satului cu bogăţiile lui, cu legendele lui, cu instituţiile lui de «cari sunt mândri cu toţi. Este un colţ de ţară cu cinste şi cu iubire «studiat, şi gândindu-te că ostenitorii nu au umblat la şcoli mai înalte «cu metode ştiinţifice de cărturărie, treci mai cu uşurinţă peste lipsuri, «te bucuri ştiind că în satul depărtat e un preot prin condeiul căruia cu«noşti trecutul de veacuri al satului; şi mai ales te bucuri aflând că de «glasul preotului ascultă satul, fiind acesta o garanţie că vieaţa aleasă «de acolo va dăinuì.

«Ca răsplată pentru osteneală şi ca îndemn pentru alţii propun mo«nografia satului Dragoslavele spre premiere cu premiul la care a fost «prezentată».

D-l S. MEHEDINŢI ceteşte raportul său despre *Istoria Şcoalelor (Preparandiei) şi a Institutului Teologic ort.-român din Arad*, de d-l Dr. Teodor Botiş;

«Un volum de 742 de pagini în care se oglindeşte mersul celor mai «vechi instituţii de cultură teologică şi pedagogică în marginea apuseană «a neamului nostru.

«Sub Francisc I, la 3 Noemvrie 1812, când Europa erà încă răscolită «de campaniile lui Napoleon, împăratul din Viena ca semn de recuno«ştinţă către regimentele româneşti, lăudate în faţa armatei întregi *(in «conspectu totius exercitus)*, a dat Românilor putinţa să-şi pregătească «într'o şcoală specială pe viitorii preoţi şi învăţători. Astfel se naşte pre«parandia.

«Autorul, consultând materialul inedit al arhivelor, a scos la iveală «toate momentele însemnate din vieaţa institutului, arătând partea ce se cu«vine fiecărui profesor, dela Ţichindeal până la cei mai tineri, căzuţi «jertfă răsboiului din urmă. Inrâuririle sârbeşti, ungureşti şi nemţeşti «sunt urmărite cu nepărtinire, aşà că cetitorul capătă o idee deplină

«despre marea luptă a cărturarilor din Arad, până ce au izbutit să dea in«stituției lor celebritatea de care s'a bucurat și se bucură în istoria invăță«mântului românesc.

«Cei care se bucură de evoluția școalei românești, așează această im«portantă lucrare alături de monografia închinată de Andrei Bârseanu «instituțiilor culturale din Brașov.

«Față de valoarea ei fundamentală pentru istoria învățământului, sub«semnatul recomandă călduros opera aceasta pentru premiul la care a «fost prezentată».

D-l Dr. VICTOR BABEȘ cetește raportul d-lui Dr. D. Gerota asupra lucrării *Stomatologie* de d-l Dr. D. D. Niculescu:

«Această lucrare constitue un volum de 667 pagini cu 101 figuri; «este tipărită cu multă îngrijire.

«Autorul și-a dat multă osteneală ca să nu întrebuințeze străinismele «și a reușit să facă ca o lucrare de specialitate să fie scrisă în așà fel, încât «să fie pricepută nu numai de medicii specialiști ci și de aceia cari nu s'au «ocupat niciodată cu stomatologia, de studenți și chiar de profani.

«Este prima și singura lucrare didactică completă de Stomatologie, «apărută până astăzi în limba românească, așà că d-l Dr. Niculescu umple «un mare gol în știința medicală română, prin lucrarea sa.

«Competența d-lui Dr. Niculescu care a scris acest volum, o mai pu«tem judecà și după numeroasele sale lucrări originale și publicațiuni «pe cari le găsim citate la începutul volumului. Din cele 53 lucrări și pu«blicațiuni ale d-sale, unele din ele se referă la chirurgia generală, iar «altele în număr de 11 sunt lucrări de Stomatologie publicate în diferite «reviste străine și comunicări la diferite congrese și societăți cari în mare «parte sunt adoptate de știința stomatologică.

«Lucrarea d-lui Dr. Niculescu este rezultatul experiențe d-sale per«sonale în lunga sa practică de 25 ani. D-rul Niculescu expune adevărul «științific cu toată sinceritatea, pune în evidență, cu aceeaș imparțialitate «și rezultatele negative ca și pe cele pozitive pe cari le-a întâlnit în prac«tica sa, cu alte cuvinte, nu se mărginește a face o înșirare de capitole «și a arătà numai ceeace au făcut și spus alții, ci arată ceeace a observat «și obținut d-sa personal.

«Stomatologistul cult poate să descopere începutul unor boale cari «nu se vor manifestà în mod evident, decât cu câțiva ani mai târziu.

«Capitolul întitulat: *Importanța cunoașterii boalelor de dinți și gură «de către medici și societate*, ar trebuì să fie cunoscut de orice intelectual. «In acest capitol se poate cunoaște rolul important pe care-l joacă gura «în întreținerea sănătății, și la ce pericole duce gura rău îngrijită. E atât de important acest capitol că ar trebuì reprodus în întregime, ceeace «însă, nu ar fi locul în acest raport.

«Pune în evidență cum omul cu gura neîngrijită, înghițind continuu «produsele septice ale gurii capătă cașexia bucală zisă a lui Chassaignac,

«ce consecințe dezastruoase are pentru organism o atare stare, și cum ea «agravează prognosticul diferitelor boale acute sau cronice.

«Demonstrează cum între Stomatologie și celelalte specialități medi«cale există o strânsă legătură.

«Incheie acest capitol arătând serviciile însemnate pe cari le aduce «proteza bucală în cazurile inoperabile de gură de lup, perforațiuni în«tinse ale bolții palatine în cazurile de sifilis, tuberculoză sau traumatisme, cum și în distrugerile vălului palatin.

«*Capitolul asepsiei și antisepsiei* în Stomatologie, este descris în așà «mod că, aceste cunoștințe atât de prețioase, vor puteà fi înțelese cu «ușurință nu numai de medici și studenți, ci chiar de profani.

«In capitolul *examenul gurii*, autorul expune modul cum trebuie exa«minată o gură, din momentul în care pacientul a venit în fața speciali«stului și până va ieșì din cabinetul lui. Pe figuri schematice, cari reprezintă «arcadele dentare, autorul arată cum trebuie notat, tot ce se constată și «ceeace se operează. La noi în țară, d-l Dr. Niculescu este primul stomatolog «și dentist care a introdus aceste diagrame.

«*Caria dinților*, afecțiunea cea mai frecventă a acestor organe, este «tratată cu toată competența și cu toate detaliile necesare. Descrie cau«zele, modul cum se produce alterațiunea, microbii cari contribuesc la «producerea bolii, afirmând că caria dentară nu este produsul unui mi«crob specific ci rezultatul influenței pe care o exercită asupra dinților, «pe de o parte aciditatea bucală, pe de altă parte asociațiunile microbiene «din gură.

«Trece în revistă diferitele grade ale cariei, simptomele, diagnosticul, «prognosticul și tratamentul.

«O parte foarte importantă a tratamentului, este ocupată de *trata«mentul preventiv* al cariei. Acest capitol este foarte interesant și instructiv, «pentrucă în el se detaliază în mod foarte clar, igiena gurii. Acì se descrie «dentifricele și periuțele; calitățile ce trebuesc să îndeplinească, uzul și «păstrarea lor, etc.

«*Tratamentul curativ* este detaliat cu toată competența. Acì din nou «insistă asupra măsurilor pe cari trebuie să le ia dentistul pentru a nu «infectà bolnavul, și de a nu transmite maladiile sifilitice și tuberculoza «dela un bolnav la altul.

«Aparatele moderne sunt descrise și figurate; substanțele întrebuin«țate pentru obturare sunt descrise în detaliu și metodic.

«Tot în acest capitol se poate cunoaște și importanța ca dentistul să «fie stomatologist, doctor în medicină, pentrucă, dacă o carie de gradul «I și II poate fi tratată fără pericol de un bărbier modern numit dentist «fără studii medicale, nu tot astfel este cu caria de gradul III sau IV «unde ignoranța, în ale medicinei și chirurgiei, compromite sănătatea «și foarte deseori vieața bolnavilor.

«In capitolul *complicațiunile cariei dentare* putem vedeà și mai bine, «cât de multiple și uneori cât de grave sunt aceste complicațiuni. Și în

«asemenea cazuri, cum o să cunoască complicaţia? Cum o s'o diagnosti-«ceze? Cum o să o opereze un dentist care n'a studiat medicina?

«Capitolul *extracţiunea dinţilor* este tratat cu o magistrală competinţă, «bazată pe experienţa personală.

«In acest capitol găsim descrierea tehnicei, a aparatelor speciale, a «indicaţiunilor, a accidentelor şi a complicaţiunilor ce pot surveni în urma «extracţiunii. Şi în acest capitol autorul arată consecinţele grave, uneori «mortale ce pot surveni, atunci când această operaţiune este permisă «atâtor oameni nepregătiţi.

«Arată în mod precis indicaţiunile anesteziei locale şi generale, des-«criind procedeele, medicamentele, dozele, accidentele anesteziei şi pre-«venirea lor.

«*Dinţii temporari* (dinţi de lapte), ocupă un capitol foarte desvoltat, «de o foarte mare utilitate nu numai specialiştilor ci şi profanilor, pentrucă «aci sunt expuse o mulţime de cunoştinţe asupra interpretării adevărate «şi ştiinţifice ce trebuie dată unor credinţe eronate ce s'au perpetuat de «decenii, asupra acestor dinţi.

«Descrie mecanismul schimbării dinţilor temporari, ordinea apari-«ţiunii şi accidentele ce survin în timpul apariţiunii lor.

«*Accidentele provocate prin apariţia măselelor de minte* constitue un «capitol foarte important atât pentru medicul specialist cât şi pentru «bolnavi.

«Accidentele cauzate de apariţiunea acestor măsele, le împarte în trei «grupe: mucoase, osoase şi nervoase; ele sunt datorite infecţiunii şi cauzei «mecanice. Tratamentul acestor accidente este descris cu multă îngrijire. «Aci autorul, spre a arătà cât de slabi sunt chiar medicii cari ocupă locuri «de încredere în conducerea spitalelor, relatează cazul unui student în «medicină suferind de complicaţiuni datorite măselii de minte, căruia «un chirurg secundar din Capitală, i-a propus tăierea obrazului pentru «ca prin această gaură să scoată măseaua cu dalta şi ciocanul!!

«*Pierderile de substanţă* (eroziuni, abraziuni), leziuni cu totul deose-«bite de caria dentară sunt descrise în detaliu şi lămurite prin figuri de-«monstrative.

«In acest capitol arată şi leziunile produse, asupra dinţilor, de pra-«furile şi periuţele rele, mai ales atunci când dinţii prezintă şi vicii de «structură (hypoplazii).

«*Dinţi sudaţi* deşi se întâlnesc foarte rar, totuş autorul caută să atragă «atenţiunea specialiştilor, relatând cazuri şi dând figuri, pentru ca atunci «când specialistul întâmpină rezistenţă mare în extracţiunea unui dinte «să se gândească şi la asemenea cazuri rare de suduri ale rădăcinilor între «doi dinţi spre a evità ruperi de maxilar.

«*Periodontita expulsivă* sau *pyorrhea alveolară*, manifestaţiune care in-«dică o stare generală maladivă, este descrisă cu toată atenţiunea ce merită «o atare manifestaţiune morbidă. După ce discută cauzele etiologice, sim-«ptomele, diagnosticul şi prognosticul, detaliază tratamentul modern, cel

«chirurgical operatoriu şi antisepsia riguroasă, în plus tratamentul general «corespunzător şi în legătură cu cauzele etiologice ale pyorrhei.

«Dela pagina 543 până la pagina 667, adică în 124 pagini, autorul «se ocupă de studiul *Stomatitelor*. Acest capitol formează o adevărată «monografie.

«Patogenia şi microbiologia stomatitelor este descrisă în detaliu, cu «indicaţiuni şi cercetările nu numai ale autorilor străini ci şi rezultatul «studiilor făcute la noi în ţară de d-l prof. V. Babeş.

«Utilizând clasificarea lui Cruet şi Galippe, studiază rând pe rând «stomatitele specifice, sifilitice, tuberculoase, aftoase, difterice, rugeolice, «variolice, scarlatinoase, scorbutice, leucoplazia bucală, melano-trichia lin«guală, etc.

«In grupul stomatitelor septice descrie: stomatita tartrică, ulcero«membranoasă, noma, aftele, stomatitele febrile, gravidică, diabetică, «brightică, herpetică, etc.

«Iată în scurt numai câteva scurte indicaţiuni din importanta şi utila «lucrare a d-lui Dr. Niculescu.

«Lucrarea este scrisă metodic, expusă clar, cu expresiuni româneşti «spre înţelesul tuturor, însoţite de numeroase figuri explicative, fără dis«cuţiuni contradictorii inutile, şi ferită de pedantism, aşà că această carte, «poate fi utilă nu numai specialiştilor şi studenţilor, ci chiar profanilor.

«Această lucrare umple un mare gol în literatura medicală română, şi «pare o lucrare originală cu numeroase observaţiuni şi experienţe perso«nale, precum şi ca o consolare pentru ştiinţa medicală română care a «fost lovită în mod vitreg şi fără milă, din împrejurări cari nu pot fi ex«puse acì. In adevăr, timp de 20 ani, în nenumărate rânduri, s'a recu«noscut marea utilitate a catedrei de stomatologie la Facultatea de Medicină, «s'a cerut de nenumărate ori, s'a aprobat şi totuş timp de 20 ani acest «curs a fost scos mereu din programul Facultăţii de Medicină.

«Iată dar de ce, din toate punctele de vedere, *lucrarea d-lui Dr. Niculescu «consttiue nu numai un excelent manual didactic românesc, dar şi o operă ori«ginală ştiinţifică care merită să fie premiată de Academie* cu premiul Lazăr».

D-l Dr. G. MARINESCU citeşte raportul său asupra manuscrisului d-lui Dr. I. Minea cu subiectul *«Despre grefele ţesuturilor moarte»* prezentat sub motto: «Progresul în ştiinţa vieţii nu se poate face decât graţie «divinei» experimentaţiuni»:

Contribuţiuni la studiul grefelor de «ţesuturi moarte»
(grefe de nervi)

«Dacă grefele de organe şi de ţesuturi vii au fost cunoscute din anti«chitate, căci brahmanii au practicat, cu succes, rinoplastia, iar tehnica «modernă rezervă acestor grefe un viitor mult mai promiţător, poate chiar «strălucit. Aceasta rezultă mai cu seamă din experienţele asupra grefelor

«testiculare, în cari unii chirurgi şi-au pus speranţa de a dà, cu ajutorul «lor, o tinereţe eternă organismelor uzate. Nu este tot astfel şi cu grefele «de ţesuturi moarte, a căror însemnătate deşi pusă în lumină de Nageotte, «Sencert, Auvray, etc., n'a fost încă definitiv stabilită. S'au încercat grefe «de tendoane, de nervi, de vase, păstrate în alcool sau în formol, dar va- «loarea acestei metode, cu toate rezultatele ei bune publicate de Seen- «cert, nu este admisă decât de puţini chirurgi. Deaceea este nevoie de «cercetări noui şi, în acest scop, secţia ştiinţifică a pus ca subiect, pentru «premiul Toncoviceanu, grefele de ţesuturi moarte. La acest premiu s'a «prezentat un singur manuscript dactilografiat, conţinând 17 pagini mari «şi având ca motto: «Progresul în ştiinţă nu se poate face decât numai «graţie «divinei» experimentaţiuni».

«După o introducere asupra regenerării nervoase în legătură cu metoda «grefelor nervoase, autorul expune propriile sale cercetări asupra grefei «de fragmente de nervi, conservaţi în alcool, pe traiectul sciaticului, la «animale (epuri), cărora li s'a resecat un fragment de o întindere egală «cu aceea a fragmentului grefat. Drept martor a servit sciaticul de partea «opusă, pe traiectul căreia s'a grefat, după resecţie, fragmentul de nerv «resecat proaspăt dela acelaşi animal. Fragmentele grefate au fost sau «simplu lăsate pe loc, în intervalul rămas liber în urma resecţiunii, fără «să fie fixate prin suturi, sau, diferitele extremităţi nervoase au fost sutu- «rate prin fire subţiri, trecând prin perinerv. S'au făcut 20 asemenea «experienţe, pe cari autorul le descrie din punctul de vedere macro-şi «microscopic, până la 21 zile după operaţiune. Pentru această descripţie «şi pentru ca să se poată stabili o comparaţie utilă a experienţelor, autorul «a făcut o selecţiune între cazurile studiate, în sensul ca ele să se pre- «zinte macroscopiceşte într'un mod identic, în privinţa mai ales a cica- «trizaţiunii. Se înţelege că, pentru acest interval de timp, nu s'a putut «studià decât numai prima fază a procesului regenerativ şi adică cicatri- «zarea şi progresiunea fibrelor din capătul central al nervului, întrucât «aceasta din urmă a avut loc.

«Autorul a observat cicatrizarea diferitelor fragmente nervoase în mod «egal, atât în grefele proaspete cât şi în cele conservate, neputându-se «face, în cazurile favorabile, nici o deosebire esenţială între cele două fe- «luri de grefe. Macroscopic însă se văd oarecari diferenţe, dealtfel de «prevăzut, între diferitele fragmente grefate. Astfel grefa proaspătă îşi «schimbă într'un grad însemnat aspectul macroscopic, pe când cea con- «servată cu mult mai puţin. Se ajunge, totuş, la rezultatul, spune autorul, «că la 21 zile după grefa conservată, traiectul nervului pare a nu fi suferit «nici o întrerupere, atât de bine s'a înglobat fragmentul în nervul autohton.

«Examenul microscopic arată deasemenea oarecari deosebiri în zona «de metamorfoză între cele două capete centrale, în sensul că această «reacţiune e mai pronunţată în grefa conservată, ceeace ar însemnà, după «autor, o dificultate oarecare a odogenezei.

«Examenul fragmentului grefat indică că dejà după 10 zile se pot «constată mici fascicole de fibre mielinice străbătute din capătul central; «la grefa conservată nu se constată această progresiune de fibre, nici după «21 zile, pe când la fragmentul grefat proaspăt acest fenomen este cu mult «mai înaintat.

«Concluziile autorului sunt următoarele:

«1. Grefa de nervi morți (conservați în alcool) nu influențează întru «nimic prima fază a regenerării nervilor secționați, față de grefele proas-«pete; reunirea conjunctivă a fragmentelor este egală.

«2. Capacitatea de progresiune a fibrelor nervoase neoformate este «însă inferioară grefelor proaspete de țesut autogen sau omogen.

«3. Pentru procesul regenerativ în general aceste grefe trebuesc con-«siderate ca favorabile întrucât ar împiedecà rătăcirea fibrelor nervoase «venite din capătul central prin țesuturile învecinate, ceeace se întâmplă «totdeauna în cazurile de lipsă de substanțe și dislocarea capătului periferic.

«Spiritul în care sunt concepute experiențele autorului, analiza minu-«țioasă a modificărilor macroscopice și în special microscopice pe cari «le prezintă nervii proaspeți și conservați în grefă, tehnica modernă pe «care o întrebuințează precum și concluziile importante la cari ajunge «sunt atâtea fapte cari justifică propunerea pe care avem onoarea de a «o face Secțiunii Științifice de a acordà premiul Toncoviceanu de 1000 «lei autorului lucrării prezentate cu deviza: *«progresul în știința vieții nu «se poate face decât grație «divinei» experimentări»*.

D-l I. BIANU cetește rapoartele d-lor *Sextil Pușcariu* și *Ovid Densu-șianu* asupra manuscrisului d-lui *Th. Capidan* cu subiectul *«Elementul slav în dialectul aromân»* prezentat sub motto: «Torna, torna».

«Lucrarea cu motto: «Torna, Torna...» prezentată la premiul Nă-«sturel 1924 cu subiect dat *«Elementul slav în dialectul aromân»* este un «studiu serios, făcut cu deplină pregătire științifică și care merită a fi «premiat și publicat de Academia Română.

«Autorul ne arată în *Introducere*, că va distinge cuvintele slave intrate «în *perioada veche* (când Aromânii trăiau în continuitate geografică cu cei-«lalți Români) de cele împrumutate în perioada nouă (după despărțirea «grupelor dialectale și așezarea Aromânilor în regiunea ocupată astăzi), «arătând și criteriile — uneori foarte greu de precizat — după cari se «poate cunoaște vechimea cuvintelor de origine slavă. Reținem observația «justă despre răspândirea cuvintelor de origine slavă la celelalte popoare «din Balcani și rezultatele interesante ce se pot scoate din studiul lor. Tot «în introducere se arată izvoarele bogate din cari autorul își culege mate-«rialul, care nu se restrânge la cele câteva glosare și texte accesibile tuturor, «iar pentru limba mai veche cuprind și pe Ucuta și Codicele Dimonie. «Autorul fiind — în mod evident — însuș Aromân, cunoștințele sale de «dialect i-au dat putința să controleze și să completeze acest material.

«In capitolele «Schimbări fonetice» și «Caracterul elementului slav». «remarcăm mai ales partea care se ocupă cu vocalele nazale slave; în

«aceasta se aduce o contribuţie nouă şi foarte preţioasă, arătându-se că «reflexul *un* al vechiului slav ѪI se datoreşte Sârbilor, pe când reflexul *ân* «e de provenienţă bulgară. Acest capitol, precum şi observaţiile interesante «din capitolul «Schimbări semantice» şi «Influenţe gramaticale» dovedesc «pregătirea temeinică a autorului şi în filologia slavă.

«Pentru studiul paleontologic al limbii noastre sunt importante da-«tele cuprinse în capitolele următoare: «Asemănări cu dialectul daco-«român în schimbările fonetice şi semantice», «Asemănări în influenţele «gramaticale» şi mai ales «Elementul lexical», în care comparaţia se face «în largă măsură şi cu dialectul meglenit. Urmează concluziile în capi-«tolul «Vechimea elementului slav», în care se combat unele teorii eronate «şi se stabileşte sec. VIII—X ca dată când Străromânii au primit cele mai «multe cuvinte slave.

«Lucrarea aceasta, pe cât de scurtă şi concisă, pe atât de bogată în-«date şi idei, se termină cu *Lexicul* slavismelor din dialectul aromân, în «care e depusă multă muncă de strângător conştiincios şi o sumă de eti-«mologii noui.

S. Puşcariu.

«Manuscriptul prezentat pentru premiul *Elementele slave în aromână* «aduce o cercetare de bună orientare în problemele filologiei române. «Autorul a urmărit materialul lexical aromân nu numai după publicaţii «cunoscute, dar şi după culegeri cari sunt mai puţin luate în seamă şi «se vede că stăpâneşte faptele din filologia slavă în legătură cu probleme «de istoria limbii române. Elementele slave din aromână sunt studiate «sub multiplele lor aspecte şi părerile exprimate, deşi nu duc totdeauna «la convingere, arată spirit critic şi stăruinţa de a elucidà puncte obscure. «Cu deosebire în partea din urmă, autorul grupează observaţiuni de care «trebuie să se ţină seamă pentru unele rectificări la acest capitol din în-«râuririle slave asupra limbii noastre. Asupra felului cum sunt reflectate «unele fenome slave în aromână cred însă că trebuià să se insiste mai «mult, pentrucă rămân puncte prea evasiv expuse, deşi puteau fi mai bine «precizate (ca la pag. 13 cu privire la *greblă* asupra căruia se revine totuşi «la lexic, dar nu suficient, pentrucă se lasă neexplicată forma *glibă* dela «Dalametra, care totuşi se înţelege). Lexicul dă o înşirare sistematică a «formelor ce trebuiau relevate, deşi unele interpretări etimologice sunt «contestabile (cum e aceea referitoare la *arob* ce nu poate fi metatezat din *bor*).

«Transcrierea fonetică cred că trebuie modificată în vreo două cazuri «(lui *tš*, d. e., i se poate preferà *č*) şi modificările acestea se pot aduce «înainte de a se dà manuscrisul la tipar, dacă comisiunea premiului se va «asocià la părerea ca această lucrare să fie răsplătită şi publicată de Academie».

O. Densuşianu

D-l Secretar General V. PÂRVAN ceteşte următorul raport despre lucrările efectuate de Academie în actuala sesiune generală:

Domnilor Colegi,

«Măsura luată în anii trecuți de a prescurtà durata sesiunii generale «s'a vădit și în acest an folositoare. In cele două săptămâni lucrările noa«stre au putut fi terminate și prelungirea cu 5 zile ce a trebuit să dăm se«siunii a fost pricinuită de datoria, scumpă nouă, de a comemorà în șe«dințe memoria marelui istoric și scriitor francez Jules Michelet, căruia «noi Românii îi datorim o recunoștință cu totul deosebită, fie pe aceea «a lui Simeon Bărnuț, ideologul avântat al credințelor politice ale Româ«nilor ardeleni în 1848, fie pe a lui Avram Iancu, care a realizat eroic «în fapte înscrise etern în istoria noastră însăși acele credințe politice.

«O însemnătate excepțională ați acordat zilei, de decenii așteptate, «de primire printre noi, a purtătoarei stindardului culturii și aspirațiilor «române dincolo, în Ardealul de sub apăsarea străină acum liberat, a «Asociațiunii dela Sibiiu «Astra». Din înțeleapta și emoționanta cuvân«tare cu care M. S. Regele, președintele de onoare al Astrei ca și al no«stru, a deschis ședința plenară de primire festivă printre noi a Asocia«țiunii, trebuie să reținem părintescul îndemn ce ne-a dat augustul no«stru Protector de a întărì și adâncì adevărata «unire», cea a sufletelor. «prin conlucrarea frățească pe câmpul culturii, a Academiei cu «Astra», «Și Maiestatea Sa ne-a acordat prea grațios favoarea de a prezidà — con«form vechei și mișcătoarei tradiții stabilite de iubita noastră Dinastie — «și recepția solemnă a noului nostru coleg d-l Rădulescu-Motru. E pentru «noi o datorie să aducem și de data aceasta, mulțumirile noastre respec«tuoase Maiestății Sale de multa Sa bunăvoință, în patronarea și spriji«nirea înaltului ideal, căruia noi cei adunați aici îi consacrăm cele mai «bune puteri și cele mai alese gânduri ale noastre.

«In afară de cele trei ședințe publice și cele două până acum amin«tite, o a 6-a, cea de azi, proclamă premiile acordate celor 13 opere pre«zentate la concursuri de vrednici semănători în ogorul culturii noastre.

«Din celelalte 13 ședințe, a mai fost apoi ocupată încă o ședință de co«municările publice ale colegilor noștri, d-nii N. Iorga și G. Vâlsan, ră«mânându-ne pentru discutarea și soluționarea punctelor programului «nostru de lucru în acest an, 12 ședințe.

«Rând pe rând ați luat cunoștință de rapoartele comisiunilor speciale «asupra situației financiare a Academiei în exercițiul bugetar 1922—1923 «asupra activității Bibliotecii, asupra activității Cabinetului numismatic, «asupra mersului școalelor întreținute de Academie, asupra chipului în «care au fost distribuite ajutoarele școlare din fondurile I. Fătu și I Scor«țeanu, asupra lucrărilor Fundațiunii V. Adamachi, asupra lucrărilor Dic«ționarului limbii române și măsurilor de luat pentru continuarea lor, «asupra situației fondului A. F. Robescu și stării casei și mormântului «poetului V. Alecsandri, aprobându-le pe toate, odată cu luarea dispozi«țiunilor pe cari ele le reclamau.

«Asemenea ați luat cunoștință, prin rapoarte speciale fie despre par«ticiparea Instituțiunii noastre la a 5-a sesiune anuală a Uniunii Acade-

«mice Internaţionale ţinută la Bruxelles, fie despre lucrările în a III-a «sesiune a Comisiunii Internaţionale de Cooperaţie Intelectuală făcută la «Geneva, fie despre activitatea în anul 1923-1924 a Şcoalei Române din Roma.

«Aţi ascultat rapoartele referitoare la activitatea Comisiunii Elias «aleasă în anul trecut şi aţi discutat situaţia succesiunii, avizând la mă-«surile cele mai potrivite pentru asigurarea averii din străinătate.

«Aţi hotărît să se înfiinţeze până la 1 Ianuarie 1925 un Institut Român «pentru cercetări istorice în Viena, a cărui activitate să fie cu deosebire «îndreptată, de o parte spre adunarea de specialiştii noştri dela cele patru «Universităţi a materialului istoric din Arhiva vieneză, privitor la istoria «noastră, iar de alta spre publicarea acelui bogat material în colecţiunile «noastre de documente şi cercetări istorice.

«Aţi adus modificări în art. 7 din Statute, în sensul ca sesiunea gene-«rală să înceapă la 20 Aprilie în loc de 25 Maiu; asemenea aţi modificat «art. 2 din Regulamentul pentru serviciile Academiei şi art. 4 din Re-«gulamentul premiilor.

«Aţi aprobat publicarea în colecţiunile noastre a diferite contribuţii «ştiinţifice preţioase recomandate de secţiuni. In special aţi putut salută «cu satisfacţiune hotărîrea luată de Secţiunea istorică de a consacră în-«tregul volum viitor al *Buletinului ei* în limba franceză lucrărilor *Pri-«mului Congres Internaţional de Studii Bizantine*. In acest fel importantul «eveniment ştiinţific al conlucrării noastre la Bucureşti cu atâţia învă-«ţaţi de frunte veniţi la noi din toată Europa, se leagă definitiv de Aca-«demia noastră şi de înaltele ei preocupări culturale.

«In şedinţa dela 11 Iunie aţi votat bugetul pentru anul 1924—1925 «sporind cu această ocaziune cu 50% salariile bugetare aşà de modeste «ale funcţionarilor şi personalului de serviciu al Academiei. In fine, aţi stabi-«lit Delegaţiunea pe 1924—1925, alegând Preşedinte pe d-l I. C. Negruzzi «şi Vicepreşedinţi pe d-nii I. Al. Brătescu-Voineşti, D. Gusti şi Gh. Ţiţeica.

«In ultimele zile aţi hotărît Comisiunea de 12 pentru examinarea «lucrărilor ce se vor prezentà în 1925 la *Premiul Năsturel*, apoi Comisiu-«nile speciale pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezentà la *Pre-«miile Toma şi Ioan N. Socolescu*, *Năsturel* şi *V. Adamachi*, destinate a se «acordà în viitoarea sesiune generală. Aţi fixat, prin Secţiunea Literară pentru «*Premiul Adamachi* de 5.000 lei, destinat a se acordà în 1928 subiectul: *Activi-«tatea şi ideile lui Gheorghe Bariţ*; prin Secţiunea Istorică aţi fixat pentru *Pre-«miul Năsturel* destinat a se acordà în acelaşi an subiectul: *Onomasticon Thra-«cicum* şi pentru *Premiul Eliade Rădulescu* subiectul: *Preistoria Olteniei şi «Munteniei*, care asemenea se va dà în 1928. In sfârşit în vederea sprijinului «clădirea localului ei, aţi completat comisiunea însărcinată cu pregătirea «lucrărilor pentru construcţiunea bibliotecii.

«Pentru merite ştiinţifice cu totul excepţionale şi unanim recunoscute, «ca şi pentru legăturile lor sufleteşti cu ţara şi cultura noastră, aţi ales «membri de onoare pe Profesorul dela Academia şi Universitatea din «Roma, eminentul istoric al lumii romane, Ettore Pais, pe istoricul Gae-

«tano de Sanctis dela Academia și Universitatea din Torino, pe marele «arheolog creștin Părintele Hippolyte Delehaye, pe fruntașul istoricilor bel-«gieni, Henri Pirenne și pe ilustrul Președinte al Institutului Franței, «Președinte și al Uniunii Academice Internaționale, Théophile Homolle. «Ați înălțat încă prestigiul Instituțiunii noastre prin alegerea de membru «onorar făcută în persoana venerabilului istoric și arheolog Sir William «Ramsay, a Directorului Muzeului Britanic și apărătorului idealurilor «noastre o clipă primejduite de defecțiunea rusească, Sir Frederic Kenyon, și «a celui mai de seamă bizantinologist al vremei noastre Nicodem Kondakoff. «In sfârșit, pentru neobosita-i activitate, în Franța la catedra sa dela Univer-«sitatea din Lyon și în Patria noastră la Universitatea din Cluj, ați trecut «în rândul membrilor corespondenți străini pe Profesorul Dr. Jules Guiard.

«Domnilor Colegi,

«Nu aș puteà încheià acest raport asupra lucrărilor sesiunii generale «din anul curent fără a relevà caracterul deosebitor, aș puteà spune, chiar «nou, pe care l-au avut desbaterile noastre în sesiunea actuală. O serie în-«treagă de chestiuni, ca d. p. raporturile noastre cu Statul, ori însemnata «succesiune Elias, au fost puse și tratate ori chiar reluate în mai multe «ședințe, în chip foarte amănunțit și viu, în mijlocul interesului general «și cu clarificarea și mulțumirea deplină a colegilor. Astfel devotamentul «și iubirea d-voastră activă pentru înalta noastră instituție s'a manifestat «ca o trainică chezășie a solidității și cuminței așezământului nostru, «care merită deplin atât încrederea Puterii de Stat, cât și a mereu tot «mai numeroșilor donatori particulari. Instituțiunea noastră se străduește «— cu liniște și seriozitate — a fi la înălțimea menirii ei naționale și cul-«turale, nu numai ca tradiție ori tendințe, ci și ca înfăptuire energică și idea-«listă, a marilor scopuri pentru cari acum aproape șaizeci de ani a fost creată».

D-l Președinte I. C. NEGRUZZI zice că numai grație bunei înțelegeri care a domnit în sânul Academiei s'au putut rezolvì chestiunile, cari au făcut obiectul lucrărilor actualei sesiuni; amintește apoi că viitoarea sesiune va începe la 20 Aprilie viitor și încheie urând tuturor spornică activitate și robustă sănătate.

PREMII PENTRU CĂRŢI PUBLICATE

I. PREMII GENERALE

1. *MARELE PREMIU NĂSTUREL*, de 12.000 Lei, se va dà, în sesiunea generală din anul *1925*, unei cărţi scrise în limba română, *cu conţinut de orice natură*, care se va judecà mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1921 până la 31 Decemvrie 1924.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru acest premiu, este până la *31 DECEMVRIE 1924*.

NOTA. — In privinţa *Premiilor Năsturel* se pun la cunoştinţa publicului următoarele dispoziţiuni din codicilul răposatului C. Năsturel-Herescu:

«In tot anul Societatea Academică Română va aveà a premià din veni«turile Fondului *Năsturel* o carte tipărită originală, în limba română, «care se va socotì de către Societate ca cea mai bună publicaţiune apărută «în cursul anului; însă aceste premii vor fi de două specii:

«1. In trei ani consecutivi, dearândul, se va decerne câte un premiu «de patru mii Lei noui, No. 4.000 L. n., *minimum*, la cea mai bună carte «apărută în cursul anului expirat.

«2. Iară în al patrulea an se va decerne un premiu fix de douăsprezece «mii Lei noui, No. 12.000 L. n., carele se va numì «*Marele Premiu* «*Năsturel*», operei care va fi judecată ca publicaţiunea de căpetenie ce «va fi apărut în cursul celor patru ani precedenţi. Acest premiu nu se «va puteà decerne unei lucrări. care va fi obţinut dejà unul din premiile «anuale, decât defalcând dintr'însul valoarea premiului precedent.

«Operele ce se vor recompensà cu această a doua serie de premii, vor «tratà cu preferinţă despre materiile următoare:

«*a)* Scrieri serioase de istorie şi de ştiinţele accesorii ale istoriei, pre«ferindu-se cele atingătoare de istoria ţărilor române;

«*b* Scrieri de religiune ortodoxă, de morală practică şi de filozofie

«*c*) Scrieri de ştiinţe politice şi de economie socială;

«*d*) Tratate originale despre ştiinţele exacte;

«e) Scrieri enciclopedice, precum dicționare de istorie și de geografie, «în care să intre și istoria și geografia României; dicționare generale sau «parțiale, de științe exacte, de arte și meserii, de administrațiune și juris«prudență, și alte asemenea lucrări utile și bine întocmite;

«f) Cărți didactice de o valoare însemnată ca metodă și ca cuprins;

«g) Dicționare limbistice în limba românească, mai ales pentru lim«bile antice și orientale, adică limba latină, elenă, sanscrită, ebraică, arabă, «turcă, slavonă veche și altele;

«h) Publicațiuni și lucrări artistice de o valoare serioasă, adică relative «la artele plastice, arhitectura, sculptura, pictura, gravura, și chiar opere «muzicale serioase, pe care aceste toate Societatea Academică Română le «va puteà aprecià, atunci când își va întinde activitatea ei și asupra tuturor «materiilor de bele-arte;

«i) Scrieri de pură literatură română, în proză și în versuri, precum «poeme, drame și comedii serioase — mai ales subiecte naționale — și «orice alte opere de înaltă literatură. Acestora mai cu seamă ași dorì să «se acorde «*Marele Premiu Năsturel*», când vor fi judecate ca având un «merit cu totul superior, spre a se da astfel o încurajare mai puternică «desvoltării literaturii naționale».

2. *PREMIUL DIDACTIC Dr. C. PĂCURARU-BIANU*, de 5.000 Lei, se va dà, în sesiunea generală din *1926*, pentru publicațiuni didactice, cari se vor judecà mai meritorii printre cele publicate în anii 1922—1925.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1925*.

3. *PREMIUL ASOCIAȚIUNII CRAIOVENE* pentru desvoltarea învățământului public, de 1.500 Lei, se va dà, în sesiunea generală din *1926*, pentru o carte didactică, în limba română, apărută în anii 1923—1925.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1925*.

4. *PREMIUL N. CHRISSOVELONI*, de 2.000 Lei (divizibil), se va dà în sesiunea generală din *1926*, prin comisiune specială de 7 membri, celor mai bune lucrări asupra comerțului, publicate în limba română, în anii 1923—1925.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1925*.

II. PREMIILE SECȚIUNII LITERARE

5. *PREMIUL STATULUI ELIADE-RĂDULESCU*, de, 50.000 Lei, se va dà, în sesiunea generală din *1925*, pentru o scriere *literară sau de filologie*, care se va judecà cea mai meritorie printre cele publicate în anii 1923—1924.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1924*.

6. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)* se va dà, în sesiunea generală din *1927*, pentru scrieri de *literatură* sau de *filologie*, cu cuprins moral (în înțelesul că sunt excluse numai scrierile contrare moralei), cari se vor judecà mai meritorii printre cele publicate în anii 1924—1926.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1926*.

7. *MARELE PREMIU Dr. C. PĂCURARU-BIANU*, de 10.000 Lei, se va dà, în sesiunea generală din *1928*, pentru o scriere de *literatură* sau de *filologie*, care se va judecà mai meritorie printre cele publicate în anii 1924—1927.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1927*.

NOTA. — In privința *Premiilor Dr. C. Păcuraru-Bianu*, se pun în vedere doritorilor de a concurà următoarele dispozițiuni din testamentul donatorului:

«2. 40% (din venitul legatului) va servì pentru cultivarea limbii ro-«mâne în sensul aspirațiunilor pe care ea are dreptul să și le reclame în «cadrul limbilor neolatine. Și anume se va decerne deocamdată, tot la «doi ani, un premiu pentru cea mai bună lucrare literară sau didactică «tipărită, scrisă în limba română cea mai curată, adică astfel ca cuvintele «de origine maghiară, turcă, slavă, greacă, introduse pe orice cale în limba «noastră, să fie cu totul neglijate și înlocuite cu cuvintele sinonime de «viță latină, ce se vor aflà în dicționarul limbii române sau în gura popo-«rului român de pretutindeni; sau celei mai bune cărți, care combate do-«cumentat curentul greșit de a primì în limba literară tot felul de cuvinte «barbare ungurești, bulgărești, turcești, grecești, etc. — Ușurința cu care «poporul român mărginaș s'a amestecat cu neamuri străine, asimilează «în mod progresiv cuvinte străine, până ce în urmă își părăsește cu totul «limba națională, m'a convins că fenomenul de maghiarizare și rutenizare

«este sprijinit de curentul nostru literar şi didactic poporanist, care intro-«duce în limbă toate amestecăturile poporului nepregătit îndeajuns pentru «rezistența națională, pe de altă parte desgroparea de către scriitori a «cuvintelor de origine străină de prin «chrisoave» și «ceasloave» scrise «pe timpuri de tristă memorie națională, de către străini abià romanizați, «sau de Români cu cultură cu totul străină, sub cuvânt că ar fi vorbe «arhaice înlocuind unele cuvinte adevărat româneşti de viță latină, precum «şi acelea pe care cultura ne-a îndreptățit a le adoptà din limbile surori «neolatine pentru nuanțarea ideilor noastre, o consider ca un fenomen de «desnaționalizare pe cale literară şi didactică.

«Desnaționalizarea poporului începe cu promiscuitatea de cuvinte «străine adoptate în limbă. Ea devine fatală prin biliguism, adică când «poporul este nevoit a cunoaşte o a doua limbă; aceasta din urmă o sugrumă «pe cea veche. E deajuns ca lucrătorii din creierii munților lui Horia și «ai lui Avram Iancu să meargă vara la lucru pe câmpia ungurească, ca «ei să se întoarcă cu un vocabular însemnat de cuvinte ungureşti pe care «să le răspândească ca neghina în grâul curat prin satele lor. Când o «limbă poporană devine astfel împestrițată, este imposibil să lupte în «contra unei culturi străine; aceasta devine predominantă, până la urmă «nimic nu mai rămâne din limba națională. In acest fel s'au rutenizat «în 100 de ani falnicii plăeşi ai lui Ştefan cel Mare din Bucovina; tot astfel «s'au maghiarizat sute de sate româneşti de descendenți ai legiunilor și «coloniilor romane în Ardeal şi Ungaria. Tot în acest fel și cu siguranță «mai repede, căci trăim în èra electricității, s'ar desnaționalizà chiar po-«porul din regat, în caz de o nenorocită invazie și ocupație străină. A «adoptà toate străinismele în limba literară şi didactică, nepotrivite cu «geniul latin al limbii, este un semn trist de decadență națională, care ne «pregătește la o mai ușoară asimilare, dar contra căreia trebuie să luptăm «cu energie pe toate căile și cu toate mijloacele. A nu cedà străinului «nimic din ce e de viță latină în limba și sufletul Românului, e principiul «care trebuie să călăuzească pe orice Român, deoarece poporul nostru «numai ca sentinelă a latinității are rost de a existà aici la porțile Orien-«tului, și deoarece o națiune numai prin limba sa cât mai curată se poate «diferențià cât mai bine de celelalte popoare vecine, care toate caută să «o asimileze. Pentru aceste motive scriitorii noştri făptuesc o crimă na-«țională, când cu nepăsare sau din neştiință primesc și cultivă în limbă «cuvinte de origine străină în detrimentul celor de viță latină, stricând «prin aceasta nu numai caracterul neolatin al ei, ci şi sonoritatea ei, su-«perioară celorlalte limbi, cari o profanează cu barbarismele lor. Prin «acest legat neînsemnat doresc nu numai a protestà în contra acestui «curent nenorocit, ci și a formà sâmburele unei îndreptări în înțelesul ca «limba noastră să-şi poată menținea prin literatură și școală adevăratul «caracter românesc neolatin.

«3. E de dorit ca cărțile didactice ce concurează la premii să fi obținut «prealabil autorizațiunea ministerială de carte didactică, deasemenea ca

«cu ocaziunea publicării concursului la premii să se pună la cunoştinţa «concurenţilor expunerea de motive a legatului de sub punctul 2».

III. PREMIILE SECŢIUNII ISTORICE

8. *PREMIUL STATULUI GHEORGHE ASACHI*, de 50.000 Lei, se va dà, în sesiunea generală din *1925*, pentru o scriere *istorică*, *economică*, *juridică*, *filozofică*, care se va judecà mai meritorie printre cele publicate în anii 1923—1924.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1924*.

9. *PREMIUL GRIGORIE C. ANGELESCU*, de 4.000 Lei, se va dà, în sesiunea generală din *1925*, pentru o scriere de *istorie*, de *filozofie* sau *juridică*, care se va judecà mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1924.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1924*.

10. *PREMIUL GH. CHIŢU*, de 1.000 Lei, se va dà, în sesiunea generală din *1925*, pentru o scriere cu conţinut *istoric juridic*, *economic*, *filozofic* sau *social*, care se va judecà mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1922 până la 31 Decemvrie 1924.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1924*.

11. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va dà, în sesiunea generală din *1925*, pentru scrieri *istorice*, *economice*, *juridice*, *filozofice*, cu cuprins moral (cu înţelesul că sunt excluse numai scrierile contrare moralei), cari se vor judecà mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1922 până la 31 Decemvrie 1924.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1924*.

IV. PREMIILE SECŢIUNII ŞTIINŢIFICE

12. *PREMIUL STATULUI LAZĂR*, de 50.000 Lei, se va dà, în sesiunea generală din *1925*, pentru o scriere *cu conţinut ştiinţific*, în înţelesul ştiinţelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie şi ştiinţele aplicate în general), care se va judecà mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1924, sau pentru cea mai importantă *invenţiune ştiinţifică* făcută dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1924.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1924*.

13. *PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE*, de 4.000 Lei *(divizibil)*, se va dà, în sesiunea generală din *1925*, pentru scrieri *cu conţinut ştiinţific*, cari se vor judecà mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1922 până la 31 Decemvrie 1924.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1924*.

14. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va dà, în sesiunea generală din *1926*, pentru scrieri *cu conţinut ştiinţific*, în înţelesul ştiinţelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie şi ştiinţele aplicate în genere), cari se vor judecà mai meritorii printre cele publicate în anii 1923—1925.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs este până la *31 DECEMVRIE 1925*.

NOTA. — Se pun în vederea concurenţilor următoarele articole din *Regulamentul pentru premiile literare, istorice şi ştiinţifice*, votat de Academie la 8 Martie 1906 cu modificările aduse la 27 Maiu 1919 şi la 26 Maiu 1924:

«*Art. 4. Operele publicate* vor fi prezentate la concurs de autorii lor «în minimum 5 exemplare, pe lângă o cerere scrisă, în care se va arătà «tot-deauna anume premiul la care concurează.

«Un autor nu poate prezentà în acelaşi an aceeaşi scriere la mai multe «premii, nici mai multe scrieri la diferite premii.

«O scriere prezentată la un premiu nu mai poate fi mutată la altul «după trecerea termenului de prezentare (31 Decemvrie), fixat în art. 3. «Această mutare se poate însă face prin deciziunea Secţiunii sau «Comisiunii care decide asupra acordării premiilor.

«*Art.* 5. O scriere prezentată într'un an la un premiu şi nepremiată, «poate fi prezentată în anii următori la concursul aceluiaşi sau al altui «premiu, numai dacă este preînnoită în părţi esenţiale în noua ediţiune, «publicată de autor în vieaţă.

«*Art.* 6. Operele publicate de Academie, făcute din iniţiativa sau cu «ajutorul ei, nu pot fi admise la concursul premiilor. Deasemenea nu pot «fi admise la concurs opere postume.

«*Art.* 7. La concursul premiilor poate fi admisă nu numai o operă «întreagă, ci şi parte dintr'o operă, cu condiţiune ca această parte să fie «completă.

«*Art.* 8. La premiile Năsturel pot fi prezentate scrieri de orice natură, «la premiul Eliade-Rădulescu scrieri de literatură, de filologie, de istorie; «scrieri economice, juridice, filozofice; la premiul Lazăr scrieri cu con«ţinut ştiinţific, în înţelesul ştiinţelor exacte (matematică, fizică, chimie «istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie şi ştiinţele «aplicate în general); la premiul Adamachi scrieri cu cuprins moral, de «orice natură (în înţelesul că sunt excluse numai scrierile contrare mo«ralei); la premiul Hagi-Vasile scrieri privitoare la comerţul român în «trecut şi în prezent.

«*Art.* 9. La premiile Năsturel — conform testamentului — pot fi ad«mise numai scrieri în limba română; *la premiile Eliade-Rădulescu, Lazăr, «Adamachi, sunt admise şi opere scrise de autori români sau străini într'una «din limbile latină, italiană, franceză, germană sau engleză, dacă întreg «cuprinsul operei va trată despre pământul sau neamul românesc, despre «istoria, limba sau literatura românească.*

«*Art.* 10. Traducerile din limbi străine în limba română pot fi pre«miate numai dacă sunt făcute de pe opere clasice şi, prin dificultăţile «învinse ale unei perfecte traduceri în versuri româneşti, vor constitui «adevărate opere literare ale limbii române, ori — prin anexarea de expli«cări şi note ştiinţifice cu totul proprii traducătorului — îşi vor fi însuşit «meritele unei lucrări originale în limba română.

«*Art.* 11. Toate lucrările, fie tipărite, fie manuscrise, prezentate la «vreunul din premiile Academiei, trebuie să fie scrise cu ortografia Aca«demiei.

«*Art.* 12. Operele publicate anonime sau pseudonime vor puteà fi «admise la concurs, iar autorii, spre a primì premiile acordate, vor trebuì «să probeze proprietatea lor».

PREMII PENTRU LUCRĂRI PUSE LA CONCURS CU SUBIECTE DATE

I. PREMIILE SECŢIUNII LITERARE

1. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va dà, în sesiunea generală din *1925*, pentru cele mai bune lucrări cu subiectul:

Inrâuriri reciproce între limbile română și maghiară. — (Deciz. 9 Iunie 1920).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1924.*

2. *PREMIUL ELIADE-RĂDULESCU*, de 5.000 Lei, se va dà, în sesiunea generală din *1926*, celei mai bune lucrări cu subiectul:

Monografia linguistică a unui sat. — (Deciz. 8 Iunie 1921).

Scopul studiului va fi să creeze un tip de monografie linguistică și folkloristică a unui sat românesc, în consonanță cu ultimele rezultate științifice, spre a servì ca model celor ce voesc să scrie de-acì înainte asemenea monografii.

Autorul va trebuì deci să studieze monografii similare străine și să dea o deosebită atențiune părții metodice.

Va căutà să culeagă, în mod cât mai complet, literatura populară, credințele și datinile păstrate, transcriindu-le în mod fonetic.

Va strânge terminologia specială în legătură cu vieața sătească însoțind-o cu desemnuri și fotografii.

Va dà o listă a numelor de familie și de botez și a nomenclaturii toponimice, cu toate explicările necesare, urmărindu-le în documente istorice și în catastife, condici, cărți fonduare, etc.

Va studià deosebirile între graiul bărbaților și femeilor, apoi al bătrânilor, al celor în puterea vârstei și al copiilor; deosebirile între vorbirea repede și cea înceată, între graiul normal și cel emfatic, între cuvintele rostite și cele cântate sau strigate, între graiul analfabeților și al celor ce știu scrie și cetì, între graiul celor umblați prin lume și al celor ce și-au petrecut vieața în sat.

Va arătà cari forme gramaticale și cuvinte vechi au dispărut cu totul din graiu și prin ce forme și cuvinte au fost înlocuite, în ce măsură au pătruns și au fost asimilate neologismele și împrumuturile din limbi străine și întrucât împrejurările de vieață speciala din aceà comună au dat naștere la cuvinte sau înțelesuri nouă.

Cu privire la schimbările fonetice, va urmărì cu deosebită atențiune extensiunea acestora asupra tuturor sau numai asupra unei părți de cazuri similare și va relevà deosebirile în rostirea cuvântului izolat și a cuvântului în frază.

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1925*.

3. *PREMIUL PRINCIPESA ALINA ȘTIRBEI* se va dà, în sesiunea generală din *1926*, pentru cea mai bună lucrare despre:

Istoria calendarelor românești din punctul de vedere cultural și literar până la finele secolului XIX. — (Deciz. 8 Iunie 1921).

Premiul este de 8.500 Lei, în care sumă se cuprinde premiul autorului și cheltuelile de tipărirea scrierii (de *minimum* 30 coale de tipar *garmond*) în 1.000 exemplare, din care 800 ale autorului și 200 ale Academiei.

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1925*.

4. *PREMIUL ALEXANDRU IOAN CUZA*, de 6.000 Lei, se va dà, în sesiunea generală din *1926*, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Scriitorii bucovineni dela anexarea la Austria până în zilele noastre. — (Deciz. 8 Iunie 1921).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1925*.

5. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5.000 Lei, se va dà, în sesiunea generală din *1927*, pentru cea mai bună lucrare conținând:

Traducerea tragediei «Hamlet» din original în forma originală, publicată sau în manuscris. — (Deciz. 8 Iunie 1922).

Termenul prezentării lucrărilor la concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1926*.

6. *PREMIUL NEUSCHOTZ*, de 2.000 Lei, se va dà, în sesiunea generală din *1927*, pentru cea mai bună:

Povestire pentru copii, publicată sau în manuscris. — (Deciz. 8 Iunie 1922).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1926.*

7. *MARELE PREMIU GENERAL IOAN CARP ŞI MARIA CARP*, de 7.000 Lei, se va dà, în sesiunea generală din *1927*, pentru cea mai bună lucrare în manuscris cu subiectul:

Studiu de toponimie românească. — (Deciz. 8 Iunie 1922).

Termenul prezentării lucrărilor la concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1926.*

8. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei, se va dà, în sesiunea generală din *1928*, celei mai bune lucrări scrisă în limba română despre:

Activitatea şi ideile lui Gheorghe Bariţ. — (Deciz. 12 Iunie 1924).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1927.*

II. PREMIILE SECŢIUNII ISTORICE

9. *PREMIUL ALEXANDRU IOAN CUZA*, de 20.000 Lei, se va dà, în sesiunea generală din *1925*, sau în oricare sesiune următoare, celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor.

Punctele de căpetenie ale programului sunt cele următoare:
1. Teritoriul colonizaţiunii romane în ţările din dreapta şi din stânga Dunării de jos.
2. Teoriile vechi şi noui despre originea şi locuinţele Românilor în cursul evului mediu.
3. Migraţiunea popoarelor în ţerile dunărene şi înrâuririle reciproce dintre barbari şi elementul roman, dela părăsirea Daciei Traiane până la înfiinţarea Imperiului bulgar.

4. Românii și Bulgarii în timpul Imperiului bulgar și al celui româno-bulgar și relațiunile lor cu popoarele din stânga Dunării.
5. Originile Principatelor Române.
Lucrarea va fi întemeiată pe un studiu cât mai amănunțit și conștiincios al izvoarelor antice și medievale: autori, inscripțiuni, documente și orice resturi ale vechimii, utilizându-se și toponimia, limba și în genere orice fântână ce ar puteà contribuì la lămurirea chestiunii.

— (Deciz. 5 Aprilie 1900 și 25 Martie 1904).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1924*.

10. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5.000 Lei, se va dà, în sesiunea generală din *1925*, celei mai bune lucrări scrisă în limba română despre:

Partea culturii românești în realizarea unității naționale, cu specială privire la a doua jumătate a secolului al XIX-lea. — (Deciz. 10 Iunie 1920).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1924*.

11. *PREMIUL FUNCȚIONARII C. F. R DIN BUCUREȘTI*, de 6.000 Lei, se va dà, în sesiunea generală din 1925, celei mai bune lucrări despre:

Drepturile funcționarilor publici față de Stat. — (Deciz. 7 Iunie 1921).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, este până la *31 DECEMVRIE 1924*.

12. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei (*divizibil*), se va dà, în sesiunea generală din *1926*, celor mai bune lucrări cuprinzând:

Ediția românească a Memoriilor Regelui Carol, cu adnotările istorice și o prefață cuprinzând în linii generale istoria Domniei Sale. — (Deciz. 30 Maiu 1915 și 10 Iunie 1920).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1925*.

13. *PREMIUL SAN-MARIN*, de 2.000 Lei, se va dà, în sesiunea generală din *1926*, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

O problemă de Economie Națională în legătură cu nouile hotare ale țării. — (Deciz. 7 Iunie 1921).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1925*.

14. *PREMIUL AT. TONCOVICEANU*, de 1.000 Lei, se va dà, în sesiunea generală din *1925*, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Monografia unui oraș din Ardeal. (Deciz. 7 Iunie 1923).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1924*.

15. *PREMIUL BASARABIEI IN MEMORIA LUI I. C. BRĂTIANU*, de 5.200 Lei, se va dà, în sesiunea generală din *1925*, pentru cea mai bună lucrare despre:

Istoria apărării drepturilor României asupra Basarabiei și rolul oamenilor de Stat ai României în această luptă. (Deciz. 6 Iunie 1923).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1924*.

16. *PREMIUL EPISCOPIEI ARGEŞULUI*, de 10.000 Lei, se va dà, în sesiunea generală din *1925*, pentru cea mai bună lucrare asupra subiectului:

Monografia mânăstirii și episcopiei din Curtea de Argeș. — (Deciz. 6 Iunie 1923).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1924*.

17. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5.000 Lei, se va dà, în sesiunea generală din *1928*, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Onomasticon Thracicum. — (Deciz. 11 Iunie 1924).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1927.*

18. *PREMIUL ELIADE RĂDULESCU*, de 5.000 Lei, se va dà, în sesiunea generală din *1928*, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Preistoria Olteniei și Munteniei. — (Deciz. 11 Iunie 1924).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1927.*

III. PREMIILE SECȚIUNII ȘTIINȚIFICE

19. *PREMIUL LAZĂR*, de 5.000 Lei, se va dà, în sesiunea generală din *1925*, celei mai bune lucrări scrise în limba română cu subiectul:

Cercetări originale privitoare la combaterea insectelor vătămătoare prin infectarea lor cu parazite și provocarea de boale contagioase între ele. — (Deciz. 2 Iunie 1920).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1924.*

20. *PREMIUL NEUSCHOTZ*, de 2.000 Lei, se va dà, în sesiunea generală din *1925*, pentru cea mai bună lucrare scrisă în limba română despre:

Flora unuia din cele două județe din Noua Dobroge (după alegerea botanistului). — (Deciz. 2 Iunie 1920).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1924.*

21. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5.000 Lei, se va dà, în sesiunea generală din *1926*, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Vitaminele din punctul de vedere fiziologic și patologic. — (Deciz. 7 Iunie 1921).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1925*.

22. *PREMIUL A. FĂTU*, de 3.000 Lei, se va dà, în sesiunea generală din *1926*, celei mai bune lucrări despre:

Studiul și harta geologică a unei regiuni din țară. — (Deciz. 7 Iunie 1921).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1925*.

23. *PREMIUL LAZĂR*, de 5.000 Lei, plus 10.000 cu procentele aferente până la data acordării premiului «*Suplement de premiu din partea Societății «Lignitul»*», se va dà, în sesiunea generală din *1927*, celei mai bune lucrări în manuscris despre:

Studiul lignitelor din România în vederea industrializării lor prin distilațiune. — (Deciz. 7 Iunie 1922).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 *DECEMVRIE 1926*.

24. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va dà, în sesiunea generală din *1927*, celei mai bune lucrări în manuscris cu subiectul:

Cercetări asupra solului Basarabiei — (Deciz. 2 Iunie 1922).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 *DECEMVRIE 1926*.

25. *PREMIUL LAZĂR*, de 50.000 lei, se va dà în sesiunea generală din *1928*, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Studiul taxonomic, biologic și zoogeografic al unui grup din fauna unei regiuni naturale a României. — (Deciz. 13 Iunie 1924).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1927*.

IV. PREMII SPECIALE

26. *PREMIUL DACIA-ROMÂNIA*, se va dà, în sesiunea generală din *1927*, celei mai bune lucrări în manuscris tractând despre:

Importanța socială a asigurărilor de vieață, în special a asigurărilor de capitaluri și de rentă.—(Deciz. 30 Maiu 1922).

Valoarea premiului va fi reprezentată prin venitul pe trei ani al fondului de 15.500 Lei în efecte și al capitalizărilor ce se vor puteà face eventual, micșorat acest venit cu prelevările prevăzute în Statutele și Regulamentul Academiei, și cu costul tiparului pentru maximum 5 coale de tipar. (Art. 2 din Regulamentul special).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1926.*

27. *PREMIUL TOMA ȘI IOAN N. SOCOLESCU*, de 5.000 Lei, se va dà, în sesiunea generală din *1925*, celei mai bune lucrări cuprinzând:

Cercetări asupra originei Arhitecturii și Artelor decorative românești, cu cât mai multe ilustrațiuni. — (Deciz. 1 Iunie 1922).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la *31 DECEMVRIE 1924.*

NOTA. — Concurenților la premiile cu subiecte date se pun în vedere următoarele articole din *Regulamentul* votat de Academie la 8 Martie 1906:

«*Art. 19.* Manuscrisele se vor prezentà la concurs în termenul fixat «în art. 3 (până la 31 Decemvrie), fără nume de autor, purtând o deviză «sau *motto;* ele vor fi însoțite de un plic sigilat pe care va fi reprodusă «deviza sau *motto* din fruntea manuscrisului și în care se va aflà închis «numele autorului. Acest plic se va deschide numai dacă lucrarea va fi «premiată.

«Manuscrisele cari nu vor fi scrise curat și lizibil nu vor fi luate în «cercetare.

«*Art. 21.* Valoarea premiului acordat unei lucrări în manuscris se va «număra autorului, numai după ce lucrarea premiată va fi tipărită.

«*Art. 22.* Manuscrisele nepremiate vor fi restituite autorilor, cari le «vor cere și își vor dovedi proprietatea la cancelaria Academiei prin des«chiderea plicului cu numele lor; manuscrisele nereclamate în timp de «un an dela pronunțarea rezultatului, vor rămâneà proprietatea Academiei «și vor fi încorporate în Bibliotecă, în colecțiunea manuscriselor».

P E R S O N A L U L

ACADEMIEI ROMÂNE

LA 13 IUNIE 1924

MEMBRII ACADEMIEI

I. SECŢIUNEA LITERARĂ.

BIANU Ioan (Bucureşti). — Ales la 3 Aprilie 1902.
BOGDAN-DUICĂ Gheorghe (Cluj). — Ales la 4 Iunie 1919.
BRĂTESCU-VOINEŞTI Ioan A. (Bucureşti). — Ales la 10 Octomvrie 1918.
CIOBANU Ştefan (Chişinău). — Ales la 10 Octomvrie 1918.
DENSUŞIANU Ovidiu (Bucureşti). — Ales la 15 Octomvrie 1918. 5
GOGA Octavian (Ciucea). — Ales la 4 Iunie 1919.
MURNU Gh. (Bucureşti). — Ales la 4 Iunie 1923.
NEGRUZZI Iacob C. (Bucureşti. — Ales la 26 Martie 1881.
PHILIPPIDE Alexandru (Iaşi). — Ales la 1 Aprilie 1900.
PUŞCARIU Sextil (Cluj). — Ales la 19 Maiu 1914. 10
RĂDULESCU-MOTRU C. (Bucureşti). — Ales la 1 Iunie 1923.
SADOVEANU Mihail (Iaşi). — Ales la 1 Iunie 1921.

II. SECŢIUNEA ISTORICĂ.

BALŞ Gheorghe (Bucureşti). — Ales la 4 Iunie 1923.
GUSTI Dimitrie (Bucureşti). — Ales la 4 Iunie 1919.
IORGA Nicolae (Bucureşti). — Ales la 26 Maiu 1910.
LĂPEDATU Alexandru (Cluj). — Ales la 10 Octomvrie 1918.
LUPAŞ Ioan (Cluj). — Ales la 17 Maiu 1916. 5
MEHEDINŢI Simion (Bucureşti). — Ales la 19 Maiu 1915.
NISTOR Ioan (Cernăuţi). — Ales la 19 Maiu 1915.
PÂRVAN Vasile (Bucureşti). — Ales la 15 Maiu 1913.
POPESCU Dr. Nicolae (Bucureşti). — Ales la 5 Iunie 1923.
RĂDULESCU Andreiu (Bucureşti). — Ales la 2 Iunie 1920. 10
SUTZU Mihail C. (Bucureşti). — Ales la 27 Maiu 1909.
VÂLSAN Gheorghe (Cluj). — Ales la 2 Iunie 1920.

III. SECȚIUNEA ȘTIINȚIFICĂ.

ANTIPA Gr. (Bucureşti). — Ales la 14 Maiu 1910.
BABEŞ Victor (Bucureşti). — Ales la 11 Martie 1893.
CRAINICIANU General Gr. (Bucureşti). — Ales la 18 Maiu 1911.
INCULEȚ Ion (Chişinău). — Ales la 10 Octomvrie 1918.
MARINESCU Dr. G. (București). — Ales la 9 Aprilie 1905.
MRAZEC L. (București). — Ales la 11 Aprilie 1905.
PONI Petre (Iași). — Ales la 30 Iunie 1879.
RACOVIȚĂ Emil (Cluj). — Ales la 2 Iunie 1920.
SALIGNY Anghel (București). — Ales la 7 Aprilie 1897.
SIMIONESCU Ioan (Iași). — Ales la 18 Maiu 1911.
ȚIȚEICA Gheorghe (București). — Ales la 15 Maiu 1913.
VASILESCU-KARPEN N. (București). — Ales la 6 Iunie 1923.

MEMBRII ACADEMIEI DECEDAȚI

ALECSANDRI Vasile. — Numit la 2 Iunie 1867. — † 22 August 1890.
AURELIAN Petre S. Ales la 9 Septemvrie 1871. — † 24 Ianuarie 1909
BABEŞ Vicențiu. — Numit la 22 Aprilie 1866. — † 21 Ianuarie 1907.
BACALOGLU Emanoil. — Ales la 29 Iunie 1879. — † 30 August 1891.
BARIȚIU Gheorghe. Numit la 22 Aprilie 1866. — † 21 Martie 1893
BÂRSEANU Andreiu. Ales la 1 Aprilie 1908. — † 19 August 1922.
BENGESCU Gheorghe. — Ales la 4 Iunie 1921. — † 23 August 1922.
BOGDAN Ioan. — Ales la 29 Martie 1903. — † 1 Iunie 1919.
BRÂNDZĂ Dr. Dimitrie. — Ales la 30 Iunie 1879. — † 3 August 1895.
BUNEA Augustin. — Ales la 28 Maiu 1909. — † 18 Noemvrie 1909.
CARAGIANI Ioan. — Numit la 22 Aprilie 1866. — † 13 Ianuarie 1921.
CHIȚU Gheorghe. — Ales la 27 Iunie 1879. — † 28 Octomvrie 1897.
CIPARIU Timoteiu. — Numit la 22 Aprilie 1866. — † 22 August 1887.
COBĂLCESCU Grigorie. — Ales la 29 Martie 1886. — † 21 Maiu 1892.
COZACOVICI Dimitrie. — Numit la 22 Aprilie 1866. — † 21 August 1868.
COȘBUC Gheorghe. — Ales la 20 Maiu 1916. — † 26 Aprilie 1918.
DELAVRANCEA Barbu Șt. — Ales la 19 Maiu 1912. — † Aprilie 1918.
DIMITROVICI Ambrozie. — Numit la 22 Aprilie 1866. — † 3 Iulie 1866.
ELIADE RĂDULESCU Ioan.—Numit la 2 Iunie 1867. † 27 Aprilie 1872.
ERBICEANU Constantin. — Ales la 8 Aprilie 1899. — † 7 Martie 1913.
FĂLCOIANU Ştefan. — Ales la 13 Septemvrie 1876.—† 22 Ianuarie 1905.
FĂTU Dr. Anastasie. Ales la 11 Sept. 1871. — † 3 Martie 1886.
FELIX Dr. Iacob. — Ales la 30 Iunie 1879. — † 20 Ianuarie 1905.
FONTANINU Gheorghe M. — Ales la 10 Sept. 1870. — † 24 Aprilie 1886.
GIURESCU Constantin. — Ales la 14 Maiu 1914. — † 28 Octomvrie 1918.
GHICA Ion. — Ales la 13 August 1874. — † 22 Aprilie 1897.
GANE Nicolae. — Ales la 1 Aprilie 1908. — † 16 Aprilie 1916.

GRECESCU Dr. D. — Ales la 17 Aprilie 1907. — † 2 Octomvrie 1910.
HARET Spiru C. — Ales la 31 Martie 1892. — † 17 Decemvrie 1912.
HEPITES Ştefan. — Ales la 3 Aprilie 1902. — † 16 Septemvrie 1922.
HASDEU Alexandru. — Numit la 22 Aprilie 1866. — Ales membru onorar la 12 Septemvrie 1870. — † 9 Noemvrie 1872.
HASDEU Bogdan P. — Ales la 13 Septemvrie 1877. — † 25 August 1907.
HODOSIU Iosif. — Numit la 22 Aprilie 1866. — † 28 Noemvrie 1880.
HURMUZAKI Eudoxie. — Ales la 2 August 1872. — † 29 Ianuarie 1874.
IONESCU Nicolae. — Numit la 2 Iunie 1867. — † 24 Ianuarie 1905.
ISTRATI Constantin. — Ales la 7 Aprilie 1899. — † 17 Ianuarie 1919.
KALINDERU Ioan. — Ales la 13 Martie 1893. — † 11 Decemvrie 1913.
KOGĂLNICEANU Mihail. — Ales la 16 Sept. 1868. — † 20 Iunie 1891.
KRETZULESCU Nicolae. — Ales la 9 Sept. 1871. — † 26 Iunie 1900.
LAURIAN August Treb. — Numit la 2 Iunie 1867. — † 25 Febr. 1881.
MAIORESCU Titu. — Numit la 20 Iulie 1867. — † 1 Iulie 1917.
MANGRA Vasile. — Ales la 27 Maiu 1909. — † 1 Octomvrie 1918.
MANIU Vasile. — Ales la 12 Septemvrie 1876. — † 10 Martie 1901.
MARIAN Simeon Fl. — Ales la 26 Martie 1881. — † 11 Aprilie 1907.
MARIENESCU At. M. — Ales la 26 Martie 1881. — † 7 Ianuarie 1914.
MASSIMU Ioan C. — Numit la 2 Iunie 1867. — † 2 Iunie 1877.
MELCHISEDEC Episcop. — Ales la 10 Sept. 1870. — † 16 Maiu 1892.
MOCIONI Andreiu. — Numit la 22 Aprilie 1866. — Ales membru onorar 12 Septemvrie 1870. — † 23 Aprilie 1880.
MOLDOVANU Ioan M. — Ales la 11 Aprilie 1894. — † 7 Sept. 1915.
MUNTEANU Gavril. — Numit la 22 Aprilie 1866. — † 17 Dec. 1869.
NAUM Anton. — Ales la 11 Martie 1893. — † 28 August 1917.
NEGRUZZI Constantin. — Numit la 2 Iunie 1867. — † 25 August 1868.
ODOBESCU Alexandru. — Ales la 10 Sept. 1870. — † 11 Noemvrie 1895.
OLLĂNESCU Dimitrie C. — Ales la 11 Martie 1893. — † 20 Ianuarie 1908.
ONCIUL DIMITRIE. — Ales la 11 Aprilie 1905. — † 20 Martie 1923.
PAPADOPOL-CALIMACH Alex. — Ales la 12 Sept. 1876. — † 18 Iunie 1898.
PAPIU-ILARIANU Alex. — Ales la 16 Sept. 1868. — † 11 Octomvrie 1878.
POENARU Petre. — Ales la 10 Sept. 1870. — † 2 Octomvrie 1875.
POPEA Nicolae Episcop. — Ales la 8 Aprilie 1899. — † 26 Iulie 1908.
PORCIUS Florian. — Ales la 10 Martie 1882. — † 17 Maiu 1906.
PUŞCARIU Ioan. — Ales la 4 Aprilie 1900. — † 24 Decemvrie 1911.
QUINTESCU Nicolae Ch. — Ales la 14 Sept. 1877. — † 12 August 1913.
ROMAN Alexandru. — Numit la 22 Aprilie 1866. — † 15 Sept. 1897.
ROSETTI Constantin A. — Numit la 2 Iunie 1867. — † 8 Aprilie 1885.
SBIERA Ioan. — Numit la 11 Iunie 1866. — † Octomvrie 1916.
SION Gheorghe. — Ales la 16 Septemvrie 1868. — † 1 Octomvrie 1892.

STAMATI Constantin. — Numit la 22 Aprilie 1866. — † 26 Maiu 1876.
STEFANELLI Teodor V. — Ales la 26 Maiu 1910. — † 23 Iulie 1921.
ŞTEFĂNESCU Grigorie. — Ales la 12 Sept. 1876.—† 20 Februarie 1911. 70
STRĂJESCU Ioan. — Numit la 22 Aprilie 1866. — Ales membru onorar la 21 Septemvrie 1870. — † 4 Octomvrie 1873.
STURDZA Dimitrie A. — Ales la 16 Sept. 1871.—† 8 Octomvrie 1914.
TECLU Nicolae. — Ales la 2 Iulie 1879. — † Iulie 1916.
TOCILESCU Gr. G. — Ales la 22 Martie 1890.—† 28 Septemvrie 1909.
URECHIĂ Vasile A. — Numit la 22 Aprilie 1866. — † 23 Noemv. 1901. 75
VASICIU Dr. Paul. — Ales la 2 Iulie 1879. — † 20 Iunie 1881.
VULCAN Iosif. — Ales la 30 Martie 1891. — † 26 August 1907.
XENOPOL A. D. — Ales la 11 Martie 1893. — † 27 Februarie 1920.
ZAMFIRESCU Duiliu. — Ales la 1 Aprilie 1908. — † 3 Iunie 1922. 79

MEMBRII ONORARI

M. S. FERDINAND I, *Regele României,*
Protector al Academiei Române,
Preşedinte Onorar.
(15 Martie 1890).

M. S. MARIA, *Regina României.*
(1 Maiu 1915).

M. S. VICTOR EMANUEL III, *Regele Italiei.*
(6 Martie 1890).

A. S. R. CAROL, *Principe moştenitor al României*
(17 Maiu 1921).

ANTONOVICI Episcopul Iacov (Galaţi). — Ales la 7 Iunie 1919. 5
APPEL Paul (Paris). — Ales la 22 Maiu 1914.
ARRHENIUS Svante A. (Sthockholm). — Ales la 27 Maiu 1913.
AVERESCU General Al. (Bucureşti). — Ales la 7 Iunie 1923.
BĂLAN Mitropolitul Nicolae (Sibiu). — Ales la 10 Iunie 1920.
BALDACCI Antonio (Bologna). — Ales la 29 Maiu 1913. 10
BALTHAZARD Dr. W. (Paris). — Ales la 11 Iunie 1919.
BÉDIER Joseph (Paris). — Ales la 11 Iunie 1919.
BERTHELOT Daniel (Paris). — Ales la 11 Iunie 1919.
BJOERKMAN Goran (Stockholm). — Ales la 25 Maiu 1922.
BORMANN Eugen (Viena). — Ales la 9 Aprilie 1897. 15
BRANISCE Dr. Valeriu (Sibiiu). — Ales la 7 Iunie 1919.
BRĂTIANU ION I. C. (Bucureşti). — Ales la 7 Iunie 1923.
BURY I. B. (Cambridge). — Ales la 25 Maiu 1913.
CICHORIUS Conrad (Breslau). — Ales la 29 Maiu 1914.
CIOROGARIU Episcopul Roman (Oradea-Mare). — Ales la 12 Iunie 1921. 20
CLARK Dr. Charles Upson (Yale). — Ales la 26 Maiu 1923.
CRISTEA Dr. Miron, Mitropolit Primat (Bucureşti). — Ales la 7 Iunie 1919.
CROCE Benedetto (Neapol). — Ales la 12 Iunie 1921.
DE FLERS Robert (Paris). — Ales la 11 Iunie 1919.

DE MARTONNE Emanuel (Paris). — Ales corespondent la 26 Maiu
1912, onorar la 7 Iunie 1919. 25
DE LA RONCIÈRE Charles (Paris). — Ales la 7 Iunie 1919.
DELEHAYE, Pr. Hip. (Bruxelles). — Ales la 12 Iunie 1924.
DE SANCTIS Gaetano (Torino). — Ales la 12 Iunie 1924.
DIEHL Charles (Paris). — Ales la 11 Iunie 1919.
DIMA Gheorghe (Cluj). — Ales la 7 Iunie 1919. 30
DOMASZEWSKI Alfred de (Heidelberg). — Ales la 9 Aprilie 1897.
DONICI Nicolae (Duboșarii-Vechi). — Ales la 23 Maiu 1922.
DUPARC Louis (Geneva). — Ales la 29 Maiu 1913.
ENESCU George (București). — Ales la 26 Maiu 1916.
FOUGÈRES Gustave (Paris). — Ales la 11 Iunie 1919. 35
FROEHNER Wilhelm (Paris). — Ales la 9 Septemvrie 1871.
GEORGESCU Pimen, Mitropolitul Moldovei (Iași). — Ales la 15 Octomvrie 1918.
GILLIÉRON J. (Paris). — Ales la 6 Iunie 1923.
GOLDIȘ Vasile (Arad). — Ales la 7 Iunie 1919.
GORE Paul (Chișinău). — Ales la 7 Iunie 1919. 40
GUILLAUME Baron (Bruxelles). — Ales la 16 Aprilie 1907.
HALLER Albin (Paris). — Ales la 28 Maiu 1909.
HOMOLLE Théophile (Paris). — Ales la 12 Iunie 1924.
HURMUZACHI Constantin (Cernăuți). — Ales la 7 Iunie 1919. 45
JANET Paul (Paris). — Ales la 11 Iunie 1919.
KENYON Sir Frederic (Londra). — Ales la 12 Iunie 1924.
KLEIN Felix (Göttingen). — Ales la 29 Maiu 1913.
KLEINWAECHTER Friederich (Cernăuți). — Ales la 12 Iunie 1921.
KONDAKOFF. Nicodem (Praga). — Ales la 12 Iunie 1924. 50
LACOUR-GAYET G. (Paris). — Ales la 11 Iunie 1919.
LANCIANI Rodolfo (Roma). — Ales la 10 Iunie 1920.
LAVERAN Ch. L. A. (Paris). — Ales la 29 Maiu 1914.
LEBESGUE Henry (Paris). — Ales la 6 Iunie 1923.
LORENZ Anton Hendrik (Leyda). — Ales la 29 Maiu 1913. 55
MANIU Iuliu (Blaj). — Ales la 7 Iunie 1919.
MARIE Pierre (Paris). — Ales la 28 Maiu 1912.
MEILLET A. (Paris). — Ales la 6 Iunie 1923.
MEYER-LUEBKE W. (Frankfurt pe Main). — Ales la 28 Martie 1906.
MEYNIAL Dr. E. (Paris). — Ales la 11 Iunie 1919. 60
MILLET Gabriel (Paris). — Ales la 12 Iunie 1921.
MIRONESCU Atanasie, fost Mitropolit Primat (M-rea Cernica). — Ales la 25 Maiu 1909.
NICODIM, Arhiepiscop (Huși). — Ales la 15 Octomvrie 1918.
PAIS Hector (Roma). — Ales la 12 Iunie 1924.
PERRONCITO Eduard (Torino). — Ales la 5 Iunie 1922. 65
PICARD Emil (Paris). — Ales la 19 Maiu 1911.
PICK Behrend (Gotha). — Ales la 29 Maiu 1914.
PIRENNE Henri (Bruxelles). — Ales la 12 Iunie 1924.

PRESAN General Const. (București). — Ales la 7 Iunie 1923.
RAMON Y CAJAL Santiago (Madrid). — Ales la 4 Iunie 1923. 70
RAMSAY Sir William (Edinburgh). — Ales la 12 Iunie 1924.
RAYLEIGH Lord John William Strutt (Londra). — Ales la 22 Maiu 1914.
REPTA Vladimir Cavaler de, Mitropolitul Bucovinei (Cernăuți). — Ales la 7 Iunie 1919.
ROMNICEANU Victor (București). — Ales la 6 Iunie 1923.
ROUX Dr. E. (Paris). — Ales la 24 Maiu 1911. 75
SCHLUMBERGER G. L. (Paris). — Ales la 28 Martie 1906.
SCHUCHARDT Hugo (Graz). — Ales la 13 Septemvrie 1877.
SETON-WATSON R. W. (Londra). — Ales la 26 Maiu 1923.
STROESCU Vasile (Basarabia). — Ales la 24 Maiu 1910.
SUCIU Dr. Vasile, Mitropolit (Blaj). — Ales la 11 Iunie 1919. 80
TEUTSCH Dr. Friedrich (Sibiiu). — Ales la 7 Iunie 1919.
TIKTIN H. (Berlin). — Ales la 7 Iunie 1919.
VOLTERRA Vitto (Roma). — Ales la 29 Maiu 1913.
WALDEYER W. (Berlin). — Ales la 28 Maiu 1912.
WILAMOWITZ-MOELLENDORFF Ulrich de (Berlin). — Ales la 29 Maiu 1914. 85
ZAVORAL Metodiu (Praga). — Ales la 7 Iunie 1919. 86

MEMBRII ONORARI DECEDAȚI

M. S. CAROL I, *Regele României*,
Protector al Academiei Române,
Președinte onorar.
Proclamat la 15 Septemvrie 1867,
Decedat la 27 Septemvrie 1914.

M. S. ELISABETA, *Regina României (Carmen Sylva)*
Proclamată la 30 Martie 1891.
Decedată la 27 Februarie 1916.

ADRIAN General Gheorghe. — Ales la 13 Septemvrie 1875. — † 15 Octomvrie 1889.
ARION C. C. — Ales la 21 Maiu 1912. — † 27 Iunie 1923.
ASCOLI Graz. Isaia. — Ales la 13 Septemvrie 1877. — † Ianuarie 1907.
d'AVRIL Baron Adolphe.—Ales la 7 Spt. 1871.—† 14 Octomvrie 1904.
BABELON Ernst. — Ales la 22 Maiu 1914. — † 3 Ianuarie 1924. 5
BACCELI Guido. — Ales la 22 Martie 1906. — † 10 Ianuarie 1916.
BAILLON H. — Ales la 28 Martie 1887. — † 7 Iulie 1895.
BAROZZI General C. — Ales la 9 Aprilie 1905. — † 15 Aprilie 1921.
BATAILLARD Paul. — Ales la 30 August 1872. — † 1 Martie 1894.
BECHAMP A. — Ales la 28 Martie 1906. — † 18 Aprilie 1905. 10
BEERNAERT August M. F. — Ales la 25 Martie 1906. — † 6 Oct. 1912.
BENNDORF Otto. — Ales la 12 Aprilie 1894. — † 20 Ianuarie 1908.
BERNAT-LENDWAY Dr. A. N. — Ales la 4 Aprilie 1908. — † 12 Februarie 1924.
BERTHELOT I. — Ales la 28 Martie 1906. — † 5 Martie 1907.
BIONDELLI Bernardino. — Ales la 7 Sept. 1871. — † 29 Iunie 1886. 15
BLANCHARD Dr. Raphaël. — Ales la 22 Maiu 1911.— † 7 Febr. 1919.
BLASERNA Piëtro. — Ales la 27 Maiu 1913. — † 27 Februarie 1918.
BOEK Dr. Francisc. — Ales la 9 Sept. 1871. — † 19 Aprilie 1899.
BONAPARTE Principele Roland. — Ales la 10 Iunie 1920. — † 15 Aprilie 1924.
BOSIANU Constantin. — Ales la 30 Iunie 1879. — † 21 Martie 1882. 20
BOUCHARD Dr. Charles. — Ales la 18 Maiu 1911. — † 2 Martie 1915.
BRĂTIANU Ioan C. — Ales la 19 Martie 1885. — † 4 Maiu 1891.
CÂMPEANU Petre. — Ales la 10 Septemvrie 1871. — † 15 Aprilie 1893.

CAPELLINI Cav. Ioan. — Ales la 7 Sept. 1914. — † 29 Maiu 1922.
CECCHETTI Bartolomeo. — Ales la 22 Martie 1890.— † 4 Martie 1890.
CHASLES Philarète. — Ales la 9 Septemvrie 1871. — † 18 Iulie 1873.
CIHAC Alex. — Ales la 30 August 1872. — † 29 Iulie 1887.
CIHAC Dr. Iacob. — Ales la 30 August 1872. — † 17 Noemvrie 1888.
CREȚIANU Gheorghe. — Ales la 22 Martie 1882. — † 6 August 1887.
CROOKES William. — Ales la 27 Maiu 1913. — † 4 Aprilie 1919.
CUCIUREANU Dr. Gheorghe. — Ales la 10 Septemvrie 1871.—† 10 Ianuarie 1886.
DAHN Felix. — Ales la 12 Aprilie 1894. — † 2 Ianuarie 1912.
DARBOUX Jean Gaston. — Ales la 27 Maiu 1913.—† 23 Febr. 1917.
DE GUBERNATIS Angelo.—Ales la 22 Martie 1895.— † 14 Febr. 1913.
DESJARDINS Ernest. — Ales la 9 Sept. 1871. — † 9 Octomvrie 1886.
DIEFENBACH Lorenz. — Ales la 15 Aprilie 1880. — † 16 Martie 1883.
DIEZ Frederic. — Ales la 30 August 1872. — † 17 Maiu 1876.
EGGER Émil. — Ales la 7 Septemvrie 1871. — † 18 August 1885.
ERLICH Dr. Paul. — Ales la 18 Maiu 1911. — † 20 August 1915.
FISCHER Emil. — Ales la 27 Maiu 1913. — † 14 Iulie 1919.
FOERSTER Wilhelm. — Ales la 27 Maiu 1913. — † 18 Ianuarie 1921.
GAUDRY Albert. — Ales la 23 Martie 1904. — † 27 Noemvrie 1908.
GHEORGHIAN Iosif, Mitropolit Primat. — Ales la 21 Maiu 1901. — † 24 Iunie 1909.
GONATA Ștefan. — Ales la 12 Sept. 1870. — † 18 Septemvrie 1896.
GRĂDIȘTEANU Grigorie.—Ales la 30 Iunie 1879.—†28 Februarie 1892.
GRĂDIȘTEANU Petre. — Ales la 2 Aprilie 1883. — † 27 Sept. 1921.
GRANT DUFF Sir M. — Ales la 12 Sept. 1875. — † 12 Ianuarie 1906.
GRECIANU Ștefan D. — Ales la 9 Aprilie 1905. — † 1 August 1908.
GRIGORESCU Nicolae. — Ales la 8 Aprilie 1899. — † 21 Iulie 1907.
GUYE Philippe. — Ales la 29 Maiu 1913. — † 27 Martie 1922.
HANN Iulius de. — Ales 22 Maiu 1914. — † 1 Octomvrie 1921.
HAYNALD Cardinal Ludovic.— Ales la 2 Aprilie 1883.— † 4 Iulie 1891.
HEAD Barclay. — Ales la 22 Maiu 1914. — † 12 Iunie 1924.
HENRY Louis. — Ales la 28 Maiu 1909. — † 23 Februarie 1913.
HIRSCHFELD Otto. — Ales la 13 Aprilie 1894. — † 27 Martie 1922.
HURMUZAKI Nicolae. — Ales la 2 Aprilie 1883. — † 19 Sept. 1909.
JAGIC Vatroslav. — Ales la 23 Martie 1904. — † 5 August 1923.
JARNIK Dr. Ioan Urban. — Ales corespondent la 28 Maiu 1879, onorar la 7 Iunie 1919. — † 12 Ianuarie 1923.
JIRECEK Constantin. — Ales la 29 Maiu 1914. — † 28 Decemvrie 1917.
IOANID Gheorghe. — Ales la 10 Sept. 1871. — † 27 Decemvrie 1888.
IONESCU Ioan. — Ales la 1 Aprilie 1884. — † 17 Decemvrie 1891.
KOTZEBUE Wilhelm de. — Ales la 1 Aprilie 1884. — † 24 Oct. 1887.
KRETZULESCU Constantin.—Ales la 10 Sept. 1871.—† 20 Martie 1884.
KRUMBACHER Karl. — Ales la 28 Martie 1913. — † 12 Dec. 1909.
LAMPRECHT Karl. — Ales la 23 Maiu 1913. — † 10 Maiu 1915.
LAHOVARI Gheorghe. — Ales la 25 Martie 1901. — † 13 Iunie 1909.

LASTEYRIE Comite Ferdinand de. — Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 14 Maiu 1879.
LÉGER Louis. — Ales la 12 Aprilie 1894. — † 30 Aprilie 1923.
LESPIUS Richard. — Ales la 30 August 1875. — † 10 Iulie 1884.
LINAS Charles de. — Ales la 9 Septemvrie 1871. — † 14 Aprilie 1887. 70
LIPPMANN Gabriel. — Ales la 28 Maiu 1909. — † 31 Iulie 1921.
LONGPERRIER Andrien de. — Ales la 7 Spetemvrie 1871. — † 14 Ianuarie 1882.
LUDWIG Dr. Ernst. — Ales la 4 Aprilie 1908. — † 14 Octomvrie 1915.
MANGIUCA Simeon. — Ales la 22 Martie 1890.—† 22 Noemvrie 1890.
MARSY Comite de. — Ales la 12 Aprilie 1894. — † 16 Maiu 1900. 75
METCHNIKOFF I. — Ales la 24 Maiu 1911. — † 18 Iulie 1916.
MIHALYI Mitropolitul Victor. — Ales la 12 Aprilie 1894. — † 17 Ianuarie 1918.
MIKLOSICH Dr. Franz. — Ales la 15 Apr. 1880. — † 7 Martie 1891.
MOMMSEN Teodor. — Ales la 3 Iulie 1879. — † 19 Octomvrie 1903.
MONLAU Filip. — Ales la 12 Septemvrie 1870. — † 16 Februarie 1871. 80
MUELLER Max. — Ales la 12 Septemvrie 1875. — † 15 Octomvrie 1900.
MUREŞIANU Iacob. — Ales la 17 Septemvrie 1877. — † 17 Sept. 1887.
NANIESCU Iosif Mitropolitul Moldovei. — Ales la 16 Aprilie 1888. — † 26 Ianuarie 1902.
PETRUSZEWICZ A. S. — Ales la 22 Martie 1890. — † 11 Sept. 1913.
PICOT Emil. — Ales la 31 Maiu 1879. — † 13 Septemvrie 1918. 85
POINCARÉ Jules-Henri. — Ales la 28 Maiu 1909. — † 4 Iulie 1912.
POINCARÉ Lucien. — Ales la 11 Iunie 1919. — † 9 Martie 1920.
POLIZU Dr. Gheorghe A. — Ales la 10 Sept. 1871. — † 18 Oct. 1886.
POPOVICIU Eusebie. — Ales la 4 Aprilie 1908. — † 28 Septemvrie 1922.
PUŞCARIU Arhiereul Ilarion. — Ales la 24 Maiu 1915. — † 8 Septemvrie 1922. 90
QUINET Edgar. — Ales la 15 Septemvrie 1869. — † 27 Martie 1875.
RAMBAUD Alfred. — Ales la 22 Martie 1895. — † 10 Noemvrie 1905.
RAMSAY Sir William. — Ales la 29 Maiu 1913. — † 1 August 1916.
ROSETTI Teodor. — Ales la 26 Martie 1891. — † 17 Iulie 1923.
SELLA Quintino. — Ales la 2 Aprilie 1883. — † 15 Martie 1884. 95
ŞAGUNA Mitropolitul Andreiu. — Ales la 7 Septemvrie 1871. — † 16 Iunie 1873.
SILAŞI Dr. Gr. — Ales la 13 Septemvrie 1877. — † 5 Ianuarie 1897.
STANLEY OF ALDERLEY Lord Henry. — Ales la 7 Septemvrie 1871. † 10 Decemvrie 1903.
STEENSTRUP J. Jap. Smith. — Ales la 12 Sept. 1870. — † 8 Iunie 1897.
STURDZA-SCHEIANU Dimitrie. — Ales la 16 Aprilie 1907. — † 6 Februarie 1920. 100
SURUCEANU Ioan C.—Ales la 11 Aprilie 1888.—† 18 Noemvrie 1897.
SZABO Dr. Iosif. — Ales la 30 August 1872. — † 15 Decemvrie 1874.
TOBLER Adolf. — Ales la 30 August 1875. — † 5 Martie 1910.
TORMA Carol. — Ales la 22 Martie 1882. — † 17 Februarie 1897.

UBICINI A. — Ales la 9 Septemvrie 1871. — † 15 Octomvrie 1884. 105
UVAROFF Alexis S. — Ales la 9 Septemvrie 1871. — † Februarie 1885.
VEGEZZI-RUSCALA G. — Ales la 15 Sept. 1869.—† 17 (29) Dec. 1885.
VIRCHOW Rudolf. — Ales la 6 Aprilie 1902. — † 23 August 1902.
WHITE Sir William A. — Ales la 17 Martie 1885. — † 16 Dec. 1892. 109

MEMBRII CORESPONDENŢI

I. LA SECŢIUNEA LITERARĂ.

Români:

ADAMESCU Gheorghe (Bucureşti). — Ales la 12 Iunie 1921.
AGÂRBICEANU Ioan (Cluj). — Ales la 5 Iunie 1919.
BĂNESCU Nicolae (Cluj). — Ales la 10 Iunie 1920.
BĂRBULESCU Ilie (Iaşi). — Ales la 4 Aprilie 1908.
BASSARABESCU I. A. (Ploeşti). — Ales la 25 Maiu 1909. 5
BEZA Marcu (Londra). — Ales la 4 Iunie 1923.
BOTEZ Eug. P. (Bucureşti). — Ales la 8 Iunie 1922.
DAN Dimitrie (Cernăuţi). — Ales la 23 Martie 1904.
DRĂGANU Nicolae (Cluj). — Ales la 4 Iunie 1923.
GHIBU Onisifor (Cluj). — Ales la 5 Iunie 1919. 10
GOROVEI Artur (Fălticeni). — Ales la 28 Maiu 1915.
HALIPA Pantelimon (Chişinău). — Ales la 15 Octomvrie 1918.
HODOŞ Enea (Cluj). — Ales la 23 Martie 1904.
ORTIZ Ramiro (Bucureşti). — Ales la 10 Iunie 1920.
PAPAHAGI Pericle (Silistra). — Ales la 26 Maiu 1916. 15
PROCOPOVICI Alexe (Cernăuţi). — Ales la 5 Iunie 1919.
RĂDULESCU-POGONEANU Ioan (Bucureşti).—Ales la 4 Iunie 1919.
SANDU-ALDEA Constantin (Bucureşti). — Ales la 5 Iunie 1919.
SIMIONESCU-RIMNICEANU Marin (Bucureşti).—Ales la 5 Iunie 1919.
SPERANŢIA Teodor D. (Bucureşti). — Ales la 31 Martie 1891. 20

Străini:

BARTOLI Mateiu (Turin). — Ales la 29 Maiu 1914.
FRIEDWAGNER M. H. (Frankfurt pe Main). — Ales la 18 Maiu 1911.
HERZOG Eugen (Cernăuţi). — Ales la 29 Maiu 1914.
ROQUES Mario (Paris). — Ales la 29 Maiu 1914.
SANDFELD-JENSEN Kr. (Copenhaga). — Ales la 18 Maiu 1911. 5
WEIGAND Dr. Gustav (Lipsca). — Ales la 31 Martie 1892.
ZAUNER Ad. (Graz). — Ales la 29 Maiu 1914.

II. LA SECŢIUNEA ISTORICĂ.

Români:

BOGREA Vasile (Cluj). — Ales la 10 Iunie 1920.
BRĂTESCU Constantin (Constanţa). — Ales la 5 Iunie 1919.
CUZA A. C. (Iaşi). — Ales la 1 Aprilie 1903.
DOCAN N. (Bucureşti). — Ales la 26 Maiu 1915.
DRAGOMIR Dr. Silviu (Cluj). — Ales la 26 Maiu 1916.
FILITTI I. C. (Bucureşti). — Ales la 19 Maiu 1915.
FRĂŢIMAN Justin (Chişinău). — Ales la 7 Iunie 1919.
GHIBĂNESCU Gh. (Iaşi). — Ales la 11 Aprilie 1905.
HÂRJEU General C. N. (Bucureşti). — Ales la 27 Maiu 1909.
LONGINESCU Ştefan (Bucureşti). — Ales la 24 Maiu 1910.
METEŞ Preotul Ştefan (Cluj). — Ales la 7 Iunie 1919.
MOISIL Constantin (Bucureşti). — Ales la 7 Iunie 1919.
NEGULESCU P. P. (Bucureşti). — Ales la 19 Maiu 1915.
PÂCLIŞANU Zenovie (Bucureşti). — Ales la 5 Iunie 1919.
POPA-LISEANU Gheorghe (Bucureşti). — Ales la 7 Iunie 1919.
POPOVICI Gheorghe (Lugoş). — Ales la 29 Maiu 1909.
RUSSO Demostene (Bucureşti). — Ales la 5 Iunie 1919.
SLAVICI Ioan (Bucureşti). — Ales la 22 Martie 1882.
URSU Ioan (Cluj). — Ales la 25 Maiu 1910.
ZOTTA Sever (Iaşi). — Ales la 7 Iunie 1919.

Străini:

BASTERA Ramon de (Madrid). — Ales la 12 Iunie 1921.
FOCILLON Henri (Lyon). — Ales la 1 Iunie 1922.
GHEDEON Emanuel (Constantinopol). — Ales la 2 Aprilie 1891.
GUILLOUARD Louis Vincent (Caën). — Ales la 1 Aprilie 1903.
KADLEC Karel (Praga). — Ales la 7 Iunie 1919.
NYS Ernest (Bruxelles). — Ales la 1 Aprilie 1903.
RADONIC Iovan (Belgrad). — Ales la 29 Maiu 1914.
STRZYGOWSKI Iosif (Viena). — Ales la 29 Maiu 1914.
TAMM Traugott (—?—). — Ales la 2 Aprilie 1891. 9

III. LA SECŢIUNEA ŞTIINŢIFICĂ.

Români:

ATANASIU I. (Bucureşti). — Ales la 24 Maiu 1911.
ATHANASIU Sava (Bucureşti). — Ales la 10 Iunie 1920.
BORCEA Ioan (Iaşi). — Ales la 5 Iunie 1919.
BOTEZAT Eugeniu (Cernăuţi). — Ales la 25 Maiu 1913.
CĂLUGĂREANU Dr. D. (Cluj). — Ales la 10 Iunie 1920.
CANTACUZINO Dr. I. (Bucureşti). — Ales la 24 Maiu 1911.

CLIMESCU C. (Iaşi). — Ales la 31 Martie 1892.
CONSTANTINESCU Gogu (Londra). — Ales la 10 Iunie 1920.
COSMOVICI Leon (Iaşi). — Ales la 11 Martie 1893. — † *21* Iulie 1921.
GEROTA Dr. D. (Bucureşti). — Ales la 21 Maiu 1916. 10
HURMUZESCU Dr. Dragomir (Bucureşti). — Ales la 24 Maiu 1916.
IONESCU Ioan (Bucureşti). — Ales la 5 Iunie 1919.
LEVADITI Dr. C. (Paris). — Ales la 24 Maiu 1910.
MOLDOVEANU Dr. I. (Cluj). — Ales la 10 Iunie 1920.
MURGOCI G. (Bucureşti). — Ales la 6 Iunie 1923. 15
PANAITESCU General Scarlat (Bucureşti). — Ales la 7 Iunie 1919.
POMPEIU D. (Bucureşti). — Ales la 21 Maiu 1916.
RIEGLER Dr. Em. (Iaşi). — Ales la 23 Martie 1904.
ŞTEFĂNESCU Sabba (Bucureşti). — Ales la 11 Martie 1893.
TEODORESCU Em. C. (Bucureşti). — Ales la 25 Maiu 1909. 20

Străini:

DUBOIS Dr. Léon (Baltimore, Maryland). — Ales la 12 Iunie 1921.
GUIARD Jules (Cluj şi Lyon). — Ales la 12 Iunie 1924.
KELLY Dr. Howard A. (Baltimore, Maryland). — Ales la 12 Iunie 1921.
NICHOLAS Francisc C. (Baltimore, Maryland). — Ales la 21 Iunie 1921.
PITTARD Eugène (Geneva). — Ales la 7 Iunie 1919. 5

MEMBRII CORESPONDENȚI DECEDAȚI

ASSAKY Dr. G. — Ales la 20 Martie 1890. — † 22 Aprilie 1899.
ASSER T. M. C. — Ales la 1 Aprilie 1903. — † 6 Iunie 1914.
BAMBERG Dr. Felix. — Ales la 2 Aprilie 1891. — † 31 Ianuarie 1893.
BARCIANU Sava Popovici. — Ales la 15 Sept. 1869. — † 17 Martie 1879.
BOIU Zaharia. — Ales la 13 Sept. 1877. — † 24 Octomvrie 1903. 5
BRĂTIANU General C. I. — Ales la 10 Aprilie 1889. — † 6 Ian. 1910.
BROȘTEANU Petre. — Ales la 1 Aprilie 1889. — † Ianuarie 1920.
BURADA Teodor. — Ales la 25 Martie 1887. — † 18 Februarie 1923.
CODRESCU Teodor. — Ales la 2 Aprilie 1886. — † 22 Martie 1894.
CULIANU N. — Ales la 1 Aprilie 1889. — † 28 Noemvrie 1915. 10
DEMETRIESCU Anghel. — Ales la 6 Aprilie 1902. — † 22 Iulie 1903.
DENSUȘIANU Aron. — Ales la 13 Sept. 1877. — † 4 Sept. 1900.
DENSUȘIANU Nicolae. — Ales la 6 Aprilie 1880. — † 25 Martie 1911.
DOBRESCU N. — Ales la 18 Maiu 1911. — † 10 Iulie 1914.
ELIAD Pompiliu. — Ales la 21 Maiu 1912. — † 24 Maiu 1914. 15
ESARCU Constantin. — Ales la 1 Aprilie 1884. — † 8 Iunie 1898.
GOGU Constantin. — Ales la 3 Aprilie 1889. — † 30 Ianuarie 1897.
GOLDIȘ Episcop Iosif. — Ales la 22 Martie 1882.—† 23 Martie 1902.
IONESCU-GION G. I. — Ales la 1 Aprilie 1889. — † 29 Iunie 1904.
JANKA Victor. — Ales la 22 Martie 1882. — † 9 August 1890. 20
JUNG Dr. Julius. — Ales la 13 Septemvrie 1877. — † 1910.
KALINDERU Dr. N. — Ales la 29 Martie 1890. — † 16 Aprilie 1902.
KALUZNIACKI Dr. E. — Ales la 20 Martie 1890. — † 21 Iunie 1914.
KANITZ August. — Ales la 22 Martie 1882. — † 30 Iunie 1896.
LAMBRIOR Alexandru. — Ales la 2 Martie 1882. — † 20 Sept. 1883. 25
LAURIAN D. Aug. — Ales la 13 Septemvrie 1877. — † 25 Oct. 1906.
LECOMTE DU NOUY A. — Ales la 25 Martie 1887. — † 11 Noemvrie 1914.
LEGRAND Emil. — Ales la 13 Sept. 1877. — † 15 Noemvrie 1903.
MĂRGĂRIT Apostol. — Ales la 3 Aprilie 1889. — † 22 Iulie 1903.
MEȘIOTA Ioan. — Ales la 13 Septemvrie 1877. — † 19 Ianuarie 1878. 30
MIHALYI Ioan. — Ales la 25 Martie 1901. — † 14 Octomvrie 1914.
MONTANDON A. L. — Ales la 11 Aprilie 1905. — † 3 Martie 1922.
MONTESSUS DE BALLORE Conte Fernando. — Ales la 27 Maiu 1913. — † ... Martie 1923.
NEGREANU Dimitrie. — Ales la 11 Martie 1893. — † 30 Aprilie 1908.

NENIŢESCU Ioan. — Ales la 18 Martie 1896. — † 23 Februarie 1901. 35
OBEDENARU Dr. Mihail G. — Ales la 10 Sept. 1871. — † 9 Iulie 1885.
ODHNER C. T. — Ales la 20 Martie 1890. — † 11 Iulie 1904.
ONIŢ Virgil. — Ales la 3 Aprilie 1902. — † 21 Octomvrie 1915.
PETRESCU Dr. Z. — Ales la 18 Martie 1885. — † 16 Decemvrie 1901.
PETRINO Dimitrie. — Ales la 17 Sept. 1877. — † 29 Aprilie 1878. 40
POP Gavril. — Ales la 17 Septemvrie 1871. — † 27 Maiu 1883.
POPESCU Ioan. — Ales la 13 Septemvrie 1877. — † 3 Martie 1892.
POPOVICI Gh. — Ales la 11 Aprilie 1905. — † 12 Iulie 1905.
ROBESCU C. F. — Ales la 10 Septemvrie 1871. — † 1920.
SCHRADER Otto. — Ales la 30 Martie 1891. — † 21 Martie 1919. 45
SUŢU Dr. Alexandru. — Ales la 11 Aprilie 1881. — † 1920.
ROMAN Visarion. — Ales la 13 Septemvrie 1877. — † 29 Aprilie 1885.
ROMNICEANU Dr. Gr. — Ales la 20 Martie 1890. — † 1 Maiu 1915.
ROMNICEANU M. — Ales la 23 Martie 1904. — † 4 Octomvrie 1915.
ROMSTORFER Karl. — Ales la 29 Maiu 1914. — † 22 Noemvrie 1917. 50
ROSNY Léon de. — Ales la 13 Septemvrie 1877. — † 28 August 1914.
SALIGNY Alfons. — Ales la 3 Aprilie 1902. — † 4 Maiu 1903.
SCHUYLER Eugen. — Ales la 12 Martie 1885. — † 16 Iulie 1890.
ŞERBĂNESCU Colonel T. — Ales la 12 Aprilie 1984. — † 2 Iulie 1901.
TANOVICEANU Ioan (Bucureşti. — Ales la 9 Aprilie 1897. — † 8 Aprilie 1917. 55
VÂRGOLICI Ştefan. — Ales la 25 Martie 1887. — † 29 Iulie 1897.
VITZU Dr. Alexandru N. — Ales la 7 Aprilie 1897. — † 25 Dec. 1902. 57

OFICIILE ACADEMIEI ROMÂNE IN ANUL 1924—1925

DELEGAŢIUNEA

Preşedintele Academiei Române. . . . . . . NEGRUZZI I. C.
Asesori (Vicepreşedinţi): din Secţiunea Literară BRĂTESCU-VOINEŞTI I.
din Secţiunea Istorică GUSTI D.
din Secţiunea Ştiinţifică ŢIŢEICA GH.
Secretar general (pe 7 ani, 1923—1930) . . . PÂRVAN V.

SECŢIUNILE

SECŢIUNEA LITERARĂ

Preşedinte . . . BRĂTESCU-VOINEŞTI I. (Bucureşti)
Vicepreşedinte . DENSUŞIANU O. (Bucureşti)
Secretar (pe 7 ani 1921—1928) BIANU I. (Bucureşti)
Membrii: BOGDAN-DUICĂ G. (Cluj)
CIOBANU St. (Chişinău)
GOGA Octavian (Ciucea)
MURNU G. (Bucureşti)
NEGRUZZI I. C. (Bucureşti)
PHILIPPIDE Alex. (Iaşi)
PUŞCARIU Sextil (Cluj)
RĂDULESCU-MOTRU C. (Bucureşti)
SADOVEANU M. (Iaşi)

SECŢIUNEA ISTORICĂ

Preşedinte . . . IORGA N. (Bucureşti)
Vicepreşedinte . LĂPEDATU Al. (Cluj)
Secretar (pe 7 ani 1923—1930) RĂDULESCU A. (Bucureşti)
Membrii: BALŞ G. (Bucureşti)
GUSTI D. (Bucureşti)
LUPAŞ I. (Cluj)
MEHEDINŢI S. (Bucureşti)
NISTOR I. (Cernăuţi)
PÂRVAN V. (Bucureşti)
POPESCU Pr. N. (Bucureşti)
SUTZU M. C. (Bucureşti)
VÂLSAN G. (Cluj)

SECŢIUNEA ŞTIINŢIFICĂ

Preşedinte . . . BABEŞ Dr. V. (Bucureşti)
Vicepreşedinte . ŢIŢEICA G. (Bucureşti)
Secretar (pe 7 ani 1919—1926) ANTIPA Gr. (Bucureşti)
Membrii: CRĂINICEANU Gr. (Bucureşti)
INCULETZ I. (Chişinău)
MARINESCU Dr. G. (Bucureşti)
MRAZEC Ludovic (Bucureşti)
PONI P. (Iaşi)
RACOVIŢĂ Dr. Emil (Cluj)
SALIGNY Anghel (Bucureşti)
SIMIONESCU I. (Iaşi)
VASILESCU-KARPEN N. (Bucureşti)

COMISIUNILE

I. Comisiunea permanentă a Bibliotecii: BIANU I., RĂDULESCU A., ANTIPA Gr., Secretarii Secțiunilor.

II. Membru conservator al Colecțiunii numismatice: SUTZU M. C.

III. Comisia marelui premiu *Năsturel* din 1925:
BRĂTESCU-VOINEȘTI I. AL., DENSUȘIANU O., RĂDULESCU-MOTRU C., GOGA Oct., GUSTI D., IORGA N., POPESCU Pr. N., VÂLSAN G., ANTIPA GR., MARINESCU Gh., CRAINICEANU G-ral Gr., SALIGNY A.

IV. Comisiunile pentru lucrările intrate la concurs pentru premiile din 1925:

a) *Alexandru Ioan Cuza*, de 20.000 lei, despre Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor:
IORGA N., NISTOR I., PÂRVAN V.

b) Marele premiu *Regele Ferdinand*, de 10.000 lei, despre vieața și faptele lui Tudor Vladimirescu și starea socială și culturală din timpul său:
IORGA N., LUPAȘ I., RĂDULESCU A.

c) Premiul *Dacia-România* despre importanța socială a asigurărilor de vieață, în special a asigurărilor de capitaluri și rente:
ANTIPA Gr., GUSTI D., NEGRUZZI I. C.

d) Premiul *Năsturel* de 5.000 lei cu subiectul: Partea culturii românești în realizarea unității naționale:
IORGA N., LUPAȘ I., NISTOR I.

e) Premiul *Bodescu*, de 1.500 lei, despre opera literară a lui Caragiale:
BOGDAN-DUICĂ G., NEGRUZZI I. C., SADOVEANU M.

f) Premiul *Funcționarii C. F. R. din București*, de 6.000 lei, despre drepturile funcționarilor publici față de stat:
GUSTI D., NISTOR I., RĂDULESCU A.

g) Premiul *Lazăr*, cu subiectul combaterea insectelor vătămătoare:
RACOVITZĂ E., ANTIPA GR., BABEȘ N.

h) Premiul *Eliade Rădulescu*, de 5.000 lei, despre examinarea critică a teoriilor privitoare la desvoltarea stării țărănești la Români:
GUSTI D., IORGA N., RĂDULESCU A.

i) Premiul *Adamachi*, de 5.000 lei (divizibil), despre înrâuriri reciproce între limba maghiară și română:
DENSUȘIANU O., PUȘCARIU S., BOGDAN-DUICĂ G.

j) Premiul *Toma și Ioan N. Socolescu*:
IORGA N., BALȘ G., PÂRVAN V.

V. Comisiunea financiară: CRĂINICEANU General Gr., MEHEDINȚI S., ȚIȚEICA G.

VI. Comisiunea Fundațiunii *Adamachi*: PÂRVAN V., PONI P., SIMIONESCU I.

VII. Comisiunea școlară: GUSTI D., MEHEDINȚI S., PÂRVAN V.

VIII. Comisiunea Fondurilor *I. Fătu* și *I. Scorțeanu*: GOGA O., GUSTI D., LĂPEDATU Al., NEGRUZZI I. C., PÂRVAN V.

IX. Comisiunea Dicționarului: ANTIPA Gr., BABEȘ Dr. V., BIANU I., CRĂINICEANU General Gr., GUSTI D., LĂPEDATU Al., NEGRUZZI I. C., RĂDULESCU A., SADOVEANU M. SIMIONESCU I.

X. Comisiunea pentru localul Bibliotecii: ANTIPA Gr., BALȘ G., BIANU I., PONI P., SALIGNY A., PÂRVAN V., LĂPEDATU AL.

XI. Comisiunea pentru reorganizarea Academiei: ANTIPA Gr., BIANU I., GUSTI D., MEHEDINȚI S., PÂRVAN V., PUȘCARIU S.

XII. Comisiunea pentru portretele membrilor răposați și busturile foștilor președinți: BIANU I., NEGRUZZI I. C., SUTZU M. C.

XIII. Comisiunea pentru restaurarea casei «V. Alecsandri» dela Mircești și facerea unei capele la mormântul poetului: ANTIPA Gr., BIANU I., BRĂTESCU-VOINEȘTI I., PÂRVAN V.

XIV. Comisiunea pentru administrația financiară a Academiei: NEGRUZZI I. C., PÂRVAN V., ȚIȚEICA G., BIANU I., ANTIPA Gr.

XV. Comisiunea pentru unificarea limbii cărților bisericești: SADOVEANU M., MURNU G., GOGA Oct.

XVI. Comisiunea succesiunii «Jacques M. Elias»: ANTIPA Gr., BALȘ G., BIANU I., RĂDULESCU A., ȚIȚEICA G.

CUPRINSUL

PARTEA I

ŞEDINŢELE ORDINARE

15 IUNIE 1923—23 MAIU 1924

PARTEA II.

SESIUNEA GENERALĂ DIN ANUL 1924

Pag.

Pag.
